

חמשה חומשי תורה

כתב יד ספרדי קדום (קודקס הללי)
מאוסף הסמינר התאולוגי בניו-יורק

חשיבותו הרבה של כתב היד טמונה בעובדה שלפנינו השריד היחידי למסורת עתיקה של כתבי יד מקראיים שהיתה רווחת בספרד במאות ה-11 וה-12. מסורת ספרדית זו הסתמכה על כתב יד קדום ומדויק של מקרא שהיה ידוע בספרד על שם מעתיקו הקדמון ר' הילל בן משה בן הילל. כתב היד נעתק בטולידו בשנת 1241. על פי עדות הסופר נעתק והוגה מתוך נוסח היללי הקדמון שהיה ידוע עדיין בטולידו, והוא השריד החשוב ביותר של מסורת נוסח זו.

דברי מבוא מאת

פרופ' נ. מ. סרנא

אוניברסיטת ברנדייס, ארה"ב

כל הזכויות שמורות להוצאת מקור בע"מ
ת"ד 7383 ירושלים

Makor Publishing Ltd.,
P.O.Box 7383 Jerusalem, Israel

הכנת הלוחות : גרפיקה אורות בע"מ, ירושלים

THE PENTATEUCH

EARLY SPANISH MANUSCRIPT (CODEX HILLELY)
FROM THE COLLECTION OF THE JEWISH THEOLOGICAL
SEMINARY, NEW YORK

THE GREAT IMPORTANCE OF THIS MANUSCRIPT LIES IN THE FACT THAT IT CONSTITUTES OUR ONLY EVIDENCE OF AN ANCIENT TRADITION OF BIBLICAL MANUSCRIPTS THAT WAS CURRENT IN SPAIN IN THE XI AND XII CENTURIES. THIS SPANISH TRADITION BASED ITSELF UPON AN ANCIENT AND ACCURATE MANUSCRIPT OF THE BIBLE, KNOWN IN SPAIN BY THE NAME OF ITS VERY EARLY COPYIST, R. HILLEL B. MOSES B. HILLEL. THE MANUSCRIPT WAS COPIED IN TOLEDO IN THE YEAR 1241. ON THE EVIDENCE OF THE SCRIBE IT WAS COPIED FROM AND CHECKED AGAINST THE ANCIENT "HILLELITE VERSION" WHICH WAS STILL KNOWN IN TOLEDO. THUS, THIS MANUSCRIPT CONSTITUTES THE MOST IMPORTANT REMNANT OF THIS TEXTUAL TRADITION.

Introductory remarks by
PROF. NAHUM M. SARNA
BRANDEIS UNIVERSITY

חמשה חומשי תורה

כתביד היללי

סיכום דברי המבוא (באנגלית) מאת

פרופ' נ. מ. סרנא

אוניברסיטת ברנדייס, ארה"ב

"מגילת ספר", עשוייה מפפירוס או מעור בהמה, היתה הצורה הרווחת בכתיבה העברית הקדומה¹. אף שבתקופה הרומאית תפסה צורת הקודקס (הספר הכרוך) את מקומה של המגילה בכנסיה הנוצרית, שאימצה צורה זו של כתיבה והשתמשה כמעט אך ורק בה לכתבי הקודש שלה, נשתמרה צורת המגילה בעולם היהודי, והפכה לסימן היכר של כתב יד עברי. רק במאה השמינית לספירה נזכר לראשונה הקודקס (הספר הכרוך) המקראי בספרות העברית: הוא נקרא בשם "מצחף" השאול מערבית ומופיע לראשונה בהלכות מגילה שבהלכות גדולות.

"קודקס היללי" הוא טופס דוגמא של טקסט מקראי לשימושם של סופרים ומגיהים. על מציאותם של טפסים לדוגמא של מקרא ידוע לנו כבר מתקופת בית שני: הספר היה מופקד בגנזי המקדש (ספר העזרה) ושימש כנוסח מחייב שעליו נסמכו המעתיקים². בטופס דוגמא זה היו משתמשים מגיהי הספרים, שהיו מעמד ידוע בירושלים, וחבריו היו נוטלים את שכרם מתרומות הלשכה³.

לרוע המזל לא נשתמרו טפסי הדוגמא הקדומים, והראשונים שהגיעו אלינו מוצאם כבר משלהי ימי הביניים. לפירסום רב זכו כתבי היד הספרדיים של המקרא בשל מהימנותם הרבה, ורבים ביקשו לרוכשם⁴, ובמיוחד יצא שמם של הספרים שנכתבו בטולידו שנתפרסמו בדיוקם ובחשיבותם⁵.

מהדורה פקסימילית זו של כתב היד המפורסם מגנזי בית המדרש לרבנים בניו יורק הידוע בשם קודקס היללי מוצגת בזה לראשונה לפני הקורא⁶. לפי עדות סופרו הועתק כתב היד מתוך טופס הדוגמא הידוע על שם מעתיקו הקדמון והנעלם ר' הילל בן משה בן הילל, בשם "כתב יד היללי". כתב יד היללי הקדום נחשב כ"טופס לדוגמא" מעולה ביותר של נוסח המקרא ומעתיקים ספרדיים רגילים

1 ראה למשל ירמיהו ל"ו ב', ד'. יחזקאל ב' ט', תהילים מ' ח'.

2 משנה מועד קטן ג', ד'. ירושלמי סנהדרין ב' ר'. כ' ע"ג.

3 ירושלמי שקלים ד' ג'. בבלי שקלים ד' ע"ב. בבלי כתובות ק"ו ע"א.

4 השווה הגהות מימוניות, הלכות ספר תורה ח' ב'—ד'.

5 השווה מסורת המסורת, מהדורת גינצבורג, עמ' 93.

6 ספרית בית המדרש לרבנים בניו יורק, כת"י מס' 44a, מס' רכישה 01748.

כלל את נוסח התנ"ך כולו אך במרוצת הימים אבדו הכרכים שהכילו את נביאים וכתובים. כתב היד מהווה דוגמא מעולה בת שבע מאות שנה לאמנות הסופרים הספרדית, וכפי שמוכח על ידי ההערות המרובות, גם לנוסח מקרא שהוגה בדיקנות על פי דוגמת כתב יד היללי הקדמון שמונח היה לפני הסופר בטולידו.

-
- 7 על העדויות החשובות באשר לר' הילל הקדמון עורכו של טופס הדוגמא המקורי נמנות עדויותיהם של ר' אברהם בן שמואל זכות בספר יוחסין שלו (מהדורת פריימאן עמ' 220) וכן הבאוריו של ר' דוד קמחי.
- 8 ראה לדוגמא דברי ר' יעקב ספיר בספרו אבן ספיר ח"א ט"ו, ע"ב; ח"ב קצ"ט, ר'—רי"ג.

חמשה חומשי תורה

כתביד היללי

3, כז	-	26, כו	67	17, יד	-	7, יד	33	פתיחה	1
16, כז	-	3, כז	68	5, טו	-	17, יד	34	פתיחה	2
29, כז	-	16, כז	69	18, טו	-	5, טו	35	פתיחה	3
38, כז	-	29, כז	70	8, טז	-	18, טו	36		
3, כח	-	38, כז	71	4, יז	-	8, טז	37	בראשית	
13, כח	-	3, כח	72	15, יז	-	5, יז	38	12, א	- 1, א 4
2, כט	-	13, כח	73	26, יז	-	15, יז	39	24, א	- 12, א 5
13, כט	-	2, כט	74	10, יח	-	26, יז	40	1, ב	- 24, א 6
26, כט	-	13, כט	75	23, יח	-	11, יח	41	11, ב	- 1, ב 7
2, ל	-	26, כט	76	32, יח	-	23, יח	42	23, ב	- 12, ב 8
16, ל	-	2, ל	77	9, יט	-	32, יח	43	9, ג	- 23, ב 9
30, ל	-	16, ל	78	19, יט	-	9, יט	44	19, ג	- 9, ג 10
39, ל	-	30, ל	79	30, יט	-	19, יט	45	6, ד	- 19, ג 11
8, לא	-	39, ל	80	3, כ	-	30, יט	46	18, ד	- 6, ד 12
18, לא	-	8, לא	81	12, כ	-	3, כ	47	5, ה	- 18, ד 13
31, לא	-	19, לא	82	6, כא	-	13, כ	48	18, ה	- 5, ה 14
41, לא	-	31, לא	83	17, כא	-	6, כא	49	31, ה	- 18, ה 15
52, לא	-	41, לא	84	28, כא	-	17, כא	50	10, ו	- 31, ה 16
9, לב	-	52, לא	85	5, כב	-	28, כא	51	20, ו	- 10, ו 17
19, לב	-	9, לב	86	14, כב	-	5, כב	52	11, ז	- 21, ו 18
31, לב	-	20, לב	87	2, כג	-	14, כב	53	23, ז	- 11, ז 19
10, לג	-	31, לב	88	14, כג	-	2, כג	54	10, ח	- 23, ז 20
2, לד	-	10, לג	89	5, כד	-	14, כג	55	21, ח	- 10, ח 21
14, לד	-	2, לד	90	14, כד	-	5, כד	56	11, ט	- 21, ח 22
25, לד	-	14, לד	91	25, כד	-	14, כד	57	23, ט	- 11, ט 23
4, לה	-	25, לד	92	36, כד	-	25, כד	58	10, י	- 23, ט 24
15, לה	-	4, לה	93	47, כד	-	36, כד	59	26, י	- 10, י 25
29, לה	-	16, לה	94	58, כד	-	47, כד	60	8, יא	- 26, י 26
13, לו	-	29, לה	95	3, כה	-	58, כד	61	20, יא	- 8, יא 27
24, לו	-	13, לו	96	16, כה	-	3, כה	62	32, יא	- 20, יא 28
40, לו	-	24, לו	97	26, כה	-	16, כה	63	11, יב	- 32, יא 29
9, לז	-	40, לו	98	4, כו	-	27, כה	64	3, יג	- 11, יב 30
20, לז	-	9, לז	99	15, כו	-	4, כו	65	14, יג	- 3, יג 31
31, לז	-	20, לז	100	26, כו	-	15, כו	66	6, יד	- 14, יג 32

מפתח - הדפים

27, כא	-	12, כא	170
37, כא	-	27, כא	171
10, כב	-	37, כא	172
26, כב	-	10, כב	173
11, כג	-	26, כב	174
23, כג	-	11, כג	175
1, כד	-	23, כג	176
11, כד	-	1, כד	177
8, כה	-	12, כד	178
20, כה	-	8, כה	179
32, כה	-	21, כה	180
3, כו	-	32, כה	181
12, כו	-	3, כו	182
24, כו	-	12, כו	183
35, כו	-	24, כו	184
8, כז	-	35, כו	185
20, כז	-	9, כז	186
8, כח	-	20, כז	187
21, כח	-	8, כח	188
30, כח	-	21, כח	189
41, כח	-	30, כח	190
9, כט	-	41, כח	191
20, בט	-	9, כט	192
28, כט	-	20, בט	193
40, כט	-	28, כט	194
6, ל	-	40, כט	195
16, ל	-	6, ל	196
30, ל	-	16, ל	197
6, לא	-	30, ל	198
17, לא	-	6, לא	199
8, לב	-	17, לא	200
17, לב	-	8, לב	201
27, לב	-	17, לב	202
2, לג	-	27, לב	203
12, לג	-	2, לג	204
1, לד	-	12, לג	205

12, ח	-	2, ח	134
21, ח	-	13, ח	135
4, ט	-	22, ח	136
14, ט	-	4, ט	137
24, ט	-	14, ט	138
35, ט	-	24, ט	139
9, י	-	35, ט	140
17, י	-	9, י	141
29, י	-	17, י	142
9, יא	-	29, י	143
11, יב	-	9, יא	144
19, יב	-	11, יב	145
28, יב	-	19, יב	146
39, יב	-	28, יב	147
51, יב	-	39, יב	148
12, יג	-	51, יב	149
21, יג	-	12, יג	150
10, יד	-	21, יג	151
19, יד	-	10, יד	152
28, יד	-	19, יד	153
9, טו	-	28, יד	154
19, טו	-	9, טו	155
3, טז	-	19, טו	156
11, טז	-	3, טז	157
23, טז	-	11, טז	158
33, טז	-	23, טז	159
7, יז	-	33, טז	160
1, יח	-	7, יז	161
12, יח	-	1, יח	162
21, יח	-	12, יח	163
4, יט	-	21, יח	164
15, יט	-	4, יט	165
25, יט	-	15, יט	166
12, כ	-	25, יט	167
22, כ	-	12, כ	168
12, כא	-	22, כ	169

9, לח	-	31, לז	101
18, לח	-	9, לח	102
29, לח	-	18, לח	103
9, לט	-	29, לח	104
20, לט	-	9, לט	105
5, מ	-	20, לט	106
41, מא	-	5, מ	107
52, מא	-	41, מא	108
6, מב	-	52, מא	109
19, מב	-	6, מב	110
2, מז	-	19, מב	111
14, מז	-	2, מז	112
29, מט	-	14, מז	113
7, נ	-	29, מט	114
17, נ	-	7, נ	115
26, נ	-	17, נ	116

ש מ ו ת

15, א	-	1, א	117
5, ב	-	15, א	118
15, ב	-	5, ב	119
2, ב	-	15, ב	120
10, ג	-	2, ב	121
18, ג	-	10, ג	122
6, ד	-	18, ג	123
16, ד	-	6, ד	124
27, ד	-	16, ד	125
7, ה	-	27, ד	126
19, ה	-	7, ה	127
7, ו	-	19, ה	128
16, ו	-	7, ו	129
29, ו	-	16, ו	130
10, ז	-	29, ו	131
20, ז	-	10, ז	132
1, ח	-	20, ז	133

מפתח הדפים

37 יט, -	23 יט,	277
10 כ, -	37 יט,	278
21 כ, -	10 כ,	279
3 כא, -	21 כ,	280
15 כא, -	3 כא,	281
3 כב, -	15 כא,	282
14 כב, -	3 כב,	283
25 כב, -	14 כב,	284
6 כג, -	25 כב,	285
16 כג, -	6 כג,	286
26 כג, -	17 כג,	287
37 כג, -	27 כג,	288
3 כד, -	37 כג,	289
14 כד, -	3 כד,	290
4 כה, -	14 כד,	291
14 כה, -	4 כה,	292
27 כה, -	15 כה,	293
38 כה, -	17 כה,	294
49 כה, -	38 כה,	295
6 כו, -	44 כה,	296
17 כו, -	6 כו,	297
29 כו, -	17 כו,	298
40 כו, -	29 כו,	299
3 כז, -	40 כו,	300
13 כז, -	3 כז,	301
26 כז, -	14 כז,	302
34 כז, -	26 כז,	303

במדבר

18 א, -	1 א,	304
27 א, -	18 א,	305
37 א, -	27 א,	306
50 א, -	38 א,	307
8 ב, -	50 א,	308
21 ב, -	8 ב,	309
34 ב, -	21 ב,	310

18 ו, -	7 ו,	240
		241
4 ח, -	31 ז,	242
15 ח, -	4 ח,	243
	15 ח,	244
		245
7 ט, -	32 ה,	246
19 ט, -	7 ט,	247
5 י, -	19 ט,	248
14 י, -	5 י,	249
4 יא, -	14 י,	250
16 יא, -	4 יא,	251
29 יא, -	16 יא,	252
41 יא, -	29 יא,	253
5 יב, -	31 יא,	254
5 יג, -	5 יב,	255
16 יג, -	5 יג,	256
27 יג, -	16 יג,	257
36 יג, -	27 יג,	258
49 יג, -	36 יג,	259
57 יג, -	49 יג,	260
8 יד, -	57 יג,	261
16 יד, -	8 יד,	262
27 יד, -	16 יד,	263
37 יד, -	27 יד,	264
18 טו, -	5 טו,	265
29 טו, -	18 טו,	266
8 טז, -	29 טו,	267
17 טז, -	8 טז,	268
26 טז, -	17 טז,	269
34 טז, -	26 טז,	270
1 יז, -	1 יז,	271
4 יח, -	10 יז,	272
17 יח, -	4 יח,	273
30 יח, -	17 יח,	274
13 יט, -	30 יח,	275
23 יט, -	13 יט,	276

10 לד, -	1 לד,	206
21 לד, -	10 לד,	207
31 לד, -	22 לד,	208
8 לה, -	31 לד,	209
22 לה, -	8 לה,	210
32 לה, -	22 לה,	211
5 לו, -	32 לה,	212
15 לו, -	5 לו,	213
26 לו, -	15 לו,	214
38 לו, -	27 לו,	215
12 לז, -	38 לו,	216
23 לז, -	12 לז,	217
6 לח, -	23 לז,	218
17 לח, -	6 לח,	219
26 לח, -	17 לח,	220
5לט, -	26 לח,	221
16לט, -	5לט,	222
26לט, -	16לט,	223
38לט, -	26לט,	224
7 מ, -	38לט,	225
19 מ, -	7 מ,	226
30 מ, -	19 מ,	227
38 מ, -	30 מ,	228

ויקרא

3 ב, -	11 א,	229
14 ב, -	3 ב,	230
9 ג, -	15 ב,	231
3 ד, -	9 ג,	232
12 ד, -	3 ד,	233
23 ד, -	12 ד,	234
32 ד, -	23 ד,	235
5 ה, -	32 ד,	236
13 ה, -	6 ה,	237
23 ה, -	13 ה,	238
7 ו, -	23 ה,	239

מפתח הדפים

64, כח - 56, כח	492	21, יד - 6, יד	455	25, ב - 14, ב	418
4, כט - 64, כח	493	29, יד - 21, יד	456	36, ב - 25, ב	419
15, כט - 4, כט	494	9, טו - 29, יד	457	8, ג - 36, ב	420
23, כט - 15, כט	495	18, טו - 9, טו	458	18, ג - 9, ג	421
5, ל - 23, כט	496	6, טז - 19, טו	459	27, ג - 18, ג	422
15, ל - 5, ל	497	15, טז - 6, טז	460	6, ד - 27, ג	423
3, לא - 16, ל	498	2, יז - 15, טז	461	15, ד - 6, ד	424
12, לא - 4, לא	499	11, יז - 2, יז	462	24, ד - 15, ד	425
19, לא - 12, לא	500	19, יז - 11, יז	463	32, ד - 25, ד	426
28, לא - 19, לא	501	9, יח - 19, יז	464	42, ד - 33, ד	427
7, לב - 28, לא	502	21, יח - 9, יח	465	3, ה - 42, ד	428
18, לב - 8, לב	503	8, יט - 21, יח	466	14, ה - 3, ה	429
30, לב - 18, לב	504	17, יט - 8, יט	467	24, ה - 14, ה	430
41, לב - 30, לב	505	6, כ - 17, יט	468	33, ה - 24, ה	431
50, לב - 41, לב	506	17, כא - 6, כ	469	11, ו - 33, ה	432
9, לג - 50, לב	507	6, כא - 17, כ	470	22, ו - 11, ו	433
21, לג - 9, לג	508	16, כא - 6, כא	471	6, ז - 22, ו	434
2, לד - 21, לג	509	3, כב - 16, כא	472	14, ז - 6, ז	435
12, לד - 3, לד	510	14, כב - 3, כב	473	24, ז - 14, ז	436
	511-532 מסורה	23, כב - 14, כב	474	7, ח - 24, ז	437
		3, כג - 23, כב	475	18, ח - 7, ח	438
		14, כג - 3, כג	476	5, ט - 18, ח	439
		25, כג - 14, כג	477	13, ט - 5, ט	440
		8, כד - 25, כג	478	22, ט - 13, ט	441
		19, כד - 8, כד	479	2, י - 22, ט	442
		7, כה - 19, כד	480	11, י - 2, י	443
		19, כה - 7, כה	481	22, י - 11, י	444
		8, כו - 19, כה	482	9, יא - 22, י	445
		16, כו - 8, כו	483	18, יא - 9, יא	446
		4, כז - 16, כו	484	27, יא - 18, יא	447
		15, כז - 4, כז	485	3, יב - 27, יא	448
		3, כח - 16, כז	486	11, יב - 3, יב	449
		13, כח - 9, כח	487	20, יב - 11, יב	450
		24, כח - 3, כח	488	29, יב - 20, יב	451
		35, כח - 25, כח	489	6, יג - 29, יב	452
		48, כח - 35, כח	490	14, יג - 6, יג	453
		56, כח - 48, כח	491	6, יד - 15, יג	454

חמשה חומשי תורה
THE PENTATEUCH

ש ליסוד מכתובת החכם השלם הר משה האבארוני
בית הכנסת של חת חינו ואני ראש מאי יחלה וראו
לכתוב הסוכן שבו ולא הן מן הנולדו חסדי
ועלם ועל חת המיל אחוק ובלבר הזה תאריכו ימכם

ספר זה נסדר כפי חזוה מצדק נעתק ממזנה
כאור שמש יזה ננקד כמלאכה ונמכר כחלכה
נשמד באור מותקטנות ורציות כמלא ובחסד
ותקון כל חסד פתוחות וסתומות כרעו עזרמות
בתאפזן כל מד וסמיונות נכמוד פכוקין נכודים
ותקון חסדים נקודי אודמות לכל סדר מעיות
ותקוןם שעה ברה בונה ברה ואוריות חוננה
בדכיהם מיונות פלונות מכות מתוכי עקביות
כמאמר הקנים במיטת הצועים גודים זאין
מפר בתעונו שפר מאושר איש ייחה ואילה
שלחה נפתלי ואשר אמות הווינה נכר
כיצות סוסר צק כיננה נהפר יזה ירה
ובקנינובים
יפריד

בראשית כרא אלהים
את השמים ואת הארץ
והארץ היתה תהו ובהו
וחשך על פני תהום ורוח
אלהים מרחפת על פני
המים ויאמר אלהים יהי
אור ויהי אור ויברא אלהים
את האור כי טוב ויברא
אלהים בן האור ובן החשך
ויקרא אלהים לאור יום
ולחשך קרא לילה ויהי
ערב ויהי בקר יום אחד

ויאמר אלהים יהי רקיע
בין המים ויהי כן ויהי
מים למים ויאמר אלהים
את הרקיע ויבדל בין המים
למים ויהי ויהי

המים איש כמין לדקין
ויהי כן ויקרא אלהים
לרקיע שמים ויהי ערב ויהי
בקר יום שני
ויאמר אלהים יקוו המים
מתחת השמים אל מקום
אחד ותרא אהיביטה ויהי
כן ויקרא אלהים ליבשה
ארץ ולמקוה המים קרא
ימים וירא אלהים כי טוב
ויאמר אלהים תרשאו ארץ
דשא עשב מזרע ערען
פרע עשה פרי לביע אשר
זרעו וכו על הארץ ויהי כן
והיי אהארץ דשא עשב
מזרע ערען למינהו ועץ
עשה פרי אשר זרעו כו
לביע וירא אלהים כי

טוב ויהי ערב ויהי בקר
זמן שליש

אלהים כי טוב ויהי ערב
ויהי בקר יום רביעי

ויאמר אלהים יהי מארת
ברקיע השמים להכדיל
בין הזס ובין הלילה והיו
לאות ולמועדים ולימים
ושנים ויהי למארת ברקיע
השמים להאיר על הארץ
ויהי כן ויצא אלהים את
שני המארת הגדלים את
המאור הגדל למי שלת
היום ואת המאור הקטן
למי שלת הלילה ואת
הכוכבים ויהי תק אתם אלהים
ברקיע השמים להאיר
על הארץ ימי ששל כיום
ובלילה והכדיל בין
האור ובין החשך וירא

ויאמר אלהים כי ישר צוהמים
ישרן נפש חיה ועוף יצופו
על הארץ על פני רקיע
השמים ויברא אלהים
את התנינכ הגדלים ואת
כל נפש החיה הרמשת
אשר ישר צוהמים למיעתם
ואת כל עוף כנה למי נהו
וירא אלהים כי טוב ויברך
אתם אל הים ואמר פרו
ורבו וכלאו את המים
בימים ויהי עוף ירב בארץ
ויהי ערב ויהי בקר יום
השישי
ויאמר אלהים תוצא הארץ

מזל וכו' ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי
על יחוד ערכי כבודי המורה ערמה ובה לך בשון על כן כי אבן יתחסדו על אבן הנה ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי

והנה הארץ והוא טוב
שסהררל הוא אבן שהם
וטסהנהר השני נידון
הוא הסוכ את כל ארץ
פושיו שסהנהר השלישי
חרקל הוא ההלך קדמת
אשור והנהר הרביעי הוא
פרתיו וקחיתוה אלהים
את הארס וינח הוננו עין
לעבר הול שמרהו ויעו
יהוה אלהים על האדס
לאמר מכל עיזהנו אבל
תאבל וימידי הרע תטוב
ועל ארס כל מסנו כי
בזס אנל מסנו בית
עמית אלה יהוה אלהים
לאסר חזיתוה ויבנו
אישנו עולבנו ויעו

והנה הארץ והוא טוב
שסהררל הוא אבן שהם
וטסהנהר השני נידון
הוא הסוכ את כל ארץ
פושיו שסהנהר השלישי
חרקל הוא ההלך קדמת
אשור והנהר הרביעי הוא
פרתיו וקחיתוה אלהים
את הארס וינח הוננו עין
לעבר הול שמרהו ויעו
יהוה אלהים על האדס
לאמר מכל עיזהנו אבל
תאבל וימידי הרע תטוב
ועל ארס כל מסנו כי
בזס אנל מסנו בית
עמית אלה יהוה אלהים
לאסר חזיתוה ויבנו
אישנו עולבנו ויעו

יהוה אלהים סמך האדמה
כל חית השר הוא אושע
השמים ויבא אל האדס
לדאות מה קראונו
אשר יקראו האדס
נפש חיה הוא שמו ויקרא
האדס שמות לברכה ויבנה
ולעוף השמים ולכל חית
השר הוא אדס לאביא
עור כננדרו ויפיל יהוה
אלהים תרומה עיהאב
ויישן ויקח אחת בני עין
ויסגר בשר תחתנה ויבן
יהוה אלהים ארץ הערע
אשר יקראו אדס אשה
ויבאה אל האדס ויאמר
האדס זאת הפייב עיני
מעצמי ובשר מבשרי

והנה הארץ והוא טוב
שסהררל הוא אבן שהם
וטסהנהר השני נידון
הוא הסוכ את כל ארץ
פושיו שסהנהר השלישי
חרקל הוא ההלך קדמת
אשור והנהר הרביעי הוא
פרתיו וקחיתוה אלהים
את הארס וינח הוננו עין
לעבר הול שמרהו ויעו
יהוה אלהים על האדס
לאמר מכל עיזהנו אבל
תאבל וימידי הרע תטוב
ועל ארס כל מסנו כי
בזס אנל מסנו בית
עמית אלה יהוה אלהים
לאסר חזיתוה ויבנו
אישנו עולבנו ויעו

והיה כי יראה אלהים את עניו וירחם אותו ויאמר אל לבו ומה עשיתי לאלהים ומה עשה לי אלהים ויאמר אל לבו ומה עשיתי לאלהים ומה עשה לי אלהים

לוא תיקרא אשה כי
 מאיש לקחה זאת על
 פי עובא אשאת אביו
 ואת אמו ודבק באשתו
 וזוילכשר אחדו ויהיו
 עניהם ערום הארס
 ואשתו לא יתכישו
 והנחשה היה ערום מכל
 חית השדה אשר עשה
 יהוה אלהים ואמר אל
 האשה את כי אמר אלהים
 לא תאכל מכל עץ הגן
 ותאמר האשה אל הנה
 מסרי עיני ונאכל מס
 היא אשה שתדנה אדם
 אלהים לא תאכל ממנו
 ויאמר הנה פתח חיות
 ויאמר הנה פתח חיות

הכבוד
 עיניו
 ויהיו
 עניהם
 ערום
 הארס
 ואשתו
 לא יתכישו
 והנחשה
 היה ערום
 מכל
 חית השדה
 אשר עשה
 יהוה אלהים
 ואמר אל
 האשה את
 כי אמר אלהים
 לא תאכל
 מכל עץ
 הגן ותאמר
 האשה אל
 הנה מסרי
 עיני ונאכל
 מס היא
 אשה שתדנה
 אדם אלהים
 לא תאכל
 ממנו ויאמר
 הנה פתח
 חיות ויאמר
 הנה פתח
 חיות

לאמות תמתן כי די
 אלהים כי ביום אברכ
 ממנו ונפקחו עיני
 והייתם כאלהים ירי
 טובו יורה האלהים
 כי טובה עין האלהים
 האוה הוא לעיניו ונתן
 העין להשכל ידק
 ירייה ונתן אכל ונתן גם
 לאישה יורה ויאכל
 ותפקחו עיניו ונתן
 וידעו כי עירכב הסוד
 עלה האלהים ויעני להם
 חננה וישגו על אבות
 ידו אלהים ונתן להם
 דת ודקו ונתן להם
 ואשתו ממנו יורה אלהים
 בתוך ביתו ונתן אלהים

לוא תיקרא אשה כי

ממנו ונפקחו עיני

והייתם כאלהים ירי

טובה עין האלהים

והיה כי יראה אלהים את עניו וירחם אותו ויאמר אל לבו ומה עשיתי לאלהים ומה עשה לי אלהים ויאמר אל לבו ומה עשיתי לאלהים ומה עשה לי אלהים

הספר השני אשר עשה המלך חזקיהו בן אשיהו הנביא אשר היה בירושלם
בשנת השלישית אשר היה בירושלם אשר היה בירושלם אשר היה בירושלם
בשנת השלישית אשר היה בירושלם אשר היה בירושלם אשר היה בירושלם

פלימי חיד ואתה אמת
בין ובין האשה ובין דין
ובין דין הוא ישוע
ראש ואתה תשאפט עקב
אל האשה
אם חרפה ארבה עיניך
וחרק בעצב תלדי בנים
ואל אישך תשוקתו הוא
ימשל בך
ורארכ אמר כי
שמעת לקול אשתך
והאכר מן העין אשר
ענין לך ראובן לא ראובן
מפני ארורה הארמה
בעבורך בעצבו תאמנה
פלימי חיד ובין דין
תנמיח לך ואכלת את
עשב השדה ויכונעת אפך

אדהיב אל האדמוני אמר
לו אנהו אמר אתקד
שמעת בנן ואירא כי
עירס אנכי ואחבאוי אמר
מי השד לד כי עירס אתה
הבן הנין אשר עזיתך
לכלתו אכל ממנו אכלת
ואמר האדמוני האשה
אשר נתתה עמדי הוא
ענה לי מן העין ואכל
ויאמר יהוה אלחם לאשה
מהזאת עשית ותאמר
האשה הנחשה שאני
ואכלי ויאמר יהוה אלהים
אלהיך עשית זאת
ארו אתה מכר הבת
ומכר סתם עמך על
הענין לך ושמך תאב

אשר היה בירושלם אשר היה בירושלם אשר היה בירושלם אשר היה בירושלם
אשר היה בירושלם אשר היה בירושלם אשר היה בירושלם אשר היה בירושלם
אשר היה בירושלם אשר היה בירושלם אשר היה בירושלם אשר היה בירושלם
אשר היה בירושלם אשר היה בירושלם אשר היה בירושלם אשר היה בירושלם

הוא אסתיטיב שאת היום נכחית בקנה סוקונם ובר בהמתם היא אחיד רעים בשבם
הוא יא יום פתוחם היא אמרתי לכם לאמר ויהא האשד ישתארע הלא ירעם כניחש הלא נכחני הלא אעב אתך

חרה לך ולמה נפל לפניך
חלוא אסתיטיב שאת
ואם לא תטיב לפתח
חטאת רבין ואליך תשוקתו
ואתה תמשל ביויאמר
קח אלהכל אחיו ויהי
בהיותם בשדה ויקסס קין
אלהכל אחיו ויהרגו
ויאמר יהוה אל קין אי
חבל אחיך ואמר לא
ידעת השמר אחי אנכי
ויאמר מה עשית קול
דמי אחיך צעקים אלי מן
ד' אדמה ווענה ארור אתה
מזחאדמה אשר פעתה
את פיה לקחת את דמי
אחי מדדי כי תענד את
ויגדמחל את כה התיכ

לך נעונד תהיה בארץ
ויאמר קח אליהוה נדול
עוני ממשואיהן רשת את
היום מי על פני האדמה
ומפניך אסתרוהייתי נע
ונד בארץ ויהיה כל מינאי
יהרגני ויאמר לו יהוה לכן
כל הרנקין שבעתים יקב
וישם יהוה לקין אות לבו
הכות אתו כל מינאו ויצא
קין מלפני יהוה וישב בארץ
נד קדמת ערין וידע קין
את אשתו ותהר ותלד את
חנוך ויהי בנה עיר ויקרא
שם העיר כשם בנו חנוך
ויולד לחנוך את ערר
ויניר ילד את מחויאל
וכה יאלד את מתישאל

ועק נ וסמנתון חילא דבליסא רומא מדוכ לא תספ ותנכחה את כל דברא אשד אעבי תספ רוחם ועקין
ה יען קדסא ו תל יד וסמנתון מוחאל וכהיאל קרוא העדה קרא היורה כנחת קטאות הוא מסתקנאות היא
עלם נענס הכח תכוא את העם הזה וקא אשת כפיטראל אם לא תגדו ואסתר י אח בלית עלית גלות עלית תחתיות

אשר ימלא ירך מושלח קינן עם ויתחדד א רב ספס וספס ויתחדד חנוך בתוך אריות כפיריהם
אשר ימלא ירך מושלח קינן עם ויתחדד א רב ספס וספס ויתחדד חנוך בתוך אריות כפיריהם

ימי ארס אשר חי תשע
מאות שנה ושלשים שנה
ומת ויחי שש
חמשים ומאת שנה
וילד את אנטש ויחי שש
אחריו הולידו את אנטש
שבע שנים ושמונה מאות
שנה וילד בנים ובנות
ויחז כל ימי שש שנים
עשרה שנה ותשע מאות
שנה ומת ויחי
אנטש ששים שנה וילד
את קינן ויחי אנטש אחרי
הולידו את קינן חמש
עשרה שנה ושמונה מאות
שנה וילד בנים ובנות
ויחז כל ימי אנטש חמש
שנים ותשע מאות שנה

אשר ימלא ירך מושלח קינן עם ויתחדד א רב ספס וספס ויתחדד חנוך בתוך אריות כפיריהם

ומת ויחי קינן
שבעים שנה וילד את
מהלל אליו ויחי קינן אחרי
הולידו את מהלל אל ארבעים
שנה ושמונה מאות שנה
וילד בנים ובנות ויהיו
כל ימי קינן עשר שנים
ותשע מאות שנה ומת
ויחי מהלל אל
חמשים שנים ושלשים שנה
וילד את דד ויחי מהלל אל
אחריו הולידו את ירד
שלשים שנה ושמונה
מאות שנה וילד בנים
ובנות ויהיו כל ימי מהלל אל
חמשים שנים ושמונה
מאות שנה ומת
ויחי ירד שנים

אשר ימלא ירך מושלח קינן עם ויתחדד א רב ספס וספס ויתחדד חנוך בתוך אריות כפיריהם

אשר ימלא ירך מושלח קינן עם ויתחדד א רב ספס וספס ויתחדד חנוך בתוך אריות כפיריהם

85

בחרו ג וסימניהן ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו אברהם בעל ליהם תחת כי שנאודות חרבות ודעת חרוב
כל אורית עלינו נפג ויתעצב לאסוף להלל וטל נביא וכתו ארלכו נפג על לו הלא את הכטן וישע דנאל

ימלמד שבע ויטבעים
שנה ושבמאות שנה
וימת ויהי נחבן
חמש מאות שנה ויולד נח
את שם את חס ואת יפת
ויהי כי החלה הארם לרב
יעל פני הארמה וכנות ילדו
להם יודי או בני האלהים
את בנות הארם כי טבת
הנה ויקחו להם נשים מכל
אשר בחרו ויאמר יהוה
לא יהו רוחי באדם לעלם
ביטנם הוא בשר והיו ימיו
קצרים ויעשרים שנה יהנפלים
היו בארץ בימי שההסונם
אחר יכן אשר יבאו בני
האלהים אל בנות הארם
וילדו להם תמה הנכריס

אשר מעולך אנשי השם
וירא יהוה כי רבה רעת
הארם בארץ וכל יצר
מחשבת לבו דקר יעכל
היום וינחם יהוה כי יצא
את הארם בארץ ויתעצב
אל לבו ויאמר יהוה אמרה
את הארם אשר בראתי
מיעל פני הארמה מארם
יערבה מה עדרמיט ועד
עוף השמים כי נחמתי כי
יעשית כי ונח מיצא חן בעיני
יהוה
אלה תולדת נח נח איש
צדיק תמים היה בדרתו
אתה אלהים התהלך נחו
וילד נח שלשה בנים את

לעם זה הם ואם יהוה יעלם לא ידון ויהי בארם יהשכי יעלם כי ילד והטווארם אל רעלים וינחו
לעלם ביעובין בני ישראל יעלם יעלם הם כי אשא אל שמים וחכר בה שבט אפס ושטם יעלם יאב
נאחזתי וקמתי את כפאפס ילד אכירה טקד ואתה חכמים ואנא חכמים כאסד יא יעלם והתעלם יא יעלם

בשבעה עשר יום לחדש
ביום הזה נבקע כל מעינת
תחום רבבה וארבת השמים
נפתחו ויהי הגשם על
הארץ ארבעים יום וארבעים
לילה תבועים תחום ההוא בא
מחושם וחסו ויפתג נח
ואשת נחו וטל ששת נשיבנו
אתם אל התבה היה הכול
החיה למינה וכל הבחמה
למינה וכל הרמש הרמש
על הארץ למינה וכל העוף
למינה וכל צפור כל כנה
ויבאו אל נח אל התבה שנים
שנים מכל הבשר אשר
בו החיים ויהי סוף זכר
ועמקה מכל בשר נאון אשר
עוה אתו אל הים וסוף יהיה

פעחו ויהי חסבל ארבעים
יום על הארץ וזה שם תפיס
וישאו את חסבל הים
במעל הארץ ויהי עמים
סיכסמאד על הארץ ויהי
ביתבחה על פני המים ויהי כ
זכרו מאד מאד על הארץ
ויכסו כל החרים הנכהים
אשר תחת כל השמים
חמיש עשרה אפרה
מלמעלה זכרו המים ונפו
החרים ויעו כל בשר
הרמש על הארץ בעוף
ובבהמה ובבהמה וכל השרץ
השרץ על הארץ וכל הארץ
כל אשר נשמה רוח חיים
באפיו מכל אשר בחדבה
בתיוויה את כל הימים

לנפשותיכם ארד שמיד
בלחה ארד שני ומיד
הארד מיד איש אחוז
ארד שאתנפש הארד
שפך דם הארד בארם
דמו שפך כי בנית אלתי
עשה את הארד ואת
פרונו בו שרעו בארד יודני
בה ויאמר
אלהים אלנו ואל בנו
אתו לאמר ואת הננימתי
את ברת אתכם ואת
זרעכם אחריתכם ואת כל
נפשותיהם אשר אתכם
ביעוה בכהניה ובכל חית
הארץ אתכם מכל יצא
התכר ליד יד הארץ
ודקרת את ברת אתכם

הארד שני ללב הארד
רעמערזול אאסה עוד
לחכות אתם לחי כאשר
עשה יעד פלימי הארץ
זרע וקניני וקר וחם וקין
וחר וחם וסוללה לא ישנת
ויכרד אלהים אתנו ואת
בנו ויאמר להם פו זורבו
וכלו את הארץ ומודאם
וחתם יהיה על כל חית
הארץ ועל כל עוף השמים
בכל אשר תרמט הארד
ובכל דגיהם כידכם נתנו
כל דג אשר הוא חי
לכם יהיה לאכל חידק
עשכנתת לכם את כל
אדבשר בנפש ודמו לא
תאכלו ואר את דמכם

על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמט הארד ובכל דגיהם נתנו לכם יהיה לאכל חידק עשכנתת לכם את כל אדבשר בנפש ודמו לא תאכלו ואר את דמכם

והוא יושב על כסא הדין ויהי ענין הדין והוא יושב על כסא הדין והוא יושב על כסא הדין

וְכָסוּ אֶת עֵרוֹת אֲבֵיהֶם
וּפְנֵיהֶם אַחֲרֵי נֶת וְעֵרוֹת
אֲבֵיהֶם לֹא רָאוּ וַיִּקְצַן נָח
מִיָּנוּ וַיִּדַע אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה
לִבְנֵי הַקְּטָנוֹ וַיֹּאמֶר אֲרוּ
כִנְעַן עֹבֵד עֲבָדִים יִהְיֶה
לְאֶחָיו וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה
אֱלֹהֵי שָׁם וַיְהִי כִנְעַן עֹבֵד
לְמוֹיֵשֶׁת אֱלֹהִים לִיפֶת
וַיִּשְׁכַּח אֶת שֵׁם וַיְהִי
כִנְעַן עֹבֵד לְמוֹיֵשֶׁת וַיְהִי נָח
אַחַר הַמִּפְּלוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וַיְהִי
כָּל יְמֵי נֹחַ שֵׁשׁ מֵאוֹת
שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וַיָּמָת
וַיֵּלֶד הַיְלָדִים בְּנֵי נָח
וְכֹיֹלֶת וַיְהִי לְהַבְנִים

אֶחָר הַמִּפְּלוֹ בְנֵי יֶפֶת נֹחַ
וּמִנְּוֹמֵי יוֹזֵן וְהַבְּלוֹמֵטָד
וְתִירְסֵי וְכַבֵּי נֹחַ אֲשֶׁר בָּנָה
וְרִיפֶת וְהַעֲרַמְהֵי וְבֵנֵי יוֹזֵן
אֵלֶי שָׁה וְהַתְּרַשִּׁישִׁים פְּתִים
וְהַדְּנִים וְיֵמָּה לְהַנְּפָרוֹ אֵי
הַנְּיִים בְּאֶרֶץ עֵתֵם אֵי שְׁלֹשִׁים
לְכִיֵּשֶׁת פְּחָתִים בְּנֵי יֵהוּסֵי וְכַבֵּי
חַס כְּוִישֵׁת וְכַוִּישֵׁת וְכַוִּישֵׁת וְכַוִּישֵׁת
וְכַבֵּי מִישֵׁת סָבָא וְהוֹיֵלֶה
וְסַבְתָּה וְרַעְמָה וְסַבְתָּכָא
וְכַבֵּי רַעְמָה שְׁבָא וְדָרִין
וְכַוִּישֵׁת יֵלֶד אֶת נֹחַ הוּא
הַחֵל לְהוֹיֵת נֹחַ בְּאֶרֶץ חֵת
הַיְהוּ נֹחַ צִדֵד לְעֵי יְהוָה עַל
מִי אֵמֵר סַמְרֵד וְכַוִּישֵׁת
רַעְמָה יְהוָה וְהוֹיֵת רַעְמָה
מִיֵּינָהּ בְּכָל וְאֶרֶץ וְאֵבֵר

וְכַבֵּי מִישֵׁת סָבָא וְהוֹיֵלֶה

וְכַבֵּי מִישֵׁת סָבָא וְהוֹיֵלֶה

וְכַבֵּי מִישֵׁת סָבָא וְהוֹיֵלֶה

והיה שם אהל בתולה
בין בית אל ובין היציאל
מקום המזבח אשר עשה
שם בראשנה ויקרא שם
אברם בשם יהוה וגם
ללוט ההלך את אברם
היה צאן ובקר ואהלים
ולאנשא אתם הארץ
לשבת יחדו כיהיה רכושם
רב ולא יכלו לשבת יחדו
ויהירצו בין רעי מקנה
אברם ובין רעי מקנה לוט
והבנינו והפרזו איישב
בארץ ויאמר אברם אל
לוט אל נא תחזק מרובה
בעשר ובין רעי ובין
רעי כי אנשים אחים
אנחנו הלא מל הארץ

לפניך הפרד נא מעלי
אם השמאל ואיך הוא
הימין ואישמאלהו יישא
לוט את יצמו וידא את
כל כפר הירדן כי כלה
משקה לפני שחת יהוה
את סדום ואת עמרה כגן
יהוה כארץ מצרים סאנה
ציערו ויבחר לו לוט את
כל כפר הירדן ויסע לוט
מקדס ויפרדו איש מעל
אחיו אברם ישב בארץ
כנען ולוט יישב בערי
הכפר ויאהל יער סדום
ואנשי סדום רעים וחסאי
ליחיה מאד ויהוה אמר
אל אברם אחרי הפרד
לוט מי צמו יאנא יענד

לפניך הפרד נא מעלי
אם השמאל ואיך הוא
הימין ואישמאלהו יישא
לוט את יצמו וידא את
כל כפר הירדן כי כלה
משקה לפני שחת יהוה
את סדום ואת עמרה כגן
יהוה כארץ מצרים סאנה
ציערו ויבחר לו לוט את
כל כפר הירדן ויסע לוט
מקדס ויפרדו איש מעל
אחיו אברם ישב בארץ
כנען ולוט יישב בערי
הכפר ויאהל יער סדום
ואנשי סדום רעים וחסאי
ליחיה מאד ויהוה אמר
אל אברם אחרי הפרד
לוט מי צמו יאנא יענד

רב קצת וסמך... כהן הכהן... רב אשר יב את רב חסתי ושלח רבו ונבדד בתוך עמך... יקום ויגש וישב בתוך... ערך שלש מאות רב רבאדם כי כדכחכמה יתקמרה אל... יקום ויגש וישב בתוך...

אשכול ה' וספנתון ויבא הפליט ויגד אכרס העברי ויבא עד נחל אשכול קרמאי בלנדוק אשר
 אכלו הנערים ויפגנו ויעלו החרה ויבאו אשכול הכפר דודילי... כל אור חרכש חס בכא כל ואת כל ההכוש דקרח

וישב ויבאו אל עין מי שפט
 הוא קר שופו את כל יטרה
 העמלקי וגם את האמרי
 הישב בחצי צון המרי וייצא
 מלך סרס ומלך עמרה
 ומלך ארמה ומלך צבנים
 ומלך בלעה הוא יצער ויענו
 אתם מלחמה בעמק השדני
 את כדר לעמר מלך עולם
 ותדעל מלך נויס ואמרפי
 מלך שגער ואריוך מלך
 אלסר ארבעה מלכים את
 החמשה ויעמק השדים
 בארת בארת חמר וינסו
 מלך סרס ועמרה ויפרו
 שמה והגש ארס הרהנסו
 ויקחו את כל רכש כרס
 ועמרה ואת כל אכלם

וילכו ויקחו את לוט ואת
 רכשו בקאחי אברס וילכו
 והוא ישב בסרס ויבא
 הפליט ויגד לאכרס העני
 והוא שכן באלני ממרא
 האמרי אחי אשכול ואחי
 יענר והסביעלי ברית אנוס
 ויישמיע אברס כי נשבה
 אחיו וידק את הנכיו ילידי
 ביתו ישמנה יעשר וישליט
 מאות וירדה יעד דין ויחלק
 יעליהם לילה הוא ועבדו
 ויכסו וידפס יעד הוכה
 אשר מי שמה אל לרמיש
 וישב את כל הרכשו וגם
 את לוט אחיו ורכשו השב
 וגם את הנשים ואת היגם
 וייצא מלך סרס יקראתו

וישב ויבאו אל עין מי שפט
 הוא קר שופו את כל יטרה
 העמלקי וגם את האמרי
 הישב בחצי צון המרי וייצא
 מלך סרס ומלך עמרה
 ומלך ארמה ומלך צבנים
 ומלך בלעה הוא יצער ויענו
 אתם מלחמה בעמק השדני
 את כדר לעמר מלך עולם
 ותדעל מלך נויס ואמרפי
 מלך שגער ואריוך מלך
 אלסר ארבעה מלכים את
 החמשה ויעמק השדים
 בארת בארת חמר וינסו
 מלך סרס ועמרה ויפרו
 שמה והגש ארס הרהנסו
 ויקחו את כל רכש כרס
 ועמרה ואת כל אכלם

נשבה ויבאו אל עין מי שפט
 הוא קר שופו את כל יטרה
 העמלקי וגם את האמרי
 הישב בחצי צון המרי וייצא
 מלך סרס ומלך עמרה
 ומלך ארמה ומלך צבנים
 ומלך בלעה הוא יצער ויענו
 אתם מלחמה בעמק השדני
 את כדר לעמר מלך עולם
 ותדעל מלך נויס ואמרפי
 מלך שגער ואריוך מלך
 אלסר ארבעה מלכים את
 החמשה ויעמק השדים
 בארת בארת חמר וינסו
 מלך סרס ועמרה ויפרו
 שמה והגש ארס הרהנסו
 ויקחו את כל רכש כרס
 ועמרה ואת כל אכלם

זכור זכור אל עליון ואל תתן חסדך לאלהים אחרים
זכור זכור אל עליון ואל תתן חסדך לאלהים אחרים

את אכרסו בלעדירק אשר
אכלו הנערים וחלק האנש
אשר הלכו אתי יענל אשר
וכמרא הם יקחו חלק כי
אחר הרברים
האלה היה דבר יהוה אל
אכרס במחזה לאמר אל
הירא אמרם אנכי מניחך
שכרד הרבה מאד ויאמר
אכרס אדני יחוח מהתת
לי ואנכי הולד יערי וכן
משק בדי הוא דמי שק
אלי עור ויאמר אכרס ה
לי לאנתה זרע ונתהב
בית יורש אתי ויהנה דבר
יהוה אליז לאמר לא
יירשך זה כי אכרס ירא
ממי ענך הוא יירשך ויזנא

אחרי שום מתנות את
פדל עמר ואת המלכים
אשר אתו אל עמק שדה
הוא עמק המלך ויבד מעור
מלך שלם הוא יצא חסוין
והוא אכהו אל יעקוב ויבנתו
ויאמר ברוד אכרס לאר
עליו קנה שמיסוארין
וכרוד אל יעקוב אשר מנן
יערד בידו ויקדו מי עשר
מכל ויאמר מלך סדס אל
אכרס תלי הנפשו והרש
קהל ויאמר אכרס אל
מלך סדס הרמת ידי אל
יהוה אל יעקוב קנה שמיס
וארין ואסמחוט ויע שרוד
נעל ואסמחוט ויע שרוד
יד ויאמר אכרס אנה עשר

והוא אכהו אל יעקוב ויבנתו ויאמר ברוד אכרס לאר עליו קנה שמיסוארין וכרוד אל יעקוב אשר מנן יערד בידו ויקדו מי עשר מכל ויאמר מלך סדס אל אכרס תלי הנפשו והרש קהל ויאמר אכרס אל מלך סדס הרמת ידי אל יהוה אל יעקוב קנה שמיס וארין ואסמחוט ויע שרוד נעל ואסמחוט ויע שרוד יד ויאמר אכרס אנה עשר

והוא אכהו אל יעקוב ויבנתו ויאמר ברוד אכרס לאר עליו קנה שמיסוארין וכרוד אל יעקוב אשר מנן יערד בידו ויקדו מי עשר מכל ויאמר מלך סדס אל אכרס תלי הנפשו והרש קהל ויאמר אכרס אל מלך סדס הרמת ידי אל יהוה אל יעקוב קנה שמיס וארין ואסמחוט ויע שרוד נעל ואסמחוט ויע שרוד יד ויאמר אכרס אנה עשר

והוא אכהו אל יעקוב ויבנתו ויאמר ברוד אכרס לאר עליו קנה שמיסוארין וכרוד אל יעקוב אשר מנן יערד בידו ויקדו מי עשר מכל ויאמר מלך סדס אל אכרס תלי הנפשו והרש קהל ויאמר אכרס אל מלך סדס הרמת ידי אל יהוה אל יעקוב קנה שמיס וארין ואסמחוט ויע שרוד נעל ואסמחוט ויע שרוד יד ויאמר אכרס אנה עשר

הענין ב' ופירושן ומה תבא אל אבותי שלום הנני אוסר אל אבותי ודברי ימים
יחד הידוע על זכרם יקראו ויהיו זקני הענין זכרם ויהיו זכרם

אתו החזנה ולאמר הבט
נא הישממה וספר חסונות
אסתובל לספר אתם
ויאמר לזכה יהיה זרעך
והאמן ביהוה ויהי שבה לו
עדקה ויאמר אליו אני
יהוה אשר הוצאתיך
מצר כשרים לתת לך
את הארץ הזאת לרשתה
ויאמר אדני יהוה בכה
אדע כי ארשנה ויאמר
אליו קחה לי עגלה
מיטלשת ועז מיטלשת
ואיל מיטלשת ותר ונוזל
ויקחלו את כל אלה וינתו
אתם כפתוך ויהי איש בנתו
לקראת רעהו ואתה צפן
לאבתך וידד העיט יעל

הפנרים וישב אתם אנרני
ויהי חשמי ש לבוא ותדמה
נפלה על אכרס והנה אמה
חישכה גדלה נפלה עליו
ויאמר לאכרס ידי עתדי
כינר יהיה זרעך בארץ
לא להם ויעברו ויעניאו אתם
ארבע מאות שנה ויגפ את
הנוי אשר יעבדו אנכי
ואחרי כן יצאו מכש גדול
ואתה תבוא אל אבתך
בשלוס תקבר בשיבה
טובה ודוד רביעי יישבו
הנה כילא ילם עניו האמו
יער הנה ויהי השמי שבאה
ויעלטה היה והנה תנער
יעשו לפיד איש אשר יע
בינה זריס האלה בים

הוא ופירושן והוא כי ויאמר כי כה ארד ויאמר ויהי זקני הענין זכרם ויהיו זכרם
הוא אשר פירושן ויהי זקני הענין זכרם ויהיו זכרם
כהרש שער איבך איה ואספד ויהיו זכרם ויהיו זכרם

וילדת 3 חס וסימנחון וקראת שמו הנקרה כהנך הרה וקראת 4 וסימנחון וקראת שמו שכיטבעאל
 וקראת אתכם ורעה באחרית הימים וקראת שמו יעמנואל וקראת ישועה וכוונתך ובקראת הלא מענה ילדן קראת אחס

שרי אימה באת ואנה
 תלכי ותאמר מפני שרי
 נברתי אנכי ברחתי ויאמר
 לה מלאך יהוה טובי אל
 נברתך והתעני תחת ידיה
 ויאמר לה מלאך יהוה
 הרבה ארבה את זרעך
 ולא יספר מרביו ויאמר לה
 מלאך יהוה הנך הרה
 וילדת בן וקראת שמו
 ישמעאל כי ישמיע יהוה
 אל עניך והוא יהיה פרא
 אדם ידו ככל יד כל בן
 ועל פני כל אחיו ישכון
 והקרא שם יהוה הרבה
 אליה אתה אל רא כי
 אמרה הנסה להסראתי
 אחרי ראיו על כן קרא

לחסות
 זיוה
 כנפיו
 ויבר
 יעבוק
 והרנן

ד
 ז
 ג
 אברהם
 זקן
 עריכה
 והקשר
 והכבוד
 וילנותו
 יתרון
 ארץ
 וכל
 בל

לבאר באר לחירא הנה
 בין קר שובין ברדיו ותלד
 הנר לאברס בן ויקרא
 אברס שסכנו אשר ילדה
 הנר ישמיני עלי ואברס
 בן שבעים שנה ויש שש שנים
 בלדת הנר את ישמיני עלי
 לאברס ויהי
 אברס בן שבעים שנה
 ותשיג שנים וילד יהוה
 אל אברס ויאמר אליו
 אני אל שדי הלהלך לפני
 והיה תמיסו אתנה ברית
 ביני ובינך וארבה אותך
 כמאד מאד ויפל אברס
 על פניו וידבר אתו אלחס
 לאמר אני הנה בריתי אתך
 והיית לאב הכון נעים

אברהם
 יצחק
 יעקב
 יוסף
 משה
 אהרן
 נח
 דוד
 שלמה
 יחזקאל
 יחזקאל
 יחזקאל
 יחזקאל

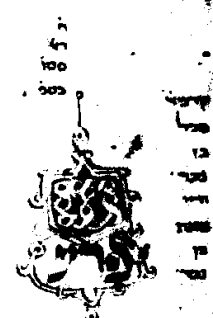
ראו ו סימנחון הנם חלים ילדן קרא לבאר יעזק שבא מבא וישב יעקב ויסלח יביאהו והוא אדני כי לא תשרט
 בדרך כלל ולא אשה אל רא יעזק ו פתח ו סימנחון וקרא אברס שם בן ויקרא אברס את שם בנו יעזק שם שמר
 ונס שם יצר חמנה ויהי שם בנו חכבוד ואל מה שכוונה הטעם בן יעזק מאד ו סימנחון ואתנה בריתי אתך ויהי שמיני עלי

זה הנסול אברהם ויטמעאל
בנו וכל אנשי ביתו יליד
בית ומקנת כסף מאת בן
נכר נמלו אתו
וירא אליו יהוה באלני
ממד או הוא ישב פתח
האהל כחם הזכו וישא
עיניו וירא והנה שליטה
אנשים נזכרים עליו וירא
וירץ לקראתם מפתח
האהל וישתחו ארצה
ויאמר אדני אסנא מצאת
הזביני נד אלנא תעבר
מיעל יצרך ויקחנא מעט
מיסודח ערנליכסוה שענו
תחתה עין וואקחה פת
לחסו כיערו לבכם אחר
תעברו כיעלמן יצרתם

יעל יצרתם ויאמרו בן
תניטה פאטר דברה
וימהר אברהם האלה
אלישרה ויאמר מה רייטי
כאיסקמח סלת לויטי
ויניטי ענותו ואלה בקר רין
אברהם ויקח בזבקר רד
וטוב ויתן אלה ער וימהר
ליניטות אתו ויקח חמאה
וחלב וכזה בקר אשר עשה
ויתן לפניהם והוא עמד
עליהם תחת העין ויאבדו
ויאמרו אליו איה ישרה
איתך ויאמר הנה באהל
ויאמר טוב אישוב אליך
כיעתחיה והנה בן לישרה
איתך וישרה יטמיעת
פתח האהל והוא אחריו

וירא אליו יהוה באלני
ממד או הוא ישב פתח
האהל כחם הזכו וישא
עיניו וירא והנה שליטה
אנשים נזכרים עליו וירא
וירץ לקראתם מפתח
האהל וישתחו ארצה
ויאמר אדני אסנא מצאת
הזביני נד אלנא תעבר
מיעל יצרך ויקחנא מעט
מיסודח ערנליכסוה שענו
תחתה עין וואקחה פת
לחסו כיערו לבכם אחר
תעברו כיעלמן יצרתם

ויאמר אדני אסנא מצאת
הזביני נד אלנא תעבר
מיעל יצרך ויקחנא מעט
מיסודח ערנליכסוה שענו
תחתה עין וואקחה פת
לחסו כיערו לבכם אחר
תעברו כיעלמן יצרתם

אלהים מל בחד ויטלו ואנשים את ידם לאנוכל שכעמא וואס חרד אים ויתנכלו אעו להמיתו זינעט
 ויעזב אלהים באשר סל וליחורות את בני ישראל זה הדבר ויבא כשה ליט מ' החיותם כל נקבה אס תחלט וביא יספר וביא

לשכר חרלתו וישלחו
 האנשים את ידם ויביאו
 את לוט אליהם חביתה
 ואתה דלת סגרו ואת
 האנשים אשר פתח הבית
 הכופס נורים מקטן ועד
 גדול וילאו למינא הפתח
 ויאמרו האנשים אל לוט
 עד מילך פה חתן ובנך
 ובנתך וכל אשר לדבעד
 הוצא מזה מקום כי מי שחתם
 אנחנו אתה מקום הזה כי
 נדלה יצקתם את פני
 יהוה וישלחני יהוה
 לשחתה ויציא לוט וידבר
 אל חתניו לקחי בנתני
 ויאמר קומי צאו וזה המקום
 הזה כי שחית יהוה את

היער ויהי כמיצה קביעני
 חתניו וכמו השחר יעלה
 ויאיינו המלאכים בלוט
 לאמר קוסקח את אשתך
 ואת שתי בנותיך הנמצאות
 פתספה בעון העיר
 ויתמהמהו ויחזיקו האנשים
 בידו וביד אשתו וביד שתי
 בנותיו פחמלת יהוה עליו
 וייצאהו וינחהו כחזן לעיר
 ויהי כהו יציאם את החיות
 ויאמר המלט על נפשך
 אל הכיט אחריו ואל
 תעמד בכל הכפר הזה
 המלט פתספה ויאמר
 לוט אלהם אלנא אדני
 הנהנא מיצא עכרך חן
 בעניך ותגדל חסדך אשו

א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל
 לא
 לב
 לג
 לד
 לה
 לו
 לז
 לח
 לט
 לו
 לז
 לח
 לט

א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל
 לא
 לב
 לג
 לד
 לה
 לו
 לז
 לח
 לט

וס' דודים ויפוטם ושמאל רכות כמ' זימנהו וקרא וקרא דרפי אכשל אכשה חקר ויטסין אר אחיה
 ז געני מו יקסן וסימנהו וימסחה ויאבד דאלעד ויבאן וישחט וסבלו ויאבד דעמוס ויאמר לה
 הלן סנהלים ויולקין וסכנהן ויהי כשניע פאזונאם כשניע סתהל בן אשר ויהי כל כלהם בנמתי

מצד ה' וסימנהון הנהמ היציר הואת קרובה לנוס שמה ב' בפסו ויהיה ראשיתו כיצור ואחריתו יסנה כאר וחרכונם
 נצורה ב' וסיכ' כתי' תנה ז' ר' פסו בסל וסימנהון תנה נאמצא ענדך היציר הואת קרובה הנה נאוישתי בנית הנה אנכי נעב וחגירו
 הנה רבקה לסכך הנה שבע שנט

עשית יצמד ל החיזר
 את נפשי ואנכי לא אוכל
 להמלט ההרה פון תרבקני
 הריצה ומתי הנה נא היציר
 הזאת קרבה לנוס שמה
 והוא מיציר אמלט הנה נא
 ישמה הלא מיציר הוא
 ותחי נפשי ויאמר אלון
 הנה נישאתי פנך נסלדני
 הזה לבלתי הפכי את
 היציר אשר דברתי מהר
 המלט שמה כילא אנכי
 לעשות דבר יציר כאר
 שמה על קברא שם
 העיר יצור השמש יצא
 על הארץ ולוט בא עננה
 ויהוה מטיר על סדם
 ועל עמרה נפרית ואש

מאת יהוה המן השמיים
 ויהפך את היצרים האר
 ואת כל הכפר ואת כל
 ייטבי היצרים ויצמח האדמה
 ותכט אשתו מאחריו ותהי
 נניב כל חווי שכם אברהם
 בכקר אל המקום אשר
 יצמד שם את פני יהוה
 וייטקף על פני סדם ויענוה
 ויילכל פני ארץ הכפר ויוא
 והנה יציר הקיטר הארץ
 כקיטר הכבשן ויהי בטחת
 אלהים את יציר הכפר
 ויזכר אלהים את אברהם
 וייטלח את לוט מתוך
 ההפכה בהפך את היצרים
 אשר ייטב בהן לוט וייציר
 לוט כיציר וייטב בהר

ה' פסו איתנהון אמה עסות וסימנהון הנהמ היציר הואת קרובה כיהר הכלט שמה יהוה היום ויבא שמה כיזאת עליה
 סן המדבר כיתרסקת ועוד דאית תהות השמש מקום השמש יציר נ' כל בלי' וסימנהון כהר המלט ויילח לוט כיתר
 ב' בפסוק ס' ב' סכדין יצאה וקור' יצא וסימנהון השמש יצא על הארץ כאיש צא כח שבין דרכיהו יצא קרן אחר כעננה וי'

שען מה פתח קטון ויכנסון מה ליד דריסכה קורה נא חנה ומה לעשית בה וכל הספור לרב אילן זך מה קטן
מה עשית לנחמה הטאתיך מה חטאתיך מה נערת ללואכה מה עשיתה הטאתי לני כלל מה נבול רססין לתוץ ויבדל מעו מה פסע פה

הַעַד מֵעַל הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
לָקַחְתָּ וְהוּא בַעַלְתָּ בְעַלְי
וְאֲבִימֶלֶךְ לֹא קָרַב אֵלֶיהָ
וַיֹּאמֶר אֶרְצֵהנִי וְנִסִּינְדִיק
הַחַדְנִיחַל אֲהוּא אֲמַר לִי
אֲחֵתִי הוּא וְהִיא נִסָּה הוּא
אִמְרָה אֲחִי הוּא פִתְסִלְנִי
וּבִנְקֻן כִּפִּי עֲשִׂיתִי זֹאת
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִיא נִסְבַּחַת
נִסָּה אֲבִי יָדְעָתִי כִּי בָתָם
לִבְנֵי עֲשִׂיתִי זֹאת וְאֲחִשְׁךְ
נִסָּה אֲבִי אוֹתְךְ מֵחֲטוֹ לִי
עַל פִּלְאֵנִי תִּתֶּן לִנְנִי
אֵלֶי הוּוּ עֲתָה חֹטֵב אִשָּׁת
הָאִשָּׁה כִּי אֲהוּוּ אֲוִיתָ לִּי
בְעַדְךְ וְחִיהָ וְאִם אֵינְךְ
מִשִּׁכְּרֵי כִּסּוֹת תִּמְוֹת
אֲתָה וְכִלְאִשְׁרֵלְךְ וְיִשְׁנִים

אֲבִימֶלֶךְ בִּבְקָר וַיִּקְרָא
לְכָל יַעֲבָדָיו וַיְדַבֵּר אֲתָם
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאָזְנֵיהֶם
וַיִּירֹאוּ הָאֲנָשִׁים מְאֹד
וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְאַכְרָם
וַיֹּאמֶר לֹמֵה עֲשִׂיתִי לָנוּ
וְכִי חָטָאתִי לָךְ כִּי הִנֵּאת
עַל יוֹצֵל כִּלְכַתְנֵי חָטָא
נִדְיָה מְעַשִׂים אִשְׁרֵל לֹא
יִנְשׂוּ עֲשִׂיתִי עֲמָדָיו וַיֹּאמֶר
אֲבִימֶלֶךְ אֵל אֲבָרְהָם כִּי
רֵאתִי בִי עֲשִׂיתִי אֲתָה וְכִי
הוּוּ וַיֹּאמֶר אֲבָרְהָם כִּי
אִמְרָתִי רָק אֵין יֵרֵאת
אֵלֶי כִּי מִקּוֹס הוּוּ וְהָרְנִי
יֵלְדֵבֶר אֲשֶׁתִּי וְנִסָּה אֵלֶי
אֲחֵתִי בִתְאֵבִי הוּוּ אֵין לֹא
בִתְאֵמִי וְתִהְיִי לְאִשָּׁה

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

וְכִי חָטָאתִי לָךְ כִּי הִנֵּאת עַל יוֹצֵל כִּלְכַתְנֵי חָטָא נִדְיָה מְעַשִׂים אִשְׁרֵל לֹא יִנְשׂוּ עֲשִׂיתִי עֲמָדָיו וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֵל אֲבָרְהָם כִּי רֵאתִי בִי עֲשִׂיתִי אֲתָה וְכִי הוּוּ וַיֹּאמֶר אֲבָרְהָם כִּי אִמְרָתִי רָק אֵין יֵרֵאת אֵלֶי כִּי מִקּוֹס הוּוּ וְהָרְנִי יֵלְדֵבֶר אֲשֶׁתִּי וְנִסָּה אֵלֶי אֲחֵתִי בִתְאֵבִי הוּוּ אֵין לֹא בִתְאֵמִי וְתִהְיִי לְאִשָּׁה

ויסמנהו ויבן האמהות והוא אצלנו כשליח וכלהו גרש ויבן אפרון ויבן אודת ו כתיב כי וסימנה
 וירע הדבר מאד ויסמר משח להתנו אל אודת הרעה הנדלה ויבן אודת סו וכלי ג אבתו ואבנע ואבנע וסימנה כים נכשת באסתרקות

ויצחק ליוות אמר מי מל
 לאברהם היצקה בנים
 שרה כמלדתו בן לזקנו
 ויגדל הילד וינמל ויעש
 אברהם שמה גדול ביום
 הנמל אתי יצחק ותרע
 שרה את פה נדח מצרית
 אשר ילדה לאברהם
 מיצחק ויאמר לאברהם
 צר שמה אמה הזאת ואת
 בנה כילא יד שפחה אמה
 הזאת ינסבני עמי יצחק
 וידע הדבר מהו בעני
 אברהם על אודת בנו
 ויאמר אלהים אל אברהם
 אל ירע בעיניך על הנער
 ויגדל את הילד ויאמר
 אלהים שרה ויעבדוה

כי בייצחק יקרא לך זרע
 ונס את פה אמה לגוי
 אישי מנופי זרעך הוא
 ויישכס אברהם בבקר
 ויקח לחם וחס וחסות מיכות
 אלהו ירש על שוכמה
 ואת הילד וישלחה ותרע
 והרע במדבר באר שבע
 ויכלו המים מן החמרת
 והשילך את הילד תחת
 אחד השיחים ויתלד ותשב
 לה מנוד הרחק כמטחוי
 קיטה כי אמרה אל ארמי
 כמות הילד ותשב מנוד
 ותישא את קלה ותכר
 ויישביע אלהים את קול
 הנער ויקרא מלאך אלהים
 אלהו מזה שמים ואמר

ותשב ויבן האמהות והוא אצלנו כשליח וכלהו גרש ויבן אפרון ויבן אודת ו כתיב כי וסימנה
 וירע הדבר מאד ויסמר משח להתנו אל אודת הרעה הנדלה ויבן אודת סו וכלי ג אבתו ואבנע ואבנע וסימנה כים נכשת באסתרקות

ויצחק ליוות אמר מי מל
 לאברהם היצקה בנים
 שרה כמלדתו בן לזקנו
 ויגדל הילד וינמל ויעש
 אברהם שמה גדול ביום
 הנמל אתי יצחק ותרע
 שרה את פה נדח מצרית
 אשר ילדה לאברהם
 מיצחק ויאמר לאברהם
 צר שמה אמה הזאת ואת
 בנה כילא יד שפחה אמה
 הזאת ינסבני עמי יצחק
 וידע הדבר מהו בעני
 אברהם על אודת בנו
 ויאמר אלהים אל אברהם
 אל ירע בעיניך על הנער
 ויגדל את הילד ויאמר
 אלהים שרה ויעבדוה

ינאת ד כלישנ ומיכנהון והנה רבקה וחיורנאת משה זאת האלה היועצת ושל אהיו ואין סרין ואין יוצאת היצת
מכין רגליה חס איג וכהג וסיל ובה ארני יחסו אבן יקרה ותרדג בחס וסיל ותרד כרה עליה כעליה ותרד כיל מעל

שתה ונסמליך אשקה
אתה הכחת לעברך
לינח קובה אדעי כי
עשית חסד עם ארני
ויהי הוא טרס כלה לדבר
והנה רבקה ינאת אשר
לדה לבתואל בן מלכה
אשת נחור אחי אברהם
וכדה על ישכמה ויהניע
טבת מראה כאד בתולה
ואיש לא ידינה ותרד
היענה ותמלא ברה ותעל
וירין היגבר לקראתה
ויאמר הנמי אינא מייע
מיכ מכרד ותאמר שתה
ארני ותמהר ותרד כדה
יעל ידה ותשקהו ותכל
להיטקתו ותאמר גם

לנמליך אש אביך אב
כלו רישת ותמהר ותע
כדה אלהי שקת ותרין
יעוד אלה באר ליטאב
והיטאב לכל נמליו והאיש
מיטתאה לה מחרייני
לרעת ההיגליח יהוה
רבו אסלא ויהי כאשר
כלו הנמלים ליטתור
ויקה האיש נוס זהב נקני
מיטקלו וישני עמידים
יעל ידה יעטרה זהב
מיטקלכו ויאמר בת מי
את הנירינא ויהיטבת
אביך מקוב לני לקין
והאמר אליו בבתואל
אנכי בן מלכה אשר ירה
לנחור ותאמר אליו גם

שתת ד חס וסיל יעד אסכלו כיל אכלו ויאכלו לשתות מיב המרה ויסע כד ירד בש ישראל אס דני י חס
וה יא מסו וסיל אס לא איל בית אבי אס לא ינא חנוכ אס לא תיטמר אס לא אחי מי נפת אס לא תוצעני אס לא יטוכ הרבו
אס לא שיתי אס לא תרני הליו ויפטו יכרה יפטו ראיוב דנות כלכ ואס לא אפוא מיכויבני ואס לא יטעיבני ויהליו סוכר
התעליח וישתא אסלך הכתנת בנך היך בתורתי היקרד רברי התשכר מועות אס לא השמדים הווי

לפי שכל המעשה... ויבא אליו וישתחוה אליו ויאמר יהוה אלילי ואל אבד האסד
סוף המעשה... ויבא אליו וישתחוה אליו ויאמר יהוה אלילי ואל אבד האסד

תבונם מספוא רב עמנו
במקום ללון ויקד האיש
וישתחו ליהוה ויאמר
ברוך יהוה אלהי ארני
אברהם אשר לא עוב
חסדו אמתו מינס ארני
אנכי בדרך נחני יהוה בית
אחי ארני ולרין הנער
ותנר לבית אמה ברכים
האלהיו וירבקה אחושומו
לבו וירבנאל האיש
החונה אל העני ויהו
כראת את הנזם ואת
הנמרים עלידי אחרנו
וכשמיע את רב רבקה
אחתו לאברהם דבר אל
האיש ויבא אל האיש
והנה ימד על הנמלים

על העני ויאמר בוא אבדך
יהוה רב העמד בחוץ
ואנכי פעלתי הבית ומקום
לנמלים ויבא האיש
הבית והיפתח הנמלים
וילת תבונם ספוא לנפלים
וכי לדה זרניו ורני
האנשים אשר אחושומו
לפניו לאמר ויאמר לא
אבד יד אסד ברתו
ויאמר דברו ויאמר עם
אברהם אנכי ויהוה בך
את ארני כאל וינדל ויתן
לזעאן ובקר וכסף וזהב
ויעבדו וישפחת ונמלים
וחמרים וילד שרה אשת
ארני בן ארני אחר
זקנתה ויתלו את כל

והנה ימד על הנמלים... ויבא אליו וישתחוה אליו ויאמר יהוה אלילי ואל אבד האסד

אשר לזווישביעני ארע
לאמר לא תקח אשה
לבני מכנת הכנעני אשר
אנכי יישוב בארצו אם
לא אל בית אבי תלך ואל
משפחתי ולקחת אשה
לבני ואמר אל ארני אל
לא תלך האשה אחר
ויאמר אלי יהוה אשר
התחלכתי לפניו ישלח
מלאכו אתך והעליה
דרכך ולקחת אשה לבני
ממשפחתי ומבית אבי
את נקח מאלתי כיתבוא
אל משפחתי ואכל איתנו
לך והיית נקי מאלתי ואנא
היום אל היען ואמר יהוה
אלה ארני אברהם אב

ישדנא מיני יחד דרבי אשר
אנכי הלדי עלי יהוה אנכי
ננכי על יען המים נהיה
העלמה היצאת לטאב
ואמרת אליה השקני
נא מי צטמיס מכרד וזאמה
אלי נסאתה שתה וגם
לנמליך איטאב הוא
האשה אשר הכיח יהוה
לבן ארני אנכי טרם אכלה
לדבר אלי בני והנה רנקה
ייצאת וכרה ייטנכה
והרר היצנה ורשטאב ואמר
אליה השקני נא וותכר
והורר כרה מיני יהוה אמר
שתה וגם נמליך איטקה
ואשתונם הניכר שקה
ואיטאל אתה הוא מלכתך

וְאֵלֶיךָ יִשְׁתַּחֲוֶה וְאֵלֶיךָ יִשְׁתַּחֲוֶה וְאֵלֶיךָ יִשְׁתַּחֲוֶה וְאֵלֶיךָ יִשְׁתַּחֲוֶה
וְאֵלֶיךָ יִשְׁתַּחֲוֶה וְאֵלֶיךָ יִשְׁתַּחֲוֶה וְאֵלֶיךָ יִשְׁתַּחֲוֶה וְאֵלֶיךָ יִשְׁתַּחֲוֶה

לשנת 4 טל מן ישיבתן שם עשר נשיאם יאמרו יתב ויקרבו הנשיאם ותיכבדו יסני משה ולסם אל עיר
ראתה ה' וישמחן אברהם ויעל עמו יצחק וינקב אדרן יתב בקרבו ב' יסל ויהי ה' והוא אסיר

חס בני שמעאל ואלה
שמתם בחצרותם וסמיתם
שנים עשר נשיאם לאפתם
ואלה שנהי' ישמיאל
מאת שנה ושלשים שנה
וישבע שנים וימנו עומת
ויאסר אל עמיו וישבע
מחוללה עד שור אשר
יעלפני מערים באכה
אשורה על פני כל אחו
נפל
ואלה תולדת יצחק בן
אברהם אברהם חולד
את יצחק ויהי יצחק בן
ארבעים שנה בקחה את
רבקה בת בתואל האמני
מפקן ארם אחות לבן
הארמיל ול אשה ויתר

יצחק ליהוה לנכה אשתו
כייקרה הוא ויצתר לו
יהוה ותרבה רבקה אשתו
ויתר יצו הבנים בקרבה
ותאמר אבן לבמה זה
אנכי וילך לדרש את
יהוה ויאמר יהוה לה שני
צנים בכבש ושני לאמים
כמי יצד יפרדו ולאמלאם
יאכזורב יעבד צעור
וימלאו ימיה ללדת ותנה
תומס בכבשה ויצא
הראשון ארמוני כרו
כאדרת ישער ויקרא שמו
עשו ואחריו יצא אחיו
וידו אחות בני עבד יעשו
ויקרא שמו יעקב ויצא
בן יצחק שנה בלדת אתו

ענין

ויקרה ה' וישמחן אברהם ויעל עמו יצחק וינקב אדרן יתב בקרבו ב' יסל ויהי ה' והוא אסיר
ויקרה ה' וישמחן אברהם ויעל עמו יצחק וינקב אדרן יתב בקרבו ב' יסל ויהי ה' והוא אסיר
ויקרה ה' וישמחן אברהם ויעל עמו יצחק וינקב אדרן יתב בקרבו ב' יסל ויהי ה' והוא אסיר

לפי שכן סוף כל הדבר האחרון הוא וסוף חמדה כיום ורחוק מסוף כבוד וישרה אהבה ללבנה תבליהא
לדבר אלה מיתה אלה קדם ולא יכרת מעשה יתה כנה יצתה מנה וישבה לאתמה ענה סחיה ואוננה לא תשחת אתי ענה כרה ינה
בגדי חושש ללכה והב ערתי בעשן יכס לדיה והנה ריס חילה ככנה בטוב קין בכורה בתאנה חכה את איוב חכה י

וידלו הנערים ויהי עשו
איש ידע עזד איש שרה
ויעקב איש תם ישב אהלי
ויאהב יצחק את עשו כי
עיד בפיו דבקה אהבת
אתי עקב ויזד יעקב נזיד
וכא עשו מזה שרה הוא
עקבו ויאמר עשו אל
יעקב ה לעטנא מן
הארס הארס הזה כי עק
אנכי על כן קרא שמו
ארס ויאמר יעקב מנה
כיום את בכרתך לוי
ויאמר עשו הנה אנכי הולך
למות ולמה זה לי בכרה
ויאמר יעקב השבעה לי
כיום וישבע לחוים כראת
בכרתו ליעקב ויעקב

נתן לשולחם וניזר
ערשים ואכל וישת
ויקסו וילך ויבז עשו את
הבכרה
ויהי רעב בארץ כלכר
הרעב הראשון אשר היה
בימי אברהם וילך יצחק
אל אבימלך מלך פלשתים
נדרה וידא אליו יהוה
ויאמר אל הרד מערניה
שכן בארץ אשר אמר
אליך יעזב בארץ הזאת
ואהיה יצד ואברכה כי
לך ולזרעך אתן את כר
הארץ האל והקמתי
את הייבועה אשר נשבעתי
לאברהם אביר וחרבות
את יעזב בכורבניה שכי

ויעקב יר ויסעודו ויעקב אשתם ויעקב רעה את יעקב ויעקב מן עשו ויעקב הקע את אהליהם לרבות
נסע סכתו קרא לו ויעקב שבע ליה ויסעודו ויעקב אשתם ויעקב רעה את יעקב ויעקב מן עשו ויעקב הקע את אהליהם לרבות
השנית כל אלה הם כלל דהויעקב כל הארצות וכלהו רבו כלל וסא חס ותתום כרעפי הארצות

285

אברהם

יעקב

285

וישתחוו לך כני אמך
ארדיך ארור ומכרכיך
ברוך ויהי כאשר מלה
יעקב לברך את יעקב
ויהי אך יצא יצא יעקב
מאת פני יעקב אכזו ועשו
אחזובא מי צדו ויעשו
הוא מטעמי סוכא לאבו
ויאמר לאביו יקם אבי
ויאכל מי צד בנו בעבר
תברכנו נפשו ויאמר לו
יעקב אכזו מי אתה ויאמר
אני בנך בכרד עשו ויחדד
יעקב חרה נדלה ער
מאד ויאמר מי אפוא הוא
הצד צדו וזכא לי ואכל
מכל בטרם תכנו ואברכהו
נסכרוד יהיה כי שמי עשו

את דברי אביו ויעקב
יעקב נדלה ונמרה ער
מאד ויאמר לאביו ברכני
נסאני אביו ויאמר בא
אחיד במרמה ויקח ברכני
ולאמר הכי קרא שמו יעקב
ויעקבני זה פעמים את
בכרתי לקח והנה עתה
לקח ברכתי ויאמר הלא
איצלת לי ברכה ויעשו יעקב
ויאמר לעשו הן נכיר
ישבתנו לך ואת כל אחיו
מתנילו לעבדים ורגן
ותירשם ממכתנו ולנה אפוא
מה אעשה בני ויאמר
יעשו אלאביו הכרכה
אחת הוא לך אבי ברכני
נסאני אביו ויאמר יעקב

ה' חסו אית כהן הדתון סלון וד קל וד רמי סימנהו אתו יתקן וד רמי סק דקמט אטר רמי אהבס
כ סק דרמיס הוא אילן סקודי המטקן כישן העדות טוב כתיב אי יצאנו ג' וסימנהו וליה אפוא מה אעשה
לקח ברכתי קח אפוא ברכתי ויעקב ויאמר וזכרתי על אפוא ויעקב ויאמר וזכרתי על אפוא ויעקב ויאמר וזכרתי על אפוא

וישיבת עמו ימים אחדים
 יעד אשר תשוב חמת אחיך
 יעד ישוב אף אחיך ממך
 וישכח את אשר עשית לו
 וישלחתי ולקחתך משם
 למה איש כל נס שינכס יזכ
 אחריה ותאמר רבקה אל
 ייחזק יצתי כחיי מפני בנות
 חתאם לקח ייעקב אישה
 מכנות חת כאלה מכנות
 הארץ למה לי חיים ויקרא
 ייחזק אל ייעקב ויברך את
 וייצוהו ויאמר לו לא תקח
 אישה מכנות בני עשוי קוס לך
 פרנה ארס ביתה בתואר
 אבי אמר וקח לך משם
 אישה מכנות לבוא אהי אבך
 ואל ייטדי בך אתך ויפרד

וכדיו עייני נחק אביו
 ואמר אליו הנה מיטמני
 הארץ ויהיה מושבך ונטל
 ה'טמים מעליו ועל הרבה
 תחיה ואת אחיך תעבר
 ויהיה כאשר תריד ופרקת
 עליו מעל ע' ארד' וישטנס
 עשו את יעקב על הכרנה
 אשר ברכו אביו ויאמר
 עשו כל בני קרבו ימי אבל
 אביו אהרנה את יעקב
 אחיו וינד לדבקה את דברי
 יעשובנה הגדל ותשלח
 ותקרא ליעקב בנה הקטן
 והאמר אליו הנה יצא
 אחיך מתנחם לך להרע
 ויעתה בני שמע עבקי וקוס
 ברחלך אל לבן אחי חרנה

וישיבת עמו ימים אחדים
 יעד אשר תשוב חמת אחיך
 יעד ישוב אף אחיך ממך
 וישכח את אשר עשית לו
 וישלחתי ולקחתך משם
 למה איש כל נס שינכס יזכ
 אחריה ותאמר רבקה אל
 ייחזק יצתי כחיי מפני בנות
 חתאם לקח ייעקב אישה
 מכנות חת כאלה מכנות
 הארץ למה לי חיים ויקרא
 ייחזק אל ייעקב ויברך את
 וייצוהו ויאמר לו לא תקח
 אישה מכנות בני עשוי קוס לך
 פרנה ארס ביתה בתואר
 אבי אמר וקח לך משם
 אישה מכנות לבוא אהי אבך
 ואל ייטדי בך אתך ויפרד

ויצו עליו ב ויסמנון ויצו עליו מר עה אנשים בכרכו אותו ויצו עליו לאמר הנה יעשבו וספי אם יעקב וינשו אחיו
 ונתה 4 ויסמנון ונתה יעב עליו אמר ונתה יעב עשה ארבות בשמים חב על חמת אנך ס

וירכד ורחית לקהל עמי כי
 ויהקלך את כרכת אברהם
 לדולוריעך אתך לרשתך
 את ארץ מגדך אשר נתן
 אלהים לאברהם וישלח
 יצחק את יעקב וילך
 פרנה ארם אל לבן בן
 בתואל הארמי אחירבקה
 אבי יעקב ויעשו וירא יעשו
 כי ברח יצחק את יעקב
 וישלח אותו פרנה ארם
 לקחת לו משם אישה
 ככרכו אתו ויעו עליו
 לאמר לא תקח אשה
 מבנות כנען וישמע יעקב
 אל אביו אל אמו וילך
 פלני ארם וירא עשו כי
 יעו פניה כנען בעני

ינחק אביו וילך יעשו אל
 יעמי צאל ויקח את מחלת
 בתי יעמי צאל בן אברהם
 אחות נביות יעל נשיו לו
 לאישה יסן וינא
 יעקב מכא ריטבינו וילך
 חרנה ויפגע במקום וילן
 שם כי בא היטבינו ויקח
 מאבנה המקום וישכב
 כראי שהיו וישכב במקום
 ההוא ויהלם והנה סלם
 מינב ארנה וראינו מעני
 השמימה והנה מלאכי
 אלהים ילכו וידרסו בו
 והנה הוה נעני עליו ויאמר
 אני הוה אלהי אברהם
 אביו ואלהו ינחק הארץ
 אשר אתה ישכב עליה

אין
 בין
 שלי
 פרשות
 אלו
 הפרש
 להודיע
 מה
 בין
 שול
 יענאות
 ואת
 דאמר
 שיש
 הפרש
 ב
 חס
 ג
 אלו
 וערנו
 עלך
 ב
 בשר

מראשנו א ויסמנון ויצו עליו מר עה אנשים בכרכו אותו ויצו עליו לאמר הנה יעשבו וספי אם יעקב וינשו אחיו
 ונתה 4 ויסמנון ונתה יעב עליו אמר ונתה יעב עשה ארבות בשמים חב על חמת אנך ס

אודות
 וסל
 והטבת
 כתי
 ישעה
 והטבו
 בת

ישקו ג ויסנהון ישקו העדרים כל היתו שדי כוס תנחומים ג הדעתם ג ויסנהון הירצת את לבן נחור
 חדר עתם כלי טרומת ג יער כיו שבכתיבם תאלה ג ורחל ה ויסנה ורחל באה ורחל היתת יפת תואר לקחה את התרעם ג ויסנה

צאן רבנים עליה כי מן
 הבאר הוא ישקו העדרים
 והאבן עלה על פי הבאר
 ונאספיה שמה כל העדרים
 תללו את האבן מעל פי
 הבאר והשקו אתה צאן
 והשיבו את האבן על פי
 הבאר למקמה ויאמר
 להם יעקב אחי מאן אתם
 ויאמרו מכרח אנחנו ויאמר
 להם הודיעתם את לבן
 נחור ויאמרו ידענו ויאמר
 להם הטלו סל ויאמרו
 שלום והנה רחל בתו באה
 עסה צאן ויאמרו הן עוד
 חיוס גדול לאעת האסף
 המקנה חשקו הנאולת
 רעיו אמרו לאנכי יעד

אשר יאספו כל העדרים
 ותללו את האבן מעל פי
 הבאר והשקו אתה צאן
 יעודנו מדבר עמם ורחל
 באה עסה צאן אשר
 לאכיה כיריעה הוא ויהי
 כאשר ראה יעקב את
 רחל בת לבן אחי אמו ואת
 צאן לבן אחי אמו ויגש
 יעקב ויגל את האבן מעל
 פי הבאר וישק את צאן
 לבן אחי אמו וישק יעקב
 לרחל וישא את קלו ויברך
 ויגש יעקב לרחל כי אחי
 אכיה הוא וכי בן רכבה
 הוא ותרגז ותגד לאכיה
 ויהי כשמי עלבן את שמי
 יעקב באחרת וירגז

סוף כל אודות וכל וכל חלוקתם בסוף ויסנהון ג ויסנהון הירצת את לבן נחור
 כיו שבכתיבם תאלה ג ורחל ה ויסנה ורחל באה ורחל היתת יפת תואר לקחה את התרעם ג ויסנה
 חדר עתם כלי טרומת ג יער כיו שבכתיבם תאלה ג ורחל ה ויסנה ורחל באה ורחל היתת יפת תואר לקחה את התרעם ג ויסנה

הצעדה לפני הכירה
מלא שבע זאת ונתנה לך
ום את זאת בעברה אשר
תעבד עמדי עוד שבע שנים
אחרות ויעשי עקב כן
וימלא שבע זאת ויהזרו
את דחל פתו לו לאשה
ויתן לבן דחל בתו את
בלחה שפחתו לה לשפחה
ויכאנס אל דחל ויאהבום
את דחל מלאה ויעבד עמו
עוד שבי שנים אחרות
וירא יהוה כי שנואה לאו
ויפתח את רחמה ודחל
עקרה ויתר לאה ותלד
בנות קרא שמד אובן כ
אמרה כידאה יהוה בעמי
כי יצתהי אהבני איני

ותחר עוד ותלד בנות אמר
כישמעיהוה כישנואה
אנכי ויתן לי נס את זה
ותקרא שמו ישמעון ותר
יעור ותלד בנות אמר עתה
הפעם ילדה איטי אלי כי
ילדה לי ילדה בנים
על כן קרא שמו לו ויותמו
יעור ותלד בנות אמר ופעם
אודה את יהוה על כן
קראה שמו יהודה ותעבד
מלכה וותבא רחל כירא
ילדה לי עקב ותקנא רחל
באחיהוה אמר אלי עקב
הבה לי בני כואס אין מת
אנכי ויחר אף עקב כי
ויאמר הנתת אלהים
אנכי אשר מעמך

15

קראה 1 ויסתון 2 ויסתון 3 ויסתון 4 ויסתון 5 ויסתון 6 ויסתון 7 ויסתון 8 ויסתון 9 ויסתון 10 ויסתון 11 ויסתון 12 ויסתון 13 ויסתון 14 ויסתון 15 ויסתון 16 ויסתון 17 ויסתון 18 ויסתון 19 ויסתון 20 ויסתון 21 ויסתון 22 ויסתון 23 ויסתון 24 ויסתון 25 ויסתון 26 ויסתון 27 ויסתון 28 ויסתון 29 ויסתון 30 ויסתון 31 ויסתון 32 ויסתון 33 ויסתון 34 ויסתון 35 ויסתון 36 ויסתון 37 ויסתון 38 ויסתון 39 ויסתון 40 ויסתון 41 ויסתון 42 ויסתון 43 ויסתון 44 ויסתון 45 ויסתון 46 ויסתון 47 ויסתון 48 ויסתון 49 ויסתון 50 ויסתון 51 ויסתון 52 ויסתון 53 ויסתון 54 ויסתון 55 ויסתון 56 ויסתון 57 ויסתון 58 ויסתון 59 ויסתון 60 ויסתון 61 ויסתון 62 ויסתון 63 ויסתון 64 ויסתון 65 ויסתון 66 ויסתון 67 ויסתון 68 ויסתון 69 ויסתון 70 ויסתון 71 ויסתון 72 ויסתון 73 ויסתון 74 ויסתון 75 ויסתון 76 ויסתון 77 ויסתון 78 ויסתון 79 ויסתון 80 ויסתון 81 ויסתון 82 ויסתון 83 ויסתון 84 ויסתון 85 ויסתון 86 ויסתון 87 ויסתון 88 ויסתון 89 ויסתון 90 ויסתון 91 ויסתון 92 ויסתון 93 ויסתון 94 ויסתון 95 ויסתון 96 ויסתון 97 ויסתון 98 ויסתון 99 ויסתון 100

והוא שם כבוד אלהים ויהי שם כבוד אלהים ויהי שם כבוד אלהים ויהי שם כבוד אלהים

ויאמר לבן כי יראתי
אמרתי פותגל את בעותי
מעמי יצא אשר תמצא
את אלהיך לא יהיה עו
אחינו חכר לך מה עמרי
וקח לך וראי עיני עקבני
חל נסתסו ויבאלו בנאה
ייקבוב אהל לא חובא אהל
שהיא אמהת ולא מיצא
ויצא אהל לאה ויבא
באה לחל ורחל לקחה
את התרפיסות שם סבכר
חנבל ותשב על הסוים שיש
לקאת כל האהל ולא מצא
ותאמר אל אחיה אלהיך
ביצע ארץ כילווא אכר
לקום מפעך נידוד נשים
ליוחפ שולא מיצא את

התרפיסו ויחר לייקב וידב
בלבו ויישע יעקב ויאמר
ללכמה פשיעמה חטאתי
כירלקת אחרי כי כי שינית
את כל כלי כי כעצאת בני
כלי ביתי שים כהנני אהי
ואחיר ויזכיר חכין יטנע
זה יצטרף שנינה אנכי יצד
רחליך ויניד לא שברו
יאלי עאג לא אכלתי
טרפה לא הבאתי אליך
אנכי אחטנה כירי תבק שנה
נכתי יוס ונכתי לילה
הייתי ביזוס אכלני חרבו קרה
כליל חותדר שנתני מיני
זה לייצטרף שנה בביתך
יעברתך ארבע עשרה
שנה בשיבת בנתך וישש

אם יאמר אלהים ויהי שם כבוד אלהים ויהי שם כבוד אלהים ויהי שם כבוד אלהים

לל... ויספסוק... לל... ויספסוק... לל... ויספסוק...

שנים כצאנך וחלף את
 משכרתי עשרת מנים
 לולי אלהי אבי אלהי
 גברה סופחד יצחק היה
 כי עתה ריקם שלחתי
 את עניי ואת עני נפירא
 אלהים ויכח אמשויע
 לבן ויאמר אלי יעקב הבני
 בנתיו הבנעם בני והצאן
 צאנו כל אשר אתה ראה
 ליה אולבנת מה אעשה
 לאלה היום או לבניהן
 אשר ילדו ויעתה לכה
 נכרתה ברית אני ואתה
 והיה לעד בינו ובין יעקב
 יעקב אבן ודימה מענה
 ויאמר יעקב לאחיו לקט
 אבנימו יקחו אבנעם וינישו

לל... ויספסוק... לל... ויספסוק... לל... ויספסוק...

נלוי אכלו וישם על הגר
 ויקרא לו לבן יר שיהרותא
 ויעקב קרא לו גלעד ויאמר
 לבן הגר הזה עד ביני ובין
 היום יעל כן קרא שמו גלעד
 והמנפה אשר אמר יעל
 יהוה ביני ובין כי נפתר
 איש מרעהו ואת הענה
 את בנתו ואת תקח נשים
 יעל בנתו איז איש עמנו
 ראה אלהים יעד ביני ובין
 ויאמר לבן ליעקב הנה
 העל הזה והנה המנפה אשר
 ירית ביני ובין יעד הגר
 הזה ויעל המנפה אסאני
 לא אינבר ילד את הגר
 הזה ואם אתו לא תעבר
 אלי את הגר הזה ואת

יהי... ויספסוק... לל... ויספסוק... לל... ויספסוק...

נשא הארץ ויקח אתה
ויטבב אתה ויגענה ויתבב
נפלא ברעה פתי עקב ואתה
את הנער וידבר על לב
הנער ויאמר טכס אל
חמוד אביו לאמר קח לי
את הילדה הזאת לאשה
ויקב טמיני טמא את
דעה בתו וטענהו את
מקנהו בשרה והחרש
ייקב ער באסוי ויאמר
אבי טכס אלי יקב לדבר
אתו בני יקב באו מן
השרה כשמינס ויהענבו
האנשים ויחד להם מאד
כי נבלה יגשה בישראל
ליטבב את פתי יקב וכן
לא יגשה וידבר חמוד

אתם לאבר יטכס בני
חייטקה נפישו בכתכס תנו
נא אתה לול אשה ויהתתנו
אתנו בני תיככ התנו לנו
ואת בנתנו תקחו לכם
וארעו יטכו והארץ תתה
לפניכם שבו וסחרוה
והאחוז כהו ויאמר יטכס
אלא כיהואל אחיה
אבי נא חז בני עיניכם ואיטר
תאמר ואלו ארמי הרבו
עלי כי אד מהר ומתו ואתה
כאטר תאמר ואלו ותנו
לי את הנער לאשה וייגענו
בני יקב את יטכס ואת
חמוד אביו במדמה וידברו
איטר טמא את רינה אחת
ויאמר ואלהם לאנוכי

אשר באזנה כויטמן אתם
יעקב תחת האלה אשר
עם שכס ויסעו ויהי חתת
אלהים על הערים אשר
סביבותיהם ולא רפו אחרי
בני יעקב ויבא יעקב לחה
אשר בארץ כנען הוא בית
אל הוא וכל העם אשר עמו
ויבן שם מזבח ויקרא למקום
אל בית אל כי שם נולד אל
האלהים בכרחו מפני אחיו
ותמת דברה מינקת רנקה
ותקבר מתחת לבית אל
תחת האלון ויקרא שמו
אלון בכות
וידא אלהים אל יעקב עזר
בבאו מפרן ארסו ויברך
אתו ויאמר לו אלהים

שמך יעקב לא יקרא
שמך עוד יעקב כי אם
ישראל יהיה שמך ויקרא
את שמו ישראל ויאמר
לו אלהים אני אל שרי
פרה ורבה נניקתל נניס
יהיה ממך ומלכס מחלעך
יבאו ואת הארץ אשר
נתתי לאברהם ולי יצחק
לך אתננה ולזרעך אחריך
אתן את הארץ ויניעל מיניו
אלהים במקום אשר דבר
אתו ויניעב יעקב מיצבה
במקום אשר דבר אתו
מיצבת אבן ויסך יליה נסך
ויניק יצריה שמו ויקרא
יעקב את שם המקום אשר
דבר אתו ישכאלהים בית אל

נסך כלה פת ססן כלכ ועד לאתסכו עליו ונסך רמעיית חיהוין לך סה ה מלין מן 33 אתין וסימנחון
וידד נחאטסמאת רס ואת יסתי כסוס ולך בן יעלכן לא בא אל שלחן רמלך אין זה כיאס רעלכ
בכרחו 3 וסימנחון כסס נגלי אלהים בכרחו מפני אחיו בכרחו מפני אכשלוס בני

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12

10

10

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

בספר יצחק י"ג וישראל יידי בשנת תשס"ח יצא לאור על ידי מוסד תלמוד תורה וישראל
 ע"פ חוקי המוסדות הממשלתיים ובהתאם לחוקי המוסדות הממשלתיים
 תלמוד תורה וישראל יצא לאור על ידי מוסד תלמוד תורה וישראל

אביו וישיבני ישראל

ויהי בני יעקב ישיבני
 בני לאה בכור יעקב ראובן
 וישמעון ויהודה
 ויששכר ובחלון ובנר חל
 יוסף ובנכמן ובני בלהה
 ישפחה רחל דן ונפתלי
 ובני זלפה שפחה לאה נר
 ואשר אלה בני יעקב אשר
 ילד לו בפרץ ארכו ויבא
 יעקב אל יצחק אביו מנדא
 קרית הארבי הוא חברון
 אשר נרשם אברהם
 ויניח קויהו ימי יצחק
 מאת שנה ושמנים שנה
 ויניח יצחק ויבא ויאכה
 אל יצחק ויקחו שבע נשים

ויסעו מבית אל ויהי עור
 סברתה ארין לבוא אפרתה
 ותלד רחל ותקט בלדה
 ויהי בהקטנה בלדה
 ותאמר לה המילדה אל
 תיראי כי נסוזה לד בני ויהי
 כי נאת נפשה כי כתר
 ותקרא שמו בן אנו ואביו
 קרא לו בנימין והמתרחל
 ותקבר בדרך אפרתה
 הוא בית לחסו ויבני יעקב
 כי נבהיל קברתה הוא
 כי נכת קברת רחל עד
 היום ויסייע ישראל ויט
 אלה המדה לאה למנר
 יעד ויהי בישקו ישראל
 בארץ חוואו וילד ראובן
 ויטבל את בלחה פילגש

לשנת תשס"ח יצא לאור על ידי מוסד תלמוד תורה וישראל

לשנת תשס"ח

בשנת תשס"ח יצא לאור על ידי מוסד תלמוד תורה וישראל
 ע"פ חוקי המוסדות הממשלתיים ובהתאם לחוקי המוסדות הממשלתיים
 תלמוד תורה וישראל יצא לאור על ידי מוסד תלמוד תורה וישראל

וישכח את יוסף פן חבוז וישיב את ירמיהו בחבלים

והיה הונו אהמה היו
 וישמע ראובן
 ויהו מירס ויאמר לא
 נכנו נפשו יאמר אלחם
 ראובן אל השפכר דם
 חטליכו אתו אל הכור
 הזה אשר במדבר ויד אל
 תשלחו בול מע העיר
 אתו מירס להשיכו אל
 אביו ויהי כאשר בא יוסף
 אל אחיו פטיטו את
 יוסף את כתנתו את כתנת
 הכסים אשר עליו ויקחהו
 וישלם אתו הברה והכור
 לקאן כו מכו וישבו לא
 לה שוי שאו יענהם ויראו
 והנה ארחת ישמיאלים
 באו ונעלי ונמליהם

ב
 בלוי
 ג
 ג
 ג
 ג

ג
 את
 יוסף

ג
 ג

נשא סנכאת וינדי ולט
 הולכים להוריד כי ערימה
 ויאמר יהודה אל אחיו
 מה בני עיני הנה את אחינו
 ובסני את דמו ולכו ונמברנו
 לישמיאלים וידנו אל
 תחינו כי אחינו ביטרו הוא
 וישמינו אחיו וישכרו אנשים
 מרינס סחרים ויליטכו
 ויילו את יוסף מן הבור
 וימכרו את יוסף לישמיאלים
 בני שרים כסף ויביאו את
 יוסף מערימה וישכרו אובן
 אל הכור והנה איין יוסף
 בכור ויקדע את בנדינו
 וישב אל אחיו ויאמר הו
 איננו אנא אנא אנא ויקחו
 את כתנת יוסף וישחטו

ג
 ג
 ג
 ג

ג
 ג
 ג
 ג

ויבאו לו יט חט ויעטחו וישלח אנשים אתים ויכשבו על וישלחו את המנה ויביאו את מקעתם אל אהרן
 ויבאום ויביאו את המסכן ויקבן האשה את קרבנם את השבי אלא הלפוער אלה המחנה את הנער אל בית אביעדיב
 בתרען את ראש אשבת וענאתו וקבעו את אביעדיב קחו לחרב הכתנם אופירה ויעאו מעם לנו וישבו בני ישראל ויתברך

ויקראו זקן כי משנה תבנה וידה חכמה אשר יאמר הכבוד אשר יהיה לו
חזק ה' פת וסמנון כחוקר עב' רקן זקן את כל שרמיתוה כחוקי ישראל ואלו כן כחוקי ישראל

אלהים בארץ עמי ותבנה
שבע שני השבוע אשר
הזבארץ מער וכו' ותחלצה
שבוע שני הרגע לבוא
באשר אמר יוסף והיה
רעב בכל הארץ ויהי
ארץ מצרים סדחה יחב
ותרעב כל ארץ מצרים
ויצעק היגם אל פריצה
ללחם ויאמר פריצה לכל
מצרים לבוא אל יוסף אשר
יאמר לכם העשו ויהרעב
היה על כל פני הארץ
ויפתח יוסף את תבואתו
בהסו ויטבר למצרים
ויחזק הרעב בארץ מצרים
ופלה ארץ בארץ מצרים
לשבר ארץ יוסף כי חזק

הרעב בכל הארץ ויהי
יעקב וימצא
ויאמר יוסף לב
הנה ארץ מצרים
כחוקי ישראל ואלו כן
כחוקי ישראל ואלו כן
אשר אמר יוסף והיה
רעב בכל הארץ ויהי
ארץ מצרים סדחה יחב
ותרעב כל ארץ מצרים
ויצעק היגם אל פריצה
ללחם ויאמר פריצה לכל
מצרים לבוא אל יוסף אשר
יאמר לכם העשו ויהרעב
היה על כל פני הארץ
ויפתח יוסף את תבואתו
בהסו ויטבר למצרים
ויחזק הרעב בארץ מצרים
ופלה ארץ בארץ מצרים
לשבר ארץ יוסף כי חזק

ויקראו זקן כי משנה תבנה וידה חכמה אשר יאמר הכבוד אשר יהיה לו
חזק ה' פת וסמנון כחוקר עב' רקן זקן את כל שרמיתוה כחוקי ישראל ואלו כן כחוקי ישראל

והיה כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו
ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו

ואמר לו אכנא מענת
חובי עניך טענת אירד תחת
ירכבוני עיני תינימדי הסד
וגמה אלה הקברני
במיניסו שוכנת ינכאמי
ונשאתני מניצרי וקבתני
בקברתבו ויאמר אנכי
אינני חכר ברך ויאמר
השכינה לי וישביני לי
וישתחו וישראל יעל ראש
הכנה
ויהי אחרי הדברים האלה
ויאמר ליוסף הנה אביך
חלה ויקה את שני בניו
את בנישאהו את אפרים
ויניח ידיו על ראשיו ויאמר
לעבדיו ויבנה אילן ויתחול
ישראל וישב על הכנה

ואמר לו אכנא מענת
חובי עניך טענת אירד תחת
ירכבוני עיני תינימדי הסד
וגמה אלה הקברני
במיניסו שוכנת ינכאמי
ונשאתני מניצרי וקבתני
בקברתבו ויאמר אנכי
אינני חכר ברך ויאמר
השכינה לי וישביני לי
וישתחו וישראל יעל ראש
הכנה
ויהי אחרי הדברים האלה
ויאמר ליוסף הנה אביך
חלה ויקה את שני בניו
את בנישאהו את אפרים
ויניח ידיו על ראשיו ויאמר
לעבדיו ויבנה אילן ויתחול
ישראל וישב על הכנה

ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו
ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו ויהי כבודו

מנשה ילדו יעל ברבי יוסף
ויאמר יוסף אלהי אבי
מהוא אלהי פקד יעקב
אתכם והיגלה אתכם מן
הארץ הזאת אלהי אבי
אשר נטבני לאברהם
ליצחק וירייעקב וייטבני
יוסף אתכם וישראל אבי
פקד יעקב אלהי אברהם
והיגלה אתכם מן הארץ הזאת
ועתה יוסף באהו יעקב
יטב וירננו ואתו וייטב
בארץ בני ערבים

מנשה ילדו יעל ברבי יוסף
ויאמר יוסף אלהי אבי
מהוא אלהי פקד יעקב
אתכם והיגלה אתכם מן
הארץ הזאת אלהי אבי
אשר נטבני לאברהם
ליצחק וירייעקב וייטבני
יוסף אתכם וישראל אבי
פקד יעקב אלהי אברהם
והיגלה אתכם מן הארץ הזאת
ועתה יוסף באהו יעקב
יטב וירננו ואתו וייטב
בארץ בני ערבים

מנשה ילדו יעל ברבי יוסף
ויאמר יוסף אלהי אבי
מהוא אלהי פקד יעקב
אתכם והיגלה אתכם מן
הארץ הזאת אלהי אבי
אשר נטבני לאברהם
ליצחק וירייעקב וייטבני
יוסף אתכם וישראל אבי
פקד יעקב אלהי אברהם
והיגלה אתכם מן הארץ הזאת
ועתה יוסף באהו יעקב
יטב וירננו ואתו וייטב
בארץ בני ערבים

והיה כי יקראתם שם יהוה אלהיכם ואתם מן הארץ אשר יצאתם מארץ מצרים ואתם מן הארץ אשר יצאתם מארץ מצרים ואתם מן הארץ אשר יצאתם מארץ מצרים ואתם מן הארץ אשר יצאתם מארץ מצרים

לקראת משה המדבר
ולדו ופנשו בחר האלוהים
וישקלו ויזנו משל אהרן
את כל דברי יהוה אשר
שלחו ואת כל האת אשר
ענה וילך משה ואהרן
ויאספו את כל זקני בני
ישראל וידברו את
כל הדברים אשר דבר יהוה
אל משה ויעשה יתרו
לעני העם ויאבד העם
וישמעו כי נקד יהוה את
בני ישראל וכבר אה את
יענם ויקדו וישתחו ויאחר
בא משה ואהרן ויאמרו
אל פרעה כה אמר יהוה
אלהי ישראל שלח את עמי
ויחלי במדבר ויאמר

משה
אמר
אלהים
יהוה

היה
אלהים
יהוה

ואת
פניהם
והיה

פרעה מי יהוה אשר אשמע
בקלו לשלח את ישראל
לא ידעתני את יהוה וגם את
ישראל לא אשלחו ויאמר
אלהי העברים סנקרא עליע
ולכה נא ארך של שת עמים
במדבר ונבחה ליהוה
אלהינו פן פגענו בדבר או
בחרב ויאמר אלהים מלך
מצרים למשה ומה ומה
תפרעו את העם ממעושי
לתי בלתי כסו ויאמר פרעה
הורב העתה עם הארץ
והיטבת אתם מסבלתם
ויעו פרעה ביום ההוא את
הנבשים בניעם ואת שטריו
לאמר לא תאספון לתת
תכן לעם ללבן חלבניכ

והיה כי יקראתם שם יהוה אלהיכם ואתם מן הארץ אשר יצאתם מארץ מצרים ואתם מן הארץ אשר יצאתם מארץ מצרים ואתם מן הארץ אשר יצאתם מארץ מצרים

והיה כי יקראתם שם יהוה אלהיכם ואתם מן הארץ אשר יצאתם מארץ מצרים ואתם מן הארץ אשר יצאתם מארץ מצרים ואתם מן הארץ אשר יצאתם מארץ מצרים

והוא יספיקו עליהם וישפטו את האבות
האבות יספיקו עליהם וישפטו את האבות

הרענה ו יספיקו עליהם וישפטו את האבות
למה הרענה לנכדך ולחם הרענה להבית את בנה כלבני
ואר

פרע

יום בזמנו יפגע את משה
ואת אהרן ננכים לקראתם
בזאת אשר פגעו את אמו
אלהם ואתה עליכם
וישפט אשר הבאשתם
את ריחנו בעני פרי עה ובעני
עבדיו לתת חרב בידם
לחרנו וישב משה אל
יהוה ויאמר ארני למה
הריתתה לי עם הזה למה
זה שלחתני ומאז בארני
אל פריעה לדבר בים סך
הרני עלי עם הזה והיניל לא
היזלת את עמך ויאמר
יהוה אל משה עתה תראה
אשר אינישה לפריעה כי
ביר חוקה ישלחם וביד
חוקה ירשם מארצו

וידבר אל החס
אל משה ויאמר אליו אני
יהוה ווארא אל אברהם
אלי יצחק ואלי יעקב באר
ישראל וישמי יהוה לא נוריתי
להסיון ונכה קמתי את בריתי
אתם לית להם את ארץ
כנען את ארץ מנרחה
אשר נדו בה ונס את ימיני
את נאקת בני ישראל אשר
מיערם מעבדים אתם
ואמר את בריתי לכן אמר
לבני ישראל אני יהוה
והוצאתי אתכם מתחת
סבלת מצרים והיזלתי
אתכם מי עבדתם ונאלתי
אתכם בבורני נבזיה
וכי שפטיכם וליכי ולקחתי

והוא יספיקו עליהם וישפטו את האבות
האבות יספיקו עליהם וישפטו את האבות

ו יצין מן ג חר סוהר היות מחרון ומאובתו אל פריעה וקווא חרלו וסבב חוספני אמם חסו וסאבו אוסע
בן אויבי רכס ל סספני אל מן קנען ל דר חיל ועיני מרס נה סן יספיעה ויהי יוה כלא סכולא סן בינא רבי
מקדשת יערא סן קולשת דדנפול סה חרע ד קס וסיל ומאובתו יע אשר עשה חרסוה ספיר יסדוה וסב ווה
וסבא יוהס ו אלנה אל יספיעה וסבב לודגריס ס הקימת ג בס חרסוה חרסוה את בריתי ס את הוה וס סכור

והוא י' וסמטון הן אנו על שפתים וקמנו שאלה הן אנו עין יכש כמד לאלה אתה דר' פסו בתו וסמטון
אתה תדבר את כל אשר אצרך אתה תחיה ילבינו אתה עכרתיים אתה ראית לעת אלכס וחס וסס אשר דברתי ולא ישמע כידבר אלכס

אמר
לתי
באתם
עדה
האמר
לא
תעיצו

נרליס וידעו מעריס בני
יהוה בנטה את ידי יל
מעריס והווצאתי את בני
ישראל מתוכם ויניש משה
ואהרן כאשר צוה יהוה
אתם כן עיניו ומיטה בן
ישמעכ שנה ואהרן מן שרש
וישמעכ שנה בדברם אל
פריעה
ויאמר יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר כי ידבר אלכס
פריעה לאמר תנו לרכ
מופת ואמרת אל אהרן
קח את מטבן והיטלך לפני
פריעה והיה לתעין ויבא
משה ואהרן אל פריעה
וינישו בן כאשר צוה יהוה
ויטלך אהרן את מטרו

את כל אשר אנדבר אליך
ויאמר משה לפני יהוה הן
אני ערל שפתים ואך ישמע
אלי פריעה
ויאמר יהוה אל משה ראה
נתתך אלהים לפריעה
ואהרן אחיך יהיה נביאך
אתה תדבר את כל אשר
אצרך ואהרן אחיך ידבר
אל פריעה וישלח את בני
ישראל מארצו ואני אקשה
את לב פריעה והרבתי את
אתנו ואת מופתי בארץ
מעריס וילאישמע אלכס
פריעה ונתתי את ידי
במעריס והווצאתי את
עבאתי את עמי בני ישראל
מארץ מעריס בשפטים

841

ס
ר
ה
ת
ו
י
ס
י
ה
ו

ולא ישמע וסמטון ולא ישמע אלכס פריעה ויסרו ואתו ולא ישמע כל אשר צוה האסד פקח אונס ולא ישמע
תנו לתן חבל וסמטון כידבר אלכס פריעה ויטלך אהרן את מטרו מחוללת תעין זהר ואת התמן בלעכ כתבן
תריס כפיר ותמן חיס אמם תמן ואעזה כשער תמא יא כל תעם וק תעין גס תעון חליו שר ושא תעם כל

בזו 4 וסימחון למען חרעכין אכלו אלהינו ומיני גדול אין קדוש כל המנבחה לשתים המרים 2 ב' חס ואמל
וסימל ויזכרו אתם חמרים 2 ב' המינים אסף עשרה בת מל ואשליה 2 וכספ' טימל את העש ויזכרו אתכם 2

ויט אהרן אתה ועל מימי
מצרים ותעל הצפרדע
ותכס את ארץ מצרים
ויישוכה החרטמים בלטיהם
וייעלו את הצפרדעים על
ארץ מצרים ויקרא פרעה
למשה ולאהרן ויאמר
העתירו אליהו ויסר
הצפרדעים ממע ומימי
ואשלחה את העס ויזכרו
ליהוה ויאמר משה לפרעה
התפאר עלי למת אעתוד
לך וליצברך ולעמך
להכרית הצפרדעים ממך
ומכתך רקביא תשא רנה
ויאמר למחר ויאמר נדעך
למען תדע כי הוה
אלהינו ויסרו הצפרדעים

ממך ומכתך ומיצברך
ומיעמך רקביא תשא רנה
ויצא משה ואהרן מיצם
פריעה וייציק משה אל
יהוה יל דבר הצפרדעים
אשר יטל פריעה וייצט
יהוה כדבר משה וימרנו
הצפרדעים מן הבתים מן
החצרות ומן הישרות וייצכו
את כחמרם חמרו כותכאש
הארץ וירא פרעה כי
היתה הרוחה והכבר את
לבוול אישמיע אל הסכאש
דבר יהוה
ויאמר יהוה אל משה
אמר אל אהרן נטה את
מטך והך את עפר הארץ
והיה לכנס בכל ארץ מצרים

למחר 4 וסימחון ויאמר למחר ויאמר נדעך למען תדע כי הוה אלהינו ויסרו הצפרדעים
ונסלחוראני קדוה לה 2 ויאכלו 2 וסימחון למען אנתחכם ודאסל כזאב וחתני המשיים להטיב 2
חצית שזניה 4 חס כל וסימחון קלחלים סחא ערות חטט בחצרות ויסע מחצרות לכן וחצרות וזכר 2

ספר 4 על לשון הספחה וספר יסודי לבנין אר"י אל ספר סרניקה התל אומלל אשר ישבע עליו רבנה שבנא בזה רבליס
הענין 4 וסימנין הענין העיקר לוי ייעתר כשהיה ביעקב ורד"ק עבר אל אלה ורד"ק ע

ויאמר משה לאנסן לעשות
כן ביתי עבתי מצרים נבחר
ליחזק אלהינו וזנונו את
תועבתי מצרים לעיניהם
ולא יסקלנו יחדך שלשת
יסוס נלך במדבר וזכחט
ליחזק אלהינו אשר אמר
אלינו ויאמר פרעה אנכי
אשלח אתכם וזכחתם
ליחזק אלהיכם במדבר
דקודק לא תרחיקו
ללכת העתידו בעדיו ויאמר
משה הנה אנכי יוצא מעמך
וחעדרתי אליהם וסר
העירב מפרעה מעבדיו
ומינמו מחרדק אליסר
פרעה התל לבת שלח
את העם לזבח ליהוה

אמר משה
אל פרעה
אמר יהוה
אלהי העבדים
שלח אתי
עמי ויניח
עבדני כי
אסמאן אתה
לשלח ועוור
מחויקבם
הנה יחזק
אלהיך יהוה
הנה במקנך
אשר בשדה
בסוסים
בחרדים
בנמלים
בכרובים
בצאן רכב
כבוד
מאד וזה
פלה יהוה
בין מקנה

ויאמר משה מעם פרעה
ויעתר אליהו ויעשיהוה
מדבר משה ויסר הערב
מפרעה מעבדיו ומינמו
לאנשאר אחרי ויכבד
פרעה את לבו נס בפעם
הואתלא שלח את העם

ויאמר יהוה אל משה בא
אל פרעה ודברת אליו ככה
אמר יהוה אלהי העבדים
שלח אתי עמי ויניח
עבדני כי
אסמאן אתה
לשלח ועוור
מחויקבם
הנה יחזק
אלהיך יהוה
הנה במקנך
אשר בשדה
בסוסים
בחרדים
בנמלים
בכרובים
בצאן רכב
כבוד
מאד וזה
פלה יהוה
בין מקנה

ספר 4 על לשון הספחה וספר יסודי לבנין אר"י אל ספר סרניקה התל אומלל אשר ישבע עליו רבנה שבנא בזה רבליס
הענין 4 וסימנין הענין העיקר לוי ייעתר כשהיה ביעקב ורד"ק עבר אל אלה ורד"ק ע

עשה ויפסק לו חס וסניחון מהר המלכות שמה את עשה להדבר הזה לא נכלל עשה ולא אמר חס וסניחון
 פרו עשיתן הדבר הזה וחס וסניחון לאמר נר עין כיון שיש בו כסל וסמוכי אינשה חידה וסמוכי אל אביה ויאמר הא

ישראל ובין מקנה מצרים
 ולא ימות מכל בני ישראל
 ובריו ישם יהוה מועד
 לאמר מחר יעשה יהוה
 הדבר הזה בארץ ויעש
 יהוה את הדבר הזה ממחרת
 ומת כל מקנה מצרים
 ומקנה בני ישראל לא
 מת אחד וישלח פרעה
 והנה לאמת ממקנה ישראל
 עד אחד וכבר לב פרעה ולא
 שלח את העסו
 ויאמר יהוה אל משה ואל
 אהרן קחו לכם מלא חפנכם
 פיח פכטון וחרקו משה
 השמימה ליעני פרעה
 והיה לאבק על כל ארץ
 מצרים והיה על האדם

ועל בהמה לשחן פרח
 אבי עיניך בכל ארץ מצרים
 ויקח אותה פיח הכבש ויעמו
 לפני פרעה ויזרק אתו במטה
 השמימה והיה שחן אבי עיניך
 פרה בארס ובבהמה ולא
 יכלו החרטמים ליצור לפני
 משה מפני השחן כי היה
 השחן בחרטמים ובכל מצרים
 ויחוק יהוה את לב פרעה
 ולא שמע אל הם כאשר
 דבר יהוה אל משה
 ויאמר יהוה אל
 משה השכנס פכך והתניב
 לפני פרעה ואמדה אליו
 כה אמר יהוה אלי העברני
 שלח את עמי ויעברני בני
 מצרים והוא אני שלח את

אמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפנכם פיח פכטון וחרקו משה השמימה ליעני פרעה והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל בהמה לשחן פרח אבי עיניך בכל ארץ מצרים ויקח אותה פיח הכבש ויעמו לפני פרעה ויזרק אתו במטה השמימה והיה שחן אבי עיניך פרה בארס ובבהמה ולא יכלו החרטמים ליצור לפני משה מפני השחן כי היה השחן בחרטמים ובכל מצרים ויחוק יהוה את לב פרעה ולא שמע אל הם כאשר דבר יהוה אל משה ויאמר יהוה אל משה השכנס פכך והתניב לפני פרעה ואמדה אליו כה אמר יהוה אלי העברני שלח את עמי ויעברני בני מצרים והוא אני שלח את

לא ידע כלם וסניחון ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפנכם פיח פכטון וחרקו משה השמימה ליעני פרעה והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל בהמה לשחן פרח אבי עיניך בכל ארץ מצרים ויקח אותה פיח הכבש ויעמו לפני פרעה ויזרק אתו במטה השמימה והיה שחן אבי עיניך פרה בארס ובבהמה ולא יכלו החרטמים ליצור לפני משה מפני השחן כי היה השחן בחרטמים ובכל מצרים ויחוק יהוה את לב פרעה ולא שמע אל הם כאשר דבר יהוה אל משה ויאמר יהוה אל משה השכנס פכך והתניב לפני פרעה ואמדה אליו כה אמר יהוה אלי העברני שלח את עמי ויעברני בני מצרים והוא אני שלח את

ויאמר יי' נטע נסע כי שספה לארץ קח מטך וצוה ידך השכם במקדש קדמא מכת נדר מכת ארבה מכת חשך
עור ננע אחר עבד לפנה עס כתבואת זכרון יענב הענן יולה אל חהרה אתם וס קשה ערה יי'

והעתירו ליהוה אלהיכם
ויסר מעליהם את המות
הזהו יי' נא מעס פריעהו ויענו
אל יהוה ויהפך יהוה רוח
יסחוק מאד וישא את
הארבה ויתקיעה וימהסוף
לאני אר ארבה אחר גבל
גבול מצרים ויחזק יהוה
את לב פריעהו ולא שלח את
בני ישראל

ויאמר יהוה אל משה נטה
ידך על השמים ויהי חשך
על ארץ מצרים וימי שחשך
ויטמינה את יהוה על השמים
ויהי חשך אפלה בכל ארץ
מצרים שלשת ימים לא
ראו איש את אחיו ולא קמו
מי שמתחיהו שלשת ימים

ולכל בני ישראל היה אור
במושבם ויקרא פריעה
אל משה ויאמר לבני ישראל
את יהוה רוק יאנכם ובקרנת
יינכם טפכם ילך ינמכם
ויאמר משה נכ אתה תקן
בדני זכחיס ויעלת ויעשני
ליהוה אלהינו ונכמקננו
ילך ינפני לאת שאר פרסה
כי ממנו נקח לעבד את
יהוה אלהינו ואנחנו לא
נדיעמה ניכר את יהוה עד
באנו ינמהו ויחזק יהוה
את לב פריעהו ולא אבה
לשילח כיון אמר לפרעה
לך מעליה שמר לך אל
תסור אות פני בני ישראל
פני תמותן ויעמד משה בן

ויענה יצחק ללכא אשתו וייאמשה מעס פריעה ירעב וינא משה מינס פריעה דארה ויענו כמח וי
יער ויאלוה וירעהו וי הער ילס יי' ויסל בני ישראל ב וסיל היה אור במטטוס יא יחרין כלב לטוט יי'
יסל וקלות ב יסל חוק ונמנה תקן בידני ויבאו לעשות ובהימקלות יי'

השני ה' ה' והשניון ביום הראשון ושבתו שנים ביום השני והעדרתו אל כל דור השבעי להקדש שבתו
השלישית ימים לא יראו ב' ה' ובעי ימים ה' ראשון עדים בדשעון בארעה כי שאלו לא יחד השופות יד א' שואד כ
כל יום ראשון פתו 4

מתעבכם חורים עלכם
בתליכם ומוקלם בידכם
ואבלתם אתו כחפז חפז
הוא ליהודיו ועברתי בארץ
מצרים מלילה הוה חכמה
כלבד בארץ מצרים מאונ
ועד פהמה וכל אלהי מצרים
אעשה שפטים אני יהוה
והיה הדם לכם לאת על
חבתם אשר אתם שם
וראתי את חרס ועפס חרני
עלכם ולא יהיה בכם נעה
למשחית בהפתי בארץ
מצרים ויהיה חיוס הוה לכם
לזכרון ותנחם אתו תליוהו
לדרת כחקת עולם
תנחמוי שבעת ימים מצות
האכלו אך ביזכ הראשון

תשביתו שאר מפתים
כיכל אכל חמין ונכרתה
הנפישתה הוא מייטד אל מיוס
הראשון עד יום השביעי
וביזכ הראשון מקרא קרש
וביזכ השביעי מקרא קרש
יהיה לכם כל בלאכה לא
יעשה בהכ אך אשר אנל
לכל נפישתה הוא לכה ויעשה
לכניו שמהתם את חמיות
כי ביניכם היזכ הוה הוה את
את עבאותי כנס מארץ מצרים
וישמרתם את חיוס הוה
לדרת כחקת עולם
בראשון בארבעה עשר
יום לחד שביעי רב האכלו
כינת יזכ האחד ועשרת
לחד שביעי שבעת ימים

השני ה' ה' והשניון ביום הראשון ושבתו שנים ביום השני והעדרתו אל כל דור השבעי להקדש שבתו
השלישית ימים לא יראו ב' ה' ובעי ימים ה' ראשון עדים בדשעון בארעה כי שאלו לא יחד השופות יד א' שואד כ
כל יום ראשון פתו 4

והיה לכם לזכרון ואתם תראו כי אלהים עשה עמכם כדבר אשר נאמר לכם ואתם תאמרו כי אלהים עשה עמנו

על המיטקוף ויצל שתי
המזוזות ולפסח יהוה על
פתח תולאיתן המיטחית
לבא אל בתיכם לנגר
ושמרתם את הדבר הזה
לחקלך ולבנך יעד יעולם
והיה כי תבאו אל הארץ
אשר יהי יהוה לכם כאלו
דבר ושמרתם את העברה
הזאת והיה כי יאמרו אליכם
בניכם מה היעברה הזאת
לכם ויאמרתם זכר פסח
הוא ליהוה אשר פסח יצ
בתי בני ישראל במצרים
כנגפו את מצרים ואת בנתו
היזיל ויקד היזבו ויאתחוו
וילכו ויעשו בני ישראל
כאשר צוה יהוה את ישראל

שאל לא ימינא בבתים
מכל אבלי מחצות ונכחה
תנפשה הוא מעדת ישראל
בד ובאורח הארץ וכל
מחצית לאת אכלו בבל
מושבתיכם תאכלו מינות

ויקרא מישה לכל זקני
ישראל ויאמר אלהם משנו
וקח לכם צאן למיטפת נכ
ושחטו הפסח ולקחתם
אחת אוזב ומבלתם בדם
אשר בסף וחוניתם אל
חמיטקוף ואל שתי המזוזות
פחדם אשר בסף ואתם
לא תנאו איש מפתח ביתו
עצבר ויעבר יהוה לענף
את מצרים וראת את הדם

חמישי

למנו

והיה לכם לזכרון ואתם תראו כי אלהים עשה עמכם כדבר אשר נאמר לכם ואתם תאמרו כי אלהים עשה עמנו

כל קריאת שלום דם בלל כל יום ויום וכל קריאה של כל עם וכל קריאה של כל עם וכל קריאה של כל עם

חמץ כנר שו מצרים
ולא יכלו להתמחה וגם
עדה לא עשו להם ומושב
בני ישראל אשר יישבו
במצרים שלשים שנה
וארבע מאות שנה ויהי
מקץ שלשים שנה וארבע
מאות שנה ויהי בעצם היום
הזה יצאו כל צבאות יהוה
מארץ מצרים ליל שמרים
הוא ליהוה להוציאם מארץ
מצרים הוא חלילה חוה
ליהוה שמרים לכל בני
ישראל לדרתם
ויאמר יהוה אל משה
ואחרון זאת חקת הפסח
כל בשר לא יאכל ביום
עבד איש מקנות בשר

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

ומלתה אתו או יאכל בו
תושבו וישכר לא יאכל בו
בבית אחר לא יאכל לא תוציא
מזבחית מזבח כשר חוצה
ועצם לא תשברו כי פל
עבד ישראל יעשו ארנו
וביעור אתך ויעשה פסח
ליהוה הפסח לזכר
ואז יקרב לעשתו והיה
כאזנה הארץ וכל יער
לא יאכל ביה תודה אחת
יהיה לאורח ולעבד תגר
בתוככם ויעשו כל בני
ישראל כאשר עשה יהוה
אתם ויהוה אלהיך בן יעשו
ויהי בעצם
חום הזה הוציא יהוה את
בני ישראל מארץ מצרים

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

עבודת ה' וכל קריאה של כל עם ויום ויום וכל קריאה של כל עם ויום ויום וכל קריאה של כל עם

...את שבעת הימים ויבדל על ידיה את כל הטוב ויטובנה כי הנה בשביעי יאכל
 ...אשר יעשה ויאחזקם בחזקתם ויחזקם ...

על עבאתם

עבד

ודבר יחוח אל משה לאמר
 קשיל כל בכור פטר כל
 החסב בני ישראל באדם
 כפחמה לי הוא לאמר משה
 אל העם וכור את חסכהו
 אשר ינאתם ממערים
 מבית עבריים בחוקיך
 הוינא יחוח אתכם מזה
 ולא יאמר המין יחוס אתם
 ינאם פחד יי האביכי
 והיה כי יבאך יהוה אל
 ארץ הנעני והחליו והאכר
 והחיו והיכוכי אשר נשבע
 לאבתך לתת לך ארץ זבת
 חלב ודבש ויעבדה את
 העבדה הוינא תכחש יהוה
 טכנית ימיס את אכל כיער

102

103

104

וביום השביעי חת ליהוה
 כיעות יאכל את שבעת הימים
 ולא ירא אהרן חמין ולא יראה
 לך ינא פטר כלך והגדת
 לבנך ביזכה הוא לאמר
 בעבור זה יעשה יהוה לי
 בני אתם כיעריכי ויהיה לך
 לאות על צדך ולזכרון בין
 יענך למיעת יהוה תורת
 יהוה בפיד כיעד חוקה
 הוינאך יהוה כיעריכי
 ויטמרה את החקה הזאת
 לכו יעדה מימים ימימה
 והיה כי יבאך יהוה אל
 ארץ הנעני כיער נשבע
 לך לאבתך ונתתה לך
 והועבדה כיער פטר כל

...אשר יעשה ויאחזקם בחזקתם ויחזקם ...

א יחד פן ב ב סל הו גל דבוינא יקרוין יד וסכו קינו וקרוואים תלנו רקאיתו כל דתון לניסו כל הנה
כי יא יענה ילום וסבא יאר עולם תג דפכו עלים יען סכנה בודא יל ושלמות ואחרי אר יענה ילמה בנ אסני השלשים יא יתנבים

ד א י ט

מיתג מחתנו ביד יהודה
בארץ מצרים בשבתנו
על סוד הבשר באמלט
לחם לשבע מיהו צאתם
אתנו אל חמדכר חזה
להמית את כל הקהל הזה
סרעכי ויאמר
יהוה אל משה הנני ממטיר
לכם לחם סמך שמים ויצא
חמסות קטורת קסבמו
למען אנסתו לך בתוהו
אכלו יחיה בים תששי
ותבנה את אבן יסודותיה
סמך על אבן קטנות
סמך על אבן קטנות
אבן בני ישראל ערב
ובן סמך תוהו תושא
צתבם מארץ מצרים וסמך

וראתם את כבוד יהוה
בשמעו את תלתיכם על
יהוה ונחט מה כי תלנו
עלינו ויאמר משה פתח
יהוה לכם מערב בשר לאכל
ולחם בכקור לשבע בשמע
יהוה את תלתיכם אשר
אתם מלינכם עליו ונחטמה
לא עלינו תלתיכם כי יעל
יהוה ויאמר משה אל
אחרון אמר אל כל עדת
בני ישראל קדו לטענתוה
כי שמעו את תלתיכם ויהוה
בדבר אחרון אל כל עדת
בני ישראל ויפנו אל הפרו
ותנה כבוד יהוה נראה
ביעני
ודבר יהוה אל משה לאמר

יהוה ונחט מה כי תלנו עלינו ויאמר משה פתח יהוה לכם מערב בשר לאכל ולחם בכקור לשבע בשמע יהוה את תלתיכם אשר אתם מלינכם עליו ונחטמה לא עלינו תלתיכם כי יעל יהוה ויאמר משה אל אחרון אמר אל כל עדת בני ישראל קדו לטענתוה כי שמעו את תלתיכם ויהוה בדבר אחרון אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל הפרו ותנה כבוד יהוה נראה ביעני ודבר יהוה אל משה לאמר

יהוה ונחט מה כי תלנו עלינו ויאמר משה פתח יהוה לכם מערב בשר לאכל ולחם בכקור לשבע בשמע יהוה את תלתיכם אשר אתם מלינכם עליו ונחטמה לא עלינו תלתיכם כי יעל יהוה ויאמר משה אל אחרון אמר אל כל עדת בני ישראל קדו לטענתוה כי שמעו את תלתיכם ויהוה בדבר אחרון אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל הפרו ותנה כבוד יהוה נראה ביעני ודבר יהוה אל משה לאמר

יהוה ונחט מה כי תלנו עלינו ויאמר משה פתח יהוה לכם מערב בשר לאכל ולחם בכקור לשבע בשמע יהוה את תלתיכם אשר אתם מלינכם עליו ונחטמה לא עלינו תלתיכם כי יעל יהוה ויאמר משה אל אחרון אמר אל כל עדת בני ישראל קדו לטענתוה כי שמעו את תלתיכם ויהוה בדבר אחרון אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל הפרו ותנה כבוד יהוה נראה ביעני ודבר יהוה אל משה לאמר

וישמעוהו זכר לאברהם ליתקון ולישראל להגיד לעקב פשעו כעת אמר ליעקב שיהיה העם
שכחים ואודת ל כול ק וסיפנון וירעהו ברבאד ויספר משה לחתנו הרעה הנגידה ונתלך ושא אודת כתי י

אלהים למשה ולישראל
עמו כי הוציא יהוה את
ישראל ממצרים ויקח
יתרו חתן משה את צפרה
אשת משה אחר שלוחיה
ואת שני בניה אשר שם
האחד נרשם כי אמר נר
הייתי בארץ נכריה ושם
האחד אליעזר כי אלהי
אבי בעזריו ויצלני מחרב
פרעה ויצא יתרו חתן משה
ובניו ואשתו אל משה אל
המדבר אשר הוא חנה
שכנה האלהים ויאמר
אל משה אני התנד יתרו
בא אליך ואשתך ושני
בניה עמה ויצא משה
לקראת חתנו וישתחו

ל

ל

ל

וישקלו וישאלו איש
לרעהו לשלום ויבאו
האהלה ויספר משה
לחתנו את כל אשר עשה
יהוה לפרעה ולמצרים
על אודת ישראל את כל
התלאה אשר ביצאתם
ברוך ויצלם יהוה ויחד
יתרו יצל כל הטובה אשר
עשה יהוה לישראל אשר
הצילו מיד מצרים ויאמר
יתרו ברוך יהוה אשר הניח
אתכם מיד מצרים וניח
פרעה אשר הניח את
העם מתחת יד מצרים
עתה ירעהו כי גדול יהוה
מכל האלהים כי בדבר
אשר דו ויגליהם ויקח

ל

ל

שנה טו דף פסל וסוף עתה ירעהו עתה שמע קולו ויעברו לכם לזכרה יערה הוין נא לקראתו עתה כפר עריו וחב
ספספה על לוח יערה אקוס יאמר עתה נברא חקן דחקו מקרוב יחברו האין תהיה ילפה תרעה חנה בטחתיך ושל
הנו לבכס רדב היס ייהיא אפזנא יערה הכמה ופדעו נע אל תשלי אל תקשו עס רכבי עתה ירעהו עתה כחוש עריו

אנכי ייב ויכבד אשר הוצאתך וכל מקדשיו אבותי משספה אנכי עשה כל דגנתי יעד אישי בך נאחלים ואלהם זולתי
מיאנכי דשמו קרוביך ואינכי בעיני כישוע מקדשיו אבותי דמלתי לא הוצאתך וכל יסוף כארץ מצרים וכל בארץ כנענים

האלה לאמרי

אנכי יהוה אלהיך
אשר הוצאתך מארץ
מצרים מבית יעבריים ולא
יהיה לך אלהים אחרים
יעל פניו לא תעשה לך פסל
וכל תמונה אשר בשמים
ממעל ואשר בארץ מתחת
ואשר במים מתחת לארץ
לא תשתחוה להם ולא
תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך
אל קנאפקד עון אבתעל
בנים על שלישיסועל דבעים
לשנאי ויעשה חסד לאלפינ
לאהביו ולשמרי מצותי
לא תשא את
שמי וזה אלהיך לשואני
לא ינקה יהוה את אשר

טוב
דמא
לא
השתחוה
יהם
כו
כי
אנכי
עד
ועשה
חסד
טע
ר

ישא את שמו לשוא

זכור את יום השבת לקדשו
ששת ימים עבד ועשית
כל מלאכתך ויום השביעי
שבת ליהוה אלהיך לא
תעשה כל מלאכה אתה
ובנך ובתך עבדך ואמתך
ובהמתך ונרד אשר בשעריך
כי ששת ימים עשה יהוה
את השמים ואת הארץ את
הים ואת כל אשר בסונית
ביום השביעי יעל כן בדרך
יהוה את יום השבת ויקדשוהו
כבוד אלהיך
ואה אמך יחיו יארכו
ימיהם ויהי שם אלהיך
יהוה אלהיך עתלך

אשר הוצאתך מארץ מצרים מבית יעבריים ולא יהיה לך אלהים אחרים יעל פניו לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנאפקד עון אבתעל בנים על שלישיסועל דבעים לשנאי ויעשה חסד לאלפינ לאהביו ולשמרי מצותי לא תשא את שמי וזה אלהיך לשואני לא ינקה יהוה את אשר

טוב
קדש
זכור

טוב
קדש
זכור

טוב
קדש
זכור

ואלה שמות יבדו עבדך ואמתך ובהמותך ונרדך כשנה הורה טמיה כגשר עיר ועבדך ואמתך ונרדך ובהמותך
והשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנאפקד עון אבתעל בנים על שלישיסועל דבעים לשנאי ויעשה חסד לאלפינ לאהביו ולשמרי מצותי לא תשא את שמי וזה אלהיך לשואני לא ינקה יהוה את אשר

והוא שיהיה לך חלק באלהים ואלהים יתן לך חלק באלהים ואלהים יתן לך חלק באלהים ואלהים יתן לך חלק באלהים

כילבעבור נסות אתכם
באה אלהים וכינבוד תהיה
דאתו יעלפניכם לבלתי
תחטאו וינצמד הינסמח
וכישה נגיש אלהים ערפל
אשר יטסה אלהים
ויאמר יהוה אל
מישה נכהתאמר אל בני
ישראל אתה כראיתם כי
מזה שמיכר ברתני ינכנס
לא תנישן אתי אלהיכם
ואלהיזה בלא תנישן אתם
מזבח אדמה תנישה לי
וזבחתני עליו אתי יעידך
ואתי שלמך אתי ינאך
ואת בקרך בני המקום
אשר אזכיר את שמי אמר
אלהי וברכתך ואם מזבח

והוא שיהיה לך חלק באלהים ואלהים יתן לך חלק באלהים ואלהים יתן לך חלק באלהים ואלהים יתן לך חלק באלהים

תענה כרעך עך שקר
לא תתמיד תיעך
לא תחמד אשת
רעו ועבדו ופיתו ויטרו
וחמרו וכל אשר לדעך
וכל העסר איסאת הקולת
ואתה למדס ואת קול
הטפר ואתה הר עשן ודא
היעכו ויעו ויעמדו מרחקו
ויאמר אל מישה דבר אתה
עמנו ונגשמעה ואל ידבר
עמנו אלהים פנקמותו וימר
מישה אלהים אל היראו

והוא שיהיה לך חלק באלהים ואלהים יתן לך חלק באלהים ואלהים יתן לך חלק באלהים ואלהים יתן לך חלק באלהים

והוא שיהיה לך חלק באלהים ואלהים יתן לך חלק באלהים ואלהים יתן לך חלק באלהים ואלהים יתן לך חלק באלהים

הוא על כל בלג ושיעורו אבן ספיר ושיעורו עור ספיר ושיעורו שקל ושיעורו פרוטה
הוא על כל בלג ושיעורו אבן ספיר ושיעורו עור ספיר ושיעורו שקל ושיעורו פרוטה

ולא יטלם ויאסנו עב
מעמו יטלם למעיו אב
טרה יטרה יבארו עד
הטרה לא יטלם
וכי יטאל איט מעסרעהו
גבאב אומה בעלז אין
עמו יטלם יטלם אסבעלו
יטלם לא יטלם אס טכר
הוא אב טכרו

וכי יפתה איט בתולה
אשר לא ארשה ויטכב
עבה מהר ימהרנה לו
לאשה ואסמאן ימאן
אניה להתה לו כספ יטק
מבהר התולת
מכשמה לא תחידו
כל יטכב יטכמה כזה
זמת זכח לא חכ

יחטב לה ילחוח לברו
וגר לאתנה ולא תלחנה
כי ער יסחית כב ארץ מצות
כל ארמנה ויתס לא העני
אבינה תענה את כי אב
צעק יצעק אלי שמע אשמי
צעקתי וחרח אפי וחרתי
אתכם בחרבו והיו נשיכם
אלמנה ובניכם יתמיכם

אסכספה תלוח אתי עביאת
היעני עמד לאתה חוננשה
לאהטי ימק עליו נשך אב
חכל תחכל יטלמת רע
יע באה טכטי טרטי בנילו
כי הוא כסותה לברה הוא
יטמלתו לערו כמה יטכב
וזה כיי צעק אלי וטכביני

הוא על כל בלג ושיעורו אבן ספיר ושיעורו עור ספיר ושיעורו שקל ושיעורו פרוטה
הוא על כל בלג ושיעורו אבן ספיר ושיעורו עור ספיר ושיעורו שקל ושיעורו פרוטה

שמעו ה' ושמעו על פיך עד הסכא עד יגלתו בירושלם בהקיר ברב מקום הזה ונתנהו בסוגר והשבתו
הפוך על אסכת יום נביאים ילא יעקבם יחד וישמע בקולם כי כח דין ל' ססו אית כהון 1 לא ולא ילא

לכרמך לזיתך ששת ימי
תעשה מעשיך וביום
השביעי תשבת למענינו
שורך וחמרך ונפט בן
אמתך והגור ובכל אשר
אמרתי אליכם תשמרו
וישם אלהים אחרים לא
תזכירו לא ישמע יעל
פיך ישראל שרנליס תחנולי
בשנה יאתחג המיעור
תשמר טבעת ימיס תאכל
מיעות כאשר צויתך למועד
חרש האכיב בנינו יצאת
ממיער סול איראו פני
ריקס ורו הקיעד הכורי
מיעשיך אשר הירע בשנה
וחנה אסר בני את השנה
באספך את מעשיך מן

השרה ישלש פעמים
בשנה יראה כל זכורך אל
פני הארץ יהוה ילא תזכ
יעל חמין דס זכח יולא ילון
חלב חני ער בקריר אשית
בכור יאד מתך תביא בית
יהוה אלהיך לא תבשל
נדיב חלב אמין
הנה אנכי ישלח מלאך
לפניך לישמרך בדרך
ולהביאך אל המקום אשר
הכנת ייה שניר מפניו וישמ
בקלו אל תמרבו כילא יש
לפשינכס כישמי בקרבן
כי אס שמועת שמיע בקלו
ויעשית כל אשר ארבר
ואיבת את איכך וערת
את צדריך כי ילך מלאך

כלקד עלטו עלפכ בלל אלפכ וסיכחון שלשפעכיס בשנה קדמל וואת חרות וקחואת אשר עתה כסות יסלה
את העפור החית יתל דבר מלאחרו אחר ויבא משחא הרוזיה וילי כשהוא ארבו ושלכו אלפכ השבת ויאנה בשבת
וכל עורת הבית יכז דוחוק אלפכ ואי מפכד ועלפני שער האיתן כי ארר הרשכות וחמשת אלפים זהו תר לנשיא יתניס

וישבע ב' א קט ול פת וסימנחון כל אשר דבר לנעשה ושמע קולו ונשתינו פתנו שלד קדס קט
לבנת ב פתרי ליל חרסת וחר קט וסימנחון ויזאנח את ישראל ומיחוד לבנת קדס פתח

ואכיהוא ושבעים מקני
ישראל והשתחיתם
מדחקיו נשמה לברו
אליהו והם לא ינשו והם
לא יעלו ויבאו משה
ויספר לעם את מלדברי
יהוה ואת כל המישפטים
ויקבל העם קול אחר
ויאמרו כל הדברים אשר
דבר יהוה נעשה ויכתב
משה את כל דברי יהוה
וישכס בכר ויבן מזבח
חתה חדר ושתים עשרה
מיצבה לשנים עשר שנת
ישראל וישלח את עדי
בני ישראל ויעלו עלה
ויבחו זבחים שלמים ליהוה
פרים ויקח משה חיצוהם

וישבע ב' א קט ול פת וסימנחון כל אשר דבר לנעשה ושמע קולו ונשתינו פתנו שלד קדס קט

וישכס באנתוחני הרם
זרק על המזבח ויקח ספר
חברית ויקרא באזני העם
ויאמרו כל אשר דבר יהוה
נעשה ונשמע ויקח משה
את הרס וזרק על העם
ויאמרו הנה רכדה ברית
אשר כרת יהוה עמכם
על פלה ברית האלה
ויעל משה ואהרן עד
ואכיהוא וישבעים מקני
ישראל ויודאו את אלה
ישראל ותהר הגרין
כמעשה לבנת הספר
וכינינם השמים לטהר
ואל אציל בני ישראל לא
שלחיהו ויהוה את האלהים
ויאכלו וישתנו

ל

ל

ל

וישבע ב' א קט ול פת וסימנחון כל אשר דבר לנעשה ושמע קולו ונשתינו פתנו שלד קדס קט
לבנת ב פתרי ליל חרסת וחר קט וסימנחון ויזאנח את ישראל ומיחוד לבנת קדס פתח

את כל אשר נ וסימנהו ונערתו לך שכי זה המקום אשר יבחר נכסא מקדש להם קדש לטאת את הארץ
כהס' תענ לטאת את הארץ קדש ונערתו ירס' תענ ונערתו ירס' וסימן וההכרזים אשר יבחרו אלהים

מקדשו ושכנתי בתוכם
ככל אשר אנני מראה אותך
את תבנית המשכן ואת
תבנית כל כליו וכן תעשו
ויעשו ארון עצי
שטים אמתים וחצי ארבו
ואמה וחצי רחבו ואמה
וחצי קמתו ויוצפית אתו
זהב טהור כבדית ומחויץ
תצפנו עשית עליו זר
זהב טבובי ויצקה יארבע
טביעת זהב ונתתה על אבני
פיצמתו וישת טביעת על
עליו אחת וישת טביעת
עליו צה השנתו ועשית
בריעני שטים ויוצפית אתם
זהב וזהב את את הכרזים
בטביעת על על ענני הארץ

לשאת את הארץ בהכ
בטביעת הארץ יהיו הכרזים
לאיסרו ממנו ונתת אל
הארץ את הערת אשר אתן
אליך ווינישית כפרת זהב
טהור אמתים וחצי ארבה
ואמה וחצי רחבה ווינישית
שנים כרזים זהב מקשה
תעשה אתם מיטני קצות
הכפרתו ויעשה כרוב אחד
מקינה מזה וכרוב אחד
מקינה מזה מן הכפרת
תעשו את הכרזים יע
שני קצותיו והיו רכיבים
פריטי כנפים למיערה
סככים בכנפיהם על הנפות
ופניהם איש אל אחיו אל
הכפרת יחזו פני הכרזים

ועשית זהב וסימנהו ונערתו לך שכי זה המקום אשר יבחר נכסא מקדש להם קדש לטאת את הארץ
כהס' תענ לטאת את הארץ קדש ונערתו ירס' תענ ונערתו ירס' וסימן וההכרזים אשר יבחרו אלהים

קצת מעלה מעלה האחד
ושלש חלקי מעלה מעלה
השני שלשה ובעים
משקדים במקנה האחד
כפתר ופרח ושלשה ובעים
משקדים במקנה האחד
כפתר ופרח כולש שתתקנים
הינאי כמזחמנה ויכמנה
ארבעה ובעים משקדים
כפתר ופרח ויהיו כפתר
תחת שני חקנים ממנה
וכפתר תחת שני חקנים
ממנה וכפתר תחת שני
חקנים ממנה לששה
חקנים הינאי כמזחמנה
כפתר וחסוקנתם ממנה
יהיו כלה מקשה אחת
זהב טהור ויעשית את

נרתנה שבעה ויהיה
את נרתיה והאוד יעני
פניה ויכלקחיה ויחיתה
זהב טהור וכפר זהב טהור
יעשה אתה את כל הכלים
האלה ויזראוהו ועשה כפנתנתם
אשר אתה מראהו כהר
ואת המיטבן
תעשה עשר דייעת של
משור ותכלה וארנמן
ותלעת שני כרכים מינשה
השבעה עשה את כן ארך
היריעה האחת טמנה
ועשרים באמה ורחב
ארבע באמה היריעה
האחת מדה אחת לכר
היריעה חמש היריעה
תחין חברת אשה אל

כל דבריהם חסודות כפי האדת ויפיו חסודים לאנתעשה ויחב ויטעו העשודים יכליכום אנת
שופו כוזה קפל כפי שור החולית וכל חסודת כל כפי • תיעת ל חס ויפנתו • אנת חסודים העשוד
כחאכיל והיריעה • כל חברתים כפי יש דחוקא חסודות • לאור היריעה חס ויפנתו כל כפי רגע
ויעני

פריהם כבדוהם פלו אל יד בנדל בלא דרב הימניו ילעו וכידם דהאסו ים הדיית ב הרטל חז
חם ויסטון ששפטו אשר הראית נדר אתה הראת ליעת בנדל חם ים

האנת בן יהיה לטנתם
לשנה מקצעת יחזקיהו
שמה קרשים וארנהם
כסף ששה עשר ארנם
ישנ ארנם תחת הקרש
האחר וישנ ארנם תחת
הקרש האחר ויגשית
בריהם עני שטיח חמשה
לקרשי על עהם שכן האחד
וחמשה בריהם לקרשי
על עהם שבן השנה
וחמשה בריהם לקרשי
על עהם שכל רגליהם
ימה יהיה בריהם תכון בתוך
הקרשים ממכר חמוק קצה
אל הקצה וואת הקרשים
הגפה זהב ואת טבעתהם
תניש זהב בתים לבריהם

ועפת את הבריהם זהב
והקמת את המשבן
כמי שפטו אשר הראית
בהרי ויגשית
פרכת תכלת וארמון וילע
ישני וישט מיטוד בני עשר
היטב יגשה אתה פרביכ
ונתתה אתה יג ארכינה
עמודי שטיחם צפיכ זהב
וייהם זהב יג ארכינה אונ
כסף ונתתה את הפרכל
תחת הקרשים וזהב את טפה
הכית לפרכת את ארון
וידות והכרילה הפרכת
ללפני הקרש ובין קרש
תקישים ונתת את הכפת
על צדו היענת בקרש
תקישים ונתת את השלחן

הענין והוא כי כל המעשה הזה הוא למען יראו כל ישראל כי לא יחזקו כחם
ועל ידיהם יבנו ביתו ויהיה שם ביתו ויהיה שם ביתו ויהיה שם ביתו
ועל ידיהם יבנו ביתו ויהיה שם ביתו ויהיה שם ביתו ויהיה שם ביתו

העמדים יב חס בלש וסימנתון ויהעמדים קדם ויהעמדים תע לפאתם וחדכס לעמדים והימטעאלחמרים
ועמדים יב חס בלש וסימנתון ויהעמדים קדם ויהעמדים תע לפאתם וחדכס לעמדים והימטעאלחמרים

ועשית את החצר
חמישכך לפאת נגבתימנה
קלעים לחצר ששמשור
מאה באמה ארך לפאה
האחת ועמדיו עשרים
וארנהם עשרים נחשת
ויהעמדים וחס שקיהם
כסף יזכך לפאת צפון בארך
קלעים מאה ארך ועמדי
עשרים וארנהם עשרים
נחשת ויהעמדים וחס שקיהם
כסף יזכך החצר לפאת
ים קלעים חמשים אמה
עמדיהם עשרה וארנהם
עשרה יזכך החצר לפאת
קדמה מזרחה חמשים
אמה ויהעמדים עשרה אמה
קלעים לפאת עמדיהם

ל
והחלקם
לפאה

ל
והחלקם
לפאה

ל
והחלקם
לפאה

שלשה וארנהם שלשה
ולכתף השנית חמשים עשרה
קלעים עמדיהם שלשה
וארנהם שלשה ולישיע
החצר מסך ישרים אמה
תכלת וארנהם ותלעת שני
וישימשור מעשה חרקים
עמדיהם ארבעה וארנהם
ארבעה כל עמודי החצר
סביב מסך שקים כסף ויהם
כסף וארנהם נחשת ארך
החצר מאה באמה וזרחב
חמשים כפתים וקמה
חמשים אמות ששמשור
וארנהם נחשת ילכך כל
המיישכך בכל עברתו וכך
יתדתיו וכליתרת החצר
נחשת ואתה

ל
והחלקם
לפאה

ל
והחלקם
לפאה

ל
והחלקם
לפאה

כלעמדי חס בלש וסימנתון ועמדיהם ויהעמדים קדם ויהעמדים תע לפאתם וחדכס לעמדים והימטעאלחמרים
כסך יב חס בלש וסימנתון ועמדיהם ויהעמדים קדם ויהעמדים תע לפאתם וחדכס לעמדים והימטעאלחמרים

ויקחו להם אישה לבעולות ויקחו להם אישה לבעולות ויקחו להם אישה לבעולות
ויקחו להם אישה לבעולות ויקחו להם אישה לבעולות ויקחו להם אישה לבעולות

תצוה את בני ישראל
ויקחו אליך שמן וזית וך
כתיב למאור להעלת נר
תמיד באהל מועד מחוץ
לפיכת אשר על העדת
יערך את אהרן ובניו מערב
עד בקר לפני יהוה חקת
עולם לדרתם מאת בני
ישראל ואתה
הקרב אלך את אהרן
אחיק ואת בניו אתו מתוך
בני ישראל לכתנול אהרן
נדב ואביהוא אלעזר ואיתמו
בני אהרן ועשית בני קדש
לאהרן אחיק לכבוד
ולתפארתו ואתה תדבר
אל כל חכמי לב אשר
מלאנו רוח חכמה ועשיו

את בני אהרן לקדשו
לכתנול ואלה הבנדים
אשר עשו חשן ואפור
ומעיל וכתנת תשבין
מצנפת ואבנט ועשו בני
קדש לאהרן אחיק ולבניו
לכתנול ויהם יקחו את
זהב ואת התכלת ואת
הארנמן ואת תולעת השני
ואת השיש
ועשו את האפר זהב תכלת
וארנמן תולעת שני ושיש
משור מעשה חשבון שתי
כתפת חברת יהיה לו אל
שני קצותיו וחבריו חשב
אפרה אשר עליו נמעשהו
ממנו יהיה זהב תכלת
וארנמן ואת ליעת שני ושיש

81 =

88 5 6

89 1

90

לכתנול ואלה הבנדים אשר עשו חשן ואפור ומעיל וכתנת תשבין מצנפת ואבנט ועשו בני קדש לאהרן אחיק ולבניו לכתנול ויהם יקחו את זהב ואת התכלת ואת הארנמן ואת תולעת השני ואת השיש ועשו את האפר זהב תכלת וארנמן תולעת שני ושיש משור מעשה חשבון שתי כתפת חברת יהיה לו אל שני קצותיו וחבריו חשב אפרה אשר עליו נמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארנמן ואת ליעת שני ושיש

בכאן כל חס בנס כל וסימחון ויהי בכאן וחתק בשומר בכאן כשעריך סלוג וכי בכלכל כל בליג
ומשיע ב סת זא קל וסימחון ונשכר קול ובכאן אלהקד שי עשה ושכיע קל וקשיע פחנס המיד

אמרן אתם שפטן בני
ישראל על לנו לפני יהוה
תמיד וועשית
את מעיל האפור כליל
תכלת ויהי פיך אשומתו
שפה יהיה לפני סביב
מעשה ארנכפי תחרא
יהיה לך לא יקר עיועשית
על שוליו רמני תכלתן
וארומן ותלעת שני על
שוליים סביב ופעמן זהב
בתוכם סביב פעמן זהב
ורמון פעמן זהב ורמון על
שוליה מעיל סביב והיה
על אברז לשרת ונשמיע
קולו בכאן אלהקד שלפני
יהוה וצא אל ימותני
עשית ציין

ב
ס
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

זה כטהוד ופתחת יעלז
פתוחי חתם קר של יהוה
וישמרת אתי על פתיל תכלת
והיה יעל המצנפת אל מול
פני המצנפת יהיה יהוה על
מצח אהרן ונשא אהרן את
עון הקד שיש אשד קדיש
בני ישראל לכל מתנת
קדיש והיה עליהם צהו
תמיד לרצון להם לפני יהוה
ושבצת הכתנת ששוי עשית
מצנפת שיש וארנט העשה
מעשה הרקס יול בני אהרן
תעשה כתנת ויעשית להם
אבננים ומוכיעות תעשה
להם לכבוד ולהפארת
והלבשת אתם את אהרן
אהרן אתבנו אתנו ומי שחר

ועשה לי כסעמים ועשה כרובאחר מקיח ביה ועשה להם כנעם כר
פסו ב קל וסימחון ויהי בכאן וחתק בשומר בכאן כשעריך סלוג וכי בכלכל כל בליג
ומשיע ב סת זא קל וסימחון ונשכר קול ובכאן אלהקד שי עשה ושכיע קל וקשיע פחנס המיד

תשרף באש ויסמך ואת כשר הפר ואת מרבב כיתום תשרף באש ואת העל חזאת
והטאת הוא ויסמך ואת כשר הפר ואת מרבב כיתום תשרף באש ואת העל חזאת

על סומל את ד אחר
וד בני יוה הקרבת את הפר
לפני אהל מועד וסמך
אחר ו בני את ידיהם על
ראש הפר וישחטת את
הפר לפני יהוה פתח אהל
מועד ולקחת מדם הפר
ונתתה על קרנת המזבח
באזבעך ואת כל הדם
תשפך אליסוד המזבח
ולקחת את כל החלב
המכסה את הקרב ואת
היתדת על הכבד ואת
שתי הכלית ואת החלב
אשר על הכון והקטרה
המזבחה ואת בשר הפר
ואת עזו ואת פרי שותף
באש כחן למתנה חטאת

הוא ואת האיל האחד
תקח וסמך את אחר ו בני
את ידיהם על ראש האיל
וישחטת את האיל ולקחת
את דמו וזרקתה על המזבח
סביב ואת האיל תנתח
לנתח וזרחת קרבו
וכר עינונתה על עתרו
ועל ראשו והקטרת את
כל האיל המזבחה עלה
הוא ליהוה ריח ניחוח אשה
ליהוה הוא וולקחת את
האיל השני וסמך אחר
וכני את ידיהם על ראש
האיל וישחטת את האיל
ולקחת מדמו ונתתה על
הענף און אחר ו על הענף
און בני הימנית ו על כהן

ואת האיל ה ויסמך ואת האיל האחד תקח וסמך את אחר ו בני את ידיהם על ראש האיל וישחטת את האיל ולקחת את דמו וזרקתה על המזבח סביב ואת האיל תנתח לנתח וזרחת קרבו וכר עינונתה על עתרו ועל ראשו והקטרת את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחוח אשה ליהוה הוא וולקחת את האיל השני וסמך אחר וכני את ידיהם על ראש האיל וישחטת את האיל ולקחת מדמו ונתתה על הענף און אחר ו על הענף און בני הימנית ו על כהן

והיה כי יקראו אל שם יי אלהינו ויאמר להם יי אלהינו ויאמר להם יי אלהינו ויאמר להם יי אלהינו

העדה לפני הכפרת אשר
יעלה העדה אשר אומרת
שמה יהיה קטור עליו אהון
קטרת סמים בכקד בכקד
כהיטיבו את העדת יקטורתי
וכהיעלת אהרון את העדת
בין הערבים יקטורתי
קטרת המיד לפני יהוה
יהיה נסיל את העליון
קטרת זרה ועליו וסמחה
תסדיל את סכני עליו וכפר
אהרון על קרנתו אהת
בשנה מסתטת את הכפרת
את סמחה יספר יליו
לדור בכקד שקד יסחה
ליחיו
ותבריתו אל משה לאמר
כתשא את ראש בני ישראל

לנקד יהסותרנו איש כפר
נפישו ליהוה בכקד אתם
ולא יהיה כרה בני בכקד
אתם זה יהיתנו ברהיב יי
הפקדים מהינית השקל
בשקל הקדש יישד נצח
השקל מהינית השקל
תרומה ליהוה כלה יס
יע הפקדים מבין עשירי
ישנה וימיעה יתן תרומת
יהוה הייטיב לא יס
והדיל לא ייניט כמהנית
השקל לתת את תרומת
יהוה לזכר יי לפני יס
ולקחת את כסה הכפרים
כאת בני ישראל ונתת את
יעיבדת אהל מועד יהוה
לזני ישראל וזכרון לפני

והיה כי יקראו אל שם יי אלהינו ויאמר להם יי אלהינו ויאמר להם יי אלהינו

וְעַתָּה אֲתוּקְטוּדוּ וְכִי מִתְּבַיִשׁוּבֵי עַיִן לְהַרְיֵה אֶל מְשַׁלַּח אֶל הַנְּכִיחַ אֶל כֹּתֵיבָהּ עַם
 כְּפֹתוֹ לִי וְהַטְּלוּן וְאִישׁ אִשְׁרֵי עֵשָׂה כְּפֹתוֹ וְאִן כְּמִיחָה תִּנְחַח לִי כִּי כָּל הַנּוֹכַח מִזֶּה נְבוּיָהּ בְּבוֹיָהּ בְּבוֹיָהּ רִמְקוֹחַ בְּכָל אֵימָה

וְקִדְשֵׁת אֶתְּסֻלְכָהוּ לִי
 וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר
 שָׁמַן מִשַׁחַת קִדְשֵׁי יְהוָה
 לִלְחֹד תִּכְסֵי עַל בִּשְׂר
 אֲדַסְלֵא יִסְךְ וּבְמַתְכַנְתֵּנוּ
 לֹא תַעֲשֶׂנוּ כְּמִחוּקֵי קִדְשֵׁי הוּא
 קִדְשֵׁי יְהוָה לְכִסֵּי אִישׁ אִשׁוֹ
 יִרְקַח כְּמִחוּוֹ אִשְׁרֵי תַקְמָמָנוּ
 עַל־וֹד וְנִכְרַת מֵעַמִּי
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
 מִשֶּׁהָ קַח לְךָ סָמִים נְטֵרֵי
 וַיִּשְׁחַלְתוּחַ לְבִנָּה סָמִים
 וּלְבִנָּה זֹכֶה בְּכַד יְהוָה
 וַיַּעֲשֶׂת אֶתְּחַקְטֹרֶת רַקַּח
 מֵעֵשָׂה רֹקַח מִמֶּלַח טַהוֹר
 קִדְשֵׁי וַיִּשְׁחַקְתָּ מִמֶּנּוּ חֹדֶק
 וְנִתְּחַח מִמֶּנּוּ לְפָנֵי חֵזֶק
 בְּאֵה לְמוֹעֵד אִשְׁרֵי אֹיֵעַד

לְךָ יִשְׁמַח קִדְשֵׁי קִדְשֵׁי יִסִּים
 תְּהִיָּה לְכִסֵּי וְחַקְטֹרֶת אִשְׁרֵי
 הַיַּעֲשֶׂה בְּמַתְכַנְתֵּהּ לֹא תַעֲשֶׂנוּ
 לְכִסֵּי קִדְשֵׁי יְהוָה לְךָ לִיהוָה
 אִישׁ אִשְׁרֵי עֵשָׂה כְּמִחוּ
 לְהַרְיֵחַ בְּהוֹנְכַרְתָּ מֵעַמִּי
 וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל
 מִשֶּׁהָ לֵאמֹר יִרְאֵה קִרְאָה
 בִּישׁ כְּבִיעַל אֶל בְּנֵי אֹדֵי בֶן
 חוֹד לְמִטָּה יְהוָה הוּא אֲמַלֵּא
 אֶתְּרוּחַ אֱלֹהִים בְּחַכְמָה
 וּבְתַכּוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל
 מַלְאָכָה לְחַשְׁבֵּי מַחֲשַׁבֶּת
 לִיעֲשׂוֹת כְּבוֹד וּבְכַסְפָּהּ וּבְנַחֲשָׁתָהּ
 וּבְחַרְיֵת אֶבְנֵי לְמַלְאָכָה
 וּבְחַרְיֵת יַיִן לִיעֲשׂוֹת בְּכָל
 מַלְאָכָה וְאֶתְּהַנְּתֵה אֶתְּ
 אֶתְּ אֵה לֵי אֶבְנֵי אֶחֱסִמְךָ

ס

ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ

טו

וְעַתָּה אֲתוּקְטוּדוּ וְכִי מִתְּבַיִשׁוּבֵי עַיִן לְהַרְיֵה אֶל מְשַׁלַּח אֶל הַנְּכִיחַ אֶל כֹּתֵיבָהּ עַם
 כְּפֹתוֹ לִי וְהַטְּלוּן וְאִישׁ אִשְׁרֵי עֵשָׂה כְּפֹתוֹ וְאִן כְּמִיחָה תִּנְחַח לִי כִּי כָּל הַנּוֹכַח מִזֶּה נְבוּיָהּ בְּבוֹיָהּ בְּבוֹיָהּ רִמְקוֹחַ בְּכָל אֵימָה

וַיִּסְכְּחוּ וַיִּשְׁלַחֵם עֵיטָהּ כֹּבֶנֶת לַפַּחַר רִבְרוּתָהּ שֶׁאֵתְרָאשׁ פְּלִקוּחַ וַיִּסְכְּחוּ אֶקִּיעֶשׁ
 וְאֶתְכִלְכִּלְיוֹמָת כְּלִיָּו וַיִּשְׁלַחֵם דְּמִלְּיָהּ וַיִּאֲמֵר לְאַלְבִּישׁוּחַ לְאַמְרֵהּ וַיִּסְכְּחוּ

לְמִטְהָרָה וּבְלִבְכֵל חֲכָם
 לְבִנְתֵי חֲכָמָה וַיִּשְׁאוּ אֶת
 כָּל אִשׁוֹר עֵיִתְךָ אֶת אֶהֱל
 מוֹעֵד וְאֶת הָאָרֶץ לְעֵדֶת
 וְאֶת חֲפְפֵרָה אִשׁוֹר עֵלְיוֹ
 וְאֶת כָּל כְּלֵי הָאֱהֱלוֹ וְאֶת
 הַשְּׁלֵחָן וְאֶת כְּלָיו וְאֶת
 הַמַּעֲרָה הַטְּהֵרָה וְאֶת כָּל
 כְּלֵי הָאֱהֱלוֹ וְאֶת מוֹזְבַח
 הַקְּטֹרֶת וְאֶת מוֹזְבַח הָעֹלָה וְאֶת כָּל
 כְּלָיו וְאֶת הַכִּיֹּר וְאֶת כְּנֹוֹ
 וְאֶת בְּנֵי הַשְּׂרָדָה וְאֶת בְּנֵי
 הַקֹּרֶת שֶׁל אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת
 בְּנֵי בְנֵי לֶכְהֵן וְאֶת שֵׁמֶן
 הַמִּיִּטְחָה וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים
 לְקֹדֶשׁ כָּל אִשׁוֹר עֵיִתְךָ
 יִיָּעֲשׂוּ
 וַיִּאֲמֵר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לְאֲמֹר

וְאֶת כָּל כְּלֵי הָאֱהֱלוֹ וְאֶת
 הַשְּׁלֵחָן וְאֶת כְּלָיו וְאֶת
 הַמַּעֲרָה הַטְּהֵרָה וְאֶת כָּל
 כְּלֵי הָאֱהֱלוֹ וְאֶת מוֹזְבַח
 הַקְּטֹרֶת וְאֶת מוֹזְבַח הָעֹלָה
 וְאֶת כָּל כְּלָיו וְאֶת הַכִּיֹּר
 וְאֶת כְּנֹוֹ וְאֶת בְּנֵי הַשְּׂרָדָה
 וְאֶת בְּנֵי הַקֹּרֶת שֶׁל אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן וְאֶת בְּנֵי בְנֵי לֶכְהֵן
 וְאֶת שֵׁמֶן הַמִּיִּטְחָה וְאֶת
 קְטֹרֶת הַסַּמִּים לְקֹדֶשׁ כָּל
 אִשׁוֹר עֵיִתְךָ יִיָּעֲשׂוּ

וְאֶת רִבְרוּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְאֲמֹר אֵךְ אֶת שְׁבִתְךָ
 תִּשְׁמְרוּ כִּי אֹתָהּ הוּא בֵּינֵי
 וּבֵינֵכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם לְדֹעֵת
 כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשֵׁכֶם
 וְיִשְׁמַרְתֶּם אֶת הַשְּׁבִתָּה כִּי
 קֹדֶשׁ הוּא לְכֶם מִחֲלָלֶיהָ
 מוֹת יוֹמֵת כִּי כָל הַיְּעִשָּׂה
 בָּהּ מֵלֶאכֶה וּנְכַרְתֶּהּ הַנֶּפֶשׁ
 הַהוּא מְקַדְּשׁ יְמֵי הַיְּשִׁישׁת
 יְיָ כִּי יִיָּעֲשֶׂה מֵלֶאכֶה וּבִזְיוֹן
 הַיְּשִׁישׁת יְשִׁישׁת יִשְׁבֵּרָה
 קֹדֶשׁ לִי הוּא כָּל הַיְּעִשָּׂה
 מֵלֶאכֶה בִּזְיוֹן הַשְּׁבִתָּה מוֹת
 יוֹמֵת וַיִּשְׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶת הַשְּׁבִתָּה לַיְּעִשָּׂה אֶת
 הַשְּׁבִתָּה לְדֹרֹתֵיכֶם יְעוֹלָם
 בֵּינֵי וּבֵינֵי יִשְׂרָאֵל אֶת

וְאֶת רִבְרוּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְאֲמֹר אֵךְ אֶת שְׁבִתְךָ
 תִּשְׁמְרוּ כִּי אֹתָהּ הוּא בֵּינֵי
 וּבֵינֵכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם לְדֹעֵת
 כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשֵׁכֶם
 וְיִשְׁמַרְתֶּם אֶת הַשְּׁבִתָּה כִּי
 קֹדֶשׁ הוּא לְכֶם מִחֲלָלֶיהָ
 מוֹת יוֹמֵת כִּי כָל הַיְּעִשָּׂה
 בָּהּ מֵלֶאכֶה וּנְכַרְתֶּהּ הַנֶּפֶשׁ
 הַהוּא מְקַדְּשׁ יְמֵי הַיְּשִׁישׁת
 יְיָ כִּי יִיָּעֲשֶׂה מֵלֶאכֶה וּבִזְיוֹן
 הַיְּשִׁישׁת יִשְׁבֵּרָה
 קֹדֶשׁ לִי הוּא כָּל הַיְּעִשָּׂה
 מֵלֶאכֶה בִּזְיוֹן הַשְּׁבִתָּה מוֹת
 יוֹמֵת וַיִּשְׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶת הַשְּׁבִתָּה לַיְּעִשָּׂה אֶת
 הַשְּׁבִתָּה לְדֹרֹתֵיכֶם יְעוֹלָם
 בֵּינֵי וּבֵינֵי יִשְׂרָאֵל אֶת

וַיִּסְכְּחוּ וַיִּשְׁלַחֵם עֵיִתְךָ כֹּבֶנֶת לַפַּחַר רִבְרוּתָהּ שֶׁאֵתְרָאשׁ פְּלִקוּחַ וַיִּסְכְּחוּ אֶקִּיעֶשׁ
 וְאֶתְכִלְכִּלְיוֹמָת כְּלִיָּו וַיִּשְׁלַחֵם דְּמִלְּיָהּ וַיִּאֲמֵר לְאַלְבִּישׁוּחַ לְאַמְרֵהּ וַיִּסְכְּחוּ
 וְאֶת כָּל כְּלֵי הָאֱהֱלוֹ וְאֶת הַשְּׁלֵחָן וְאֶת כְּלָיו וְאֶת הַמַּעֲרָה הַטְּהֵרָה וְאֶת כָּל
 כְּלֵי הָאֱהֱלוֹ וְאֶת מוֹזְבַח הַקְּטֹרֶת וְאֶת מוֹזְבַח הָעֹלָה וְאֶת כָּל כְּלָיו וְאֶת הַכִּיֹּר
 וְאֶת כְּנֹוֹ וְאֶת בְּנֵי הַשְּׂרָדָה וְאֶת בְּנֵי הַקֹּרֶת שֶׁל אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת בְּנֵי בְנֵי לֶכְהֵן
 וְאֶת שֵׁמֶן הַמִּיִּטְחָה וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים לְקֹדֶשׁ כָּל אִשׁוֹר עֵיִתְךָ יִיָּעֲשׂוּ
 וַיִּאֲמֵר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לְאֲמֹר

וְעַתָּה אֲנִי יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְעַתָּה אֲנִי יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְעַתָּה אֲנִי יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

אֵל מִשְׁהָקוֹל מִלְחָמָה
בְּפִתְחוֹת אֵין קוֹל
עֲנֵה נְבוּזַבְנַדְנַשׁ קוֹל עֲנֵה
חֲלוֹשָׁה קוֹל עֲנֵה אֲנִי
שָׁמְעוּ וַיְהִי כֹאשֶׁר קָרְבָּא
תַּחְתֵּיהֶם וַיֵּרָא אֶת הָעֵנַל
וַיִּחַלְתּוּ וַיִּחַר אַף מִשָּׁה
וַיִּשְׁלַח מִיָּדוֹ אֶת הַלְּחָת
וַיִּשְׁבַּד אֶת־תַּחַת הַהָרִים
וַיִּקַּח אֶת־הָעֵנַל אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּשְׂרַף בְּאֵשׁ וַיִּטְחֵן עַד אֲשֶׁר
רָקוּ וַיִּזְרַע עַל־פְּנֵי הַמַּיִם וַיִּשְׂקַן
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
מִשָּׁה אֵל אֶהְרֹן מַה עָשָׂה
לְךָ הָעַם הַזֶּה כִּי־הִבֵּאת
עַל־יְהוָה אֱהָדֵן לֵהוֹי וַיֹּאמֶר
אֶהְרֹן אֵל־יְהוָה אֵף אֲדַנֵּי
אֶת־יְהוָה אֶת־הָעַם כִּי

ל
ל
ל

בָּרַע הוּא וַיֹּאמֶר לֵעֲשֵׂה
לֵעַ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ
לִפְנֵי כִּי־הָיָה מִשָּׁה הָאִישׁ
אֲשֶׁר הֵעֵלַע מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לֹא יִדְעוּ מַה הָיָה לִיוֹאֵמֶר
לְהַסְלֵם יְהוָה הַתְּפָרְקוֹן
וַיִּתְּנוּ לִיוֹאֵשׁ לְכֹהֵן כֹּאשֶׁר
וַיֵּצֵא הָעֵנַל הַזֶּה וַיִּרְא
מִשָּׁה אֶת־הָעַם כִּי־פָרַע הוּא
כִּי־פָרַע אֶהְרֹן לְשִׁמְעֵה
בְּקִמְיָהֶם וַיַּעֲמֵד מִשָּׁה
בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי
לִי־הוּא אֵלִי וַיֹּאסְפוּ אֵלָיו
כָּל־בְּנֵי לֵוִי וַיֹּאמֶר לְהַסְכֵּה
אֵמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
שִׁימוּ אִישׁ חֲרָבוֹ עַל־יָדוֹ
עֲבְדוּ וַיִּשְׁוֹט מִשַּׁעַר לִישַׁעַר
בְּמַחֲנֵה וַהֲרֵגוּ אִישׁ אֶת

ל
ל

ל
ל
ל

ל

ל

ל
ל

ל
ל

כִּי־עַתָּה אֲנִי יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְעַתָּה אֲנִי יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְעַתָּה אֲנִי יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

לך שני לוחות אבנים
כד אשנים וכתבתי על
הלחת אתה דר בריס אשר
היו על הלחת הראשנים
אשר שבדתי ויהיה נכון
לבקר ועלית בכקר אל
הר סיני ונצבת לי שם על
ראש החר וואישל איעלה
עמך ותם איש אליראנני
החר נסה עאן והבקר אל
ירעו אל מול החר ההוא
ויפסל שני לוחות אבנים
כד אשנים וישכס משה
בכקר ויעל אל הר סיני
כאשר צוה יהוה אתו ויקח
בירו שני לוחות אבנים ויור
יהוה בינו ויתניצב ומו שונ
ויקרא בשם יהוה ויעבר

יתחיל
יהיה

ל
נ
ב

ל

ל

ל
ה

יהוה על פניו ויקרא יהוה
יהוה אל רחוס ויחנן ארך
אפיסורכסדר ואמתנינו
חסר לאל פיס נשא עון
ופישיע וחטאה ונקה לא
ינקה פקר עון אבות יעל
בניכוי יעל בניכוי על
ישליטיכוי יעל בניכוי וימחר
מיטה ויקד ארצה וישתחו
ויאמר אכנא מיצאתיך
בעענד ארני ילדני ארני
בקר בניכוי עכקשה ערה
הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו
ונחלתנו ויאמר הנה אנכי
כרת ברית ענך כל עמך
אעשה נפל את אשר לא
נכרא בכל הארץ וככל
הנזיסוד אה כל העם אשר

ל

ל
ל

ל
ל

ל' בוקס דרסן יי וסיניחון כיתחוררר כחנאחבקר כעכרת כרית וכן שבעת ידברו אל אהרן ויפתח את
מיתתו בער לך ושמרת את חקי וישפתי ישראל ויבייחק כסך ויבא אל הכתנים ויעשית עליהם דבר וידתתו לך ויחשיבו
וכל שמר השמור דכו כן באמל בין בוקס יי

יבא ה' ויפגעו כל יושבי הארץ ויבא יום ויפגעו כל יושבי הארץ ויבא יום ויפגעו כל יושבי הארץ

משה אלהים ואחרי כן
נצטו בני ישראל ויניחם
את כל אשר דבר יהוה
אתו מחר סיני ומל משה
מדבר אתם ויתן על פני
מסוה ויבא משה לפני
יהוה לדבר אתו ויקד את
המסוה עד צאתו ויצא
ודבר אל בני ישראל את
אשר יצוה יהוה ויבא בני ישראל
את פני משה בני קדן יצוה
פני משה ויהי שבת משה את
המסוה על פניו יצוה באו
לדבר אתו
ויקהל משה את כל
עדת בני ישראל ויאמר
אלהם אלה הדברים אשר
צוה יהוה ליצטת אתם

שיטה כי סהנישה מלאנה
ביום השביעי יהיה לכם
קדו שבת שבתון ליהוה
כל העישה בו מלאכה ייכה
לאתבערו אש בכר
משבת נכבדו סהנישה

ויאמר משה אל כל עדת
בני ישראל לאמר זה התנ
אשר צוה יהוה לאמר יקחו
מאתכם תרומה ליהוה כל
גריב לבו ויביאה את תרומת
יהוה זה הכנסה ונהי שרת
ותכלת וארנמן ותיל ערת
ישנו וישסו ויעי כוערת ארם
מארמי כוערת החשים
ויצני טשים וישמן למאוד
וכשמים לישמן המטחה

ויבא יום ויפגעו כל יושבי הארץ ויבא יום ויפגעו כל יושבי הארץ ויבא יום ויפגעו כל יושבי הארץ

לעשת אתה וינין משה
 ועבדו קול במחנה לאמר
 איש ואשה אל יעשו עוד
 מלאכה לתרומת הקדש
 וכל אדם מהבא והמלאכה
 היתחדים לכל המלאכה
 לעשות אתה והחורו
 ויעשו כל חכסלב
 בעשו המלאכה את המטב
 עשר ידיעת שש מיטור
 וכלת וארנמן ותלעת
 שני כרבים מעשה הטב
 עשה אתם ארך הדיעה
 האחת שמנה ועשרים
 באמה ורחב ארבע באמה
 הדיעה האחת מדה אחת
 לכל הדיעות ויחבר את
 המטב וינין אתה אל

אחת וחמישי ידיעת חבר
 אחת אל אחת וינין
 ללא תכלה ינין שפת
 הדיעה האחת מקצה
 במחברת מיני עשה בשפת
 הדיעה הקיינות במחברת
 השנית חמישי ללא
 עשה בדיעה האחת וחמישי
 ללא עשה בקצה הדיעה
 איש במחברת השנית
 מקבילתה ללא אחת
 אל אחת ויעשו חמישי
 קרסיה ויחבר את הדיעה
 אחת אל אחת בקרסיה ויח
 המיטב אחרי
 וינין ידיעת עזוב לאהל
 על המיטב ויעשה ינין
 ידיעת עשה אתם ארך

ל
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 טז

ל
 ב
 ג

ל
 ב
 ג

הכללמה חיותה ליום אס ננשיכא יד אס נכבים בלילה השחיתו ליום יום
 וחסדאכה חיותה ליום אס ננשיכא יד אס נכבים בלילה השחיתו ליום יום

ויסמכו וישתחו ואת הכיור ואת קרתי וישתחו כפי כבוד
מזוזת לכיור הכתובת יצוקות ויסר בעליהם אלקיכר

את הכדים עיני שטים
וינה אתם נחשתי ויבא
את הכדים בטבעת על
על עת המזבח לשאת אתו
בהם נכונ לחת עשה אתו
ויעש את הכיור
נחשת ואת פניו נחשת
במראת הזבאת אשר
עבא פתח אהל מועד
ויעש את החצר
לפאת נגבת ימנה קלעי
החצר שש משור מאה
באמה עמודיהם עשרים
וארניהם עשרים נחשת
ווי העמודים וחשקיהם
כסף וזלפאת צפון מאה
באמה עמודיהם עשרים
וארניהם עשרים נחשת

ווי העמודים וחשקיהם
כסף וזלפאתים קלעים
חמישים באמה עמודיהם
עשרה וארניהם עשרה
ווי העמודים וחשקיהם
כסף וזלפאת קדמה מזרח
חמישים אמה וקלעים חמש
עשרה אמה אל הכתר
עמודיהם שלשה וארניהם
שלשה וזלפאת השנת
מזה ומזה לישער החצר
קלעים חמש עשרה אמה
עמודיהם שלשה וארניהם
שלשה וזלפאת החצר
סביב שש משור וזרע
לעמודים נחשת ווי העמודים
וחשקיהם כסף וצפוני
ראשיהם כסף והם מחשקים

העמודים יב הם בלע ויסמכו וישתחו ואת הכיור ואת קרתי וישתחו כפי כבוד
את העמודים ועב וקסאת העמודים ועמודים שנים על העמודים וזלפאתים וקלעים חמש עשרה
לעמודים ז וז הם וזרע ויסמכו וישתחו ואת הכיור ואת קרתי וישתחו כפי כבוד

עפ"י ח' וימנהו ויקח אלעזר הכהן האדום לעבדו וישת ויעבדוהם הרבעה וכמתם אסרת
תורם כסדר בסדר החטאים עד הנגלה וימנהו עכ"ל להגלה בקע לנגלה ולקחת הכסף וכו'

כסף כל עמדי החצר
ומסד יטער החצר מעשה
רקסת כלת וארנמן ותולעת
שנוי שיש משור ועשרים
אמה ארד וקומה ברחב
חמט אמות לעפת קלעי
החצר וינמדיהם ארבעה
וארניהם ארבעה נהשת
ויהי כסוף וינפיר אשיהם
וחי שקיהם כסף ויכל היתות
למשקן ולחצר סביב
נחשת וימנהו אלה
פקודיהם משכן משכן
היעדה אשר פקד על
פי משה עבדת הלויים
ביד איתמר בן אהרן הבן
ויבני אל בואורי בן חור
למטה יהודה יעשה את

פרי

כל אשר צוה יהוה את
משה ואתו אהלי אבן
אחיסכך למטה הון הרש
וחי שכורקספת כלת ונאחב
ובתולעת השמו בשש
כל הוהב
הינשוף למלאכה בכר
מלאכת הקדש ויהי זהב
התנופה השע ועשרים
כבר וישבע מאות ושלש
ישקל בשקל הקדש ויכסף
פקודי העדה מאת בכר
ואלה וישבע מאות וחמשה
וישבעים ישקל בשקל
הקדש בקיע לעל גרת
מחצית השקל בשקל
הקדש לכל העמד על
הפקודים בכר עשרים שנה

הענינים ו' כל חסד וימנהו ויקח אלעזר הכהן האדום לעבדו וישת ויעבדוהם הרבעה וכמתם אסרת
תורם כסדר בסדר החטאים עד הנגלה וימנהו עכ"ל להגלה בקע לנגלה ולקחת הכסף וכו'

וְאֵת הָאֱלֹהִים הַשְׁמַיִתִים וְהַיָּרְדִיִּים לִדְבַר לִדְבַר וְכִי יִדְבַר יְהוָה בְּבֵיתוֹ
וְעַתָּה יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ

וּמַעַל לִשְׁמַאֲתֵי אֱלֹהִים
וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמִשָּׁה
מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים וַיְהִי מֵאֵת
כִּכַר חֲמֶסֶה לְעֵקֶת אֶרֶץ
אֲדָמָה קִרְיָט וְאֵת אֲרֶנְי
הַפְּרָתָה מֵאֵת אֲרֶנְסִלְכָה
הַכֹּכַב כִּכַר לֵאדָוִן וְאֵת מֵאֵת
וּשְׁבַע הַמֵּאוֹת וַחֲמִיֶּשֶׁה
וּשְׁבַע עֶשְׂרֵה וַיִּסְלַע מִזְרָחִים
וַיַּפְהֵר אֲשִׁיהֶם וַחֲשִׁק
אֶת־בְּיֹנְחֵי שֶׁרֶת הַתְּנוּפָה
יִשְׁבַּע עִס כִּכַר וְאֲלָפִים וְאַרְבַּע
מֵאוֹת שֶׁקֶל וַיִּעֲשֶׂה אֶת
אֲרֶנְי פֶתַח אֵהֶל מוֹעֵד וְאֵת
מוֹבַח הַנְּחִישֶׁת וְאֵת מִכְכַר
הַנְּחִישֶׁת אֲשֶׁר לוֹ וְאֵת כֹּל
כִּלֵּי הַמִּזְבֵּחַ וְאֵת אֲרֶנְי
הַחֲצִיר סְכִיב וְאֵת אֲרֶנְי

שִׁיעַר הַחֲצִיר וְאֵת כִּלֵּי יִתְרוֹ
הַמִּיִּשְׁבָּן וְאֵת כֹּל יִתְרוֹ
הַחֲצִיר סְכִיב וַיִּמְנָה תְּכֵלֶת
וְהָאֲרֶנְי מִזְרָחֵהָ הַיִּשְׁנֵי
עֲשָׂרִים וַיִּשְׁרַד לִשְׁרַת
בְּקִרְיָט וַיִּעֲשֶׂה אֶת בְּנֵי
הַקִּרְיָט אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן
כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה
וַיִּעֲשֶׂה אֶת הָאֶפֶד וְהַתְּמִלָּה
וְאֲרֶנְי וְהַלְוִיִּים שְׁנֵי וַיִּשְׁשֵׁ
מִיִּשְׁוֹר וַיִּירָקֵעוּ אֶת פֶּתַח
הַזֶּה בִּקְיָן פֶּתַח לִישֵׁת
בְּתוֹךְ הַתְּכֵלֶת וּבְתוֹךְ הָאֲרֶנְי
וּבְתוֹךְ הַלְוִיִּים הַיִּשְׁנֵי וּבְתוֹךְ
הַיִּשְׁנֵי מִיִּעֲשֶׂה הַיִּשְׁנֵי בְּתוֹךְ
יַעֲשֶׂה לְחֶבְרֵת יַעֲלֵי יִשְׁנֵי
קִיעוֹת הַכְּרִיזוֹת שֶׁכֶּ אֶפְרָתוֹ

וְכֵן יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ
וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ
וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ

והוא הריבוע ואת נבל מסכת כתי שתיים מסכות דלתות מסכות כתי ושל מסכת כתי שמת 1 חס
וסיפון מעשה הרשאבן והאבנים על שמת בני ישראל והכירו קצוותיו ב כתי כן וכפרת דאפור 11

אשר עליו ממנו הוא
במעשה זהב תכלת
וארנמן ותולעת שני ושש
משו כ אשר צוה יהוה
את משה ויעשו
את אבני השוהם מסכת
משכנת זהב כפתחת
פתוחי חותם על שמות
בני ישראל וישש אתם
על כתפת האפר אבני
זכרון בני ישראל כאשר
צוה יהוה את משה

ויעש אתה חישן מעשה
חשב כמעשה אפר זהב
תכלת וארנמן ותולעת
שני ושש משורי רבוע
היה כפול עשו את החישן

זרת ארכו וזרת רחבו כפול
וימלאו בני ארבעה טורי
אבן טור אדם פטר הובוקת
הטור האחד והטור השני
נפר ספיר ויהלם והטור
השלישי לישם יטב
ואחלמה והטור הרביעי
תרשיש שהם וישפרה
מסכת משכנת זהב
כמלאתם והאבנים יע
ימת בני ישראל הנד
שתיים עשרה על שמתם
פתוחי חותם איש על שמו
לישנים עשר יטבטו ויעשו
על החישן שר שרת נבלה
מעשה עברת זהב טהור
ויעשו שתל משכנת זהב
וישתי טבעת זהב ויתנו

112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

112

113

עבת כל חס נכנ מל בלש וסיפון וכעות העלה חטא קצו עבת רשעים כהכל אדם אמשכ
טורי 4 וסיפון וימלאו טורי כעה פוריאבן וכן אתמת יעד חלבון יחב וכן את החצר סביב
קרמא הארבע תהיון על שמת הג והאבנים על שמת קרמא תרשיש ושהם תג תרשיש ושהם 11

ויתנם ב' חס וא' מיל וסימנחון ויתנם על כתפת האפר ויתנם על כתפת האפר ויתנם לחק מל
 דמות ב' חס וחד מיל וסימנחון ועשית על שוליו ועשו על שולי המעיל קדב' חס אב

את שתי הטבעות על שני
 קצות החשוין ויתנו ישרני
 העבתה הזהב על שרני
 הטבעות על קצות החשוין
 ואת שתי קצות שתי הענות
 נתנו יעל שתי המיטבעות
 ויתנם על כתפת האפר
 אל מול פניו וייעשו ישרני
 טבעות זהב וישימו יעל
 יעני קצות החשוין יעל שפתו
 אשר אל יעבר האפר ביהו
 וייעשו יעל שתי טבעות זהב
 ויתנם יעל שתי כתפת האפר
 מלמטה ממול פניו ליעמר
 מחברתו ממיעל לחשב
 האפר וידכסו את החשוין
 מטבעתו אל טבעת
 האפר כפתול תכלת להיות

יעל חשב האפר ולא יזח
 החשוין מיעל האפר כאשר
 צוה יהוה את משה
 וייעשו את מעיל האפר
 מיניטה ארנכליל הכי הני
 ופי המיעיל בתוכו כפי תהוה
 יטפה לפיו סביב לא יקרני
 וייעשו יעל שולי המיעיל
 רמוני תכלת וארנמן ונתוליעת
 יעני מיטור וייעשו פעמני
 זהב טהור ויתנו ארני
 הפעמנים בתוך הרמנים
 יעל שולי המיעיל סביב
 בתוך הרמנים ופעמני ורמן
 פעמני ורמן יעל שולי המיעיל
 סביב לשרת כאשר צוה
 יהוה את משה

פעמן ורמן פעמן ורמן כעיס רנני חס כרני ברמון רס כניואתא כו טכרני חס כנכרא כשעתה
 רמן חס כקדואתיה כפיתררא ב' וסל וסיהניעל בתוככי חררא יהוה לא יקרע ואתה העתה

וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֵלֶיךָ מִיּוֹם יָצִיאוֹתֶיךָ מִמִּצְרָיִם
 וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֵלֶיךָ מִיּוֹם יָצִיאוֹתֶיךָ מִמִּצְרָיִם

וַיַּעַשׂוּ אֶת
 חֲבִתֵּי שֵׁשׁ מֵעֵשֶׂה אֲרָג
 לְאֹהֲרֵי לְבָנָיו וְאֶת הַמְּעַנֵּי
 שֵׁשׁ וְאֶת פְּאָרֵי הַמְּנֻכֶּת
 שֵׁשׁ וְאֶת מַכְנֵסֵי הַבֵּר שֵׁשׁ
 מִשׁוֹר וְאֶת הָאֲבָנִי שֵׁשׁ
 מִשׁוֹר וְיִתְכַלֵּת וְאֲרָגָן
 וְתוֹלְעֵת שֵׁשׁ מֵעֵשֶׂה רֶקֶם
 כְּאֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֵלֶי
 מִשָּׁהוּ וַיַּעַשׂוּ
 אֶת צִיָּץ עֲרֹךְ קֶרֶשׁ זָהָב
 טָהוֹר וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו כְּתָב
 פִּתּוּחֵי חוֹתֶם קֶרֶשׁ לִיהוָה
 וַיִּתְּנוּ עָלָיו פִּתְלֵי תְּכֵלֶת
 לְתַעַל הַמִּצְעָפֶת מִלְּמַעְלָה
 כְּאֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֵלֶי
 מִשָּׁהוּ וְתִכְרֵם
 כְּלֵי זָהָב אֲחֵר

מִיּוֹם וַיַּעַשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֵלֶיךָ
 מִיּוֹם יָצִיאוֹתֶיךָ מִמִּצְרָיִם
 וַיַּעַשׂוּ אֶת הַמִּטְכָּן אֶל
 מִשָּׁהוּ אֶת הָאֹהֶל וְאֶת כָּל
 כְּלֵי קֶרֶשׁ זָהָב וְצִיָּץ בְּרִיחַ
 וְעֵמֶד וְזוֹאֲרֵי וְאֶת מַכְנֵסֵי
 יְעֹרֵת הָאֵלֶיךָ הַמְּאֻמָּסִים
 וְאֶת מַכְסֵי הָעֵרָה הַחֲמִשִּׁים
 וְאֶת פְּרֻכַת הַמִּסְכָּה אֵלֶיךָ
 אֲרוֹן הָעֵדוּת וְאֶת כְּפֹדֶת
 וְאֶת הַכַּפֹּרֶת וְאֶת הַשִּׁלְחָן
 אֶת כָּל כְּלֵי זָהָב לְחֵם
 הַפָּנִים אֶת הַמְּנִלָּה הַמְּטוּנָה
 אֶת עֲרֹךְ הָעֵרָה הַמִּעֲרָכָה
 וְאֶת כָּל כְּלֵי הָאֹהֶל וְאֶת
 הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת מִזְבַּח הַזֹּהֵב
 וְאֶת טַמְבּוּלֵי הָאֹהֶל וְאֶת

וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֵלֶיךָ מִיּוֹם יָצִיאוֹתֶיךָ מִמִּצְרָיִם
 וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֵלֶיךָ מִיּוֹם יָצִיאוֹתֶיךָ מִמִּצְרָיִם

הוקם נ ב כל וא חל סיכנהון והיבחר שהראשון נאם דירקו וישיהוקם את דבוי ויחידב כי עו הם
דסך ד וסימחון על ארץ הערית דקסדור מהארץ בדרתים ים ויסם אלה בערו ים

בין אהל מועד ובין חמזבח
ונתת שסמ'ים וישמת את
החצר סביבונתת את
מכר שעד החצר יולקחת
את שמן המשחה ומשחת
את המשכן ואת כל אשר
בו וקדשת אתו ואת כל
כליו והיה קדש ומשחת
את מזבח העלה ואת כל
כליו וקדשת את המזבח
והיה המזבח קדש קדשים
ומשחת את הכיור ואת
כנו וקדשת אתו והקדנת
את אהרן ואת בניו אל
פתח אהל מועד ורחצו
אתם במים וזהו כל
את אהרן ואת בני הקדש
ומשחת אתו וקדשת אתו

והיבחר שהראשון נאם דירקו וישיהוקם את דבוי ויחידב כי עו הם
דסך ד וסימחון על ארץ הערית דקסדור מהארץ בדרתים ים ויסם אלה בערו ים

וכהן ליו את בניו תקריב
והלבשת אתם כתערינו
ומשחת אתם כאשר
משחת את אביה סוכהנו
ליו והיתה להיות להם
משחתם לכהנת עולם
לדרת כווי עש משחה כנו
אשר יצוה יהוה אתו כן
עשה ויהי
בחדש הראשון בשנה
דשנת באחד לחדש
הוקם המשכן ויקסמשה
את המשכן ויתן את ארצו
וישכב בקדש ויתן את
בדיו ויקדש את שמוריו
ויפרע את האהל על
המשכן וישם את מכסה
האהל עליו מלמעלה

ביום כל אהרן וטוף ספי קמל כלו כהן וסימנהון ככבא דנרא בני חכם וישב כרובי ראם בים באנ
באס ובק'ם שאר ועירי דהם ארץ לא שבעה מימים ימי משחתם ב כתר וילק וסימ ויתנה להם להם משחתם כי
משחתם בהם סוף בם ים

ואם אשתי ילמי קרבו ואם אשתי ילמי קרבו וישתם יעלה ואם אשתי ילמי קרבו ואם אשתי ילמי קרבו

ונתת עליה שמן וישמית
עליה לבנה מנחה הוא
הקטור הבחן את אונתה
ועל שנת שמנה על בר
כנת אשה ליהוה
ואם אשתי ילמי קרבו ואם
מן הנקר הוא מקריב אב
וכל אש נקבה תמיסי קרבו
לפני יהוה וסמך ירו יער
אש קרבו וישחטו פתח
אש מועד וזר קובני אהרן
זכר אש את הרס על המזבח
סככו והקריב מזבח
השלמים אשה ליהוה
אש חלב המכסה את
הקריב ואת חלב אש
על אקדכו ואת שתת חמית
את חלב אש עלהן

אשר יעלה בכלים ואת
היתרה על מזבח יער
הכליות יסירנה והקטור
את בני אהרן המזבח
יעלה אש יעלה יעלה
אשר יעלה אש אש אהרן
יהיה ליהוה
ואם אשתי ילמי קרבו ואם
שלמים ליהוה זכר
נקבה תמיסי קרבו ואם
כטב הוא מקריב את
קרבו והקריב את לפני
יהוה וסמך את ידו יער
ראש קרבו וישחטו פתח
לפני אהרן מועד וזר קובני
אהרן את דביו על המזבח
סככו והקריב מזבח
השלמים אשה ליהוה

ואם אשתי ילמי קרבו ואם אשתי ילמי קרבו וישתם יעלה ואם אשתי ילמי קרבו ואם אשתי ילמי קרבו

הכלית סלמית דול נפג מל וסימנחן ואת שתי הכליות תפל רפסו דואם כח של גמס כאשר ירסם סוד 2
 נלקיבד 1 וקיסנחן וליקאתראשומכיל ערפו ואם עקרבט ילפניו וכפר עליה 2

חלב האליה תמימה
 לעמת הענה יסורנה ואת
 החלב המכסה את הקרב
 ואת כל החלב אשר על
 הקרב ואת שתי הכליות
 ואת החלב אשר על הן
 אשר על הכסלים ואת
 היתרת על הכבד על
 הכלי יסירנה והקטירו
 הכהן המזבחה לחם אשה
 ליהוה
 ואם עזקרבנו והקריבו לפני
 יהוה יוסמך אתירו על
 ראשו ושחט אתו לפני
 אהל מועד וזרקובנו אהן
 אתדמו על המזבח סביב
 והקריב ממנו קרבנו אשה
 ליהוה ואת החלב המכסה

25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50

את הקרב ואת כל החלב
 אשר על הקרב ואת שתי
 הכליות ואת החלב אשר
 על הן אשר על הכסלים
 ואת היתרת על הכבד על
 הכלי יסירנה והקטירו
 הכהן המזבחה לחם אשה
 ליהוה ואת החלב המכסה
 חקת עולם לדרתכם סביב
 מושבתכם סביב חלב ופי
 דם לא תאכלו
 ודבר יהוה אל משה לאמר
 דבר אל בני ישראל לאמר
 נפש בית חטא בשענה ממנו
 מינות יהוה אשר לא
 העשינה ועשה מאחת
 מהנה יאס הכהן הפשיח
 יחטא לאשמת העם וחקת

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50

וסימנחן חקת על סדר יסורנה ואת שתי הכליות תפל רפסו דואם כח של גמס כאשר ירסם סוד 2
 ויחטאתו על סדר המזבח על הטאם אשר חטא על שנתנו אשר שני אם הכהן הפשיח את אשר תלבי
 מהנה ז טיפ וקסח מאחת כל היצא מהנה ושמוך כחץ תלכות העליונים לא מדרה יס ואת פתה דב 2

קדושת ד' כל וכו' ונתן חכמן מן חלם וישחט ויקרבו בעמדתו ויעא אל המזבח אשר לפניו
 יטו ב' חים ואם כלי שמשל ישבו ישטו עאני ככל ההרים ויקרבו ב' וס' וקרבו וקרעו ויקרבו ופרשו

על חטאתו אשר חטא
 פרבן בקר תמיס ליהוה
 לחטאתו והביא את הפר
 אל פתח אהל מועד לפני
 יהוה וסמך את ידו על ראש
 הפר וישחט את הפר לפני
 יהוה וילקח הכהן המשיח
 מדם הפר והביא אתו אל
 אהל מועד ויטבל הכהן
 את איצבעו בדם והזה מן
 הדם שבע פעמים לפני
 יהוה את פני פרכת הקדש
 ונתן הכהן מן הדם על
 קרנית מזבח קטרת הסמים
 לפני יהוה אשר באהל
 מועד ואת כל דם הפר
 ישפך אל יסוד מזבח העולה
 אשר פתח אהל מועד

ואת כל חלב פר החטאת
 ידים ממנו את החלב
 המכסה על הקרב ואת כל
 החלב אשר על הקרבי
 ואת שתי הכליות ואת
 החלב אשר על יהן אשר
 על הכסלים ואת היתדות
 על הכבד על הכליות
 יסידנהו כפאשר יורם משור
 זבח השלמים והקטירם
 הכהן על מזבח העולה
 ואת עור הפר ואת כל
 בשרו ועל ראשו ועל כרעיו
 וקרבו ופר שזוהו יצא את
 כל הפר אל מחוץ למחנה
 אל מקום טהור אל שפך
 הדשן וישרף אתו על עצים
 באש על שפך הדשן

והסכיל ית ישראל ישבו והיה אם כיענה ערה ונעלס מעט אשה ומנכה מעט סלח
 חסיה ד' וכל ויכסוון אס הכהן המשיח לקר הכהן המשיח והביא הכהן המשיח והכהן המשיח והיה
 חסיה ד' וכל ויכסוון אס הכהן המשיח לקר הכהן המשיח והביא הכהן המשיח והכהן המשיח והיה

ישראל

ואכל עדת ישראל ישנו
ונעלס דבר מעיני הקהל
זעשו אחת מכל מצות
יהוה אשר לא תעשינה
ואשמיו ונודעה החטאת
אשר חטאו עליה והקרינו
הקהל פר בן בקר לחטאת
והביאו אתו לפני אהר
מועד יוסמכו וקני הערה
את ידיהם על ראש הפר
לפני יהוה וישחט את הפר
לפני יהוה והביא הכהן
המיטיה מדם הפר אל
אהל מועד וטבל הכהן
אניבעו מן הדם והזה טבע
פיניס לפני יהוה את
פני הפר כתיוב מן הדם ירן

על קרנת המזבח אשר
לפני יהוה אשר באהל
מועד ואת כל הדם ישפך
אל יסוד מזבח העולה
אשר פתח אהל מועדו
ואת כל חלבו יריס ממנו
והקטיר המזבח והויעשה
לפר כאשר עשה לפר
החטאת כן יעשה לו ונפר
עלהם הכהן ונסלח להם
והויעיא את הפר אל מחוץ
למחנה וישקה אתו כאשר
ישראל את הפר הראשון
חטאת הקהל הוא
אשר נשיא יחטאו ועשה
אחת מכל מצות יהוה
אלהיו אשר לא תעשינה
בשננה ואשמיו ונודעה

י
כ
ל
מ
נ
ס
ט
י
יא

לוא ב' מל בתורה וסיניחון כילא אוכל לקוסכפנך אסלוא יגיד ונשא עינו י' לבטא ל' כ
 כתפה נמאה ב' רמליכ וסיניחון ואסכלבהכח טמאה אויפש אשרתנענבלדבר טמא י' לבטא ל' כ

לחטאת נקבה תמימה
 יביאנה וסמך את ידו על
 ראש החטאת ושחט
 אתה לחטאת במקום
 אשר ישחט את העלה
 ולקח הכהן מדם החטאת
 באצבעו ונתן על קרנת
 מזבח העלה ואת כל דמה
 ישפך אל יסוד המזבח
 ואת כל חלבה יסיר כאשר
 יוסר חלבה כשכ מזבח
 השלמים והקטיר הכהן
 אתם המזבח על אשי
 יהוה וכפר עליו הכהן על
 חטאתו אשר חטא ונסלח
 לו
 ונפש כיתחטאו שמעה
 קול אלה והוא עד אוראה

ל
 ח
 ט
 א
 ת
 נ
 ק
 ב
 ה
 ת
 מ
 י
 מ
 ה
 ו
 ס
 מ
 כ
 ה
 י
 ד
 ו
 ע
 ל
 ר
 א
 ש
 ה
 ח
 ט
 א
 ת
 ו
 ש
 ח
 ט
 א
 ת
 ה
 ל
 ח
 ט
 א
 ת
 ב
 מ
 ק
 ו
 מ
 א
 ש
 ר
 י
 ש
 ח
 ט
 א
 ת
 ה
 ע
 ל
 ה
 ו
 ל
 ק
 ח
 ה
 כ
 ה
 ה
 מ
 ד
 מ
 ה
 ח
 ט
 א
 ת
 ב
 א
 צ
 ב
 ע
 ו
 נ
 ת
 נ
 ע
 ל
 ק
 ר
 נ
 ת
 מ
 ז
 כ
 ה
 ע
 ל
 ה
 ו
 א
 ת
 כ
 ל
 ד
 מ
 ה
 י
 ש
 פ
 כ
 א
 ל
 י
 ס
 ו
 ד
 ה
 מ
 ז
 כ
 ה
 ו
 א
 ת
 כ
 ל
 ח
 ל
 ב
 ה
 י
 ס
 י
 ר
 כ
 א
 ש
 ר
 י
 וּס
 ר
 ח
 ל
 ב
 ה
 כ
 ש
 כ
 מ
 ז
 כ
 ה
 ה
 ש
 ל
 מ
 י
 מ
 ו
 ה
 ק
 ט
 י
 ר
 ה
 כ
 ה
 ה
 א
 ת
 מ
 ה
 מ
 ז
 כ
 ה
 ע
 ל
 א
 ש
 י
 ה
 ו
 ה
 ו
 כ
 פ
 ר
 ע
 ל
 י
 ו
 ה
 כ
 ה
 ה
 ע
 ל
 ח
 ט
 א
 ת
 ו
 נ
 ס
 ל
 ח
 ל
 ו
 ו
 נ
 פ
 ש
 כ
 י
 ת
 ח
 ט
 א
 וּש
 מ
 ע
 ה
 ק
 וּל
 א
 ל
 ה
 ו
 ה
 וּה
 וּא
 ע
 ד
 א
 וּר
 א
 ה

או ידע אסלוא יגיד ונשא
 עונו או נפש אשר תנע
 בכל דבר טמא או בנבלת
 חיה טמאה או בנבלת
 בהמה טמאה או בנבלת
 שרץ טמא ונעלם ממנו
 והוא טמא ואשם או כי
 יגע בטמאת ארס לכל
 טמאתו אשר יטמא בה
 ונעלם ממנו והוא ידע
 ואשם או נפש כיתשבע
 לבטא בשפתים להודיע
 או להיטיב לכל אשר יטמא
 הארס בשבעה ונעלם
 ממנו והוא ידע ואשם
 לאחת טמאה היוהט
 יאשם לאחת מארס
 והתורה אשר חטא עליו

כברה כיתטאתו ב' וסיניחון ואת כל חלבו קטיר ומזבחה ויביא את אשמו לל' ואת חטאו יעשה עליו י' ו
 ותורה ב' וסיניחון ותורה אשר חטא עליו ותורה עליו את כל עטבת בני ישראל ל' כ

ראשונה ב' וסוף את אשר לחטאת ושלכתי ראשונה היתה בעליהוה ודבתו חרבנו הרב ויהי היתה בראשונה
ומלך ב' וסוף ונכעדרו סמוך ערפו כלאו ב' מל' וסוף וקפז הכהן כלא הכפר ויאלית' ב' וסוף והביא ראש המשיחה לבנה

והביא את אשמו ליהוה
על חטאתו אשר חטא
נקבה מן הצאן כשברה
או שעירת עזים לחטאת
וכפר עליו הכהן מחטאתו
ואסלא תנעידורי שה
והביא את אשמו אשר
חטא שתי תרים או שני
בניו ונה ליהוה אחר
לחטאתו ואחר לעלהו
והביא אתם אל הכהן
והקריב את אשר לחטאת
ראשונה ומן אתו ראשו
ממנו ידביר לו כדיל
והזהירו סהחטאת על
קר המזבח והנשא ארבע
ימיו אל יסוד המזבח
חטאת הוא ואת השני

יעשה עלה כמישפט וכפר
עליו הכהן מחטאתו אשר
חטא ונסלח לו
ואסלא תשני ירו
לשתי תרים או לשני בני
יונה והביא את קרבנו
אשר חטא עשירת האפה
סלת לחטאת לא ישים
עליה שמן ולא יתן עליה
לבנה כי חטאת הוא
והביא אל הכהן וקמץ
הכהן ממנה מלוא קמצו
את אזכרתה והקטיר
המזבחה על גזשי יהוה
חטאת הוא וכפר עליו
הכהן על חטאתו אשר
חטא ונסלח לו ויהיה
לכהן כמנו זרו

אשר ב' כתי יור וסוף יהביא אל הכהן ואת כל חלב כתר ידיו ויהביאנה על אשוי קדשים יהיו כירע אהרן הכהן
לכנסם חלום רקלשכט ואתה זכר מאשי רכו מחאפה ב' חס וסוף עשירת האפה יהי כרכו אהרן יבנו

והוא אשר חטא מן הקדש יאמנו נאלו ונתת לנו את חטאתם
ועתה חטא מן הקדש יאמנו נאלו ונתת לנו את חטאתם
ועתה חטא מן הקדש יאמנו נאלו ונתת לנו את חטאתם

וידבר יהוה אל
משה לאמר נפש כיתמע
מעל וחטאה בישנה מקדש
יהוה והביא את אשמו
ליהוה אילתמים מזה צאן
בעדכך כסה שקליסבטקל
הקדש לאשם ואת אשר
חטא מן הקדש ישלם
ואת חמישתו יוסף עליו
ונתן אתו לכהן וכהן יכפר
עליו באיל האשם ונסלח
ליו

ואם נפש כיתחטא ויעשה
אחת מכל מינות יהוה
אשר לא תעשינה ולא
ידעו אשם ונטא ינוני
זהביא אילתמים מזה צאן
בעדכך לאשם אל הכהן

וכפר עליו הכהן על שנתו
אשר ישננו והוא לא ידע
ונסלח לו ויאשם פגא אשם
אישם ליהוה
וידבר יהוה אל משה לאמר
נפש כיתחטא ומיעלה
מעל ביהוה ופחיש בעמיתו
בפקדון או בתשימת יד
או בגנול או עשק את
עמיתו ויאומינא אברה
וכחש בהונוטבע על שקן
על אהתמכל אשר יעשה
האדם לחטא מהנה יהוה
כיתחטא ואישם וזה שיב
אתה נולה אשם נול או
אתה יעשק אשם יעשק
או אתה פקדון אשר
הפקד אתו או אתה אברה

והוא אשר חטא מן הקדש יאמנו נאלו ונתת לנו את חטאתם
ועתה חטא מן הקדש יאמנו נאלו ונתת לנו את חטאתם
ועתה חטא מן הקדש יאמנו נאלו ונתת לנו את חטאתם

והוא חסידאיתו ונתחביתנות צדקה ופקד ב יוספתון ונתחביתנות
נתחביתנות ונתחביתנות ב ופקד לאשר הוא לו ולאדם יא אעסל ב לאשפה ב יוספ בברא אשר עשה נתחביתנות

אשר מיצא או מכל אשר
ישבע עליו לטקד ושלם
אתו בראשו וחמשתיו
יפה עליו לאשר הוא לו
יתנו כיוס אשמתי ואת
אשמו יביא ליהוה איל
המיסמן הנאן בערך
לאשם אל הכהן וכפר
עלם הכהן לפני יהוה
ונסלח לו על אחת מכל
אשר יעשה לאשמה
כה
ודבר יהוה אל משה לאמר
עזאת אהרו ואת בניו לאגד
זאת תורה העלה הוא
העלה על מוקדה על
המזבח כל הלילה עד
הבקר ואש המזבח תקור

בוזלכשהכהן מדון בד
ומכנסו בדילכש על בשרו
והריס את הרשן אשר
תאכל האש את העלה
על המזבח ושמו אצל
המזבח ופסח את בניו
ולכש בניס אחרים והוציא
את הרשן אל מחוץ
למחנה אל כקוס טהור
והאש על המזבח תקור
בולא תכבה ובעד ערבה
הכהן יניס בכר פכר
וערר יעלה העלה והקטן
יעלה הרב השלמיכ
אש המזבח תקור על המזבח
לא תכבה
וזאת תורה הפעולה
הקרב אתה בני אהרן

והוא חסידאיתו ונתחביתנות צדקה ופקד ב יוספתון ונתחביתנות
נתחביתנות ונתחביתנות ב ופקד לאשר הוא לו ולאדם יא אעסל ב לאשפה ב יוספ בברא אשר עשה נתחביתנות

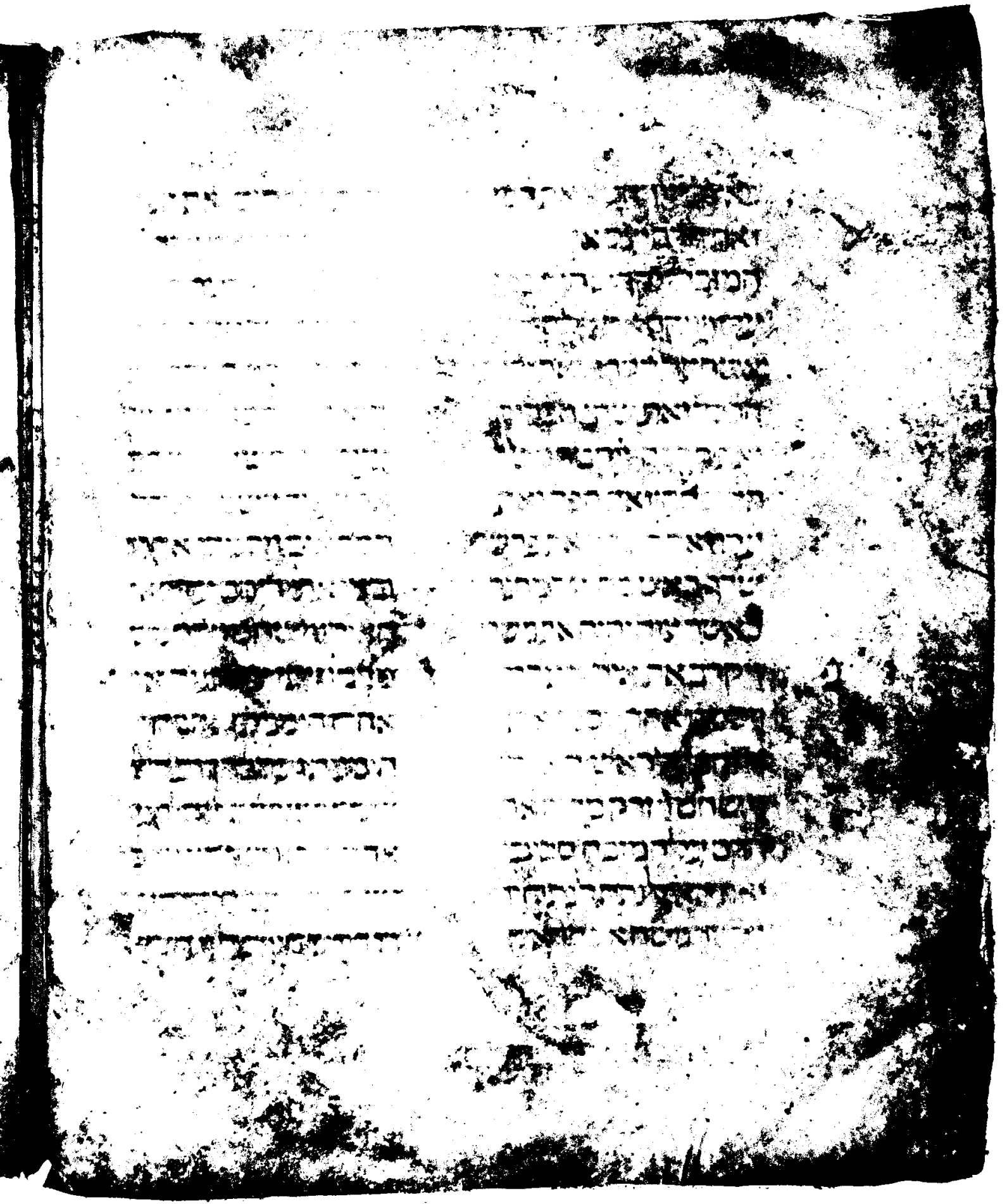

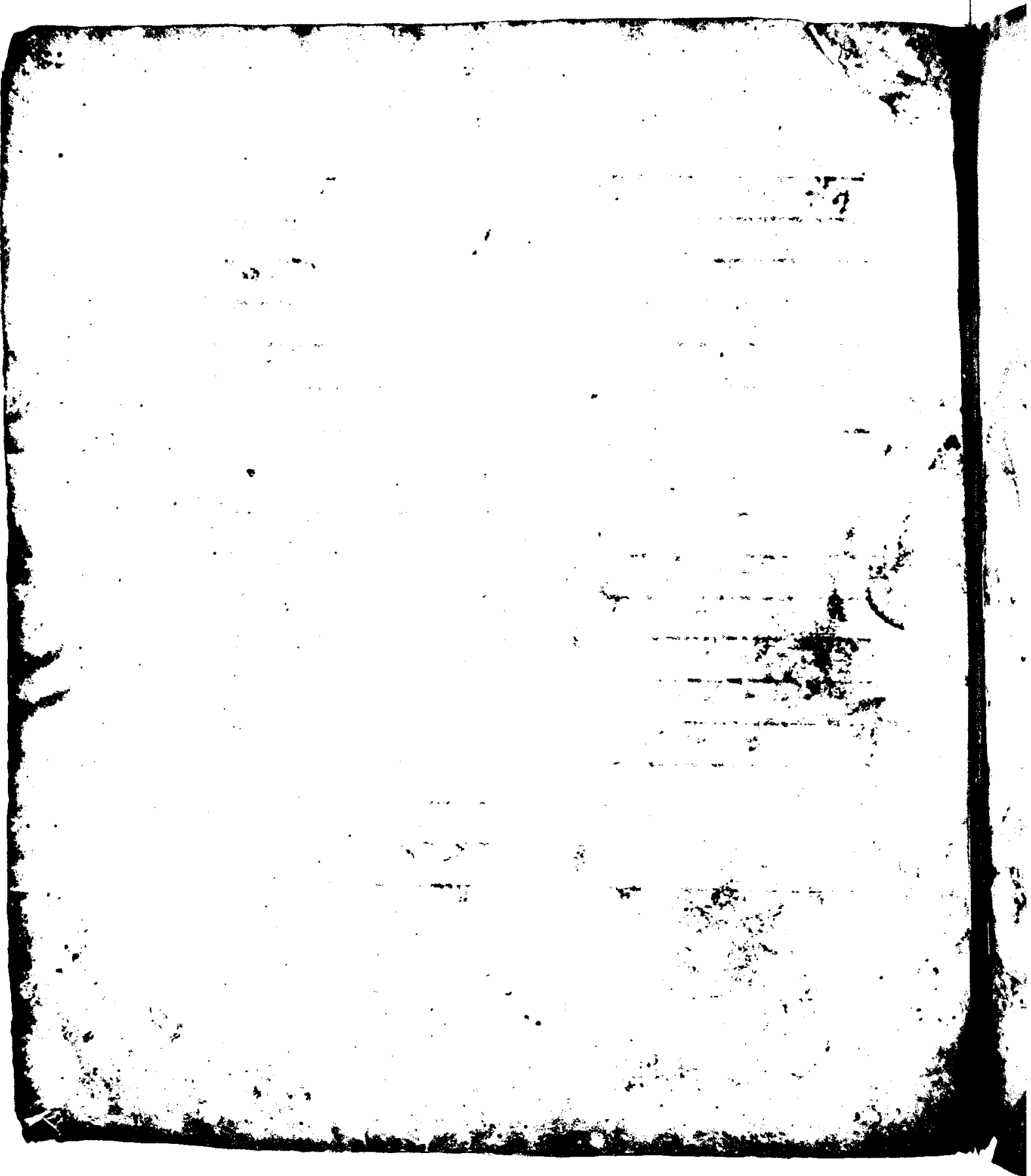
היה החוק לאהרן ולבניו
את שוק הימין תהנו
תרומה לכהן מזכרון
של מי כסף המקריב את
דב השלמי כואת ההלב
מכני אהרן ולות היה שוק
הימין למנהיגי את חזה
התנופה הוא שוק התרומה
לקחת מאת בני ישראל
מזכרון של מיהסו אהרן
אתם לא תזכהו ולבני
לחקע סמאת בני
ישראל ואת משחת אהרן
ומשחת בניו מאשי יהוה
ביום הקריב אתם לכהן
לדוה צוה יהוה
לתת לחקבוס משרו
אתם מאת בני ישראל

הקת עילס לחדת סוואת
התורה לעלה למנחה
ולחטאת ולא שכול מלואים
ולזבה השלמי כי אשר
צוה יהוה את משה בהר
סיני ביום צוה את בני
ישראל להקריב את
קרבעהם ליהוה במדבר
סיני
וידבר יהוה אל משה לאמך
קח את אהרן ואת בניו
אתו ואת חפגדים
ישמן המשחה ואתם
החטאתו ואתם אלכם
ואת כל המי צוה אתם
הינה הקהל אל פתח
אהל מועד ויעש משה
כאשר צוה יהוה ארנו

זתקול העדה אל פתח
אהל מועד ויאמר משה
אל העדה הזה הרבר אשה
יזהוהו לעשות ויקרב
מיטה את אהרן ואת בניו
ורחין את סבמיסו ויתן
עליו את הכתנת ויחנך
אתו באבנטו וילביש אתו
את המעיל ויתן עליו את
האפודית אתו בחשב
האפודית לבו וישש
עליו את השן ויהי אל
החשוני אתו אוריס ואת
התמים וישש את המצנפת
על ראשו וישש על המצנפת
אל מול פניו את ציץ הזהב
נר הקדש ויאמר יזהו
יהוה אתם שהיו ויקח מטת

את שכן המיטה והוימשח
את המיטתו ויכל אשר
בני קדיש את בניו ממנו
יער המיטה שבע פעמים
וימיטה את המזבח ואת
כל בליו ואת הכיור ואת בניו
יקרשבו ויעק מיטה
המיטה העל ראש אהרן
ועמיטה אתו לקרשו ויקרב
מטה את בניו אהרן וילביש
כתנתו ויהי אתם אבנט
ויחביש להם מצנפת מאשר
ציהוהו את מיטה ויעש
את פר החטאת ויכמד
אהרן ובניו את ידיו על
ראש פר החטאת וישחט
ויקח מיטה את היסודת
על קרנת המזבח סביב

ואיל לעלה תמיכ וכו' וכו'
לפני יהוה ואל בני ישראל
תדבר לאמר קחו שייער
עצים לחטאת וינילו וכביש
בני שנה תמימם לעלהו
ויטור ואיל לייטל מיס לחם
לפני יהוה וכנחה כלולה
בשמן כיהיוס יהוה נראה
אליכם ויקחו את אשר
צוה משה אל פנ אהרן
מזער ויקדו כל העדה
ויצמד לפני יהוה ויאמר
משחתי חרם אשר
יהוה צונו וירא אלם
כבודו ויהוה אומר
אלהם ויאמר אלם
ויאמר אלם ויאמר
אלם ויאמר אלם

כאשר צונו ומפתח
אהל מועד לא תצאו
שביעי ימים עד יוסמלאת
ימנעו איכם כי שכנית
ימים יא את ידכם
כאשר צוה ביום הזה
צוה יהוה לעשת לכפר
על יכם ופתח מועד
השמימי ואלה שכנית
ימים יסמדתם את משמות
העדה אתמותו כן צונו
ועש אתה ובענו את
הדברים אשר צוה יהוה
כיד משהו

ויהי ביום השמיני קרא
משה לאהרן ולבניו ולקני
ישראל ויאמר אל אהרן
קח לך עגל בקר לחטאת

פרט

ואתה עליו יצא אליו
לעתה ואתה הראש ויקטר
על המזבח וירסן את
הקרבן ואת הבכור ויקטר
על העולה המזבח ויקרב
את הקרבן העם ויקח את
ישעיהו הרב את אשר
ליעזר וישחטו וישחטו
כראשון ויקרב את
העולה וישחטו כמשפט
ויקרב את המנחה ויביא
בפני מנחה ויקטר על
המזבח ויקטר על הנקד
וישחט את השני ואת
השלישי וישחטו את
השני וישחטו את השני
את הקרבן וישחטו
השני וישחטו את השני

הינם וישחט את קרבן העם
וכפר בעדם כאשר צוח
יהוה ויקרב אהרן אל
המזבח וישחט את עזר
החטאת אשר לו ויקרב
בני אהרן את הדם אליו
ויטבל אצבעו בדם ויתן
על קרעית המזבח ואת
הדם יצק אל יסוד המזבח
ואת החלב ואת הכבד
ואת התירתמן הכבד
מזאת הקטיר המזבח
ואשר עוה יהוה את מישהו
תחכשו ואת העור
צפצפה כמחור למחנה
שחט את אשר על המזבח
השני וישחטו את השני
השני וישחטו את השני

וידעו כי על פניהם
יקחו בני אהרן ילב
ואביהם איש מחתרו
יידעו כי הוא איש ושימי עיה
השנה וידעו כי פני החוה
אשר הוה אצל לא ענה
אלו כי יתנו אש מלפני
יהוה ואלו אתם ויבנה
לפני יהוה ואלו פניו
אלו אהרן הוא אשר
יהוה יצמר כדב אלו
וידעו כי הוא אש
אלו כי יתנו אש מלפני
בני ישראל ואלו
אלו כי יתנו אש מלפני
אחיהם את פניהם
אלו כי יתנו אש מלפני

מן השם ומן האלהים
והמכסה והמלך והמלך
הכבוד וישם את הלב
אלו כי יתנו אש מלפני
המזבח ואלו יהוה
ואת שוקתו יתנו
אלו כי יתנו אש מלפני
כבודו ואלו יהוה
אלו כי יתנו אש מלפני
וידעו כי הוא אש מלפני
המזבח ואלו יהוה
והמזבח ואלו יהוה
אלו כי יתנו אש מלפני
המזבח ואלו יהוה
והמזבח ואלו יהוה
אלו כי יתנו אש מלפני
המזבח ואלו יהוה

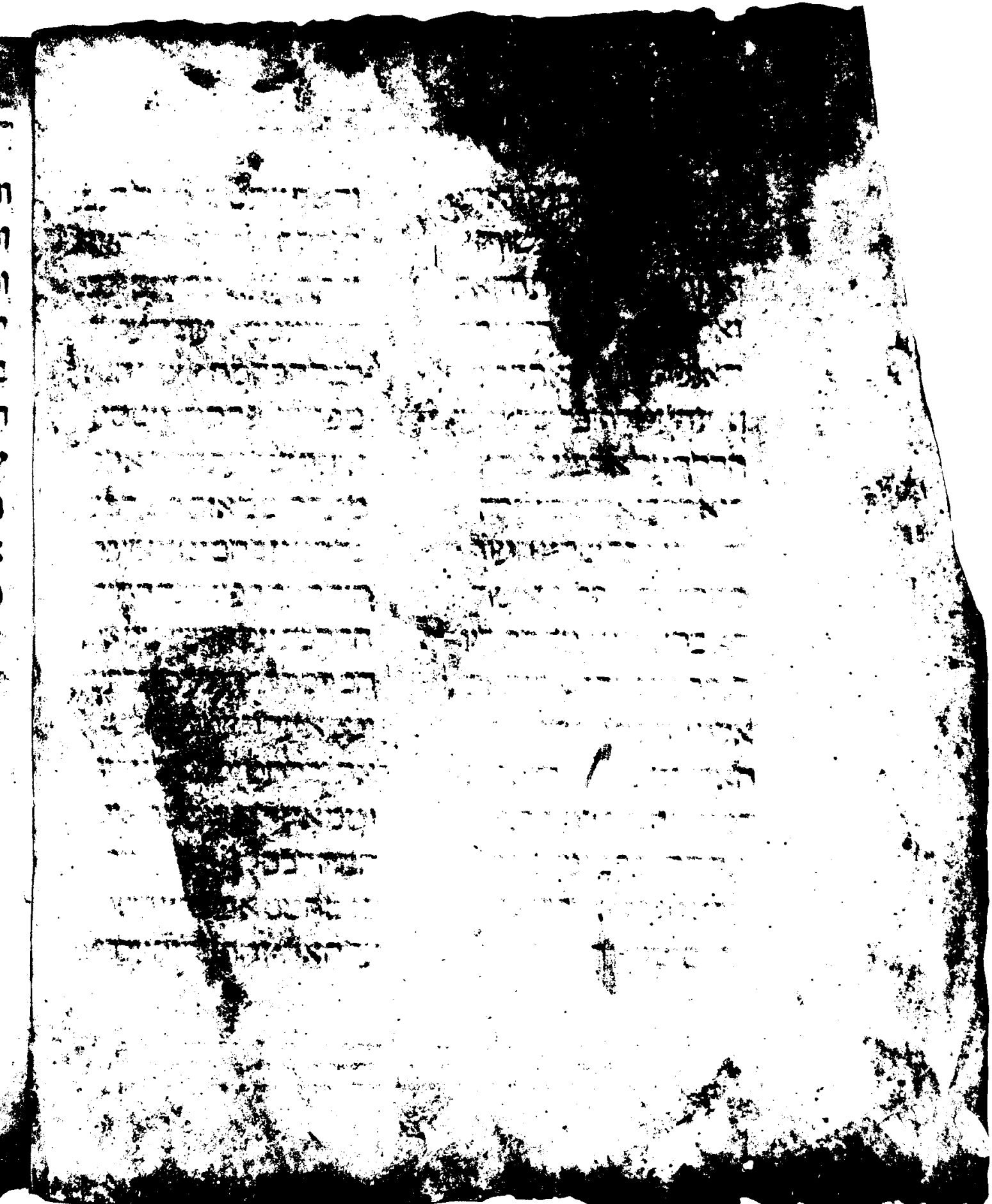
וכנתך אתך בחקר וחק
בנר נתנו מזבח ישראל
בני ישראל לישוק ההזמה
וחזה התנפה על איש
החלבי כיביאו להנקה
תנפה לפני הוה והיה לך
ולכנתך אתך לחק עולם
כאשר צוה יהוה ואת
שעיר החטאת דרש
דרש משה והנה ישרה
ויקנה על אליעזר ועל
איתן בני אהרן הנותרים
לאמר מדוע לא אכלתם
את החטאת במקום הקדש
כי קדש קדש הוא ואתה
נתת לחם לישאת את עון
העדה לכפר עליהם לפני
יהוה הנלא הובא את

רמה אלה קדש פנימה
אכלת אכלו אתה בקדש
כאשר צויתני ודבר אהרן
אל משה הן הזם הקדש וכו'
את חטאתם ואת עולתם
לפני יהוה ודבר אתה את
כאלה הוא אכלת החטאת
היום הויטב בעני יהוה
וישם עמיטה וויטב בעני

וידבר יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר אל תמזכו
אל בני ישראל ראם ואת
החיה אשר תאכלו מן
הבהמה אשר על הארץ
פר מפרסת פרסה וישטעת
ישכע פרסה מעלת נדה
בכרמה אתה תאכלו אך

אתה לא תאכל ממנו
כי הוא טמא הוא לכם
את הנמל כי טמא הוא לכם
הוא ופרסה אינו מעלה
טמא הוא לכם ואת השן
כי מעלה הוא ופרסה
לא יפריס טמא הוא לכם
ואת הארנבת כי מעלת
צרה הוא ופרסה לא
הפריסה טמא הוא לכם
ואת החזיר כי מפריס
פרסה הוא וטסי טסי
פרסה הוא וצרה לא יפריס
טמא הוא לכם כי טמא
לא תאכלו וכנבלתם לא
תגעו טמא הם לכם
אתה תאכלו מכל אשר
במים כל אשר לו סנפיד

וקשקשיו
זבחה לא תאכלו
לא תאכלו
וקשקשיו כי טמא הוא לכם
כל שרץ המים ומפריס
על החיה אשר במים
שקשקשיו טמא הוא לכם
לכם טמא הוא לא תאכלו
ואת נבלתם טמא הוא לכם
אשר אין לה סנפיד וקשקשה
במים שקשקשה היא ואת
אלה השקשקים מן העוף לא
יאכלו שקשקשה את הנשר
ואת הפרס ואת היזנעיה
ואת הדא ואת האיה
למען הן טמא הוא לכם
ואת כל היזנעיה ואת התחנכ
ואת השחף ואת הנץ

והוא יתן לכם את הארץ אשר יצא אתכם ממצרים ואת כל הארץ אשר יתן לכם ואת כל הארץ אשר יתן לכם ואת כל הארץ אשר יתן לכם

והזכר למענהו והאנקה
והטח והלטה והחמט
והתנשמת אלה הטמאים
לכם בכל השרץ כל הנגע
פחם כמתם יטמא יעד
הערב וכל אשר יפל
עליו מהם כמתם יטמא
סל מלעץ אוכל או יעד
אשר קבל עליו אשר יעשה
מלאכה פחם במים יוכא
ושמא ער הערב וטהר
זמל כל חרש אשר יפל
מחסא לתוכו כל אשר
בתו יטמא ואתו תשכחו
מכל האכל אשר יאכל
אשר יבוא עליו מים יטמא
וכל מי שקוהו אשר ישתה
בכל מל יטמא וכל אשר

יפל מנבלתם עליו יטמא
תער וכידים יתן טמאים
הם וטמאים יהיו לכם אך
מיצן וכור מקוהמים יהיה
טהור ונגע מנבלתם יטמא
וכי יפל מנבלתם על כל
זרע זרוע אשר יזרע טהור
הוא וכי יהגמים על זרע
ונפל מנבלתם עליו יטמא
הוא לכם וכי
ימת מזוהמה אשר
היא לכם לאכלה הנגע
בנבלתה יטמא ער הערב
והאכל מנבלתה יכבה
בגדיו וטכא ער הערב
והנשא את נבלתה יכבה
בגדיו וטמא ער הערב
וכל השרץ השרץ על

והוא יתן לכם את הארץ אשר יצא אתכם ממצרים ואת כל הארץ אשר יתן לכם ואת כל הארץ אשר יתן לכם

והוא יתן לכם את הארץ אשר יצא אתכם ממצרים ואת כל הארץ אשר יתן לכם ואת כל הארץ אשר יתן לכם

שלוהין להמקין א וליא כול א וסיסנחון ונטמיתבם את שלחך והודו פהל ויתו חיים פליסר פלנסר להשות רביל
מלוקסך ונשו את כל סומם כל שרית ישראל מרשית השנה משתו יגדולו ויתו בכית הסורים עד שער השמות

ט

הארץ שקץ הוא לא אני
כל הולד על גחון וכל
הולד על ארבע עד כל
מדבה תגליס למל השרץ
השרץ על הארץ לא
תאכלום כי שקץ הוא
תשקיעו את נפשתיכם בכל
השרץ השדך ואל תטמאו
בהם ונטמתם בם כי אני
יהוה אל היכם והתקדשתם
והייתם קדושים כי קדוש
אני ולא תטמאו את נפשתיכם
בכל השרץ הרמש על
הארץ כי אני יהוה המעלה
אתכם מארץ מצרים להיות
לכם לאלהים והייתם
קדושים כי קדוש אני
ואת הוצת תבחמה והעוף

הארץ שקץ הוא לא אני
כל הולד על גחון וכל
הולד על ארבע עד כל
מדבה תגליס למל השרץ
השרץ על הארץ לא
תאכלום כי שקץ הוא
תשקיעו את נפשתיכם בכל
השרץ השדך ואל תטמאו
בהם ונטמתם בם כי אני
יהוה אל היכם והתקדשתם
והייתם קדושים כי קדוש
אני ולא תטמאו את נפשתיכם
בכל השרץ הרמש על
הארץ כי אני יהוה המעלה
אתכם מארץ מצרים להיות
לכם לאלהים והייתם
קדושים כי קדוש אני
ואת הוצת תבחמה והעוף

וכל נפש החיה הרמשת
במים וכל כל נפש השרצה
על הארץ להבריל בין
הטמא ובין הטהור ובין
החיה הנאכלת ובין
החיה אשר לא תאכל
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל לאמר
אשה כיהתריעו וילדה זכר
וטמאה שבעת ימים כימי
נדת דותה הטמא וביום
השמיני ימול בשר ערלתו
וישליש יום וישלשת ימים
תשב בדמי טהרה בכל
קדש לא תגעו ולא תמקו
לא תכא ערמלאת ימי
טהרה ויאסנקבה תלד

הארץ שקץ הוא לא אני
כל הולד על גחון וכל
הולד על ארבע עד כל
מדבה תגליס למל השרץ
השרץ על הארץ לא
תאכלום כי שקץ הוא
תשקיעו את נפשתיכם בכל
השרץ השדך ואל תטמאו
בהם ונטמתם בם כי אני
יהוה אל היכם והתקדשתם
והייתם קדושים כי קדוש
אני ולא תטמאו את נפשתיכם
בכל השרץ הרמש על
הארץ כי אני יהוה המעלה
אתכם מארץ מצרים להיות
לכם לאלהים והייתם
קדושים כי קדוש אני
ואת הוצת תבחמה והעוף

ליות ה הם וסיסנחון שבע שוא וירכבו להבר נשחתיס המערה של הטהר ה הם וסיסנחון להבר נשחתיס המערה
הבולטים שתיכעצרות חזה הטהור על הטמא והעוף ו וסיסנחון ורעו ירב פארץ וכל אדם מן הכר יאת
חירתה חכה ודועשה תאכל ו וסיסנחון ורעו ירב פארץ וכל אדם מן הכר יאת חכה ודועשה תאכל ו וסיסנחון ורעו ירב פארץ וכל אדם מן הכר יאת
קסליזי נס כסנסג ורבים

והקריבו לפני זכר עליה ותואמר לה זאת מקור דמיה ונתתה ואחרי דמיה ולא תכסה עורה
מקור ב הדברי אשר יאמר וסימני וסודות במקור דמיה כי במקור ישראל קריא הם

וטמאה שם סכנתה
וששים יום ושתים ימים
תשב על דמי טהרה
ובמלאתי מי טהרה לבן
אולבת תביא כבש בן
שנתו לעלה ובקוינה או
תר לחטאת אלפתח את
מועד אל הכהן וחקריו
לפני יהוה וכפר עליה
וטהרה ממקור דמיה זאת
תורת הילדת לזכר או
לנקבה ואת לא תמיצא
ידה רישתה ולקחה שתי
תרסא שנלפני יונה אחד
לעלה ואחד לחטאת
וכפר עליה הכהן וטהרה
וידבר יהוה אל משה ואל

אהרן לאמר יארס כפיהה
בעור בשרו שאת או
ספחת או בהרת והיה בעור
בשרו לנגע צרעת והובא
אל אהרן הכהן או אל
אחר מבניו הכהנים וראה
הכהן את הנגע בעור
הבשר ושער בנגע הפך
לבן ומראה הנגע עמק
מיעור בשרו נגע צרעת הוא
וראהו הכהן וטמא אתו
ואסבחה לבנה הוא בעור
בשרו ועמק אין מראה
מזה עורו ושערה לא הפך
לבן והסגיר הכהן את
הנגע שבעת ימים וראה
הכהן ביממה שביעי וחנה
הנגע ימר בעינו לא פשה

ל

ל

ל

ל

הכא יי שבחן ויהי חזק ראשית בכור זכר לאת זמורה אתה וזוהי לא תכא זעבת ויהי ראשית כל
תבואת העם וזהו חזק הדין הלא תכא זעבת ויהי ראשית עשר דמיה וזהו חזק הדין
סוף קריא ושערה לאחד רב תמי ושערה לבן כמין ויכיר כאכה בתה וישכח וסתתה

והיה ח' אל ש"ל ויכנסו ליסעו ויכנסו אל יסעו ויכנסו אל יסעו ויכנסו אל יסעו
והיה ח' אל ש"ל ויכנסו ליסעו ויכנסו אל יסעו ויכנסו אל יסעו ויכנסו אל יסעו

לכונם חית כשר חכמא
ערעת טטנה חוא בעור
בשר וטמא והפתק לא
יסננו כי טמא הוא ואם
פרוח הפרח הער ינת
בעור וכסתה הער ינת את
כל עור הנגע מראשו
ועד גליו לכל מראה
יעני הכהן וזאה הכהן
והנה כסתה הער את
כל בשר וטהר את הנגע
כלו הפך לבן טהור הוא
וביוס הרה אות בשר חי
יטמא וזאה הכהן את
הבשר החי וטמא והכשר
החי טמא הוא יערע
הוא או כי ישוב הבשר
החי ונהפך ללבן ובא אל

הנגע בעור והסגרו הכהן
שבעה ימים שנית וזאה
הכהן את ביום השביעי
שנית והנה כחה הנגע
לא פשה הנגע בעור
וכתרו הכהן מספחתה הוא
וכסבנד יוטהרי ואם
פשה הנגשה חמספחת
בעור אחר הראה אל
הכהן לטהרו ונראה
שנית אל הכהן וזאה
הכהן ונהפשתה המספחת
בעור וטמא חסן ערעת
הוא
נבער עת כי תהיה בארס
חיובא אל הכהן וזאה
הכהן ונתה שאת לבנה
בעור והיא הפכה ישער

ערע הוא ויכנסו ליסעו ויכנסו אל יסעו ויכנסו אל יסעו ויכנסו אל יסעו
אחאכד חנונתו אל לב ויכנסו ליסעו ויכנסו אל יסעו ויכנסו אל יסעו ויכנסו אל יסעו
ולא יח ידא וזאה המספחת בעור וטמא חסן ערעת הוא

והוא חסדו ה' ויסתתר ב' עור כשדו תרפת שבעורו ויחביו ב' כסו ימים חסדות ויבטחו
לאותו חסדו ה' ויסתתרו בעור חכשו יסוד פניו יסוד פניו יסוד פניו יסוד פניו יסוד פניו יסוד פניו

חכון יוראהו הכון ונהנה
מאד הנני ללבו וסתר
הכון את הנני טהור
הוא
וכשר מיהחבו בערו
שחין ורפאוהו במקום
השחין שאת לבנה או
בהרת לבנה אחרת
ונראה אל הכון יוראה
הכון והנני מדאח שפל
מן עור ושיערה הפך
לבוטמא חכהן נני
ער עת הוא בשחין פרחו
ואסיר אנה הכון והנה
איזבה שיער לקושפלה
אינה מזה עור והיא אנה
והסנירה חכהן שבעת
ימים ואספיה תפשה

בעד וטמא חכהן ארו
נני הוא ואס תחרמה
העמד חכרת לא פשה
ערבת חשין הוא וטחח
הכהן או בש
כמה היה בערו מכסה איש
והיתה מחית המכה טוחת
לבנה ארמדת אל לבנה
וראה אתה חכהן ונהנה
נהפך שיער לבן פפנה
ומראה ימקמן עור
ער עת הוא במכה פרחו
וטמא ארו חכהן נני
ער עת הוא ואסיר אנה
הכהן והנה איזבה חרת
שיער לבן ושפלה אינה
מזה עור והוא כהן והסניו
הכהן שבעת ימים יוראהו

בכך כל חסדו ה' ויסתתר ב' עור כשדו תרפת שבעורו ויחביו ב' כסו ימים חסדות ויבטחו
לאותו חסדו ה' ויסתתרו בעור חכשו יסוד פניו יסוד פניו יסוד פניו יסוד פניו יסוד פניו יסוד פניו

אשר ידעו ויחשבו כל עם כולו ויבטחו באלהיהם ויבטחו באלהיהם ויבטחו באלהיהם
ביום בעולם כחוקיך ובעיני החרו כחוקיך ובעיני החרו כחוקיך ובעיני החרו כחוקיך

לשער חצות סמא הוא
ואסבעו עמו חתק
וישער שחר צמח סורפא
הנתק טהור הוא וטהרו
הכהן ואיש
או אשה כיהיה בעור בשרם
בהרת כהרת לבנת יוראה
הכהן והנה בעור בשרם
בהרת כהות לבנת בחק
הוא פרח בעור טהור הוא
ואיש כיהמרט
ראשו קרח הוא טהור
הוא ואסמפאת פניו ימרט
ראשו גבחה הוא טהור הוא
וכיהיה בקרחת או בגבחת
ננע לבן ארמדם צרעת
פרחת הוא בקרחתו או
בגבחתו יוראה אתו הכהן

וחנה שאת הנע לכה
אדמדמת בקרחתו או
בגבחתו במראה צרעת
עוד בשרי איש צרוע הוא
טמא הוא טמא יטמאנו
הכהן כראשו נעו והצרוע
אשר בו הנע בגדיו יהיו
פרמיסוראשו יהיה פרוע
ועל שפם יעטה וטמא
טמא יקראי כלימי אשר
הננע בו יטמא טמא הוא
ברד ישב מחוץ למחנה
מושבו והכנר
כיהיה בו נגע צרעת בכנר
צמר או בכנר פשתים
או כישת או בערב פשתים
ול צמר או בעור או בכר
מלאכת יצר יהיה הנגע

כיערב כ בתר לים ויסכתון חרקה וחר פת יסיפ או חשתו או בערב כנסה דערב יסיפ ויסיפון
וכיבליאשו בשמים כנע השמכיה ידח פרוע ליהינע חיה כראשו יד ויסכתון וחסשתו ויסיפתו ויסיפתו
נקיים ויטרח דור ויהעיקו שיעה ויעד ונכתנו דחוקא ליהיה דחוקא לא נכתו ויסיפתו ויסיפתו ויסיפתו

ואת הימנית ואת הכבש ועלהנשיאיה ויקרש שלמה רב הים כל בלול ויסל וינשרון סלתהא ויקרש על בן הכר ויקרש
ואת הימנית ואת הכבש ועלהנשיאיה ויקרש שלמה רב הים כל בלול ויסל וינשרון סלתהא ויקרש על בן הכר ויקרש

לפני יהוה ומיתר השמן
אשר על כפוי תן חמץ על
כפוי תן חמץ על
כפוי תן חמץ על
הימנית על רס האשם
והנותר בשמן אשר על
פה הכהן יתן על ראש
המטה וכפר עליו הכהן
לפני יהוה ועשה הכהן
את החטאת וכפר על
המטה מטמאתו ואחר
ישחט את העלה והעלה
הכהן את העלה ואת
המנחה המזבחה וכפר
עליו הכהן וטהרו
ואסדר הוא ואין
ידו משנת ולקח כבש אחד
אשם לתנופה לכפר עליו

ועשרון סלת אחד כלול
בשמן למנחה ולג שמן
ושתית ריס או שני בני יונה
אשר תשיג ידו והיה אחד
חטאת והאחר על היוהנא
אתם כי זכרה שמעיל טהרתו
אלה הכהן אל פתח אהל
מועד לפני יהוה ולקח
הכהן את כבש האשטואת
לגה שמן והניף אתם הכהן
תנופה לפני יהוה וישחט
את כבש האשם ולקח
הכהן מדם האשם ונתן על
תנוך אזה המטה הימנית
ועל כהן ידו הימנית ועל
כהן ידו הימנית ומן
השמן יצק הכהן על כהן
הכהן השמן והיה

ב פת בלול ויסל וינשרון סלתהא ויקרש על בן הכר ויקרש
עלה על השפתו ותתי ידו תקיח רלו באנשטנו כדלחא וירלכין ויקרש ואם ירליאם עשירי וכלל ויאכין דכתיב
ומן אתם הכהן ב ויסל וינשרון קדש הוא לכהן עליוהתנופה ויקרש הכהן את כבש האשם והיה

לפני יהוה

לפני יהוה

לפני יהוה

לפני יהוה

וזהו המעשה אשר עשה לך ואלה הם המעשים אשר עשה לך ואלה הם המעשים אשר עשה לך ואלה הם המעשים אשר עשה לך

הבהן באצבעו הימנית
מזה שמו אשר על כפו
השמאלית שבע פעמים
לפני יהוה ונתן הכהן מן
השמן אשר על כפו על
תנוך און המטה הימנית
ועל כף ידו הימנית ועל
בחוך גבו הימנית על מקו
הסהאשכיו והעטר מן
השמן אשר על כף הפה
יתן על ראש המטה
לבפר יעלז לפני יהוה
וינשה אתה אחד מן התנים
אזכנכנה יונה מאשר
תשני ידו ואת אשר תשיג
ידו אתה אחד חטאת
ואתה אחד יעלה יעלה הפנתה
וכפר הכהן יעל הכפרה

לפני יהוה ואת הנותר
אשר בו נגע צרעת אשר
לא תשנה וזהו בשמחה
וירכב יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר כי תבאו אל
ארץ כנען אשר אני נתן
לכם לאחוז ונתתל נגע
צרעת בבית ארץ אחוזתכם
ובא איש רוח הבית והעיד
לכהן לאמר כנגע נראה
לי בביתו ויצוה הכהן ופני
את הבית כסדרם יבא ונקה
לראות את הנגע ולא
יטבא כל אשר בבית
ואחר כי יבאה הכהן לראות
את הכתוב יודא את הנגע
והנה הנגע בקידת הבית

וזהו המעשה אשר עשה לך ואלה הם המעשים אשר עשה לך ואלה הם המעשים אשר עשה לך ואלה הם המעשים אשר עשה לך

מסכרה יכ וסינחון לקראת כשהמסכה והשור אשר עליו הנורל וספר אהרן וילאנתן סחזאת ישראל
ויסעו מפני חחרת ויסעו חסרכיה ויחט למע איש ישראל ויסננו וינסו ויכרה וזר אש אהרן ויחן שאר ונטו שתי י

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

שנה שעד סג לות גורל
אחד ליהוה וגורל אחד
לעזראול ויהקריב אהרן
אתה שעיר אשר עלה
עליו חנורל ליהוה ועשהו
חטאת ויהשעיר אשר
עלה עליו חנורל לעזראול
יעסד חיל לפע יהוה לכפר
עליו לשלח אתו לעזראול
חסרכיה ויהקריב אהרן
את פר החטאת אשר לו
וספר בעד ובעד ביהו
ושחט את פר החטאת
אשר לו ויקח מלא
וחשיתו ויהשעיר אשר
עלה עליו חנורל ויהוה מלא
חמיו קטרת ויהשעיר
וחשיתו ויהשעיר

אתה קטרת על האשלפנ
יהוה ובסה ענן הקטרת
אתה כפרת אשר על העת
ולאימותיו לקח מדם הפר
והזה באזבעו על פני
הכפרת קדמה ולפני חננות
יהוה שבע פעמים מן הדם
באזבעו וישחט את שעיר
החטאת אשר לעם ויהביא
את דמו אל מבית הפרכת
ועשה את דמו כאשר
עשה לדם הפר והזה אתו
על הכפרת ולפני הכפרת
ונכפר על הקדש מטמאת
בני ישראל ונפשיעיהם
לכל חטאתם וכן יעשה
לאהל מועד השכן אתם
בתוך טמאתם וכל אורכ

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

יהוה ויהשעיר אשר עלה עליו חנורל ויהשעיר אשר עלה עליו חנורל ויהשעיר אשר עלה עליו חנורל
ויהשעיר אשר עלה עליו חנורל ויהשעיר אשר עלה עליו חנורל ויהשעיר אשר עלה עליו חנורל
ויהשעיר אשר עלה עליו חנורל ויהשעיר אשר עלה עליו חנורל ויהשעיר אשר עלה עליו חנורל
ויהשעיר אשר עלה עליו חנורל ויהשעיר אשר עלה עליו חנורל ויהשעיר אשר עלה עליו חנורל

וְהָיָה לְכָל מִכְסַּף אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְנִשְׂאֹת יְרֵיעֵת אֲכֻשְׁכֹן אֶת־מִכְרֵשׁ הַקֹּדֶשׁ וַיַּעֲלוּ אֶת־אֲרוֹן יְיָ וַיַּעֲלוּ
אֶת־הָאֲרוֹן אֶל־הַיָּסוּס יְיָ כַּמִּרְהָאֵת אֶת־יְיָ וַיִּכְנַחֲזוּ וַיִּכְלֹמְכַר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וַיָּבֹאוּ וְכִסְרֵי אֶת־מִכְרֵשׁ נִבְנוּ וַעֲבַדְתִּים יְיָ וַיִּכְרֹמוּ וַיִּכְרֹמוּ
אֶת־הַבַּיִת

לְאִיִּהָבָה לְמוֹעֵד
כִּכְאוֹל־כִּפֹּר בְּקֹדֶשׁ עַד
צִאתוֹ וְכִפֹּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד
בֵּיתוֹ וּבְעֵד כָּל־קְהַל־יִשְׂרָאֵל
וַיַּעַל אֱלֹהֵי־מִזְבֵּחַ אֲשֶׁר
לִפְנֵי־יְהוָה וְכִפֹּר עָלָיו
וְלָקַח מִדָּם הַפָּר וּמִדָּם
הַשְּׂעִיר וַנִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ סָכִיב וַיֹּהֲזֵה עָלָיו
מִזְהָרָם בְּאֵצְבָעוֹ שִׁבְעַת
פְּעָמִים וּטְהָרוּ וְקִדְּשׁוּ
מִטְמֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְנִלְחַ
מִכְפֹּר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־
אֱהֹל־מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ
וְהִקְרִיב אֶת־הַשְּׂעִיר הַחַי
וּסְמַךְ אֹהֶרֶן אֶת־שֵׁתִידוֹ
עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר הַחַי
וְהִתּוֹדָה עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹת

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל
פְּשָׁעֵיהֶם לְכָל־חַטָּאתָם
וַנִּתֵּן אֶתְכֶם עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר
וַיִּשְׁלַח כִּבְדֵי אִישׁ עֲרֵנִי
הַמִּדְבָּר הַזֶּה וַיִּשְׁעֵר
עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֶם אֲלֵי
אֲרֶץ עֲזָרָה וַיִּשְׁלַח אֶת־
הַשְּׂעִיר בְּמִדְבָּר וַיָּבֹא אֹהֶן
אֶל־אֱהֹל־מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת־
בְּגָדֵי־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר לְבָשׁ
בְּכָאוֹל אֱלֹהֵי־קֹדֶשׁ וַהֲנִיחֻם
יָשִׁים יֹרְחָן אֶת־כִּשְׁרוֹנָם מִן־
בְּמִקוֹם קֹדֶשׁ וּלְבָשׁ אֶת־
בְּגָדָיו וַיַּעַל עֲשָׂה אֶת־
עֲלָתוֹ וְאֶת־עֵלֶת הָעֵס
וְכִפֹּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד הָעֵס
וְאֶת־חֶלְבֵי־הַשְּׂעִיר הַטָּיִר
הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה וַיִּשְׁלַח אֶת־

וְהָיָה לְכָל מִכְסַּף אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְנִשְׂאֹת יְרֵיעֵת אֲכֻשְׁכֹן אֶת־מִכְרֵשׁ הַקֹּדֶשׁ וַיַּעֲלוּ אֶת־אֲרוֹן יְיָ וַיַּעֲלוּ
אֶת־הָאֲרוֹן אֶל־הַיָּסוּס יְיָ כַּמִּרְהָאֵת אֶת־יְיָ וַיִּכְנַחֲזוּ וַיִּכְלֹמְכַר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וַיָּבֹאוּ וְכִסְרֵי אֶת־מִכְרֵשׁ נִבְנוּ וַעֲבַדְתִּים יְיָ וַיִּכְרֹמוּ וַיִּכְרֹמוּ
אֶת־הַבַּיִת

וְהָיָה לְכָל מִכְסַּף אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְנִשְׂאֹת יְרֵיעֵת אֲכֻשְׁכֹן אֶת־מִכְרֵשׁ הַקֹּדֶשׁ וַיַּעֲלוּ אֶת־אֲרוֹן יְיָ וַיַּעֲלוּ
אֶת־הָאֲרוֹן אֶל־הַיָּסוּס יְיָ כַּמִּרְהָאֵת אֶת־יְיָ וַיִּכְנַחֲזוּ וַיִּכְלֹמְכַר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וַיָּבֹאוּ וְכִסְרֵי אֶת־מִכְרֵשׁ נִבְנוּ וַעֲבַדְתִּים יְיָ וַיִּכְרֹמוּ וַיִּכְרֹמוּ
אֶת־הַבַּיִת

קִדְּשׁוּ וְכִפֹּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וּבְעֵד כָּל־קְהַל־יִשְׂרָאֵל וַיַּעַל אֱלֹהֵי־מִזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי־יְהוָה וְכִפֹּר עָלָיו וְלָקַח מִדָּם הַפָּר וּמִדָּם הַשְּׂעִיר וַנִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָכִיב וַיֹּהֲזֵה עָלָיו מִזְהָרָם בְּאֵצְבָעוֹ שִׁבְעַת פְּעָמִים וּטְהָרוּ וְקִדְּשׁוּ מִטְמֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְנִלְחַ מִכְפֹּר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֱהֹל־מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת־הַשְּׂעִיר הַחַי וּסְמַךְ אֹהֶרֶן אֶת־שֵׁתִידוֹ עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר הַחַי וְהִתּוֹדָה עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹת

סימן קריא הוא תנ"ל הוא תלית הוא רביע היא וסימן נקבה תסוככ נכחיה יל נפטי ו סימן
נכחיה וסרפת ואת תורת הבהמה וזעוף כיתר וית נפטי עפרה

ומזהו הער בתוכם אשר
יאכל כל דם ונתתי פני
בנפש האכלת את הדם
והכרתני אתה מקרב עמך
כי נפש הבשר בדם הוא
ואני נתתי לכם על המזבח
לכפר על נפשותיכם ביהודם
הוא בנפש יכפרו על כן
אמרתי לבני ישראל כל
נפש מכם לא תאכל דם
וזהו הער בתוככם לא יאכל
דם יואיש איש מבני ישראל
ומזהו הער בתוכם אשר
יעוד ציד חיה או עוף אשר
יאכל וישפך את דמו ונסהו
בעפר כי נפש כל בשר
דמו בנפשו הוא ואמל לבני
ישראל דם כל בשר לא

תאכלו כי נפש כל בשר
דמו הוא כל אלו יסרתני
וכל נפש אשר תאכל ונבלה
וטרפה באזרח ובגר וכנס
בגדיו ורחיץ במים וטמא
ערה ערב בוטה ריואם לא
יכנס ובשרו לא ירחיץ
ומשא עונו
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם אני יהוה אלהיכם
כמי עשה ארץ מצרים אשר
ישבת סבה לא תעשו
וכמעשה ארץ מצרים אשר
אני מביא אתכם שמה
לא תעשו ובחקתיהם לא
תלכו את מיטפטי תעשו
ואת חקתי תשמרו ללכת

אמרת לבני ישראל ה' וסימנחן אהיה אשר אהיה לכן אכר לבני ישראל לא יאמר
כי עה לבני ישראל כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא יס את מטפטי ו סימנחן את מטפטי תעשו ואת חקתי
תמאסו יתמא אר מטפטי יד שעה יס

כחם אני יהוה אלהיכם
ושמרתם את חקתיו ואת
משפטי אשר יעשה אתם
האדם וחיבהם אני יהוה
איש איש אל
כל שאר כשרו לא תקרבו
לגלות יערה אני יהוה
יערות אביך וערות
אמך לא תגלה אמך הוא
לא תגלה ערות
יערות אביך
לא תגלה ערות אביך הוא
יערות אחותך רבת
אביך אן בת אמך מולדת
בית אן מולדת חוץ לא
תגלה ערות
יערות בת בנך אן בת
בתך לא תגלה ערות כן

עדותך תנהו
בת אשת אביך מולדת
אביך אחותך הוא אלא
תגלה ערות
אחות אביך לא תגלה
שאך אביך הוא
יערות אחות אביך
לא תגלה כי שאך אמך
הוא יערות אחי
אביך לא תגלה אל אשתו
אן תקרבו רדתך הוא
יערות כלתך לא
תגלה אשת בנך הוא לא
תגלה יעדותהו יעדות
אשת אחיך לא יעדות
יעדות אחיך הוא יעדות
אשתו ובה לא תגלה את
בת בנה הוא רבת בתה לא

אין כן סוף סוף
אין כן סוף סוף
אין כן סוף סוף

ואלמטה ב' וסוף כלה סמא ואלמטה ב' וסוף
סוף ב' וסוף ואלמטה ב' וסוף

תקח לנלות ערותה מאה
תנה זמה הוא ואשה אל
אחה לא תקח לערד
לית ערותה עליה סמא
ואלאשה בנת טבאנה
לא תקרב לנלות ערותה
ואאשת עמיתך לא תק
עבדך לזר עבד טמאה
כהו ער לא תקח עכו
למלה וראתחלי ארש
איהוד אני הוה ואת זכר
לא תשכב מי שכבי אשה
ועבדה הוא וכל כהנה
לא תתן שכבת לטמאה
בהוא אשה את עמה לפני
בהמה לרכעה תכל הוא
אל תטמא אבד אלה ב
בכל אלה נטמא תעוב

אשר
והטמא
עליה
יביית
אתה
ולא
האלה
בתוכ
האלי
אשר
הא
אתכ
האשר
לפע
מכר
ונכר
מקרב
את

ואלמטה ב' וסוף כלה סמא ואלמטה ב' וסוף
סוף ב' וסוף ואלמטה ב' וסוף

אשר אנכי שלח מפניכ
והטמא הארץ ואמקד ע
עליה ותקא הארץ את
יבייתו ושכדתם אתם
אתה ברתו ואת משפטי
ולא תעשו ככל התועבת
האלה האזרה ותרד הער
בתוככם כי את כל התועבת
האלי עשו אנשי הארץ
אשר לעיניכם והטמא
הארץ לא תקרא הארץ
אתכם בטמאכם אתה
האשר קאה את העו אשר
לפעכם כי כל אשר יעשה
מכר התועבת הארץ
ונכרתו הלמעות העשת
מקרב עשבו ושכדתם
את משכבתו עשת

אשר אנכי שלח מפניכ
והטמא הארץ ואמקד ע
עליה ותקא הארץ את
יבייתו ושכדתם אתם
אתה ברתו ואת משפטי
ולא תעשו ככל התועבת
האלה האזרה ותרד הער
בתוככם כי את כל התועבת
האלי עשו אנשי הארץ
אשר לעיניכם והטמא
הארץ לא תקרא הארץ
אתכם בטמאכם אתה
האשר קאה את העו אשר
לפעכם כי כל אשר יעשה
מכר התועבת הארץ
ונכרתו הלמעות העשת
מקרב עשבו ושכדתם
את משכבתו עשת

א פס דקת בהן לא לא לא וסלינות והפדה לאנפדה אתוקת תשכרו לאמר לא אלהים לא אכס
קדסא לא וכל תיר ארום לא עמקו הנכחות לא שמעה לאמר עז דואיה שפות

תלין פעל תשכיר אתך
עד בקר לא תקלל חרש
ולפני עור לא תתן מכשל
ויראת מאלהיך אני יהוה
לא תעשו עול במשפט
לא תשא פנדל ולא
תחר פני עור בערך
תשפט עמיתך ולא תלך
רכיל בעמיד לא תעמד
על דם רעד אני יהוה ולא
תשנא את אחיך בלבך
הוכח תוכיח את עמיתך
ולא תשא עליו חטא ולא
תקס ולא תטר את בני
עמך ואהבת לרעך כמוך
אני יהוה ואת חקתי תשמח
בהמתך לא תרביש בלא
שרך לאתו עכלאים

ובנדב לאים שעטנו לא
יעלה עליך ואיש כיישנב
את אשה שכבת זרע
והוא שפחה נחרפת לאיש
והפרה לא נפרתה או
חפשה לא נתן לה בקרת
תהיה לא יומתו כי לא
חפשה יוהביא את אשמו
ליהוה אלפתח אהל מועד
איל אשם יוכפר עליו הנחן
באלהא שם לפני יהוה
על חטאתו אשר חטא
ונסלח לו מחטאתו אשר
חטא
וכי תבאו אלהא ארץ ונטעתם
כל עין מאכל וערלתם
ערלתו את פרוי שליש
שנים יהיה לכם ערלים

כמשפט ה דג וסלינות לא תעשו עול במשפט ויראת מאלהיך אני יהוה לא תעשו עול במשפט
שמה בחור בלתי נקי וכל איש רבי כבא רפי ואתי תבא במשפט עור הוכח ה חסיל הוכח תוכיח ויה נכח
אמר והוכח לו חוכר וכו' ואתכם הוכח ברב לאיסכניו יהוכח אל אחפין דה חיש ג יסיל אופק ולפני עורמתן
הרשינוך והרשינוך

החמישית ה' וסימנהון אתפרוין ללית הכרד יהויקים שישיק ומכירו הארץ החמישית כתי רירמיה החמישית
כתי ד' ושל החמישית כתי ד' הלולים ב' וסימנהון קדש הלולים ליג' ודרכיאת כרמיהם

לא יאכלו בשנה הרביעית
יהיה כל פרוין קדש הלולים
ליהוה ובשנה החמישית
תאכלו את פרוין להוסיף
לכם תכואתו אני יהוה
אלהיכם לא תאכלו על
הדם לא תנחשו ולא
תעונו ולא תקפו פאת
ראשכם ולא תשחית את
פאת זקן וישרט לנפש
לא תתנו בכשרכם ובנתנת
קצק על אתנו בכך אני
יהוה אל תחלל אתבתך
להזנותה ולא תזנה הארץ
ומלאה הארץ זמהי את
שבתת השמר וזקדשי
תיראו אני יהוה אל תפנו
אל האכתו אל הידיענים

אל תבקשו לטמאה בהם
אני יהוה אלהיכם מפני
שיבה תקוסו הדרת פני
זקן וידאת מאלהיך אני
יהוה
אתך נר בארצכם לא
תונו אתי כאורח מכם
יהיה לכם הנר הנר אתכם
ואהבת לזכמוך בנינים
הייתם בארץ מצרים אני
יהוה אלהיכם לא תעשו
עול במשפט במדה נמשק
ובמשורה ומאזני צדק
אבני צדק אפית צדק והין
צדק יהיה לכם אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים
וישמרתם את כל חקתי

בדה ב' וסימנהון יאזעשי עיר בנסופי אררה קדוה גשכם כסדה האטונה בארץ האכתי ו
סימנהון אל תפני אר האבות והננו ויסעו בוארת זבה תורה ויסעו ויסעו אליהם כע' ד' באורה לקל ויסיל באר
כסו יהוה יסכם ככטי ישראל ויעניו חרבת ויבן דבכסא ו' באורה הארץ ו' חרבת ו' ויקע ויחזקו ו' ידע
מדקו' ל' תבעו ו' וישקעו ו' וישקעו ו' ו' רכפתהו' ו' ו'

טמא ב דגל וסימן טמא טמא ליטען טמא אתמקדשיו לזנות כל כלא כלא חס ופנימו ויהנשאשר
הטעם מקרב עמו ב וסימנון רס ויטביאנו אתן אתפני יתפסאטר יד צמרתו א ובכשערתו א אימנתו א

ואת כל משפטיו ועשיתם
אתם אני יהוה
וידבר יהוה אל משה לאמר
ואל בני ישראל תאמר
איש איש מבני ישראל
ומן הגר הגר בישראל
אשר יקמו רעו למלך
מות יומת עם הארץ
ידנמו בחביו ואני אתן
את פני באיש ההוא והנתי
אתו מקרב עמו כי מוריעו
נתלמיד למען טמא
את כקדשיו ולחלי את
שם קדשיו ואם העלם
יעלימו עם הארץ את
ענינהם מן האיש ההוא
בתו מורעו למלך לבלת
המית אתו וישמתי אני

את פני באיש ההוא
ובמשפחתו והכרתי אתו
ואת כל הזנים אחריו לזנות
אחריו הכלד מקרב עמס
והנפש אשר תפנה אל
האבתו ואלהויד עניס לזנת
אחריהם ונתתי את פני
בנפשהו והוא והכרתי אתו
מקרב עמו ויהתקדשתם
והייתם קדשים כי אני
יהוה אלהיכם וישמדתם
את חקתי ויעשיתם אתם
אני יהוה מקדשכם כי
איש איש אשר יקל
את אביו ואת אמו מות
עמת אביו ואמו קל
דכיו אביו איש אשר ינאף
את אישה איש אשר ינאף

אני מקדשכם ב וסימן ואתה תדבר וישמדתם את חקתי ויעשיתם אתם אתם קדשים כי אני יהוה מקדשכם
אני אלהיכם כל פסוקיכם וברכשיתם ארצו אתם משמתי בלתי נוסת קדשים ושל אחריו ויכרתי ויבטח
הקדשית אלהיכם כי אתה קדשם ונקרבת בלתי לעיניו כי שפט אחר וילאמנו עבדים יעבדו הם ושל אחריו ויבטח
שמלתם אנו וכלם ביהוה א ביום נדבר בישראל וישמדתם את חקתי ויעשיתם אתם אתם קדשים כי אני יהוה מקדשכם

יהוה אלהינו אשר ישכב את אשתו ויהוה
יחדם כבודו כלהוים דהוה א בתלמי בניו

המנאפת לויפת לויפת לויפת לויפת
המנאפת לויפת לויפת לויפת

את אשת רעהו מות יומת
הנאפוה נאפת ואיש אשר ישכב
את אשת אביו עדות אביו גלה מות
ימתו שניהם דמיהם כס' ואיש
אשר ישכב את בלתו מות יומתו
שניהם תכל עשו דמיהם כס' ואיש
אשר ישכב את חמל משכב אשה
תעבה עשו שניהם מות יומתו
דמיהם כס' ואיש אשר יקח את
אשה ואת אמה זמה הוא באש
ישדף אתו ואת הן ולא תהיה
זמה בתוככם ואיש אשר
יתן שכבתו בכמה מות
יומת ואת הבהמה תהרגו
ואשה אשר תקרב אל
כל בהמה לרבעה אתה
וחרגת את האשה ואת
הבהמה מות יומתו דמיהם

כס' ואיש אשר יקח את
אחתו בת אביו או בת
אמורא אה את ערותה
והיא תראה את יצרתו
חסר הוא ונכרתו לעיני
בני עכס יצרות אחתו גלה
יענו ישא ואיש אשר
ישכב את אשה הוה גלה
את יצרותה את מקרה
היצרה והוא גלתה את
מקור דמיה ונכרתו שניהם
מקרב עמס וערות אחות
אמד ואחות אכיד לא
תגלה כי את שארה יצרה
יענס ישא ואיש אשר
ישכב את דדתו יצרות
דדו גלה הטאס ישא
עדידיס ימתו ואיש אשר

סדרה ב א יס יא בל ויכני כרדה הערה ויהוה שתי את המנוחה סתם יפני י יספי את זכרה ואשה
אשר תקרב כיתה בהם אכיד ערה ג יסמנתן כי את שארה יצרה זהה את ערותה את מקרה כי תערה למות
סימן אשת אביו בלתי מות ימתו שניהם ע את זכרה את כל בהמה מית יצרתו דמיהם כס'

דעו ה' וסיכנחון איש ואשה כי יהיה בתם אוב וירעני והעביר את בני דמלכים וירענם כתיב
והוא העביר את בני דהיל כל כתיב ושאר ירעני כתיב לטכאה כו ורנב

קח את אשת אחיו נדה
הוא ערות אחיו נלה
ערידים יהיו שמרתם
את כל חקתי ואת כל
משפטי וינשיתם אתם
ולא תקיא אתכם הארץ
אשר אני מכיא אתכם
שמה לישבת בה ולא תלני
בחקתי הני אשר אני
משלח מפניכם את כל
אלה ינישו ויאקצו בסוואמ
לכם אתם תירשו את
ארמתם ואני אתננה לכם
לדשת אתה ארץ זבת
חלב ודבש אני יהוה
אלהיכם אשר הכרלתני
אתכם מזה העמים ויהנולתם
בין הבהמה הטהרה לטמאה

47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

ובין העוף הטמא לטהר
ולא תשקעו את נפשותיכם
בבהמה ובעוף ובכל אשר
תרמשה ארמה אשר
הכרלתני לכם לטמא וחייתם
לי קדשים כי קדוש אני
יהוה ואברל אתכם כן
הינמיס להיות ליי ואיש
או אשה כי יהיה בהם אוב
או ירעני מות יומתו כאבן
ירנמו אתם דמיהם בם

סד אותיות דת יסודות 2 שס

ויאמר יהוה אל משה אמר
אלהכהניכבני אחרן
ואמרת אל הם לנפש לא
יטמא בני ימיו כי אכל טהור
הקרב אליו לאמו ולאביו
ולבנו ולבתו ולא אחיו ולא אחתו

כראת פסו דתורת כהנים לא כפס ולא וסיכנחון ולא חכמו עיראון ונחיהם ולא יחלו את שם קש לא תחלו
ולא יחלו ירעני ולא תקיא חארץ אתכם ולא תשבע בשמילטקר ולא תלכי בחקותיהנו ולא תזנו איש את עבית
חקת כמותיהם כדקת ה' יס כלש וסילי וחקותיהם ולא תלכו ער תיום הויה חקת ידח וסכסם וכל חקתו וכל חקתו ידח
כפא עקב אשר שמי נאמרהם בקולו 20

הלך מלך א בסע וסיכנ להחלו להתיבם ויניח לו כמיני עוונתיהם והאשה אליו כ
זכר וסיכנן מלכיהונו ויהיה ומה ומה לא יקחו את עדה ויהי לבש כווס וכנר את רבנים

חבתולה חקרוכה אליו
אשר לאהיתה לאישה
יטמא ולא יטמא בעל
בעמיו להחלו לא יקדחה
קדחה בראשם ופאת
זקנם לא ילחו וכבשרם
לא ישרטו שרטת יקדשין
יהיו לאלהים ולא יחלו
שם אלהים כי את אשר
עוה לחם אלהים הכ
מקריבסו והו קדש אשה
זנה וחללה לא יקחו אשה
נדושה מאישה לא יקחו
כי קדש הוא לא יהיו
וקדשתו כי את לחם
אלהים הוא מקריב קדש
יהיה כי קדוש אני
יהוה מקריבסו וכת אשר

כהן כרתחל לזנות את
אביה היא מחללה באש
השרף והכהן
הנדול מאחיו אשר יניק
על דאשו ישמן המשחה
ומלא את ידו ללבש את
הכנדים את דאשו לא
יפריעו כנדין לא יפרעו
כל עשיית מת לא יבא
לאביו ולאמו לא יטמא
ומן המקדש לא יצאו לא
יהלל את מקדש אלהיו
כי נוד ישמן משחת אלהיו
עליו אני יהוה יהוה אשה
בכתליה יקחו אלמנה
ונדושה וחללה זנה את
אליה לא יקחו כי אסנתולה
כי עמיו יקח אשה ולא

קדש וסיכנן וכלת את כשרי בני אלהיהם ומה ומה לא יקחו את עדה ויהי לבש כווס וכנר את רבנים
זכר וסיכנן מלכיהונו ויהיה ומה ומה לא יקחו את עדה ויהי לבש כווס וכנר את רבנים
זכר וסיכנן מלכיהונו ויהיה ומה ומה לא יקחו את עדה ויהי לבש כווס וכנר את רבנים

בְּסֵל אִירְעֵי לְכֶם

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל

מֹשֶׁה לֵאמֹר יִשׂוֹר אוֹכְשֵׁב
אוֹעֵז כִּי יוֹלֵד וְהִיא שְׁבַעַת
יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי
וְהָלְאָה יִרְעָה לְקַדְבָן אִשָּׁה
לִיהוָה וַיִּשׂוֹר אִשָּׁה אֶתֹ
וְאֵת בְּנֵי לֹא תִשְׁחַטּוּ בְיוֹם
אֶחָד וְכִי תִכְחוּ זְכַח תִּזְדַּר
לִיהוָה לְרֵצֹנְכֶם תִּזְכְּרוּ
בְיוֹם הַהוּא אֲכַל לֹא
תוֹתֵדוּ מִנִּי זֶדְבָּקְרָאנִי
יְהוָה וַיִּשְׁמַרְתֶּם מִצִּוְתֵי
וַעֲשִׂיתֶם אֵת אֲנִי יְהוָה
וְלֹא תַחֲלִילוּ אֶת־שִׁקְרֵי
וְתִקְדְּוֵי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲנִי יְהוָה מִקְדֵּשׁ כִּסֵּי הַמּוֹצֵץ
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהוֹת

לְכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר
דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַדְתָּ
אֲלֵהֶם מִצִּוְתֵי יְהוָה אֲשֶׁר
תִּקְרָאוּ אֵתְכֶם מִקְרָא יְקֹדֵשׁ
אֱלֹהִים מִצִּוְתֵי יְהוָה
יָמִים חֲמֵשֶׁה מִלְּאֲכֵהוּ וְצִוּוּ
הַיָּטִבִּים שֶׁבְּתִשְׁבְּרוּ
מִקְרָא יְקֹדֵשׁ כִּלְמַלְאָכָה
לֹא תִנְשׂוּ יְשִׁבְתָּ הוּא לִיהוָה
בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם
אֱלֹהִים מִצִּוְתֵי יְהוָה מִקְרָא
קִדְשׁ אֲשֶׁר תִּקְרָאוּ אֵתְכֶם
בְּמוֹצֵי דְסִיבְתֵי דְרֵאֲשׁוֹן
בְּאַרְבַּעַת יְעִישׁ לְקֹדֵשׁ
בֵּין הַעֲרֵבִים פֶּסַח לִי יְהוָה
בְּחַמְשֵׁי עָשָׂר יוֹם לְחַדֵּשׁ

10

11

12

וְיִשְׂרָאֵל לִשְׂרָיִים וְשׂוֹר אִישׁ אֶת הַתּוֹאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׂרָיִים וְקָלֵט וְשׂוֹר לְאֶחָד מֵהֵמוֹרֵי
מֵאֲתָנִי 3 וְיִסְכֵּן וְשׂוֹר אִישׁ אֶת הַתּוֹאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֻּלְּהֵמוֹרֵי 5

ליהוה עליה ומנחה זבח
ונסכים דבר יום ביומו
מלבד שבתת יהוה ומלבד
מתנותיכם ומלבד כל
נדריכם ומלבד כל נדנתיכם
אשר תתנו ליהוה אד
בחמשה עשר יום לחדש
השביעי באספכם את
תבואת הארץ ותינו את
חגיגותי שבעת ימים ביום
הראשון שבתון וביום השמיני
שבתון ויולקחתם לכם ביום
הראשון פרי עין הדר נפת
תמרים וענף עין עבת וענף
נחל וישמחתם לפני יהוה
אלהיכם שבעת ימים
וחתם אתו חג ליהוה
שבעת ימים בשנה חקת

עולם לדרתניכם בחדש
השביעי תתנו אתו בפסכת
תשבו ישיבת ימים כל
האזרחי ישראל ישבו
בפסח למיני דיעדרתניכם
כי בפסכות הושיבת אתנו
ישאל בהוציא אותם
מארץ מצרים אני יהוה
אלהיכם וידבר משה
את מיני יהוה אל בני
ישראל
וידבר יהוה אל משה לאמר
עו את בני ישראל ויקחו
אליהם שכונות כרת
למאוד להיעלתני חמיר
מחויז לפרכת העדת
באהל מועד יעיד אתו
אהרן מיצר ב עדת בני

בסכות ב' כל סעודה יסימנהו כי בסכות הושבת את בני ישראל וקראשם המניחם סכות וכל נביא וכתובים
כונה כל פלא לעשות סכות כל צד כחורת ויכל הסכות כל פלא הפ הנהכסת תעשה לך ייחוד יום יום לעידיע
דתיכם קיימם והשתמחו בני ישראל וכי ערבת ויאמר לבעד אישים כי ימי חפורה שיתכלי כורה דור אחרון נסחודות
ויאמר ציינו ויתתה לשבתי אשמים כל הנהגה להנהיג

לפני יהוה המיד חקת
עלם ליהוה על
תערה הטורה יעד
את צרות לפני יהוה המיד

ולקחת סלת ואפת אתה
שתים עשרה חלות שני
עשר נס יהוה חלה
האחת ושבת אותם
שתים מערכת שש
המערכת על השלחן
הטור לפני יהוה ונתת
על המערכת לבנה זכה
ויהוה ללחם לאוסרה
אשה ליהוה ביום השבת
ביום השבת יערכנו לפני
יהוה המיד מאת בני
ישראל ברית עלם

והחתה לאהרן ולבני
ואכלו במקום קדש כי
קדש קדשים הוא לו
מאיש יהוה חק עלם
ויצא אשה
ישראלית והוא אבאיש
כי צרי סתוד בני ישראל
וינעו במתנתם חיישראלית
ואיש חיישראל יוקבן
האשה חיישראלית את
השם ויקלל ויביא אתו
אל כישה ושם אמו שלמית
בת דברי למטה קוי וינחחו
במיטבר לפי ש לחם על
פי יהוה
וידבר יהוה אל משה לאמר
הוצא אתה מקל אל
מחץ לפתחה וסמכ

יפה ב' תשס"ח
לכבוד הרב דוד יצחקי ופסלניו וזקניו ישיבת תולדות אהרן ישיבת תולדות אהרן ישיבת תולדות אהרן

האשנים את ידיהם על
ראש ודמו את מלה עדה
ואל בני ישראל תדבר
לאמר איש איש כיקל
אלהו ונשא חטאו ונקב
שם יתה מות יוסת רעם
ידמום כל העדה כגל
כאורח בנקם שם יוסת
ואיש כיסח פל נפש את
מות יוסת ונספה נפש
בחסה ישראל מנח נפש תחת
נפשו איש כיתקן מוס
בעמיתו כאשר עשה כן
יעשה לו שם תחת שבו
עין תחת עין שזו תחת שזו
כאשר יתמוס בארם כן
יעתן בו וינסח חסה יתנה
ומכה ארם יוסת משפט

את ידיה לספוד סאוח
יהיה כי אצ יהיה אלהים
וידבר משה אל בני ישראל
וידבר אתה מקל אל
מחוז למחנה וידבר אתו
אמן ובני ישראל עשו
כאשר צוה יהוה את משה
וידבר יהוה אל משה כהר
סיני לאמר ודבר אל בני
ישראל ואמרת אלהים
כי תבאו אלה הארץ אשר
אני נתן לכם ושבתה הארץ
שבת ליהוה וישש שנים
תודיע שדך וישש שנים
תקצר כרכך ואספת את
תבואתה יובשנה השביעת
שבת שבת ויהיה לארץ

פרק

ויבן ונגשבו כיתובת ישעיהו אהיה לכם ילישראל ויהיו יד סוף היום
בשפת אהרן ויהי כששט וסימו צארים כמאב כידואר וידאכ אסטארה סת וידבר כשפטאיה קל יל
ואתם נלחכו לאהרן אהרן

וישען ב' וישעון שנת חובש ששה תהיה לך ובית לא תבנו * פסוקה ב' יספ' ויא תקצרו את כפידיה תשקת ספיחיה
לשבתה וישען וקראתם ויהי אשר נתנו חיתים * ככבר כ' ק"ב יסמ' וביחבסו וליניחתי לכם * מהו ב' בת יאס' נתי ואי
יספ' כיר עמיתך ילא כיקתה אקתה ויבירטלי כתי וי

שבת ליהוה שדר לא
תורעו כרסך לא תזמד
את ספיח קצירך לא
תקצור ואת ענבי נידך
לא תבער שנת שבתה
יהיה לארץ וזה היה שבת
הארץ לכם לאכלה לך
ולעבדך ולאתרו ולשכין
ולתושבך הצרים עמך
ולכהמתך ולחיה אשר
בארץ תהיה כלתנואתה
לאכל וספרת
לך שבע שבתת שנים
שביע שנים שבע פעמים
והזולד ימי שבע שבתת
השנים תשע וארבעים
שנה יהיה עברת שופר
תרוצה בהרש השביע

בעשור לחד שביוס הנפרים
תעבדו שופר בכל ארעכבי
וקד שתס את שעת החמשים
שנה וקראתם דוד בארץ
לכלי שביה וכל הוא תהיה
לכם וישבתם איש אל אחותו
ואיש אל מיטפתו והשבו
יובל הוא שנת החמשים
שנה תהיה לכם לא תורעו
ולאתקצרו את ספיחיה
ולאתכצרו את נדדו
כייובל הוא קדיש חנה
לכם מן השדה האכל
אתבואתה יב שנת היובל
הזאת השבו איש אל
אחותו יביתם ברו ממנו
לעמיתך אוקנה מיד עמית
אל תנו איש את אחיו

וישען ב' וישעון שנת חובש ששה תהיה לך ובית לא תבנו * פסוקה ב' יספ' ויא תקצרו את כפידיה תשקת ספיחיה
לשבתה וישען וקראתם ויהי אשר נתנו חיתים * ככבר כ' ק"ב יסמ' וביחבסו וליניחתי לכם * מהו ב' בת יאס' נתי ואי
יספ' כיר עמיתך ילא כיקתה אקתה ויבירטלי כתי וי

ד' וישו מי כ' ובע יספ' שנה תתורע חובש ששה תהיה לך ובית לא תבנו * פסוקה ב' יספ' ויא תקצרו את כפידיה תשקת ספיחיה
לשבתה וישען וקראתם ויהי אשר נתנו חיתים * ככבר כ' ק"ב יסמ' וביחבסו וליניחתי לכם * מהו ב' בת יאס' נתי ואי
יספ' כיר עמיתך ילא כיקתה אקתה ויבירטלי כתי וי

במספר שנים אחר הזבל
תקנה מאת יצמיתך במספר
שנתבואת מכר לך ולפי
רבה שנים תרבה מקנתו
ולפי מעט השנים תמעט
מקנתו כי מספר תבואת
הוא מכר לך וולא תנו איש
את יצמיתו ויד את מאלהין
כי אני יהוה אלהיכם
ועשיתם את חקתי ואת
משפטי השמד ויעשיתם
אתם וישבתם על הארץ
לבטח ונתתם הארץ פריה
ואכלתם לשבע וישבתם
לבטח יעליה וכי תאמרו
מהנאכל בשנה השביעית
הז לא נודיע ולא נאסר
אתהבואתנו ויעזית את

ברכת לכם בשנה הששית
ועשת את התבואה לשלש
השנים ויזריעכם את השנה
השמינית ואכלתם מן
התבואה יישן עדה השנה
התשיעית עד בואת תבואתה
תאכל יישן ויהא רגן לא
תמכר לעמת כלי הארץ
כי תריסו ותושבים אתם
יעמד יונכל ארץ אחזתכם
נאלהתנול ארץ
כיימוד אחיד ומכר
מאזותו ונאלהקרנ
אליו ונאל את ממכר
אחיו ואיש כילא יההלו
נאלוה ישינה ידו ומעא
כדינאלתיו וחשב אתשנ
כמכרו והישיב אתהיערף

על השנה הששית תבין כתיב בשנה הששית תבין כתיב וכל שנה הששית כתיב
ותושבים תושבים כל יום כל יום כתיב כל יום כתיב וישבתם על הארץ לבטח ונתתם
הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח יעליה וכי תאמרו מהנאכל בשנה
השביעית הלא נודיע ולא נאסר אתהבואתנו ויעזית את

היה זה בלוי ויהיה בלוי ביום נפילתו ויהיה בלוי ביום נפילתו ויהיה בלוי ביום נפילתו
היה זה בלוי ויהיה בלוי ביום נפילתו ויהיה בלוי ביום נפילתו ויהיה בלוי ביום נפילתו

לאיש אשר מסר לו ושב
לאחותו ואם לא מינאה
יחדי השני לו וזה המסור
בד הקנה את יצ שנת
החלוי נאבם ושב
לאחותו ואיש
כיספר בית מושב עד
חומה וחייתה נאלו עד
תכ שנת מספר ימים
היה נאלו ואם לא
נאל עד מלאות לו שנה
תמימה וקסה בית אשר
בעד אשר לא חמה
לצמיתת לקנה את חותנו
לאינאבם וסתיחה עיני
אשר אין להם חמה סבי
על שדה תארץ יחשב
נאלה תחולו וכיכל

ינאו צד וקלס פתי עי
אחותם נאלת עולם חתיה
ללויס יוא אשר ינאל מן
הלויס וינא מסר בית
ועד אחותו בכל מפת
ערי הלויס הוא אחותם
בתוך בני ישראל וישרה
מנרש עריהם לאימכר
בי אחות עולם הוא להם
וכימוך אחך
וכמה ירו עמד והחזקת
בונר וזה שבו וחי עמד
אל תקח מאתו נשך
והרבית ויד את מאליהו
והי אחיך עסדי את כספר
לאתתן לו פנשד ובסד בית
לאתתן אבל דיאני חוה
אלהיכם אשר הוא צאת

הוא לא יאמר ויהיה בלוי ביום נפילתו ויהיה בלוי ביום נפילתו ויהיה בלוי ביום נפילתו
הוא לא יאמר ויהיה בלוי ביום נפילתו ויהיה בלוי ביום נפילתו ויהיה בלוי ביום נפילתו
הוא לא יאמר ויהיה בלוי ביום נפילתו ויהיה בלוי ביום נפילתו ויהיה בלוי ביום נפילתו

והיה לכם לזכרון ואתם תראו כי יצא ישראל ממצרים ואתם תאמרו כי יצא ישראל ממצרים ואתם תאמרו כי יצא ישראל ממצרים

מחיד וְהִשְׁכַּחְתִּי חֵיהָרְעָה
מִן־הָאָרֶץ וְחָרַבְתָּ אֶת־עֵבֶר
בְּאֶרְצְכֶם וְרַדְפְתֶם אֶת־
אֲבִיכֶם וְנָפְלוּ לְפָנֵיכֶם
לְחָרְבֵי וְרַדְפוּ מִבְּסַחְמֵי־שָׂה
מֵאֵהוּמָה מִפֶּם רִבְכָה
יִרְדְּפוּ וְנָפְלוּ אֲבִיכֶם לְפָנֵיכֶם
לְחָרְבֵי וּפְנִיתִי אֵלֵיכֶם
וְהִפְרִיתִי אֶתְכֶם וְהָרַבִּיתִי
אֶתְכֶם וְהִקִּימְתִי אֶת־בְּרִיתִי
אִתְּכֶם וְאָכַלְתֶם יִשְׁזֹן נוֹשֶׁן
וְיִשְׁזֹן מִפְּנֵי חָרָשׁ תִּוְצִיאוּ
וְנָתַתִּי מִשְׁפָּנִי בְּתוֹכְכֶם
וְלֹא־תִנְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם
וְהָיָה לְכֶם בְּתוֹכְכֶם וְהָיָה
לְכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ
לִי לְעַמִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵחַיִּיתְהֶם
עַבְדֵיכֶם וְאֶשְׁכַּח מִטַּתְיָלְנָם
וְאוֹלַךְ אֶתְכֶם קוֹמֵמֵי־וֹרֵי
וְאֶבְלָא־תִשְׁמַעוּ לִי וְלֹא־
תִּנְעַל אֶת־כִּלְהַמִּצֹּרֶת
הָאֵלֹהִים וְאֶבְחַקְתִּי תַמְאֲכֹו
וְאִם אֶת־מִשְׁפָּטִי תִנְעַל
נַפְשְׁכֶם לְבִלְתִּי יַעֲשׂוֹת אֶת־
כִּלְמִצֹּרֶתִי לְהַפְרֹכְכֶם אֶת־
בְּרִיתִי אֲשֶׁר אֲנִי אֵינְיִשְׁרָה
זֹאת לְכֶם וְהִפְקוּ־תִי עֲלֵינֶם
כִּהְיִיתֶם אֶתְהֶם שְׁחַפְתֶּם וְאֶת־
הַקְרַחְתֶּם מְכֻלֹת יַעֲנֵב
וּמְדִיבֵת נַפְשֹׁוֹרִינְתֶם לִי
זִרְיָנְכֶם וְאֶבְרָהוּ אֲבִיכֶם
וְנָתַתִּי פָנֵיכֶם וְנִגְפַתְכֶם לְפָנֵי
אֲבִיכֶם וְרַדְדוּ וְנִכְשַׁנְתֶּם

וְנָתַתִּי אֶת־פָּנֵיכֶם לְפָנֵי אֲבִיכֶם וְרַדְדוּ וְנִכְשַׁנְתֶּם וְנָתַתִּי אֶת־פָּנֵיכֶם לְפָנֵי אֲבִיכֶם וְרַדְדוּ וְנִכְשַׁנְתֶּם

ונסתם ואין רוח אתכם
ואם עד אלה לא תשמעו
ליוספת ליסרה אתכם
שבע על חטאתכם ושמעו
את גאון עיניכם ונתתני את
שמיכם כסחל ואת ארצכם
כעו וטהויותם לריק כחכם
ולאתקן ארצכם אתיכילה
ועין הארץ לא יתן פרוי
ואסדלכו עמי קלי ולא
תאכול שמע ליוספת
עליכם מכה שבע
כחטאתכם ויהי שליח
בכם אתחית השדה
וישלה אתכם והבדיתה
אתה מתכם והביעטה
אתכם ושמדדתיכם
ואסכאלה לא תוסחלי

והלכתם עמי קרי ויהלכת
אף אני עמכם בקרי והכית
אתכם גם אני שבע על
חטאתכם ויהי שליח
חרב נקמת נקם בריות
ונאספתם אל עיריכם
וישלחתי דבר בתוככם
ונתתם ביד אויבי בשברי
לכם מטה לחם ואפוי עש
נשיכם לחמכם בתנור אחד
והשיבו לחמכם כמי שקל
ואכלתם ולא תשבעו
ואם בזאת לא
תשמעו לי והלכתם עמי
בקרי ויהלכתני עמכם ממת
קרי ויסרה אתכם אף אני
שבע על חטאתיכם
ואכלתם בשר בניכם

והוא יספר לך את כל אשר עשה לך
והוא יספר לך את כל אשר עשה לך
והוא יספר לך את כל אשר עשה לך
והוא יספר לך את כל אשר עשה לך

לדעתם הם בעלמא ועל כן... כל ימי חייכם חרות חרות...
את יוהי דאת חרבא עמיתו ב כר וזכרו. הטעם דאנא חרבא עמיתו ב כר וזכרו.

וכשר בנתיכם תאכלו
ודשמדתי את במתכם
וזכרת את חמניכם ונתתי
את פניכם על פני
גליליכם ובעלה נפשי
אתכם ונתתי את עיניכם
חרבה והשמתי את
מקדשיכם ולא אריח
בריחני חכם ויהשמתי
אני את הארץ ושמו
עליה איביכם הישבים
סדו אתכם אודה בניס
והדיקתי אחריכם חרב
והיתה ארצכם שממה
ועריכם יהיו חרבה וז
תדעה הארץ את שבתתי
כלימי השמה ואתם
בארץ איביכם את שבת

הארץ וזהו דת ארץ
שבתתי הוי כלימי השמה
השבת את אשר לא
שבתה בשבתתכם
בשבתכם עליה ויהושארו
בכם והבאתי מדד בלבכם
בארצת איביכם ורדה
אתם קול על חנקה ונסו
מנסת חרב ונפלו ואין
רדה ווכיטלו איש באחי
כמפני חרב ורדה אין
ולאתהיה לכם תקומה
לפני איביכם ואתם
בניסם ואכילה אתכם ארץ
איביכם ויהושארו בכם
ימקו בעינתם בארצת איביכם
ואף בעינת אבתם אתם
ימקו ויהתודו את עונם

והיה בניסם ויהושארו בכם... ויהושארו בכם...
ויהושארו בכם... ויהושארו בכם...
ויהושארו בכם... ויהושארו בכם...

קרבן ה' קמץ וסימנהון אדם יקריב ממנו קרבן והקריב ממנו אחר מכל קרבן ואם נהמה ילעט שקו' ואם כל נהמה
פמחה * אשכול פמחה וקו' ממנו וסיל' והריס ממנו בקמץ ואם נהמה יבא ימיתה ויצא אחר אל השדה כל דרך אסא ודל' ב'

הקד' ש' ואם נקבה הוא
ותה' מרכ' של שים שקל
ממנו חמיש' שנים ועד
שש' שנים שנה והיה ערב
הקד' שרים יטקלים
ולפ' חמשה שקלים
ואם נקבה ש' בן
חמיש' שנים וחצה ערב
הקד' חמשה שקלים
כסא ולנקבה יערב' שליש
שקלים כסא וזאב מבן
ששים שנה ומיעלה אם
זכר והיה יערב' חמישה
יעשה שקל ולנקבה יעשה
שקלים וזאב סמך הוא
מערב' והיה יערב' ולפ' חמשה
והיערב' אתו הכהן יער
פי אשר תשיג' יד הנד'ד

יעריכנו הכהן
ואכבהמה אשר
יקריבו ממנה קרבן ליהוה
כל אשר יתן ממנו ליהוה
יהיה קד' ש' לא יחליפנו
ולא ימיר אתו טוב בריע
אודי נכטוב ואם המרימו
בהמה נכהמה וזה הוא
ותמורתה יהיה קד' ש' ואם
כל בהמה טמאה אשר
לא יקריבו ממנה קרבן
ליהוה והיערב' את הבהמה
לפני הכהן והיערב' הכהן
אתה ב' כטוב וב' יערב' ערב
הכהן כן יהיו וזאב נאר
יגאל' והיה חמישה שקלים
יערב' וזאב יערב' ש' וזאת
ההקד' ש' ליהוה והיערב' ב'

לפ' חמשה שקלים

ימיר ה' כל יא חס יסיב יא יחליפנו ב' כטוב יערב' חמשה שקלים וזאב נאר יגאל' והיה חמישה שקלים יערב' וזאב יערב' ש' וזאת ההקד' ש' ליהוה והיערב' ב' כטוב יערב' ערב

שנים בלוי הם כרמך כל ימיך חלקת השדה הרב הימים והוא נחלקם יבטלך בעשור
השנית בלוי יבטלך ויהי בתבואתך חמישית ואם חקדש השדה יבטלך יבטלך

הכהן בן טוב ובן רע נאש
יערך אתו הכהן בן יקום
ואם חקדש יבטלך את
ביתו ויסוף תמישית בסה
ערבך עליו והיה לוי ואם
מישדה אחותו יקדש אש
ליתו והיה ערבך לפי
ורעור עחמד שערים
בחסמים שקל בסה ואם
משנת הבל יקדש שדהו
בערבך יקום ואם אחד
הבל יקדש שדהו וחשב
לו הבקן אתה בסה עלפי
השנים העתה עד שנת
הבל ועד מערבך וואם
נאל ינאל את השדה
המקדש אתו ויסוף תמישית
בסה ערבך עליו וקם לוי

ואם לא ינאל את השדה
ואם סמך אתה שדה לאיש
אחר לא ינאל עוד ויהיה
השדה בינא ובינל קדש
ליהוה כשדה חחרסלמן
תהיה אחותו ואם את
שדה מקנתו אשר לא
מישדה אחותו יקדש
ליהוה וחשב לו הבקן את
מכסת היערך עד שנת
הבל ונתן את היערך בזם
הוא קדש ליהוה ובשנת
הזבל ישוב השדה לאש
קנהו מאתו לאש לו
אחות הארץ ויובל ערבך
יהיה כשקל הקדש
עשרים נדה יהיה השקל
אד בכור אשר יבכר

ככל יבטלך יבטלך יבטלך יבטלך יבטלך יבטלך יבטלך יבטלך יבטלך יבטלך
יבטלך יבטלך יבטלך יבטלך יבטלך יבטלך יבטלך יבטלך יבטלך יבטלך
יבטלך יבטלך יבטלך יבטלך יבטלך יבטלך יבטלך יבטלך יבטלך יבטלך

לחרושה שניויה תלרו על
מיטפתתם לבית אבתם
במספר שמות מכן עשרים
שנה ומינלה לנללתם
כאשר יזוה יהוה את משה
ויפקדם במדבר סיני

וידו בני ראובן
בכר ישראל תולדתם
למיטפתתם לבית אבתם
במספר שמות לנללתם
כל זכר מכן עשרים שנה
ומינלה כל יצא יצא
פקדיהם למטה ראובן
שיטה וארבעים אלה
וחמש מאות

לבני שמעון תולדתם
למיטפותתם לבית אבתם
פקדי בני שמעון

לנללתם כל זכר מכן
עשרים שנה ומינלה כל
יצא יצא פקדיהם למטה
שמעון תשינה וחמשים
אלה וישיט מאות

לבני גד תולדתם למיטפתתם
לבית אבתם במספר שמות
מכן עשרים שנה ומינלה
כל יצא יצא פקדיהם
למטה גד חמשה וארבעים
אלה וישיט מאות וחמשים

לבני יהודה תולדתם
למיטפתתם לבית אבתם
במספר שמות מכן עשרים
שנה ומינלה כל יצא יצא
פקדיהם למטה יהודה
ארבעים ושבעים אלה

במאמר זה נבדל בין שני סוגי תולדות...
במאמר זה נבדל בין שני סוגי תולדות...
במאמר זה נבדל בין שני סוגי תולדות...

ושש מאות
לבני ששכר תולדתם
למשפחתם לבית אבתם
במספר שמתמכן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא
פקדיהם למטה ישישכר
ארבעה וחמשים אלה
וארבע מאות
לבני זבולן תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמת
מכן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא פקדיהם
למטה זבולן שבעה
וחמשים אלה וארבע
מאות
לבני יוסף לבני אפרים
תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמתמכן

עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא פקדיהם למטה
אפרים ארבעים אלה
וחמש מאות
לבני מנשה תולדתם
למשפחתם לבית אבתם
במספר שמתמכן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא
פקדיהם למטה מנשה
שנים ושלשים אלה
ומאתים
לבני בנימין תולדתם
למשפחתם לבית אבתם
במספר שמתמכן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא
פקדיהם למטה בנימין
חמשה ושלשים אלה
וארבע מאות

118

במאמר זה נבדל בין שני סוגי תולדות...
במאמר זה נבדל בין שני סוגי תולדות...
במאמר זה נבדל בין שני סוגי תולדות...

לפקודי ומקודי כל נבא חס וסימנחון יעניחוד עכחורמל יוכל פקדיהם יסדרהם נבא כל
לאהבני ליתאבתם ילוצא נבא נבא אה ג יסיכ מכועשרים עתהדפי דישו חל יתורכחורמל יסדרהם יא

ל בני חותולדתם למשפחתם
ל בית אבתם במספר שנת
מבן עשרים שנה ומעלה
מל יצא נבא פקדיהם
למטה הן שנם ושישים
אלהו שבע מאות
ל בני אשר תולדתם למשפחתם
ל בית אבתם במספר שנת
מבן עשרים שנה ומעלה
מל יצא נבא פקדיהם למטה
אשר אחד וארבעים אלף
וחמשים מאות
בני נפתלי תולדתם
למשפחתם לבית אבתם
במספר שנת מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא נבא
פקדיהם למטה נפתלי
שלושה וחמשים אלף

וארכע מאות
אלה הפקדים אשר פקד
משה ואהרן ונשיאי
ישראל שנים עשר איש
איש אחד לבית אבתו
הזו והזו כל פקודי בני
ישראל לבית אבתם מבן
עשרים שנה ומעלה כל
יצא נבא כישראל ויהיו
כל הפקדים שש מאות
אלהו שלשה אלפים
וחמשים מאות וחמשים
והלויים למטה אבתם לא
התפקדו בנתובם
וידבר יהוה אל משה לאמר
אך את כמטה לוי לא תפקד
ואת ראשם לא תטא בעוד
בני ישראל ואתה הפקד

וישם ידו על ראש משה ואלה שמות בני ישראל אשר יפקדו את בני ישראל ואלה שמותיהם

על כל ו בסע וסיסטוק ואתח חמקד את הלויס על משכן העדות ל בנייה עבדו תערי וכפר הכהן על כל עדתו על כל העדה אכדו
 והח על אהל ועל כל תבליס יס מטה ב יר ססו וסילו מטה זכור מטה עדרו של מנין יס

את הלויס על משכן העדה
 ועל כל בלז ועל כל אשר
 לו המה יטאו את המשכן
 ואת כל בליו והם ישרתו
 וסביב למשכן יחניו ונסע
 המשכן וזרירו את הלויס
 ובחנת המשכן יקמו אתו
 הלויס והזר הקרב יזמת
 וחנו בני ישראל איש יעל
 מחנהו ואיש יעל דגלו
 לצבאתם והלויס יחנו
 סביב למשכן העדה ולא
 יהיה קנה על עדת בני
 ישראל ויטמרו הלויס
 את משמרת משבוה וזות
 ויניטו בני ישראל נבל
 אשר עוה יהוה את מטה
 בני ישראל

וידבר יהוה אל משה ואל
 אהרן לאמר איש יעל
 דגלו ובאתת לבית אבתם
 יחנו בני ישראל מנעד
 סביב לאהל מועד יחנו
 והחנם קדמה מזרחה
 דגל מחנה יהודה לצבאתם
 ונשיא לבני יהודה נחישון
 בין צמירבו וינבאו ופקדיו
 ארבעה ויטביעם ארף
 ויטיטמאות ויהחנם יגלו
 מטה ייטיטבר ונשיא לבני
 ייטיטבר נתניאל בין צמיר
 וינבאו ופקדיו ארבעה
 וחמיס ארף וארבי
 מאות מטה זכור ונשיא
 לבני זכור אליאכ קחלי
 וינבאו ופקדיו יטביעה

והחנם קדמה מזרחה
 דגל מחנה יהודה לצבאתם
 ונשיא לבני יהודה נחישון
 בין צמירבו וינבאו ופקדיו
 ארבעה ויטביעם ארף
 ויטיטמאות ויהחנם יגלו
 מטה ייטיטבר ונשיא לבני
 ייטיטבר נתניאל בין צמיר
 וינבאו ופקדיו ארבעה
 וחמיס ארף וארבי
 מאות מטה זכור ונשיא
 לבני זכור אליאכ קחלי
 וינבאו ופקדיו יטביעה

כל המקדים ו בטע בעט סימן לא יורה דאבו אפריס דמי רבם בלה של מי בלכ חיב ודמיים
 יכיי כטה שמעון כול חס יוד החובס כנדיות מלדמל חס צבאו שמו ו י יסמיה שור יששכר ובילי יאבד יס

הקרב את מטת לוי והעמדת
 אתו לפני אהרן הכהן
 ושרתו אתו וישמרו את
 משמרתו ואת משמרת
 כלהי צדה לפני אהל מועד
 לעבד את עבדת המיטבן
 וישמרו את כל כלי אהל
 מועד ואת משמרת בני
 ישראל לעבד את עבדת
 המיטבן ונתתה את הלויים
 לאהרן ולבניו ונתונם נתונם
 המה לי מאת בני ישראל
 ואת אהרן ואת בניו תפקד
 וישמרו את כהנתם והזר
 הקרב זכות
 וידבר יהוה אל משה לאמר
 ואני הנה לקחתי את הלויים
 מתוך בני ישראל לתחה

• יתן את משה כן חנו
 לתלוי חסוכן נסעו איש
 למשפחתו על בית אבתו

ואלה תולדת אהרן ומשה
 מוסר בריהוה את משה
 סור סיני ואלה שמורת
 בני אהרן הבכור נרב
 ואביהו אלעזר ואיתמר
 אלה שמות בני אהרן
 הכהנים המשחית אשר
 מלא ידם לכהן וימת נרב
 ואביהו לפני יהוה בהקדש
 אשרוה לפני יהוה במדבר
 סיני ובניס לאהו להם
 ויכהן אלעזר ואיתמר על
 פני אהרן אביהם
 וידבר יהוה אל משה לאמר

ויהי כי יקראו אל משה ואלה שמות בני אהרן הבכור נרב ואביהו אלעזר ואיתמר
 ויהי כי יקראו אל משה ואלה שמות בני אהרן הבכור נרב ואביהו אלעזר ואיתמר
 ויהי כי יקראו אל משה ואלה שמות בני אהרן הבכור נרב ואביהו אלעזר ואיתמר

הקדש והקדשתי וימנחון כילמכור ביום אנתונילדכור כיללכני נבני ישראל הקדש הקדש אתהבסך
ואתהביתדמלתם וצדב היל ויהא יאל שלכה ים לבת אהם למשמיתם ה יכיל נשאאת ראשי מקדאת בני לוי

כלבכור פטר רחם מבני
ישראל והיו ליהלויסוכי
ליכלבכור ביום הכתיכל
בכור בארץ מיצרים
הקדשתי ליל בכור
בישראל מאדם עדבהמה
ליהיו אני יהוה
ודבר יהוה אל משה
במדבר כינע לאמר פקד
את בני לוי לבית אבתם
למיטפתתם כלזכר מבן
חדש ומעלה תפקדו
ויפקד אתם משה עלפי
יהוה באשר צוהי ויהיו
אלה בני לוי גישותסגור יון
וקהת ומרדיוואלה שמות
בני לוי למיטפתתם
לבני וישמיצו ובני קהת

למיטפתתם עמרסו ויצהר
חברון ועיאליו ובני מררי
למיטפתתם מחלי ומושי
אלה הם מיטפתת הלוי
לבית אבתם לנרשון
מיטפתת הלכנו ומיטפתת
השמעיאלה הם מיטפתת
הנרשני פקדיהם במספר
כלזכר מבן חדש ומעלה
פקדיהם שבעת אלפים
וחמיטמאות מיטפתת
הנרשני אחרי המישכן
יחנימה יוניטיא ביתאב
לנרשני אליסותם לאל
ומיטמדת בני לוי נרשון באהל
מוצר המישכן והאהל
מכסהו ומסך פתחאהל
מוצרו וקלע החצר ואת

של כחסה וימנחון וסחה את האדם אשר נאיתי ואת כלל האדם והיה ליניל שהכה בכורו כעדים פאדם
לאלה ויהיו ועשרים כוחות ואנשת ססכבין נמד עלי תריכון כור לכנו כ כחשתניאללכמל וירבאכר לאל
תן אבכסר לאל יתנו השמות אליסותם לאל שים אנש

וְעַל־כֵּן יִשְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶת־קוֹלֵנוּ וְיִשְׁמַע אֶת־קוֹלֵי־כָל־יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁמַע אֶת־קוֹלֵי־כָל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁמַע אֶת־קוֹלֵי־כָל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁמַע אֶת־קוֹלֵי־כָל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

הַמְשִׁיב קָדְשָׁה לְפָנֵינוּ אַחַד
מִזְעַד מִזְרַח חַמְשָׁה וְאַחַר
וּבְנוֹ שְׁמֵרִים מִשְׁמֵרֵת
חֲמִקְדֵי שְׁלֵם שְׁמֵרֵת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְהַדְּקָרָה יִזְמַת
כֹּל פְּקוּדֵי הַלֹּיִם אֲשֶׁר
נִקְדְּמוּ שָׁהוּ וְאַחֲרָיו עַל
פִּי יְהוָה לְמַשְׁפַּחְתָּם כֹּל
זֶכֶר מִבְּקוּרֵי שׁוֹמְרֵי
שְׁנֵים עָשָׂר אֱלֹהֵי
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל
מִשְׁפַּחְתָּם כֹּל כֵּן זֶכֶר
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִבְּקוּרֵי שׁוֹמְרֵי
וּמִעַל הוּשָׂא אֶת־מִסְפָּר
שְׁמֵתָם וְלִקְחַת אֶת־הַלֹּיִם
לִי אֲנִי יְהוָה תַּחַת כֹּל כֵּן
בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתְּ בְּהֵמַת
הַלֹּיִם תַּחַת כֹּל כֵּן

בְּכַחַמְתָּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה
מִשָּׁה כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֲתָן אֶתְּכֵל בְּכֹר בְּסֵנִי
יִשְׂרָאֵל וְיִהְיֶה כֹל בְּכֹר זֶכֶר
בְּמִסְפָּר שְׁמֵת מִבְּקוּרֵי שׁוֹמְרֵי
וּמִעַל הוּשָׂא לְפָקְדֵיהֶם שְׁנֵים
וְעֶשְׂרִים אֱלֹהֵי שְׁלֵשׁ
וְשִׁבְעִים וּמֵאָתָּה
וְזֶכֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחְתָּם
קַח אֶת־הַלֹּיִם תַּחַת כֹּל
בְּכֹר בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתְּ
בְּהֵמַת הַלֹּיִם תַּחַת בְּהֵמַת
וְהַזֵּל הַלֹּיִם אֲנִי יְהוָה
וְאַתְּ פְּרוּזֵי הַשְּׁלֵשׁ
וְהַשְּׁבִיעִים וְהַמֵּאָתָּה חֲדָשִׁים
יַעֲלֶה לִּי מִכֹּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלִקְחַת חֲמֵשַׁת חֲמִשָּׁה
שְׁקָלִים לְעֹלֵת בְּשֶׁקֶל

44
45
46

111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500

וְעַל־כֵּן יִשְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶת־קוֹלֵנוּ וְיִשְׁמַע אֶת־קוֹלֵי־כָל־יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁמַע אֶת־קוֹלֵי־כָל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁמַע אֶת־קוֹלֵי־כָל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁמַע אֶת־קוֹלֵי־כָל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

ומעלה ועד בקחמים
אנה כל בא לבא לעשות
מלאכה באהל מעדיואת
עבדת בני קהת באהל
מעד קדש הקדשים
ובא אהרן ובניו בנסע
תפחנה והורדו את פרט
תנסד וכסובה את ארן
העדת יונתג עליו כסוי
עד החשוש שובד מל
תבלת מלמעלה ושמו
בדיוועל שלחן חיים
שר שובד תבלת ונתג
עליו אם הקעדת ואת
הכסת ואת המנקית ואת
קשות הנסד ולח החמז
עליו ונתגושר עליו
בד תולעת שוב וכסו אתו

הקדש תפח עשרים צדה
השקל יונתתה חפסרה
לאחר זול בניו פתו העומס
בסוויקה משה את מסה
חפריס מסאת העדפים
על פרוי חלוסי מסאת מסד
בני ישראל לקח את חכמה
חמשה ושישים ושלש
מאות ואלה בשקל הקדש
וחמשה את מסה חפרים
לאחר זול בניו על פי יחזקאל
כאשר נהה יחזקאל משה
וידם יחזקאל משה ואל
אחר זול אמר נשא את
ראש בני קהת מסד בני
ליל משה חמס לבית
אבם מסקל שש מאה

פרשו כלילי פלו ש בחסן ב סת ס וסענו חלאפרסו לעב ולא פרסו להם על אכלי חסו עלות סת
 ולמנח ב יסע ועל פתח חתב ירשו ואחרו ובעד פקטורס יושבו כדיו ב חס את וכענ סיל ונתנו עליוסס יונט
 עלואת סכלי 22

במכסה עוד תחשו שמו
 אתפדיו ולקחונדר תכלת
 וכסו אתמנרה המאור
 ואתנרה והואת מלקחיה
 ואת מחתתיה ואת כל
 כלי שמנה אשר ישרתו
 לה פהס יונתנו אתה ואת
 כל בליה אל מכסה עוד
 תחשו ונתנו על המוטיו ועל
 מזבח הזהב יפרשו בנד
 תכלת וכסו אתו במכסה
 תחשו ושמו אתפדיו
 ולקחו את כל כלי השרת
 אשר ישרתוכם בקדש
 ונתנו אל בנד תכלת וכסו
 אותם בידתה עוד תחש
 ונתנו על המוטיו ורשנו
 את המזבח ופרשו עליו

בנד ארנמן ונתנו יעלז את
 כל פלו אשר ישרתו עליו
 בהסאת המחנת את
 המזלנת ואת העיסואת
 המזרקת כל כלי המזבח
 ופרשו עליו כסוי עוד תחש
 ושמו בדי וכלה אחרו
 ובנו לכסת אתה קדש
 ואת כל כלי הקדש בנכע
 המתנה ואחר יקני באונני
 קהת לישאתול אינעו אל
 הקדש ומתו אלה משא
 בניקהת באהל מועד
 ופקדת אל ערל בן אהרן
 הכהן שמן המאור וקטרת
 הסמים ומנחת התמיד
 ושמן המשחה פקדת כל
 המשכן וכל אשר בפקדש

ישרתו ו יסמנן ולקחו את כלי השרת ואת כל מה שנתנו אצל כליהם וכלה ו יסמננו וכלה
 הרעבאת הארץ וליהכסר את הקדש וכלה אחרו ובנו וכלה אתכם אחריו אתמדת הבית וס
 בקו יסמנן הקדשים האכלי חסרת וכלה יסמנן קדש יסמנן יתנ מעסו קדמל נכסו ונתנו יסמנן וס
 ופקדתו עוד באחרו ואלו המזבח יסמנן ואלס חסמ יסמנן אלכנו יסמנן וסמנן וסמנן וסמנן

ככלך לא בבליתך לא כשמש לא כשמש לא כצאתי לא כצאתי לכו וכשכמתם יב ויספרתון הארץ וחסרתי
והסנורה חביביות וכשכמתם כצאתי לא כצאתי לכו וכשכמתם יב ויספרתון הארץ וחסרתי
הקדוים אשר פירשעה

ובכליו ודבר יהוה אל משה ואל
אחיו לאמר אל תבליתו
את שבטם שפחת הקהתי
מתוך הלויס וזאת עשו
להסוח ול אימתו בנשתן
את קרש הקדשים אהרן
וכנו יבאו ושמנו אותם
איש איש על עברתו ואל
משאו ולא יבאו לראות
סבלי את חקרש ומתני
ודבר יהוה אל משה
לאמר יבאו את דאיט בני
נר שונם הם לבית אבתם
למשפחתם מבן שלשים
שנה ומעלה עד בוחם שיט
ינה תקרב אותם לכהנא

לענין

לענין

לענין

ליבא יבא לעבד עבדה
באהל מועד וזאת עבדת
משפחת הנשיש לעבד
ולמשאו ונשאו את ריעת
המטבוא את אהל מועד
מכסהו ומכטה התחיש
אשר יליו מלמעלה הוא
מסך פתח אהל מועד ואת
קליע החצר ואת מסך
פתח חצר החצר אשר
על המטבון ועל רגליה
סביב ואת מיתרי הספצת
כלכלי עבדתם ואת כר
אשר ייטשה להם ויעבדו
על פי אהל מועד וזהו
כלי עבדת בני הנשיש
משאו וכלכלי עבדתם
ועבדתם עלה במי אמונת

לענין
לענין
לענין
לענין

עלום הן כשכמתם ויספרתון הארץ וחסרתי ויספרתון הארץ וחסרתי
ועתה שיהוה את מלך ישראל ויספרתון הארץ וחסרתי ויספרתון הארץ וחסרתי
ועתה שיהוה את מלך ישראל ויספרתון הארץ וחסרתי ויספרתון הארץ וחסרתי

את כל משאם ואת עבדת
משפחת בני חור שני
באהל מועד ומשפחתם
בד איתמר בואתרו חסון
בני מרדכי
למשפחתם לבית אהרן
הפקד אתם מבין שלשים
שנים ועליון בחמשים
שנה תפקדו כל האלונה
לעבד את עבדת אהל
מועד והאת משמדת
משאם לל עבדת אהל
מועד קדש חסון
וכד יתנו עמך עוואתני
ועמודי חסון סניכ
וארמיתם ויתרתם
ומתד יחולל מליהם
ולל עבדתם ונשמת

פ' כ"ג

תפקדו את כל משמדת
משאם ואת עבדת
משפחת בני מרדכי
עבדתם באהל מועד כד
איתמר בואתרו חסון
ויפקד משה ואהרן ונשיא
העדה את בני הקהלה
למשפחתם לבית אהרן
מבין שלשים שנה ומעלה
ועד בחמשים שנה כל
האלונה לל עבדת אהל
מועד ויהיו פקדיהם
למשפחת אלפים שבע
מאות וחמשים אלה
פקודי משפחת הקהלה
כל העבד באהל מועד
אשר פקד משה ואהרן
על בני חור מרדכי

פ' כ"ג

פ' כ"ג

לפי כל משנה
מסכת תענית
לפי כל משנה
מסכת תענית

יטבוא ב' ויכל אהמחנתם ויאטימא וערמת ישראל וירדונו ב' ימים אהיעום אהמחנתם י' בל אהמחנתם הם נכפ' כל
 ויטב' ועת אשר חטאו ויערבו לאים ה' ויזכ' ה' ויערבו דרהי' ב' חגי' ו' ויזכ' ה' ויערבו דרהי' ב' חגי' ו' ויטב' ועת אשר חטאו ויערבו

אתמשה

וידבר יהוה אל משה לאמר
 עו את בני ישראל וישלחו
 מזמחנה כל צד ועוכל
 זכ וכל טמא לנפשי מזכר
 ער נקבה תשלחו אל מחוץ
 למחנה תשלחו סולא טמא
 את מחנהם אשר אני שכן
 בתוכם ויעשו כן בני ישראל
 וישלחו אותם אל מחוץ
 למחנה כאשר דבר יהוה
 אל משה כן עשו בני ישראל

וידבר יהוה אל משה לאמר
 דבר אל בני ישראל איש
 או אשה כי יעשו מכל
 חטאת האדס למעל מעל
 ביהוה ואטימא תנפשהווא

והתירו את מחנותם אשר
 עשו והשיב את אשמון
 בראשו וחמישתי יסף עליו
 ונתן לאיש אשר אישם לו וואם
 אין לאיש שאל להשיב
 האישם אליו האישם תמושג
 ליהוה לכהן מלכד איל
 הכפרים אשר יכפר בו
 עליו וכל תרומה לכל
 קדישי בני ישראל אשר
 יקדיכו לכהן לוויה יהוה איש
 את קדישיו לוויהו איש
 אשר יהוה לכהן לוויהו

וידבר יהוה אל משה לאמר
 דבר אל בני ישראל אלוא מדת
 אלהם איש איש כמדת
 אשתו ומיעלדיהי מעלי

הספר ו' חל' ויפנהו ספר חסות האדם מוטא דרהי' ב' חגי' ו' ויזכ' ה' ויערבו דרהי' ב' חגי' ו' ויטב' ועת אשר חטאו ויערבו
 והלדרו י' חגי' ו' ויזכ' ה' ויערבו דרהי' ב' חגי' ו' ויטב' ועת אשר חטאו ויערבו דרהי' ב' חגי' ו' ויטב' ועת אשר חטאו ויערבו

כענין ד' וסימנין וסמל ערתי ישראל וכו' ועל כן מענין אישה ועל כן מענין כללי
והוא ד' וסימנין וסמל ערתי ישראל וכו' ועל כן מענין אישה ועל כן מענין כללי

ושכב איש אתה שכבת
זרע ונעלם מעיני אישה
ונסתרה והיא נטמאה
ועל איזבה והוא לא
נתפשה ויעבר עליו רוח
קנאה וקנא את אשתו
והוא נטמאה או יעבר
עליו רוח קנאה וקנא את
אשתו והיא לא נטמאה
והביא האיש את אשתו
אל הכהן והביא את
קרבנה עליה עשירת
האיפה קמח שיצרים לא
יעקיעליו שמן ולא יתן
עליו לבנה כי מנחת קנאת
הוא מנחת זכרון מזכרת
עון ויהקריב אתה הכהן
והיזמרה לפני הוה וולקח

הכהן מן סקד שים ככלי
חריש ומן היצר אשר יהוה
בקר קיעה משכון יקח הפון
ונתן אל המים והיזמיד
הכהן אתה אישה לפני
יהוה ופרי יצאת ראש האשה
ונתן ילכפיה את מנחת
הזכרון מנחת קנאת הוא
וכי הכהן יהוה מי המרה
המאריס ויהי שכיני אתה
הכהן ואמר אל האשה
אכלא ישכב איש אתך
ואכלא ישטית טמאה
בהת אישך הנקי ממי
המריס המאריס האלה
ואת כי ישטית תחת אישך
וכי נטמאת ויתן אישך
את יצו כרתו מכל יצוי אישך

מספר
כסע
באר
היזם
פסד

יה סלח ונרתו בטעמא כחכא חיון סמל
ועל כן מענין אישה ועל כן מענין כללי
והוא ד' וסימנין וסמל ערתי ישראל וכו' ועל כן מענין אישה ועל כן מענין כללי

עבר ה' יספול ויגלה אשה וכחכמה כוכבית ויכבדנה ששענת יראו עפר עמי ויגדלו עמיהם ויכבדוהו
וכרה ארץ חכמה ויגדלוהו ויכבדוהו ויכבדוהו ויכבדוהו ויכבדוהו ויכבדוהו ויכבדוהו ויכבדוהו

והשבעה חכמה אתה אשה
כשבעת האלה ואמר הכהן
לאשה יתקוהו אהרן
לאלה ולשבעה בתוך
עמד בתת יהוה אתי וכן
נפלה ואת כטעך ינכהו
וכאן המים המאדדים
האלה במעך לצבות בטן
ולפל יירד ואמדה האשה
אמן אמן וכתב אתה אלה
האלה הכהן בפפר וכתה
אלמי המדים ויהי שקרה
אתה אשה את מי המדים
תמאדדים וכאן בה המים
המאדדים לכרדים וולקה
הכהן מיר האשה את
מנחת הקנאה והנף את
הכניחה לפני יהוה והקריב

אתה אל המזבח וקבץ
הכהן מזה המנחה את
אזכרה והוקטיר המזבחה
ואחר יטקה את האשה
את המים ויהי שקרה את
המים והיתה אסנטמאה
והמעל מעל באישה וכו
בה המים המאדדים לכרם
ועכרה בטניה ונפלה ירטה
והיתה האשה לאלה
בקרב עמה ויאמל אנטמאה
האשה וטהרה הוא ונקרה
ונזר עיהוד עיואת חדרת
הקנאה אשר הנשטרה
אשה תחת אשה ומשפט
או איש אשר העבר על
רוח קנאה וקנא את אשתו
והעמיד אתה אשתו לפני

נפול ויגלה אשה וכחכמה כוכבית ויכבדנה ששענת יראו עפר עמי ויגדלו עמיהם ויכבדוהו
וכרה ארץ חכמה ויגדלוהו ויכבדוהו ויכבדוהו ויכבדוהו ויכבדוהו ויכבדוהו ויכבדוהו

וקדש את ראשו ביום
הוא יזהיר ליהוה את
ימי נזרו וזהביא כבש בן
שנהו לאשם והימים
הראשנים יפלו כי טמא
נזרו וזאת תורת הנזיר
ביום מלא את ימי נזרו יביא
אתו אל פתח אהל מועד
והקריב את קרבנו ליהוה
כבש בן שנתו תמיס אחד
ליזלה וכבישה אחת בת
שנתה תמימה לחטאת
ואיל אחד תמיס לשלמים
וסל מצות סלת חלה
בלול בשמן ורקיקו
מצות משחים בשמן
ומנחתם ונסכיהם וחקריב
הכהן לפני יהוה ויגשה את

חטאתו וזאת תעלה ואת
האיל יגשה זבח שלמים
ליהוה יזל כל המצות
ויגשה הכהן את מנחתו
ואת נסכו ויזלח הנזיר פתח
אהל מועד את ראשו
ולקח את שערו ראשו
ונתן יזלה אש אשר תחת
זבח השלמים וילקח הכהן
את הזרע בשלה מזהב
וחלת מצה אחת מן הפל
ורקיק מצה אחד ונתן על
כפי הנזיר אחר התגלחו
את נזרו ויהנה אותם הכהן
תנפה לפני יהוה קריש
הוא לבקן יזל חזה התנפה
ויזל שוק התרומה ואחר
ישתה העיר יין זאת

והוא יזהיר ליהוה את ימי נזרו וזהביא כבש בן שנהו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו וזאת תורת הנזיר ביום מלא את ימי נזרו יביא אתו אל פתח אהל מועד והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמיס אחד ליזלה וכבישה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד תמיס לשלמים וסל מצות סלת חלה בלול בשמן ורקיקו מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם וחקריב הכהן לפני יהוה ויגשה את

וישם ו רפ יחזיקנו וישאל מני אלה וישם בהוויטורו עדינו ענה ענה ויהי וישם לארס לרו מכול אמעוהו
וישם פכולאים ית ירה כרדיף חס בלא משתדיר וילא תשים י ירה ב יוכנע פנואליר וירכנו אתנוסיה

תורת הנזיר אשר ידר
קרבנו ליהוה יעל נזרו
מלבד אשר הנינו ירו
כפי נדרו אשר ידר כן
יינשה יעל תורת נזרו

וידבר יהוה אל משה
לאמר ידבר אל אהרן
ואל בניו לאמר כה תכרנו
את בני ישראל אמור
לחם יברך
יחזו ויישמרו יאר
יהוה פניו אליך ויחנך
ישא יהוה פניו
אליך וישם לדך שלום
וישמו את שמך
על בני ישראל ואני אברכם
ויהי כיום כלות

משה להקים את המשכן
וימשח אתו ויקדש אתו
ואת כל כליו ואת המזבח
ואת כל כליו וימשחם
ויקדש אתם ויקריבו
נשיאי ישראל ראשי בית
אבתם הם נשיאי המטת
הם הינמדים יעל הפקדים
ויביאו את קרבנם לפני
יהוה שיש עולה יב וישנ
עשר בקר ינלה יעל שני
הנשיאים וישור לאחד
ויקריבו אותם לפני המשכן
ויאמר יהוה אל משה
לאמר יקח מאתם והיו
לעבד את יעבדת אהל
מועז ונתתה אותם אל
הלויים איש כפי יעבדת

וישם ו רפ יחזיקנו וישאל מני אלה וישם בהוויטורו עדינו ענה ענה ויהי וישם לארס לרו מכול אמעוהו
וישם פכולאים ית ירה כרדיף חס בלא משתדיר וילא תשים י ירה ב יוכנע פנואליר וירכנו אתנוסיה

על בני ישראל ו יוכנע וישאל מני אלה וישם בהוויטורו עדינו ענה ענה ויהי וישם לארס לרו מכול אמעוהו
וישם פכולאים ית ירה כרדיף חס בלא משתדיר וילא תשים י ירה ב יוכנע פנואליר וירכנו אתנוסיה

ויקח משה את העולה
ואת הבקר ויתן אותם אל
הלויים את שתי העולות
ואת ארבעת הבקר נתן
לבני ישראל פפי עבדתם
ואת ארבע העולות ואת
שסנת הבקר נתן לבני מדי
כפי עבדתם כיד איתרון
אחרון הכחזי ולבני קהת
לאנתן כפי עבדת הקדש
עלם כפתה ישיא ויקריבו
הנשאים את חנפת המזבח
ביום חמשה אתו ויקריבו
הנשאים את קרבנם לפני
המזבח ויאמר יהוה אל
משה נשיא אחד ליום
נשיא אחד ליום יקריבו
את קרבנם לחנפת המזבח

וזה המקריב
ביום הדר אשון את קרבנו
נחישון כדעמי נרכ למטה
יהודה ויקרבנו קער תפנו
אחת שלשים ומאה
כישקלה מזרק אחד פנו
שביעים יאקל כשקל
הקדש שנייהם מלאים
סלה בלולא כשמן מטה
כף אחת עשרה זחב
כלאה קטרת פראחד
בובקר איל אחד פניש
אחד בן שנתו לעדה יסעו
עוים אחד לחטאת ולחבה
השלמי סבקר שנייהם
חמשה עתודים חמשה
פכשים בני שנה חמשה
זה קרבנו יאן כדעמי נרכ

ביום חמשה אתו ויקריבו הנשאים את קרבנם לפני המזבח ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנפת המזבח

כל הריה שביע מל כלל הל וסימנחו תשובתו שאמר מה רכ ישתהו העכביס השבעי העוברת שיהיה יתעבדש
אעב השטי יעתי הטטוי להקוז השבעי כיררה איתנם בדנהא הדרש יתח ביוכה השטיע ב הו כלו יכיל נשאלכני יטכרב המירו

קרבנו קיערת כסף אחת
של טיס ונמאה מטקלה
מזרק אחד ככה שביע
ישקל בשקל הקדש שנהנ
מלאים סלת כלולה בשמן
למנחה יכף אחת עשרה
זהב מלאה קטרתי פר אחד
בזבקר איל אחד נכש אחד
בזשנתו לינלה ישיעדי עינים
אחד לחטאתי ולזבח
השלמים כקר טנים אילם
חמישה יעדרים חמישה
כביס כבני שנה חמישה
זה קרבן אליס בודיעואל

ביום השביעי נשיא לבני
אפרים או יטמינן זמיהוד
קרבנו קיערת כסף אחת

של טיס ונמאה מטקלה
מזרק אחד כסף שביע
ישקל בשקל הקדש שנהנ
מלאים סלת כלולה בשמן
למנחה יכף אחת עשרה
זהב מלאה קטרתי פר אחד
בזבקר איל אחד נכש אחד
בזשנתו לינלה ישיעדי עינים
אחד לחטאתי ולזבח
השלמים כקר טנים אילם
חמישה יעדרים חמישה
כביס כבני שנה חמישה
זה קרבן אליס בודיעואל

ביום השמיני נשיא לבני
מנשה ונמלא בן פרהניו
קרבנו קיערת כסף אחת
של טיס ונמאה מטקלה

ביום השמיני ו יא יס יסימנחו ושיא ינכשע יערת חיה יכס יליח את העב י יכר מעט מכו טהה כפב
יכוסה טמיני בארפכם את יבואת הארץ ויחד אכסר י כריתו למנחה רמ כלל זאתה תורה לעלה והמיינים
לעעכ יי ביעו ביוכ דגל כלל רמ יסימנחו בוס עשתי עשר יום שני עשר יום ט

העשרה בעשרה עשרה כל פלג נפל דם וספרו חמש עשרה עשרה בעשרה בעשרה בעשרה
לגלגליו ולטבתו העשרה כל פלג נפל דם וספרו חמש עשרה עשרה בעשרה בעשרה בעשרה

מזרק אחד בכסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים כלה בלולה בשמן
למנחה יבנה אחת עשרה
זהב מלאה קטרתו פר
אחד בזבקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה
שעור עינים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתים
חמשה כבשים בני שנה
חמשה זהב קרבן אביחון
פרה נוד
ביום השני עשרה עשרה לבנ
בנסן אביחון נד עני
קרבנו קערת כסף אחת
שלשים וצאח משקלה
מזרק אחד בכסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם

שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים כלה בלולה בשמן
למנחה יבנה אחת עשרה
זהב מלאה קטרתו פר
אחד בזבקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה
שעור עינים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתים
חמשה כבשים בני שנה
חמשה זהב קרבן אביחון
נד עני
ביום העשירי נשיא לבנ
הן אחי עור בן עמי שרני
קרבנו קערת כסף אחת
שלשים וצאח משקלה
מזרק אחד בכסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם

לפניו בשש רגל דם וספרו חמש עשרה עשרה בעשרה בעשרה בעשרה
לגלגליו ולטבתו העשרה כל פלג נפל דם וספרו חמש עשרה עשרה בעשרה בעשרה בעשרה

מלאות סלת בלילה בשמן
למנחה יקח אחת עשרה
וזחמלאה קטרתו פר
אחד בן בקד אל אחד
בכש אחד בן שנתו לעלה
שער עינים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקד
שנים אילם חמשה עתים
חמשה ככשים בני שנה
חמשה קרבן אחי עז
בבית יסוד
וזכש עשתי עשר יסודות
אל שנים עשר יסודות
קרבן עז יסודות
שנים עשר יסודות
בזבן קרבן יסודות
שקל יסודות יסודות
מלאות סלת בלילה בשמן
למנחה יקח אחת עשרה

ל
מ
ב
ב
ב

למנחה יקח אחת עשרה
וזחמלאה קטרתו פר
אחד בן בקד אל אחד
בכש אחד בן שנתו לעלה
שער עינים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקד
שנים אילם חמשה עתים
חמשה ככשים בני שנה
חמשה קרבן פגע אל
בזעכרו
בזכש עשתי עשר יסודות
לכני נפתלי אחד עבן עין
קרבן קיערת ככה אחת
של שנים ומאה משקלה
מזק אחד ככה שבעים
שקל בשקל הקד ששנים
מלאות סלת בלילה בשמן
למנחה יקח אחת עשרה

ל
מ
ב
ב
ב

כל המלאות יסודותיהם ירמא יתנו ויסודותיהם ירמא יתנו
במהלך פרק זה ילמדו דרכי המצוי והמלאות יסודותיהם ירמא יתנו ויסודותיהם ירמא יתנו

הקערה האחת
המורה האחר

המים הדיים
הכהמה הטמאה

האיש החכם
הדבר הנכונ

האשה הנונה
האשה הנערה

הרשעים הנכדים
הגדולים הטובים

זהבנראהקטרוני פר
אחר בזבקר איל אחר
ככש אחר בזשנתו לעלה
ישעיר יצנים אחר לחטאת
ולזבח השלמים בקר
שנים אולם חמשה עתים
חמשה ככשים בני שנה
חמשה זה הקרבן אחר
בזעיקי

זאת חנפת המזבח בזם
המיטח אתו מאת נשיא
ישדאל קזודת פסוף שתי
עשרה מזרק בסוף שנים
עשר כפוד זהב שתיים
עשרה ושלשים ומאה
הקיערה הזאת כסרה
ושה עם המזרק האחד
על כסף הכלים אלפיכ

ואר בניצמאות בישקר
הקדיש כפוד זהב שתיים
ישירה מלאה קטרת
עשרה עשרה חבף בשקל
הקדיש בלזהב הכפוד
עשרים ומאה וכל הבקר
לעלה שנים עשר פרים
אולם שנים עשר ככשים
בני שנה שנים עשר ומנחם
וישעיר יצנים שנים עשר
לחטאת וכל בקר זבח
השלמים עשרים וארבעה
פרים אולם ששים עתים
ששים ככשים בני שנה
ששים ואת חנפת המזבח
אחרי המשח אהניזמכא
משה אל אהל מועד
לדבר אתו וישמע את

ליתן ה כלשון חובן וסוף להבקר בערב וארבעה עשרות ואת חנפת יצנים עלה לים ואת ארבעה
הטובים וסוף כלשון אריותא כלשון וישלח העם שלהו אשר נקרא שם עשר כאמרו חסידים השעני ויסר וישלח
ותפיליה וזה חסדו ואתה ותנה וישל אחריו וישל ככיוכ כהרץ וישל אחריו וישל ככיוכ כהרץ וישל אחריו

הקול מדבר אליו מעל
הנפרת אשר על ארון
העדת מבין שני הכרובים
וידבר אליו
וידבר יהוה אל משה
לאמר דבר אל אהרן
ואמרת אליו פסח עלתך
את העדות אל מול פני
המזודה יארו שכינת
הנרות ויעשכן אהרן אל
מול פני המזודה היצלה
ערה כאשר יצוה יהוה
את משה ויוזה מעשה
המנרה מקשה זהב יצר
ידכה יצר פרח מקשה
הוא אבן יאה אשר הראה
יהוה את משה כן עשה
את המנרה

וידבר יהוה אל משה לאמר
קח את הלויים מתוך בני
ישראל וטהרת את כיונה
העשה להם לטהרם הזה
עליהם מיחטאת והיעבדו
הנער ילכל במשרם וכבסו
בנדיהם וטהרו וילקחו
פרבן בקר ומנחתו סלה
בלילה בשנין ופרשני בין
בקר הקח לחטאת וזה קרבן
אתה לויים לפני אהל מועד
וזה קהלת את כל יצרת בני
ישראל ויקרבת את
הלויים לפני יהוה וימנו
בני ישראל את ידיהם
על הלוויים ויהיו לאהרן
אתה יצו עופה לפני
יהוה מנחת בני ישראל

כל בן ישראל
בארץ כנען
כל בן ישראל
הקדשתי אתם
אתה ליהוה
בן ישראל
הלוי אתה
מתוך בני ישראל
את עבדך
בארץ כנען
בני ישראל
ישראל נתנה
ישראל אל הקדש
ביטהו ואת
בני ישראל
אשר יצא
ללוי כעש
ישראל ויתנו

והיה לכם לזכרון
והיה לכם לזכרון
על ראש הפרים
אתה אחד
האחר עלה ליהוה
על הלוי ונתנה
הלוי לפניך
בני ישראל
ליהוה ונתנה
הלוי מתוך בני ישראל
והיה ליהוה
יבא הלוי לעבד
אהל מועד וטהרה
והנפת אתם
נתנם נתנה
בני ישראל
כל דם כבוד
ישראל לקחת אתם

ויכבדו בנדיהם וינה אחרון
אתם תענפה לפני יהוה
ויכפר עליהם אחרון
לטהרם ויאהריו בן בא
הלויים לעבד את עבדתם
באהל מועד לפני אהרן
אלפני בניזכא אשר עזרה
יהוה את משה על הלויים
בועשו להם

וידבר יהוה אל משה
לאמרו זאת אשר ללויים
מקחם שבע שנים שנה
ומעלה יבוא ליצבא צבא
בעבדת אהל מועד וימכן
חמשים שנה ישוב מצבא
והעבדה לא יעבד עוד
ושרת את אחיו באהל
מועד לשמר משמרת

ויעבדה לא יעבד ככה
תעשה ללויים במשמרתם

וידבר יהוה אל משה במדבר
סיני בשנה השנית לצאתם
מארץ מצרים בחדש
הראשון לאמרו ויעשו
בני ישראל את הפסח
במועד ויבאר בעת עשר
יום בחדש הזה בין ארבע
תעשו אתו ובמקדו ככל
חקתו וככל משפטו
תעשו אותו וידבר בטה
אל בני ישראל לעשות
הפסח ויעשו את הפסח
כראשון בארבעה עשר
יום לחדש בין הערבות
במדבר סיני ככל אשר

לפי שהיה שם חסידים על הנהגותיהם ויהי שיהיה עליהם חזקת כבוד והערה כבוד
כל יום כל יום בפועלם וכל יום ויום שיהיה עליהם חזקת כבוד והערה כבוד

וכי באו מלחמה בארצכם
על הצר הצר אתכם
ורעתם פחד צרת ומכונת
לפני יהוה אלהיכם וישועתם
מאיכים ומיכוס שמחתכם
ובמויעדיכם ובראשי
חדשכם וקיעתכם בצרת
על עליכם ועל זכרו
של מיכוס ולכם לחפון
לפני אלהיכם אפי יהוה
אלהיכם
ויהי בשנה השנית בחדש
השני בעשרים בחדש
בגולה הענק מעל משכן
היערותים עבני ישראל
למכירתם כמדת בני
וישבו הענק במדבר פארן
ויסעו בראשה על פי

חזקתם סקסיה
תעשה אהם חזקת
לסקרא העדה ולמסע
את המחתות ויהי עבודת
ומיעה אלהי העדה
אלפתח אהל מועד ואם
באתת תקעו ומיעה אלהי
הנשיא אסראשי אלפי
ישראל ויהי עתם תרויעה
ונסעו המחנות החנים
קדמה ויהי עתם תרויעה
שנתונסעו המחנות
החנים תמנה תרויעה
יהי עתם עתם ויהי
אתה קהל תקעו ולא
תרויעה אהל החנים
יהי עתם צרות וחולכם
לחזקת עליכם לחזקתכם

הערך והוא שם חסידים על הנהגותיהם ויהי שיהיה עליהם חזקת כבוד והערה כבוד
כל יום כל יום בפועלם וכל יום ויום שיהיה עליהם חזקת כבוד והערה כבוד

יהוה ביד משה ויפוטנה
מחנה בני יהודה פראטנה
לצבא תסועל צבא ונחשו
בועמיער ביועל צבא מטה
בני ישישכר נתנאל בועוער
ועל צבא מטה בני זסלן
אליאב בן חלון והורד
המשקן ונסעו בני גר טון
ובני מרדי נשא חמטבון
ונסערגל מחנה ראובן
לצבא תסועל צבא אליעזר
בן שר אור ועל צבא מטה
בני שמעון שלמיאל בן
עזי ישרדיו ועל צבא מטה
מנשה אל שן בן דעאל
ונסעו בקהלים בניאי
ה צבא וימואתחמטבון
על צבא ונסערגל מחנה

בני אפרים לצבא תסועל
צבא אלישבע בן עמיהוד
ועל צבא מטה בני מנשה
נמליאל בן פרח עזרי ועל
צבא מטה בני בנימין אבדן
בוער עזמי ונסערגל מחנה
בני דן מאסר לכל המחנה
לצבא תסועל צבא אחיעזר
בועמי ישרדיו ועל צבא מטה
בני אשר פנעאל בן עבדן
ועל צבא מטה בני נפתלי
אחירי בן עיניאלה מסע
בני ישראלי לצבא תסועל
ויאמר מטה
לחכב בן דיעאל חמדני
חתום מטה נסעיס אנהנו
אל המקום אשר אמר
יהוה אתו אהן לכם לכה

ויסעו ויפוטנה ויפוטנה ויפוטנה ויפוטנה ויפוטנה ויפוטנה ויפוטנה ויפוטנה ויפוטנה ויפוטנה
כל לשון חלילה סר ברכו ג חס ויפוטנה לדנא את אלימקסמתי וכל ועודכו יתראה פסכיה ב יום
והורד ב ופוטנה ויפוטנה ויפוטנה ויפוטנה ויפוטנה ויפוטנה ויפוטנה ויפוטנה ויפוטנה

מעלכודעת כל הם נלא מל האודעה כמרר תהיה יסוב כל מלבם יוצא אכר רבסס חייטב ייעזר אכר מלחם
יהוס אליוס יפעז איכו ייטעופע עתיר הוצה תרהווס לל שובה ה בפע בבית יוסף יבנה האמר סריתו כעב הדעה נפשי
שוכר אחטבתו בנסעם ב ובד יוסף מרדם מוכפעה כערה כל מר נפר חט כרונ ויהוסנה דנר אדע חכר מנהו נביר

אתנו והטבנו לך כי יחוו
דבר טוב על ישראל
ויאמר אליו לא אלה כי
אסאל ארצו ואל מולדתו
אלך ויאמר אלנא תעוב
אתנו כי על קירעת חנותנו
במרבר והיית לנו לעינים
והיה ביתך עמנו והיה
הטוב החוא אשר יטיב
יהוה עמנו והטבנו לך
ויסעו מהר יהוה דרך
שלשת ימים וארוז ברית
יהוה נסע לפניהם דרך
שלשת ימים לתור להם
מנוחה ויענו יהוה עליהם
ומסבנסעם מזו המחה
ל ויה ענסע
הארץ ויאמר כי יחוו

יהוה ויפעזו איכר וינסו
מי שנאך מפנך ויבנחה
יאמר שובה יהוה רבבות
אלפי ישראל
ויהוה העם כמתאננס רני
באזני יהוה וישמע יהוה
ויחר אפו ותכיער בס אש
יהוה ותאכל בקצה המחנה
ויצק העם אל משה
ויהפול משה אל יהוה
והטקעה אש ויקרא אש
המקוזה הוא תכיערה כי
בערה בט אש יהוה
והאכפסו אשר בקרבו
התאוותא הווי שבו ויבנו
נסב ישראל אל יהוה
יאכלנו בשו וכו את
הד יה אשר נאכל נמערס

רכבות ארמי ברבבות נהלו מת רבבות אמרים ל הטח יאכא באזכיל יוסף ויהוה יבנסת אננס החקר וימיר ויחנס
רקי ב רסע יוסף כוור כתר ל ודחבנסת תארן ויהי חסס לל יהוה כאשר תכיל לתו יהוה ויהוה יאסר ח כל העם לעבד
עד היום אמרים וישיש ד שבעת ילבו הנחלה חסישית כדאנת כסי נלחוד כדו ודכר היה עששו צמאת וצמית

Handwritten marginal notes in a smaller script, likely a commentary or gloss, located on the right side of the page.

ויפנהו ח חס בלם ופינן זאנכחדיתי אמרים לעין על אכלתם הידות אתם אנה היום ילדתיך אמרתי אמרתי
 כפעם לשד השמן וישט את טעמו עליך עפר סעמך ב ידה בשנותי ואת טעמו לפט אכילך *

חנס את הקשאים ואת
 האכטחיסואת החצר
 ואת הבציליסואת השומים
 ועתה נפשנו יבשה איזכל
 בלתי אל המזענעטיוהמן
 כודענר הוא ויעינו כעין
 הבר לחיטטו העס ולקטו
 וטחנו ברחיס אורנו במונה
 ובשלובפרוד וישו אתו
 ענות והיה טעמו כטעם
 לישד השמן וברדת הטל
 על המחנה לילחידו המן
 עליווי שמשמשה את
 חיעס בכנה לני שפחורנו
 איש לפתה לו ויחראף
 וזו יאר ובצעני וישה
 דענו אמר משה אליהוה
 למה הריעת לעבדך ולמה

לא מיצתי חזן בעינך לשום
 את משא כל העס הזה
 עלייה אנכי הריתי את כל
 העס הזה אסאנבי לוחמו
 כידאמר אלי שארו
 בחיקך כאשר ישא האמן
 אתה ינק על האדמה אשר
 נשבינה לאבתו ומאין לי
 בשר לתת לכל העס הזה
 כייכנוי על יל אמר הנח
 לנו בשר ונאכלה וילא אנה
 אנכי לבו ייטאת את
 כל היצנה הזה כי כדר ממני
 ואסככה את עישה לי
 ורנני הרנאסמיעאת
 חזן בעינך ואל אראה
 פרעני
 ויאמר יהוה אל משה

5
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

עבדך יצברך ויסימן למחחרעתה יספרני בעיניך עליה ויאמר עבדך יעשה חכודך עבדך ויאמר אלהים עמו כי אהיה
 חסדלסוך גס מידים וכל אה וסו פסו כל בלא פובעשית עבדך * הלך בלון חס א ויספ מסורתי לאכצתי ויהנות ונטפסם
 כדשיח ויחצני כני וסחבתם יחצני ידתיך מהתנבות יהעבות האשיות ותפתה וסכבית כדו יסחצו ויתדו אהנו אכני יבני
 ותשטה מבני נבית יתקדנה מלד יוכלו נוכל יעו חסמקל אלהו אליהו מינרעך ותשטה כדו ארבותי בגלי אהיה יצני
 מלתי ירשקן נטמנע מסתו אמר אלהי ואלהו רשע *

והיה לכם לזכרון ואתם תראו כי לא ידברתי ברוח אלהים
והיה לכם לזכרון ואתם תראו כי לא ידברתי ברוח אלהים

עשרה ימים ולא עשרים
זמיער חדשים ימים ער
אשר יצא מאפכם והיה
לכם לזכרון כי מאתכם
אתי והוא אשר בקרבכם
ותכבו לפניו לאמר למה
זה יצא ממעדים ויאמר
משה ששם אות אלה
רנליה ימים אשר אנכי
בקרבו ואתה אמרת
בשר אתם להם ואכרו
חדשים ימים והצאן ובקר
ישחט להם ויביא להם
אם אתם דגהים יאסוף
להם ויביא להם
ויאמר יהוה אל משה והיה
יהוה תקצר עתה ויראה
היקרד דברי אסל אויב

אם תזל טובים אשר
מקנני אל אשר ידע
ביתם ויחמם ויטרו
על שפת אדם אל אהל
סודו והרוב שם ימדי
והיה צור פתי עמד שם
על דני מודהו אשר
על דני מנהי על הסונטא
אית במי שאחזם ולא
תשא אלה לכה ואל
העם אתם הקדשו
לשחור ואכלתם בשר כי
ביתם כמאני יהוה לאמר
מייאם לנכש כי טוב לו
במיערים ותתן יהוה לכם
בשר ואכלתם לא יום
אחר יאכלו ולא ימים
ולא חכשה ימים ולא

והיה לכם לזכרון ואתם תראו כי לא ידברתי ברוח אלהים
והיה לכם לזכרון ואתם תראו כי לא ידברתי ברוח אלהים

נבאים ב כט וסיעתו המסבא אתה לייחבית מידב ינס נביאים ל וטע ירה עתו חלקים נבאים ב
וטנבאים כל יח וסכפ כסרביס נבויס בשרת משה ב וסיל כסרביס יחיא חסיה משה ב

משה וידבר אל העם את
דברי יהוה ואסף שבעים
איש מוקני העם ויעמד
אתם סביבת האהל וידר
יהוה בענן וידבר אליו
ואנעל מן הרוח אשר עליו
ותקן על שבעים איש הגנים
ויופנוח עליהם הרוח
ותנבא אל איספוי שאר
שנאנטיס פמחנה שם
האחד אל דוד וסם השני
מידד ונתנו עליהם הרוח
ותנבא סביסול אינאו
ותנבא הויתנבא פמחנה
וידד ויעד ויעד למשה
ואמד אלדד ומידד
סחנבא ספמחנה ויען
דושי עבנו משרת משה

מסחריו ואמד אתע
משה כל אסוי ואמד לו
משה המקנא אתה לי
ומייתק כל עם יהוה נבאים
כמיתק יהוה את רוחו
עליהם ויאסף משה אל
המחנה הוא וזקני ישראל
ורוחנס עמאת יהוה וינו
שלוים מן הים ויטיש על
המחנה כדרך יוס כה
וכדרך יוס כה סביבות
המחנה ונבא בתים על
פני הארץ ויקכ העסכר
היוכ ההוא וכל הלילה
וכל יום המחרת ויאסף
אתה שילו הממעט אסף
עשרה חמרים ויישטחו
להם שטוח סביבור

ויני ב סתריה ויסכנהו ינושלים מודים ויבאת ראשו ודבר יי וספני עת עתה סתריה ויסכנהו
חזיתם הפתיה אליהם ויחזקו ויחזקו ויחזקו ויחזקו ויחזקו ויחזקו ויחזקו ויחזקו ויחזקו ויחזקו
דבר אחר ודבר אחר ודבר אחר ודבר אחר ודבר אחר ודבר אחר ודבר אחר ודבר אחר ודבר אחר
כדרך ב וסיל סתריה סתריה סתריה סתריה סתריה סתריה סתריה סתריה סתריה סתריה

דב' כפ'ד יס'ט'הו' ב'וש'ט'ה'ס' כ'ל'נ'כ'ש'ר'ה'י'מ'ט'נ'ת'ו'מ'כ'ו'ן' כ'ר'ג'ת'ה'ם' י'ע'ר'ד'ה'ר'ג'ה'ה'א'ר' י'א'מ'ר' י' ו'י'ס'ט'נ'ה'
ו'י'ח'ר'א'א'ה'ר' ו'י'כ'ר'ים' ו'א'ש'ר'ל'י'פ'ק'ד' י'ב'נ'ע' ע'מ'ד'א'ת'ה'ר' ו'י'ש'ש'ת' י'ס'ר'ד'ב'ת'ו' מ'ד'כ'נ'ח'ר'ב'ג'י'ו' י'ו'א'ת'ם' ב' י'ס'ר' ו'י'כ'ר'ו'ל'א'ו'י'ב'מ'כ'ל'ה'א'ש'

המחנה הכשר עורטבין
ישנה סטרס יכרת ואף
יהוה חרה בעסויד יהוה
בעסמכה רבה מארו
ויקרא את שם המקום
ההוא קברות התאוה כי
שם קברו את הענקה מאו
מקברות התאוה נסעו הענ
תצרות ויהיו בוז צרות
והרבר מריס ואהרן במטה
יל ארות האשה הכשית
איש לקח כי אשה כשית
קדו ענא מרו הרק אד
על ענא מרו יהוה הלא
שבתו צד וישמע יהוה
והאיש משרענו מאד
מכל הארץ אשר ירפני

והוא קברות התאוה כי שם קברו את הענקה מאו מקברות התאוה נסעו הענ תצרות ויהיו בוז צרות

האדמה ויאמר
יהוה פתאם אל משה ואל
אהרן ואל מרים עאו של שתננ
אל אהל מועד ויצאו של שתנ
וירד יהוה בעמוד ענן ועמד
פתח האהל ויקרא אהרן
וכריכו ויצאו שניהם ויאמר
ישמעו נא דברי אבי יהוה
נביאכם יהוה במראה אליו
אתו רענב חלום ארברבו
לאכן עבדי מטה בכלבתי
נאמן הוא אפה אלה ארבר
בו ומראה ילא בחידות
ותמנת יהוה יכיס ומדוע
לא ידאת כל דבר בינברי
במישה ויחר אף יהוה בכ
וילד יהוה ענק סר מעלה אר
והנה מרים מער עתבשיל

נאמן ויכנסו כל יס'ט'הו' ב'וש'ט'ה'ס' כ'ל'נ'כ'ש'ר'ה'י'מ'ט'נ'ת'ו'מ'כ'ו'ן' כ'ר'ג'ת'ה'ם' י'ע'ר'ד'ה'ר'ג'ה'ה'א'ר' י'א'מ'ר' י' ו'י'ס'ט'נ'ה'
ע'י'ת'ו'י'ב'ר' ו'י'ח'ר'ב' ו'י'כ'ר'ים' ו'א'ש'ר'ל'י'פ'ק'ד' י'ב'נ'ע' ע'מ'ד'א'ת'ה'ר' ו'י'ש'ש'ת' י'ס'ר'ד'ב'ת'ו' מ'ד'כ'נ'ח'ר'ב'ג'י'ו' י'ו'א'ת'ם' ב' י'ס'ר' ו'י'כ'ר'ו'ל'א'ו'י'ב'מ'כ'ל'ה'א'ש'

יפה ג רב כסו יסעו מלאמתו הכתם את קולו וילכה עליו תנו מכערים י לנגלה הוא וסימניו לנפלה
נסבילנפ הושראל רחך דחתי לנפלא אשר חזית לנסל לפני ה' הרים ג וסל כותרים לבר מאש יחב א

ונהי בעינינו כחנכים וכן
הייע בעיניהם ויהי שאכל
הערה ויתנו את קולם
ויכזו העם כלילה ההוא
ולנו על משה ועל אהרן
כל בני ישראל ויאמרו
אלהם כל העדה לומתע
בארץ מצרים או במדבר
הזה לומתנו וולמה יהוה
מביא אתנו אל הארץ
הזאת לנפל בחרב נשיע
וטפנו יהיו לבז הלוא טוב
לנו שוב מצרים והיו יאמרו
איש אל אחשנתה ראש
ומשובח מצריניהו ויפל
משה ואהרן ויני פניהם
לפני כל קהו עדת בני
ישראל ויהו שעיניו נו

וכל בני פנה מן התרים
אתה ארץ קרעו כנדיהם
ויאמרו אל כל עדת בני
ישראל לאמר הארץ
אשר עברנו בה לתור אתה
טובה הארץ מאד מאד
אסחפין בני יהוה והביא
אלנו אל הארץ הזאת
ונתנה לנו ארץ אשר הוא
זבת חלב ודבש אך ביהוה
אלהמררו אתם אל
הר או את עם הארץ כי
לחסנו הם סר על כמעלות
ויו זה אתנו אל תראם
ויאמרו כל העדה לדנום
אתם באבנים וכבוד יהוה
נראה באהל לנו עד אלכל
בני ישראל

לחכנו י וסימניו כי לחסותם יחכנו נאכל זה לרבו חסנו נכח יחכנו יס פס אתה בן עד יסמניו
עראת יאטע ישרל יס חרד יכה ארנבד יתערה ערוב יחכס י יתוער כה יערכ יאלתקט כבי ילאושוב חרד את י
ינצו יס י י יסן כל יכאכת י יס חכס י יכר י ילית אחריו חרדק כד י י אחריו חרדק כני י אכר לא יסתו כני

וּשְׁמַע בְּכֹחַ הַיָּמִינִים וְיִשְׁמְעוּ לְקוֹלֵי שִׁירֵי הַיָּמִינִים עַד בְּעֵינַי וְיִשְׁמְעוּ מִן טְרַמְטוֹמָה וְלֹא תִהְיֶה עֵת וְנִשְׁבַּע
כִּי עַתָּה בְּעֵינַי רְאוּבֵנִים עֵינַי וְיִשְׁמְעוּ בְּכֹחַ הַיָּמִינִים וְיִשְׁמְעוּ לְקוֹלֵי שִׁירֵי הַיָּמִינִים עַד בְּעֵינַי

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עַד
אֵנָּה תֵאָצֵעַ הָעַם הַזֶּה וְהוֹעֵד
אֵנָּה לֹא אֲמִינִי בְּכָל
הָאֲתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
בְּקִרְבֵי אֲבוֹתֶיךָ וְאֹרְשֵׁנִי
וְאֶעֱשֶׂה אִתְּךָ לְגוֹי גְדוֹל
וְעַצוֹם מִנִּי וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֵל יְהוָה שְׁמִיעוּ מִעֲרִים
כִּי הֵעֵלִיתְכֶם אֶת הָעַם
הַזֶּה מִקִּרְבֵי וַיֹּאמְרוּ אֵל
יִשְׁבַּח הָאֲרֶץ הַזֹּאת יִשְׁמְעוּ
כִּי אַתָּה יְהוָה בְּקִרְבֵי הָעַם
הַזֶּה אֲשֶׁר עֵינַי כִּעֵין רֵאָה
אֵתָּה יְהוָה וְעַתָּה עֲמֹד
עֲלֵהם וְעֲמֹד עֵינַי אֵתָּה
הַלֵךְ לִפְנֵיהֶם וְיִשְׁמְעוּ
אֶשְׁלִלָהּ יוֹחַמְתָּה אֶת
הָעַם הַזֶּה כִּי אֵשׁ אַחַד

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה שְׁמִיעוּ
אֵת שִׁירֵי הַיָּמִינִים לֹא מִרְיָמָה
יְכַלֵּת יְהוָה לְהֵבִיא אֶת
הָעַם הַזֶּה אֶל הָאֲרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לְהַסִּיחֵם וְיִשְׁחַטֵם
בְּמִדְבַר וְעַתָּה נִגְדַל נָא
כַּח אֲדֹנָי כִּי אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
לֵאמֹר יְהוָה אֲרֶךְ אַפַּיִם
וְרַב חֶסֶד נִשְׂא עֵינַי וְפָשִׁיעַ
וְנָקָה לֹא יִנְקָה פֶקֶד עֵינַי
אֲבוֹתַי עַל בְּנֵי עַל שְׁלֹשִׁים
וְעַל דְּבַעַיִם וְיִסְלַח נָא
לְעֵינַי הַיְנֹסֶה זֶה בְּנִי
חֶסֶד וְכֹא אֲשֶׁר נִשְׂאָתָה
לְעַם הַזֶּה מִמִּעַרְיֵי כוֹעֵד
הַזֶּה וַיֹּאמֶר יְהוָה כִּלְהֵיךָ
כִּי דִבַּרְתָּ וַיֹּאמֶר חִי אֲנִי
וְיִמְלֵא אֲנִי חֶסֶד וְיִשְׁמְעוּ

וְיִשְׁמְעוּ לְקוֹלֵי שִׁירֵי הַיָּמִינִים עַד בְּעֵינַי וְיִשְׁמְעוּ מִן טְרַמְטוֹמָה וְלֹא תִהְיֶה עֵת וְנִשְׁבַּע כִּי עַתָּה בְּעֵינַי רְאוּבֵנִים עֵינַי וְיִשְׁמְעוּ בְּכֹחַ הַיָּמִינִים וְיִשְׁמְעוּ לְקוֹלֵי שִׁירֵי הַיָּמִינִים עַד בְּעֵינַי

כִּי עַתָּה בְּעֵינַי רְאוּבֵנִים עֵינַי וְיִשְׁמְעוּ בְּכֹחַ הַיָּמִינִים וְיִשְׁמְעוּ לְקוֹלֵי שִׁירֵי הַיָּמִינִים עַד בְּעֵינַי וְיִשְׁמְעוּ מִן טְרַמְטוֹמָה וְלֹא תִהְיֶה עֵת וְנִשְׁבַּע כִּי עַתָּה בְּעֵינַי רְאוּבֵנִים עֵינַי וְיִשְׁמְעוּ בְּכֹחַ הַיָּמִינִים וְיִשְׁמְעוּ לְקוֹלֵי שִׁירֵי הַיָּמִינִים עַד בְּעֵינַי

ועל הענין כי כל המעשה הזה הוא כפי מה שיש בו מן המעשה אשר
הוא עשה לאמר יתנום השמים והאדמה והים והכל אשר בהם ויהיו
לעם הזה

מאסתם פה יעמד אצלם
יפלו במדבר החול ובמבצרים
שחורעים במדבר ארבעים
שנה ונשא את עולתכם
עד תספורים סמך בדי
במספר הימים אשר תתם
את הארץ ארבעים יום
יוסל שנה יוסל שנה תשא
את עונותיכם ארבעים
שנה ויריעתם את תעאתי
אני יהוה רכרתי אם לא
זאת אעשה למה ערה הדין
הזאת העערים עלי במדבר
הזה יתמוושם ימרתו
והאנשים אשר שלח
משנה לחב את הארץ
וישם וילתע עליו את כל
הערה להוציא דבה על

הארץ וימתו האנשים
מזאת רבתת ארץ רעה
במנפה לפני הוה וישמע
בנסן וכל בני פנה חיומן
האנשים ההם ההלכים
לתור את הארץ וידבר
מיטה את הדבר יסה אלה
אל כל בני ישראל ויאבדו
העסכא ריווי שכו בכר
ויעלו ארד אשה הר לאנו
העו ועל ינו אל המקום
אשר אמר יהוה כי חטאתי
ויאמר מיטה למה זה
אתם עבדים את פי הוה
והוא לא תעלה ואל תעלו
כי אין יהוה בקרבכם ולא
תנפול פני איביכם כי
העמלקי והכנעני שם

ועל הענין כי כל המעשה הזה הוא כפי מה שיש בו מן המעשה אשר
הוא עשה לאמר יתנום השמים והאדמה והים והכל אשר בהם ויהיו
לעם הזה

חקה אחת ב וסימניהן פקת המסח וכמטפסו כן יעשה חקה לחקה אחת ב כל חכמת פתח חקה אחת יורה אחת שנה
 אחת מדה אחת בלא נקיייה לבית שנה אחת ועוד למתא בלא סימן הפשט וסימן גלית חקא אבישי זולג פלגת עפול •

יעשה לשור האחד או
 לאיל האחד או לשה
 בנבשים או בעוים נמספר
 אשר תעשו ככה תעשו
 לאחד כמספרם כל
 האזרח יעשה ככה את
 אלה להקריב אשה ריח
 נחח ליהוה וזנינו אתכם
 צר או אשר בתוככם
 לדרתכם ועשה אשה
 ריח נחח ליהוה כאשר
 תעשו כן יעשה חקה
 חקה אחת לכם ולצר הנר
 חקת עולם לדרתכם כנס
 כנר יהיה לפני יהוה תודה
 אחת ומטפט אחד יהיה
 לכם ולצר הנר אתכם
 פ

וידבר יהוה אל משה לאמר
 דבר אל בני ישראל ואמרת
 אלהם בכאכם אלה ארץ
 אשר אני מביא אתכם
 שמה יהיה באבלכם מלחם
 הארץ תרימו תרומה
 ליהוה ריח נחח יעריס אתכם
 חלה תרומת רומה כתרומת
 נרן כן תרימו אתה מריאשית
 יעריס אתכם תענו ליהוה
 תרומה לדרתכם
 וכי תשגו ולאתעשו
 את כל המצוות האלה
 אשר דבר יהוה אל משה
 את כל אשר צוה יהוה
 אליכם כיד משה מזה חס
 אשר צוה יהוה והלאה
 לדרתכם ויהיה אסמיני

בנאכם ב חס וסימניהן יק ושכר איתגשת בנאכם ארץ בנאכם פורים • ראשית ערסתכם כתי
 חס חס מראשית ערסתכם כתי וראשית ערסותכם חקא אל בל סוסי • ראשית מראשית וראשית ובעיור
 ערסתינו כתי • מראשית ה יסיע ערסתיכם השנה חס א כל פירות ארצה כנר מראשית לחבריאכם • א

חקה אחת ב וסימניהן פקת המסח וכמטפסו כן יעשה חקה לחקה אחת ב כל חכמת פתח חקה אחת יורה אחת שנה אחת מדה אחת בלא נקיייה לבית שנה אחת ועוד למתא בלא סימן הפשט וסימן גלית חקא אבישי זולג פלגת עפול •

ואל כל העדה וזעו אתו
במשטח כפר שמה
ועשה להו' ויאמר
יהוה אל משה מזה יוסת
מא שנגוס אתו כאבנך
בלהעדה מחוץ למחנה
ויציא את כל העדה אל
מחוץ למחנה וידגמו אתו
באבנים ויסת פאשר צוה
יהוה את משה
ויאמר יהוה אל משה
לאנבי ישראל
ואפרסם אלהם ועשו להם
ציצת על בשר בני חם
לדדחם ונתנו על ציצת
חמה פתלתלת ודחה
לכסל ציצת דאיהם אתו
חמתם את כל סנות יהוה

ועשיתם אתם את הנהו
אחד לכבכם ואחד עיניכם
אשר אתם זנים אחד דחם
למען תסרו ועשיתם את
כל מצותי והייתם קדשים
לאלהים ואני יהוה אלהיכם
אשר הוצאת אתכם
מארץ מצרים לחיות לכם
לאלהים אני יהוה אלהיכם

ויקח קרח בני צחר בן
קהת בולויודתו ואבית
בני אריאבואן בן פלה
בני ראובן ויקמו לפני משה
ואנשים מבני ישראל
חמישים ומאתם נשיאי
עדה קראו מועד אנשי
שבוי קהל על משה

פר

ויקרא פרק 4 פסוק 4
ויקרא פרק 4 פסוק 4
ויקרא פרק 4 פסוק 4

תעט ב' וסינחון האנשים חסד תנקה העמבש לר' אלתמי ג' וסינחון ארבעתם אלמשי העם וזאת
אחד מהם וסינחון האחרות כי ישב אחים יחדו כנפש אחד מהם וזו נא דבר הכבוד

זבת חלב ודבש הביאתנו
אתנו לנו נחלת שרה וזכרם
העני האנשים ההסתפק
לאנעלה היו יחד למשה
מאד ויאמר אליהוה אל
תפן אל מנחתם לא חמוד
אחד מהם נישאתי ולא
הריתי את אחד מהם
ויאמתישה אל קרח אתה
וכל עדתך העלפני יהוה
אתה והם ואהרן מחרי
וקחו איש מחתנו ונתתם
עליהם קטרת והקרבתם
לפני יהוה איש מחתנו
חמישים ומאתים מחתת
ואתה ואהרן איש מחתנו
ויקחו איש מחותנו ויתנו
עליהם אשוישמו עליהם

קטרתו יצמדו פתח אהל
מועד ומישה הוא אהרן ויקהל
עליהם קרח את כל העדה
אלפתח אהל מועד וירא
כבוד יהוה אל כל העדה
וידבר יהוה אל
מישה ואל אהרן לאמר
הכר לו מתוך העדה הזאת
ואכל האתם סכרני עיני
על פניהם ויאמרו אל
אלהי הרוחת לכל בשר
האיש יחדו יחטא ועל
כל העדה תקע
וידבר יהוה אל
מישה לאמר דינו אל
היערה לאמר היעל מסבני
למיטבניך הרת ואבנים
ויקום מישה וידבר אל

לכל בשר וסינחון אלו הדורות לכל בשר אלהי הדורות יתנו יתנו יתנו יתנו יתנו יתנו יתנו יתנו יתנו יתנו
הלך מהלך בטע וסל משה כדא כחנאבנעמ תלתי כויעתא אהרן במחיתוהו חרבי כלומר אהרן
הוא שאר יוסא חרות כל יוסד לאלהי חרות תרתי הם אלהי חרות בנין עילוי לנחמה ארבע חרות כו

ויספרו כי יצאו מצרים ויבאו אל הארץ אשר נשבע לומר לאבותינו
הקדמונים כי יצאם ממצרים ויבאו אל הארץ אשר נשבע לומר לאבותינו
הקדמונים כי יצאם ממצרים ויבאו אל הארץ אשר נשבע לומר לאבותינו

כדנעו פלו על פניהם
ויאמר משה אל אהרן
קח את המחתה ותקע עליה
אש מעל המזבח ושים
קטרת והולך מהרה אל
העדה וכפר עליהם כייצא
הקיעה מלפני יהוה החל
הנגף ויקח אהרן כאשר
דבר משה וירץ אל תוך
הקהל והנה החל הנגף
בעסוידתן את הקטרת וינפו
עליהם ויעמד בין המתים
ובין החיים ותעצר המגפה
ויהיו המתים במגפה ארבעה
עשר אלף ושבע מאות
מלבד המתים על דבר
קרח וישב אהרן אל משה
ותחאהל מעד והמגפה

נעצרה
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל וקח
מאתם מטה מטה לבית
אבמאת כל נשי איהם
לבית אבתם שנים עשר
מטות איש את שמו תכתוב
על מטהו ואת שם אהרן
תכתוב על מטה לוי כי מטה
אחד לדאש בית אבותם
והנחתם באהל מועד לפני
העדות אשר אועד לכם
שמה יהיה האיש אשר
אבתו מטהו יפרח
והשכתה מעל את תלנות
בני ישראל אשר הם מלינים
עליכם וידבר משה אל
בני ישראל ויתעו אליו כי

ויספרו כי יצאו מצרים ויבאו אל הארץ אשר נשבע לומר לאבותינו
הקדמונים כי יצאם ממצרים ויבאו אל הארץ אשר נשבע לומר לאבותינו
הקדמונים כי יצאם ממצרים ויבאו אל הארץ אשר נשבע לומר לאבותינו

כל קריה מעשר במא מעשר והתחנכו בני ישראל וכל מעשרי בני ישראל נחם מעשר הלוי והיה המעשר
מעשר ג בארץ וסכנתו דהו למעשר מכל ולבני ישראל ונהייתו מעשר קירמקור וכל מעשר דכותר

כל מעשר בני ישראל לחלה
חלה עבדתם אשר הם
עבדים את עבדת אהל
מועד יול איק רבו עוד בני
ישראל אל אהל מועד
לשאת חטא למות ועבד
הלו הוא את עבדת אהל
מועד והם ישאו עונם חקת
עולם לדרתיכם וכתוך בני
ישראל לא יחלו נחלה
כי את מעשר בני ישראל
אשר ירימו ליהוה תרומה
נתת ללוים לחלה על
כאמרתם לחם בתוך בני
ישראל לא יחלו נחלה
וידבר יהוה אל משה לאמר
ואל הלויים תברך אמרת

אלהם כיתקחומאת בני
ישראל את המעשר אשר
נתת לכם מאתם בני חלתכם
והרמתם ממנו תרומת יהוה
מעשר מן המעשר וינחש
לכם תרומתכם כרגן מן
הרגן וכמלאה מן היקב
בן תרימונם אתם תרומה
יהוה מכל מעשרתכם
אשר תקחומאת בני
ישראל ונתתם ממנו את
תרומת יהוה לאהרן הכהן
מכל מתנותיכם תרימו את
כל תרומת יהוה מכל חלבו
את מקרשונם ויואמרת
אלהם כהרימכם את חלבו
ממנו ונחשבו ללוים כתבואת
רגן וכתבואת יקבו ואלהם

18:31
כתובות ד ב סל יכ ים וסערה מלכד צמיה 2 יאוס בית ויחל מל מכל מטבכם ינשאת מנותיכם 2
מעשר ים טעמית מל ים לא שיוכלעטות מל לעין כלים זאג לעין עשרה

והיה שם המלך נלד לא נטה
יסיון ויטמא ליעד אשר
נעבד נכד ויאמר אליו
אדום לא תעבר בפינחות
אינא לקראתך ויאמרו
אליו בני ישראל במסלה
נעלה ואם מיניך נשתה
אני ומקני ונתתי מכרסך
איך רב ברנלי אעבדה
ויאמר לא תעבד ויניא
אדום לקראתו בעם ככד
וביה חקדו וימאן אדום
נתנאת ישראל יכד נכד
ויטיטראי מייליה
ויסיע מקדש ויבאו בני
ישראל כל העדה החרה
ויאמר יהוה אל כשהוא

אהרן כהן החרה על נבול
ארין אחס לאמר ויאסף
אהרן אליו נמיו כילא יבא
אל הארין אשר נתת לבני
ישראל על אשר מריתם
את פילמי מריבה יקח את
אהרן ואת אליו עורבנו והיע
את כהן החרה הפיטט
את אהרן את בניו והלבשתם
את אליו עורבנו ואהרן יאסף
ומת שבו ויניטב שיהא שבו
ינוה יהוה וינילו אלה החר
ליני כל העדה ויפיטט
מיטה את אהרן את בניו
וילביט את אהרן אליו עורבנו
ומת אהרן יטכבר אשה החר
וירד מיטה ואליו עורבנו החר
וראו כל העדה בניו עורבנו

והיה שם המלך נלד לא נטה
יסיון ויטמא ליעד אשר
נעבד נכד ויאמר אליו
אדום לא תעבר בפינחות
אינא לקראתך ויאמרו
אליו בני ישראל במסלה
נעלה ואם מיניך נשתה
אני ומקני ונתתי מכרסך
איך רב ברנלי אעבדה
ויאמר לא תעבד ויניא
אדום לקראתו בעם ככד
וביה חקדו וימאן אדום
נתנאת ישראל יכד נכד
ויטיטראי מייליה
ויסיע מקדש ויבאו בני
ישראל כל העדה החרה
ויאמר יהוה אל כשהוא

דני כהן החרה על נבול
ארין אחס לאמר ויאסף
אהרן אליו נמיו כילא יבא
אל הארין אשר נתת לבני
ישראל על אשר מריתם
את פילמי מריבה יקח את
אהרן ואת אליו עורבנו והיע
את כהן החרה הפיטט
את אהרן את בניו והלבשתם
את אליו עורבנו ואהרן יאסף
ומת שבו ויניטב שיהא שבו
ינוה יהוה וינילו אלה החר
ליני כל העדה ויפיטט
מיטה את אהרן את בניו
וילביט את אהרן אליו עורבנו
ומת אהרן יטכבר אשה החר
וירד מיטה ואליו עורבנו החר
וראו כל העדה בניו עורבנו

למנוח ואלה שמות המלכות אשר יקראו עליהם ואלה שמות המלכות אשר יקראו עליהם

למות במדבר כי אכלתם
ואקמיסונפשו קצה בלחם
הקלקל וישראל היה חובבים
את הנחשים השרפים
ונשכו את הנסו וכת עם
רב מישראל ויבא העם
אל משה ויאמרו חטאנו
בידברנו ביהוה ובך התפלל
אל יהוה ויסר מעלינו את
העשיות ותפלל משה בעד
העם ויאמר יהוה אל משה
עשה לדך ישר וישם את
יד נס והיה כל הנסור וראה
את יהוה ויניח משה נפשו
כי ראה ויניח על הנס
והיה אכזר העשית את
אישותי אדני ויהי עשית
וחיית עבדך וישראל

ועשרת את אהרן שליטים
וסכל בית ישראל
וישמעו הכנעני מיד
ערד ישב הנכני באישראל
דרד האתרים וילחב ישראל
וישב ממנו שם זייד ישראל
נדר ליהוה ויאמר אכנת
התקאת העם הזה בירי
והחרבתי את ערדו וישמע
יהוה בקול ישראל ויתקאת
הכנעני ויחרס אתה כואת
ערדו ויקרא שם המקום
חרבה
ויסעו מהר ההר הרוך ים
סוג להבכ את ארץ אחרם
ותקעו נפישת העם בדרך
והכר העם כאלהים וכמשה
לכה העשית נמי נרים

למנוח ואלה שמות המלכות אשר יקראו עליהם ואלה שמות המלכות אשר יקראו עליהם

כאשר יאמר יי אלהים
אל ישראל ויאמר
השם הזה יתקן
וכמו שכתוב
הוא יאמר ויפתח
ומבמות העולם
מזאת הארץ יפתח
על פני השמים
אלה ישראל אל
אל כרחוק כל הארץ
לאמר יאמר הארץ
לא תפסי בשם ה' וכתוב
ישתהמו כארבעה עשר
בד' יי אלהים וכתוב
ולא תהיה הארץ יתקן
עברתם ויאסף סוד
את כל יי אלהים וכתוב
ישתהמו וכתוב וכתוב

כאשר יאמר יי אלהים
בענין עבר יספד וכתוב
על פני מוא כמזרח השמש
משם נסעו וחתנו כחלוצו
מי שנסעו וחתנו מי שנסעו
ארנו ויאמר בסוד ביה
מגיד האמר ביה וכתוב
מזאת הארץ מוא וכתוב האמר
יעקב יאמר בספר מלכות
יהודה אתה ככתוב הויה
הנחלים ארנון ואטר
הנחלים אשר נטה לטבת
עד נשען לנבול מוא
ומשם כארחה הוא הכא
אשר אמר הויה למיש
אמר אתה הויה ואתה להם
מיסו או ישיד
ישתהמו ואתה שירדה ואת

לית ב' תימנן ייפנו ל' תינדה עסם ומה לתתו בשורה סמוך וימננו כי סמיך לתת להלך עסם
כאבלם הילי ענר אשר פמן לתת לדבטה יא אלה כל הם ללל לירג לעשות יענר דרססר אלהי ספר

ויאמר בלעם אלהים
בלק בן בעזר מלך מואב
שלח אליי הנה העם היצא
ממצרים ויבס את עין
הארץ ועתה לכה קנה לי
אתו אולי אוכל לחלום
בזוה שתימיאמר אלהים
אל בלעם לא תלך עמהם
לא תאר את העם כי כבוד
הוא ויקס בלעם בפסך
ויאמר אל שרי בלק לכו
אל ארצכם כי מאן יהוה
לתת להולך עמכם ויקומו
שרי מואב ויבאו אל בלק
ויאמרו מי און בלעם הלך
עמנו ויסיף עוד בלק שלח
שרי סרבים ונכבדים
מאלהו ויבאו אל בלעם

ויאמרו לזכה אמר בלק
בן בעזר אל נא חמנעמהך
אלי ויכבדו אנכדו מאד
וכל אשר תאמר אלו
אעשה ולכה נא קנה לי
את העם הוזהו יע בלעם
ויאמר אל עבדי בלק אם
יתן לי בלק מלא ביתי ונסקי
וזהכל אאוכל לעבד את
פיהוה אלהי לעשור
קטנה או גדולה ויענה
שכונא כוהנס אתם
הלילה הוא רעה מהיסי
יהוה דבר עמי ויבא
אלהים אל בלעם לילה
ויאמר לו אם לקרא לך
באנה אנשים קום לך
אדם ואך אתה תבדו וש

ויאמר בלעם אלהים
בלק בן בעזר מלך מואב
שלח אליי הנה העם היצא
ממצרים ויבס את עין
הארץ ועתה לכה קנה לי
אתו אולי אוכל לחלום
בזוה שתימיאמר אלהים
אל בלעם לא תלך עמהם
לא תאר את העם כי כבוד
הוא ויקס בלעם בפסך
ויאמר אל שרי בלק לכו
אל ארצכם כי מאן יהוה
לתת להולך עמכם ויקומו
שרי מואב ויבאו אל בלק
ויאמרו מי און בלעם הלך
עמנו ויסיף עוד בלק שלח
שרי סרבים ונכבדים
מאלהו ויבאו אל בלעם

בלעם אל הקוד ויסקה
 לחכתה ויוספה מלאך
 יהוה עבדו ויעמד במקום
 עד אשר אינדרך לנטות
 ימין וישמאל ותר אה אתון
 את מלאך יהוה ותר בין
 תחת בליעס ויהר אה
 בליעס ויך את הארנון
 במקל ויפתח יהוה את
 פי הארנון ותאמר לבליעס
 מה עשית לך כיהכיתני
 זה ישרי ישרי לים ויאמר
 בליעס ראיתו כיהתעללה
 בלויי שחרב כירי כן
 עתה הרגעני ותאמר
 האתון אל בליעס הרוא
 אנכי אתה אשר דככת
 עלי מי עזרך עד היום הוה

אדבר אליך אתו תעשה
 ויקסבל עם פכקרו ויחביט
 את אתנו וילך עם שרי
 מאביו ויחר אה אלהים
 כיהולך הוא ויתעב מלאך
 יהוה בדרך לשטן לו
 והוא רכב על אתנו וישני
 געריו עמו ותר אה אתון
 את מלאך יהוה וצב בדרך
 וחרכו של ופיהו ביהו ותט
 האתון מן הדרך ותלך
 בשדה ויך בלעם את
 האתון להטתה הדרך
 ויעמד מלאך יהוה במשיעי
 הכרמים עדר מזה ונדר
 מזה ותר אה אתון את
 מלאך יהוה ותלחין אל
 הקוד ותלחין את רגל

ויסקה בלעם אל הקוד ויסקה לחכתה ויוספה מלאך יהוה עבדו ויעמד במקום עד אשר אינדרך לנטות ימין וישמאל ותר אה אתון את מלאך יהוה ותר בין תחת בליעס ויהר אה בליעס ויך את הארנון במקל ויפתח יהוה את פי הארנון ותאמר לבליעס מה עשית לך כיהכיתני זה ישרי ישרי לים ויאמר בליעס ראיתו כיהתעללה בלויי שחרב כירי כן עתה הרגעני ותאמר האתון אל בליעס הרוא אנכי אתה אשר דככת עלי מי עזרך עד היום הוה

ויבלי את עיני כל עם את כבוד יתורה שלום ה' ימים עלה הניח את אהרן עליו את כיבוד לאמר שלום
 פעמים בשנה יפסקתה והכליעת על עול ועל זבד הים כל שש וששונה לאפי ג' ימים ויבא יסוד את עיני כל עם יקרא
 ארבעים ימים ארבעים ימים

החסכה סכנת לעשות
 לך כה ויאמר לא ויניח
 יהוה את עיני כל עם
 ודא את מלאך יהוה נזכ
 בדרך וחרפו שלמה ביה
 ויקד וישתחו לאפיו ויאמר
 אליו מלאך יהוה על מה
 חבית את ארעך זה שלוש
 רגליס הנה אנכי יצאתי
 לשטן כי ירטה הדרך לעד
 ותבאני האתן וחס לפני
 זה של שרגלים אולי
 נסתה מפני כי עתה גם
 אתכה הרגתי ואותה
 החייתני ויאמר כל עם אל
 מלאך יהוה חטאתי כי
 לא ידעתי כי אתה נזכ
 לקראת פירך ויענה אם

רע בעיניך אשוכה לך
 ויאמר מלאך יהוה אל
 כל עם לך עם האנשים
 ואפס את הדבר אשר
 אדבר אליך אתו תרוב
 וילך כל עם ימים שרי בלן
 וישמע בלן כי בא כל עם
 ויצאל לקראתו אל עז
 מאב אשר יל נכח
 אמן אשר בקצה הנכח
 ויאמר בלן אל כל עם
 הלא שלח שלחתי אליך
 לקראתך למה לא חלת
 אלי האמנס לא אובל
 בכך ויאמר כל עם אל
 שלקחה נאתי אליך
 ענה חיכל אובל דבר
 מאומה הדבר אשר ישנים

ואותה ב כל ויפגזון נסאנכה הרגתי ויאמר ביום שמוע גשתי חיות ג' הם בלעם יספוק ויאמר ויהי חיותם
 את אבי ויטנאם ויחיותם אתם של חיות ב ויפס הנה באתו אליך ויכליני אליה ויחיותם חיותם של האמנס ו יפס
 האמנס לאמנס ויחיותם חיותם של חיות ויפס הנה באתו אליך ויכליני אליה ויחיותם חיותם של האמנס ו יפס

הם נחלקה ופסקה ומסר אל כלל להחליקה לך נראה פנים כי מספר ה' ה' סופנה רשונה ויהיה
נענו ליעוץ כיסוד הפעולה את ה' ה' סוף ופסימות ישראל עם ישראלים נגעה וא' תפסת וא' ופסת וכלל הם

עפר יעקב ומספר את
רבעי ישראל תמת נפש
מות ישראלים ותהי אחרית
כמהו ויאמר בלק אל
בלעם מה עשית לילקב
אבי לקחתך ומהנה ברכת
ברך וישעו ויאמר הלא
את אשר ישיסיהו הבפי
אתו אשר לברך ויאמר
אל בלק לדנא אתי אל
מקום אחד אשר תראנו
משם אפס קצתו תראה
וכלו לא תראה וקבנול
משסו ויקחהו שרה צפיה
אלדא שתפסנו וכן שבעה
מזבח תועל פר ואיל
במזבח ויאמר אל בלק
הדני נככה על עלתך

ואנכי אקרחהו ויקר
יהוה אל בלעם וישיס דבר
בפיו ויאמר טוב אל בלק
וכה תדבר ויבא אליו ודגו
נעב על עלתו וישרי מואב
אתו ויאמר לו בלק מה
דבר יהוה וישא מסרו
ויאמר קום בלק ושמע
האזינה עדיבט צפרו לא
איש אלו יכזבו אדכ
ויתנחכה הוא אמר ולא
ייצטה ודבר ולא יקמנה
תנה כרך לקחת זכר ולא
איש יבנה ולא הכיט את
ביעקב ולא אראה עמל
בישראל יתוה אלהו עמו
ותרועת מלך בוני אל
סוינאם כמזרים כתיבת

אליאש ב' ופסי וקחהו שרה צפיה ויקחהו שרה צפיה ויקחהו שרה צפיה ויקחהו שרה צפיה
דני ויעב שרה צפיה ויעב שרה צפיה ויעב שרה צפיה ויעב שרה צפיה ויעב שרה צפיה
הטתה אלהו ויעב שרה צפיה ויעב שרה צפיה ויעב שרה צפיה ויעב שרה צפיה ויעב שרה צפיה

היה זה יחיד ויהיה יחידים ויהיה יחידים
איתן ב כל מה שכתבתי אל ה' ויהיה יחידים ויהיה יחידים

ויש ב יחידים ויהיה יחידים ויהיה יחידים
כיום ויהיה יחידים ויהיה יחידים ויהיה יחידים

ועינים מיראנו ולא עתה
אשורנו ולא קרוב הדרך
פוכב מיעקב וקום שבט
מישראל ומחין פארני
מואב וקדקד כל בני שת

והיה אדום ירשה והיה
ירשה שיעור איכו וישראל
עשה חילו ויורד מיעקב
וחאבד שרד מעד ויורא
את עמלק וישא משלו
ויאמר ראשית נויס עמלק
ואחריתו עדי אבד ויורא
את הקניז וישא משלו
ויאמר איתן מושבך ושיס
בסלע קנדי כי אכי היה
לבער מין ערמה אשור
תשכר וישא משלו ויאמר
אימי יהיה משמו אל

וישב ישראל ביטטיו וחל
העב לזנות אל בנות מואב
ותקראן לעב לזבח אלהיו
ויאכל העב וישתרחו
לא אלהיו ויעמד ישראל
לבעל פעור ויחר אף יהוה
בישראל ויאמר יהוה אל
משה הקח את כל ראשי
העכו והקע אותם ליהוד
ונר השמש וישב חרון אף
יהוה מישראל ויאמר משה
אל שפט ישראל הרגו
איטאניזו הנזמר סלבי

ויש ב יחידים ויהיה יחידים ויהיה יחידים
כיום ויהיה יחידים ויהיה יחידים ויהיה יחידים

מושק ב וכל ויסכחון הנה משכנתא ראי איתו פישבו יכפרתו * ורש בל פה רש ו ישר חסיה יסכ מוחו
כיישגט טוט סתין שטי יד סתרים וספו כליכב יטכיהו רסיאית כלישכיהו רס ככב כל דורא איתו י
עמה ר יסל אשר סעב ע סתל י מתנינו יתקרא ה ב כס ותיא י יתקראת יסס יתקראת יתקראת יתקראת
יהוה סטטט סכ ב כת ויקראת יתקראת יתקראת יתקראת יתקראת יתקראת יתקראת יתקראת יתקראת

אמר אל הויכעם ואלו ישעיהו בראשית תבא ביום אשר יבא אל כל בני ישראל ואל כל בני ישראל ואל כל בני ישראל

פוער יזעה איש מבני ישראל באוקרב אל אחי את המדינת לעני משה ולעני כל עדת בני ישראל והמה נכיס פתח אהל סועד יורא פניח סבאל עור באהרן הכהן וקסמתוד העדה ויקח רמח בידו ויבא אחר איש ישראל אל הקנה ודקר את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתהות עזר המנפה מעל בני ישראל ויהיו הפתיכ במנפה ארבעה ועשרים אלף ודבר יהוה אל משה לאמר פניח סבאל עור באהרן הכהן השיב את חמרני

מעל בני ישראל פקנאו את קנאתי מתוכם ולא כלית את בני ישראל בקנאתי למאמר תענינני לזאת כרית ישראל ויחיתה לזולתו עין אחריו ברית כהנת עולסתת אשר קנא לאלהיו וכפר על בני ישראל ויטס איש ישראל המכה אשר הפה את המדינת זמר בסלוא נשיא בית אב לשמעני ויטסה אשה המכה המדינת כובי בת צוד ראש אמה בית אב במדינה הוא ודבר יהוה אל משה לאמר צוד את המדינים והביתם את בני צוד ריכהם לכם

אמר אל הויכעם ואלו ישעיהו בראשית תבא ביום אשר יבא אל כל בני ישראל ואל כל בני ישראל ואל כל בני ישראל

אלה הן שמות האבות אשר באו אל ישראל ואלה שמות האבות אשר באו אל ישראל
הנשיא ואת המלכות ואת השופטים ואת הנביאים ואת המלכים ואת השופטים ואת הנביאים ואת המלכים

ומאתים איש ויהיו לכם
ובני קרח לאמתו
בני שמעון למשפחתם
למזאל משפחת הגמזאלי
למין משפחת הימיני
ללזן משפחת הכיני לזרח
משפחת הזרחי לשאול
משפחת השאולי אלה
משפחת השמעני שנים
ועשרים אלה ומאתים
בניו למשפחתם
לזפון משפחת הצפוני
לחני משפחת החני לזוני
משפחת השוני לאזני
משפחת האזני לערי
משפחת הערי לארוד
משפחת הארודי לאראלי
משפחת האראלי אלה

משפחת בניו לפקדיהם
ארבעים אלה וחמש מאות
בני יהודה עד ואונן
וימת עד ואונן בארץ בניעין
ויהיו בני יהודה למשפחתם
לשלח משפחת השלני
לפרץ משפחת הפרצי
לזרח משפחת הזרחי ויהיו
בני פרץ לחצרן משפחת
החצרני לחמול משפחת
החמולי אלה משפחת
יהודה לפקדיהם שישה
ושבעים אלה וחמש מאות
בני יששכר
למשפחתם תולע משפחת
ותולעי תפוח משפחת
תפוחי לישב משפחת השבני
לישב משפחת השמרני

ואלה שמות בני ישראל אשר באו אל ישראל ואלה שמות האבות אשר באו אל ישראל
הנשיא ואת המלכות ואת השופטים ואת הנביאים ואת המלכים ואת השופטים ואת הנביאים ואת המלכים

והיה כי יבנה בית המקדש ויהיו בני ישראל שוכנים בו ויהיו בני ישראל שוכנים בו ויהיו בני ישראל שוכנים בו

אלה משפחת יששכר
לפקדיהם ארבעה ושישים
אלהו של שמאות
בני זבולג למשפחתם
לסדר משפחת הסררי
לאחז משפחת האלני
ליחאל משפחת החילאלי
אלה משפחת הזבולני
לפקדיהם שישים אלה
וחמשמאות בני
יוסף למשפחתם מנשה
ואפריסי בני מנשה למכיר
משפחת המכירי ומכיר
הזוליר את גלעד לגלעד
משפחת הגלעדי אלה בני
גלעד איעזר משפחת
האיעזרי לה לקמשפחת
החלקיו ואשריאל משפחת

האשראלי וישכם משפחת
השכמי וישמיד עמשפחת
השמיד עיו וחפר משפחת
החפרי ויצלפחד בן חפר
לאהזל ובני כי אסבנות
וישם כנות יצלפחד מחלה
ונעה חגלה מלכה ותרצה
אלה משפחת מנשה
ופקדיהם שנים וחמשים
אלהו ושבעמאות
אלה בני אפרים
למשפחתם לשותלח
משפחת השתלחי לבנר
משפחת הבכרי להרזן
משפחת התחני אלה בני
שותלח לערן משפחת
הערני אלה משפחת בני
אפרים לפקדיהם שנים

והיה כי יבנה בית המקדש ויהיו בני ישראל שוכנים בו ויהיו בני ישראל שוכנים בו ויהיו בני ישראל שוכנים בו

והיה כי יבנה בית המקדש ויהיו בני ישראל שוכנים בו ויהיו בני ישראל שוכנים בו ויהיו בני ישראל שוכנים בו

בני ישראל ויששכר ויהיו בני ישראל שוכנים בו ויהיו בני ישראל שוכנים בו ויהיו בני ישראל שוכנים בו

וְשֵׁשׁ אֱלֹהִים וְשֵׁשׁ אֱלֹהִים וְשֵׁשׁ אֱלֹהִים וְשֵׁשׁ אֱלֹהִים וְשֵׁשׁ אֱלֹהִים וְשֵׁשׁ אֱלֹהִים
בְּתוֹךְ שֵׁשׁ אֱלֹהִים וְשֵׁשׁ אֱלֹהִים וְשֵׁשׁ אֱלֹהִים וְשֵׁשׁ אֱלֹהִים וְשֵׁשׁ אֱלֹהִים וְשֵׁשׁ אֱלֹהִים

וְשֵׁשׁ אֱלֹהִים וְשֵׁשׁ אֱלֹהִים
אֱלֹהֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּחְתָּם
בְּנֵי בְנִמָן לְמִשְׁפַּחְתָּם
לְבָלַע מִשְׁפַּחַת הַכְּלָעִי
לְאִשְׁכּוֹל מִשְׁפַּחַת הָאֲשְׁכּוֹלִים
לְאֶחָד מִשְׁפַּחַת הָאֶחָדִים
לְשִׁפּוֹסִים מִשְׁפַּחַת הַשּׁוֹפְמִים
לְחֹפְסִים מִשְׁפַּחַת הַחֹפְסִים
וְהַזְבֵּנִי בְלַע אֲרָד וְנַעֲמָן
מִשְׁפַּחַת הָאֲרָדִים לְנַעֲמָן
מִשְׁפַּחַת הַנְּעָמִים אֱלֹהֵי בְנֵי
בְנִמָן לְמִשְׁפַּחַת סוּפְרָה
חֲמֵשׁ וָאָרְבַּעִים אֱלֹהִים
וְשֵׁשׁ אֱלֹהִים
אֱלֹהֵי בְנֵי דָן לְמִשְׁפַּחְתָּם
לְשׁוֹחִים מִשְׁפַּחַת הַשּׁוֹחִים
אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת דָּן לְמִשְׁפַּחְתָּם
כִּי מִשְׁפַּחַת הַשּׁוֹחִים

לְפָקְדֵיהֶם אֲרַבְעָה וְשֵׁשׁ
אֱלֹהֵי אֲרַבְעֵי מֵאוֹת
בְּנֵי אִשָּׁר לְמִשְׁפַּחְתָּם
לִימְנָה מִשְׁפַּחַת הַיְמָנָה
לִישׁוּי מִשְׁפַּחַת הַיְשׁוּיִים
לְבָרְיָעָה מִשְׁפַּחַת הַבְּרִיעִים
לְבְנֵי כְרִיעָה לְחֵבְרָה מִשְׁפַּחַת
הַחֵבְרִים לְמַלְכֵי אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת
הַמַּלְכִּים אֱלֹהֵי יוֹסֵפֶת אֲשֶׁר
יָרַח אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי
אִשָּׁר לְפָקְדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה
וְחֲמִשִּׁים אֱלֹהֵי אֲרַבְעֵן
מֵאוֹת בְּנֵי נַפְתָּלִי
לְמִשְׁפַּחְתָּם לְיַחֲזָאֵל
מִשְׁפַּחַת הַיַּחֲזָאֵלִים לְנֹנִי
מִשְׁפַּחַת הַנְּנִיִּים לְיִצְרָחֵל
מִשְׁפַּחַת הַיִּצְרָחֵלִים לְשִׁלֵּחַ
מִשְׁפַּחַת הַשְּׁלִיחִים אֱלֹהֵי

בְּתוֹךְ שֵׁשׁ אֱלֹהִים וְשֵׁשׁ אֱלֹהִים וְשֵׁשׁ אֱלֹהִים וְשֵׁשׁ אֱלֹהִים וְשֵׁשׁ אֱלֹהִים וְשֵׁשׁ אֱלֹהִים

שלהת א כל המנוחן כאלה תעשו ליום ועשו את הכבש ואת המנוחה לחם הכי ערכת והחריב הכי קרוב יבעת כתי וכל אור
הבעת כתי ויזלסר רבעית כתי תרומה כל בתרי ערני ולעני הרביעת הארז הרביעת כתי וכל פליכ בכרי כביש דורס התביעת כתי

עלה ליהוה פרים בניבקר
שנים ואיל אחד ושבעה
כבשים בני שנה תמימם
יהיו לכם וזמנחתם סלת
בלולה בשמן שלשה
עשר נים לפר ושני עשר נים
לאיל תעשו ושני עשרון עשרון
תעשה לכבש האחד
לשבעת הכבשים ושני עיר
חטאת אחד לכפר עליכם
מלבד עלת הבקר אשר
לעלה התמיד תעשו את
אלהיכאלה תעשו ליום
שבעת ימים לחם אשה
ריחניחח ליהוה על עלת
התמיד יעשה ונסכו וזבוח
השכיני מקראקד שיהיה
לכם כל מלאכת עבודה

222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300

לא תעשו וזבוח
תפודים בהקר יכנס מנוחה
חדשה ליהוה כי שבעת ימים
מקראקד שיהיה לכם כל
מלאכת עבודה לא תעשו
והקרבתם עלולה לריח
ניחח ליהוה פרים בניבקר
שנים ואיל אחד ושבעה
כבשים בני שנה וזמנחתם
סלת בלולה בשמן שלשה
עשר נים לפר האחד שני
עשר נים לאיל האחד עשרון
עשרון לכבש האחד לשבעת
הכבשים ושני עיר עזים אחד
לכפר עליכם מלבד עלת
התמיד וזמנחתם עזים תמימם
יהיו לכם ונסכיהם
ובחרית השביע באחד

החודש ימסר וזבוחים פרים בניבקר שנים ואיל אחד ושבעת כבשים בני שנה וזמנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשר נים לפר ושני עשר נים לאיל תעשו ושני עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים ושני עיר חטאת אחד לכפר עליכם מלבד עלת הבקר אשר לעלה התמיד תעשו את אלהיכאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריחניחח ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו וזבוח השכיני מקראקד שיהיה לכם כל מלאכת עבודה

הלועז ומי שחם עליו ויאמר ויהי כבודי ויהי כבודי ויהי כבודי ויהי כבודי
ויהי כבודי ויהי כבודי ויהי כבודי ויהי כבודי ויהי כבודי ויהי כבודי

לחדש מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו וזכרתם יהיה
לכם ויגשיתם עלה לריח
ניחח ליהוה פר בן בקר
אחד איל אחד בכשים פנע
שנה יטבעה המים וזמנתם
סלת כלולה בשמן שליטה
עשר ניכל לפר שני עשר ניכ
לאיל ויגשרון אחד לכבש
האחד לטבעת הכבשים
ושעיר עזים אחד חטאת
לכפר עליכם מלבד עלת
החדש וזמנתה ועלת
התמיד וזמנתה ונסביחם
כמי שפנט לריח ניחח
אשה ליהוה
ובעשור לחדש השביעי

חזה מקרא קדש יהיה
לכם ויעניתם את נפשותיכם
כל מלאכה לא תעשו
והקרבתם עלה ליהוה
ריח ניחח פר בן בקר אחד
איל אחד בכשים פנע
שבעה המים יהיו לכם
וזמנתם סלת כלולה בשמן
שליטה יגשרון לפר שני
עשר ניכ לאיל האחד
עשרון עשירי לכבש
האחד לטבעת הכבשים
ושעיר עזים אחד חטאת
מלבד חטאת הכפריים
ועלת התמיד וזמנתה
ונסביחם וזמנתה
יעשר וזכרתם השביעי
מקרא קדש יהיה לכם כל

כל אורית ויהי כבודי ויהי כבודי ויהי כבודי ויהי כבודי ויהי כבודי ויהי כבודי
ויהי כבודי ויהי כבודי ויהי כבודי ויהי כבודי ויהי כבודי ויהי כבודי
עליו כבודי ויהי כבודי ויהי כבודי ויהי כבודי ויהי כבודי ויהי כבודי
ויהי כבודי ויהי כבודי ויהי כבודי ויהי כבודי ויהי כבודי ויהי כבודי

זמן הרש לטאת ליל ושל הטאת הפסד השער הטאת אלה בכורים אורה עני סאדו תרועה ושל עיר עיני עש ומכירים
ומרועה הרבה יולם כרדו נסד כלכד עלת הכפרה תרועה מלכר עתה הרש ימורים חכה עלת הכפרה ושל עיר חמדי

מלאכת עבדה לא תעשו
וחנתם חג ליהוה שבעת
ימים וחקרבתם עלה
אשחר רח נחח ליהוה
פרים בניבקר שלשה
עשר אילים טנים ככשים
בנישנה ארבעה עשר
תמימים יהיו ומנחתם סלת
בלולה בשמן שלשה
עשר נים לפי האחר
לשלושה עשר פרים שני
עשר נים לאל האחר
לשני האילים ועשרון
עשרון לכבש האחר
לארבעה עשר ככשים
ושיניר עזים אחר הטאת
מלכד עלת חתמיד מנחתה
ונסכהו וביזכ

חשני פרים בניבקר טנים
עשר אילים טנים ככשים
בנישנה ארבעה עשר
תמימים ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילים ולככשים
במספרם כמטפטי ושיניר
עזים אחר חטאת מלכד
עלת חתמיד ומנחתה
ונסכיהו וביזם
השלישי פרים עשרה
יגשר אילים טנים ככשים
בנישנה ארבעה עשר
תמימים ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילים ולככשים
במספרם כמטפטי ושיניר
חטאת אחר מלכד עלת
התמיד ומנחתה ונסכהו
וביזכרביני פרים

הרש וסכובכורים פרים בניבקר טנים ושל הטאת הפסד השער הטאת אלה בכורים אורה עני סאדו תרועה ושל עיר עיני עש ומכירים
ימ טנה וסכובכורים פרים בניבקר טנים ושל הטאת הפסד השער הטאת אלה בכורים אורה עני סאדו תרועה ושל עיר עיני עש ומכירים
חראשון שלשן וביזכרביני פרים בניבקר טנים ושל הטאת הפסד השער הטאת אלה בכורים אורה עני סאדו תרועה ושל עיר עיני עש ומכירים
עניר ושל עיר עיני עש ומכירים

היום תביעו ב יום שבתו מיום עשרה עשרה ימים נבחרו ליהנות מן היום הזה
ועליו שבת היום שבתו יום אשתי יום שבתו יום אשתי יום שבתו יום אשתי

עשרה אילים שנים נכשים
בני שנה ארבעה עשר
תמימים ונחתם ונסכיהם
לפרים לאילים ולכבשים
במספרם כמי שפטו ושעור
עזים אחד חטאת מלכד
עלת התמיד מנחתה ונסכה
וביום החמישי פרים
השניה אילים שנים נכשים
בני שנה ארבעה עשר
תמימים ונחתם ונסכיהם
לפרים לאילים ולכבשים
במספרם כמי שפטו ושעור
חטאת אחד מלכד עלת
התמיד ומנחתה ונסכה
וביום הששי פרים
שמונה אילים שנים נכשים
בני שנה ארבעה עשר

תמימים ונחתם ונסכיהם
לפרים לאילים ולכבשים
במספרם כמי שפטו ושעור
חטאת אחד מלכד עלת
התמיד מנחתה ונסכיה
וביום השביעי פרים
שביעה אילים שנים נכשים
בני שנה ארבעה עשר
תמימים ונחתם ונסכיהם
לפרים לאילים ולכבשים
במספרם כמי שפטו ושעור
חטאת אחד מלכד עלת
התמיד מנחתה ונסכה
וביום השמיני
עזרת תהיה לכם כל
מלאכת עבודה לא תעשו
והקרבנות עלה אשה רוח
נחה ליהוה פר אחד אגד

ואלו הימים היום שבתו יום שבתו יום שבתו יום שבתו יום שבתו יום שבתו יום שבתו יום שבתו
יום שבתו יום שבתו יום שבתו יום שבתו יום שבתו יום שבתו יום שבתו יום שבתו
יום שבתו יום שבתו יום שבתו יום שבתו יום שבתו יום שבתו יום שבתו יום שבתו
יום שבתו יום שבתו יום שבתו יום שבתו יום שבתו יום שבתו יום שבתו יום שבתו

למנחתכם ב חס נגלה וסינינהו לבר מנדרים כי אסתעלו יעלות יז וזכר כל בנייתו כמי ערנס ב סל בתו
יסכ אר העט הו וניוס טכחתנס יז חס אי מערנס יז כסו בתו כרס בתה רוסו סס יסי עיס מאתים ימרתס ינס כהסו

אחר כבשים בני שנה שנייה
תמימם ומנחתם ונסכיהם
לפר לאיל ולכבשים נמספוס
כמשפט ויש יצר חטאת
אחר מלכר עלת התמיד
ומנחתה ונסכה אלה
תנישו ליהוה במזעריכם
לבר מנדרים ונדרתים
לעלתיכם ולמנחתים
ולנסכיהם ולשלמיכם
ויאמר משה אל בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה את
בני ישראל
ודבר משה אל ראש
המטות לבני ישראל לאמר
זה דבר אשר צוה יהוה
איש כי ידרדר לדור
אוהשבע שבינה לאסר

ב
א
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

אסר על נפש ולא יחל
דברו ככל היציא מפיו ינישו
ואשה כיתדר נדר ליהוה
ואסרה אסר בבית אביה
בנעריה וישמיע אביה
את נדרה ואסרה אשר
אסרה על נפשה והחריש
לה אביה וקמו כל נדריה
וכל אסר אשר אסרה על
נפשה יקום ואסרה יא
אביה אתה ביום שמעו נל
נדריה ואסרין אשר אסרה
על נפשה לא יקום והוה
יסלח לה כיהניא אביה
אתה ואסרה הוה לאיש
ונדרה עליה או מכטא
שמעו אשר אסרה על
נפשה וישמיע ישה ביום

וכתוב וסינינהו לבר מנדרים כי אסתעלו יעלות יז וזכר כל בנייתו כמי ערנס ב סל בתו
יסכ אר העט הו וניוס טכחתנס יז חס אי מערנס יז כסו בתו כרס בתה רוסו סס יסי עיס מאתים ימרתס ינס כהסו

שמעו שבעת כל אם כפא כל יעלה כרת שבעת אלהים יקמו ו הם ושיבן ושבע אישה ביום שמעו ילכו ונחנעו ים כדארפס
הסט לבנו משה מתיס כל יחיו לא יקבו אשרים ויפססו וישעסו כס שפסו יקפו ויספסו לנפססו י

שמעו והחריש להוקמו
נדריה ואסרה אשר אסרה
על נפשה יקמו ואם ביום
שמע אישה יניא אותה
והפר את נדרה אשר עליה
ואת מבטא שפתיה אשר
אסרה על נפשה ויהוה
יסלח לה ונדר אלמנה
וגרושה כל אשר אסרה
על נפשה יקום עליה ואם
בית אישה נדרה או אסרה
אסר על נפשה בשבעה
וקמו אישה והחריש לה
לא הניא אתה וקמו כל
נדריה וכל אסר אשר
אסרה על נפשה יקובו
ואסרה פר יסר אתם אישה
ביום שמעו וכל מיניא שבעת

לנדריה ול אסר נפשה
לא יקום אישה הפרס
ויהוה יסלח לה וכל נדר
וכל שבעת אסר לענת
נפש אישה יקמו ואישה
יפרנו ואסרה חר שיחריש
לה אישה מקום אליו
והקים את כל נדריה או
את כל אסריה אשר עליה
הקים אתם כיה חרש לה
ביום שמעו ויאסרה פר יסר
אתם אחרי שמעו ונישא
את עונה ואלה החקים
אלה צוה יהוה את משה
בין איש לאשתו בין אב
הבן ערית בית אביה
בן דהוה אל משה לאסר

והחריש לה וקמו
אשר עליה ויהוה
יסלח לה ונדר
אלמנה וגרושה
כל אשר אסרה
על נפשה יקום
עליה ואם בית
אישה נדרה או
אסרה אסר על
נפשה בשבעה
וקמו אישה והחריש
לה לא הניא אתה
וקמו כל נדריה
וכל אסר אשר
אסרה על נפשה
יקובו ואסרה פר
יסר אתם אישה
ביום שמעו וכל
מיניא שבעת

שמעו שבעת כל אם כפא כל יעלה כרת שבעת אלהים יקמו ו הם ושיבן ושבע אישה ביום שמעו ילכו ונחנעו ים כדארפס
הסט לבנו משה מתיס כל יחיו לא יקבו אשרים ויפססו וישעסו כס שפסו יקפו ויספסו לנפססו י

עבד ה' של בלש וסיניחון וראתה אתה נקם מקטבני ישראל יתנו ראו אתה לאתה רוב עמדי ואתה
ואת בני ישראל ואת בני ישראל ואת בני ישראל ואת בני ישראל ואת בני ישראל ואת בני ישראל

נקם נקמת בני ישראל
מאת המדינים אחר תאמץ
אל עמיד וידבר משה
אל העם לאמר החלצו
מאתכם אנשים לצבא
ויהיו על מדין לתת נקמת
יהוה במדין אלה למטה
אלה למטה לכל מטות
ישראל תשלחו לצבא
ומסרו אל פי ישראל
אלה למטה שנים עשר
אלה חלוצי צבא וישלח
אתם משה אלה למטה
לצבא אתם ואת פניכם
באל עזר הכהן לצבא
ובלי הקדש והעצרות
התרועה בירווי צבא ועל
מדין באשר ינה יהודה

את משה ויהרנו כל זכר
ואת מלכי מדין הרנו על
חל ליהם את אוי ואת רוקם
ואת עזר ואת חור ואת רבי
חמשת מלכי מדין ואת
בלעם כובעור הרנו בחרב
וישבנו בני ישראל את נשי
מדין ואת טפם ואת כל
בהמתם ואת כל מקניהם
ואת כל חילם כבזו ויוואתם
עריהם כמו שבתם ואת
כל טירתם שרפו כאש
ויקחו את כל השלל ואת
כל המלקוח כארס וכנומה
ויבאו אל משה ואל אל עזר
הכהן ואל יצרת בני ישראל
אתה שבי ואת המלקוח
ואת השלל אל המחנה

ויבאו וישלחו וישלחו וישלחו וישלחו וישלחו וישלחו וישלחו וישלחו וישלחו וישלחו
כתיב וישלחו וישלחו וישלחו וישלחו וישלחו וישלחו וישלחו וישלחו וישלחו וישלחו

ספד דרש עמי בסוף וסיכי כלבט אשר הוא חיווהלת מעשה אלהים והנשר אשר ינעכר סמא בסכודת סכוד
ליריב שמחת המהל ייהלויכ סכמו את יריהם ונטש ארס ומסנה רב יאיר בן ששה יא אלהיך הוא ענה לפטר

חלק היצאים בצכא מספר
היצאן של שמאות אלה
ושלשים אלה ושבעת
אלפים וחמשים מאות ויהו
המכס ליהוה מן היצאן
שש מאות חמשים ושבעים
והכקר ששה ושלשים
אלה ומכסם ליהוה שנים
ושבעים וחמשים שלשים
אלה וחמשים מאות ומכסכ
ליהוה אחר ושלשים ונפיש
ארס ששה עשר אלה
ומכסם ליהוה שנים ושלשים
נפשו ויתן משה את מכס
תרומת יהוה לאל עזר חזקו
כאשר צוה יהוה את משה
ומפח צית בני ישראל אשר
חנה משה מן האנשים

100
100

100
100

100
100

היצאים ויהוה מחצית
העדה מן היצאן שלש
מאות אלה ושלשים אלה
שבעת אלפים וחמשים מאות
ובכקר ששה ושלשים אלה
וחמשים שלשים אלה
וחמשים מאות ונפיש ארס
ששה עשר אלה ויקה
משה ממחצית בני ישראל
את האחר מן החמשים
מן הארס ומן הכהמה ויתן
ארס ללויים שמרי מטמרת
משכן יהוה כאשר צוה
יהוה את משה ויקרבו אל
משה הפקדים אשר
לא לפי היצאן אשר האלפים
ולשרי המאות ויאמר אל
משה עבדך נישא את

100
100

בצכא דרש עמי בסוף וסיכי כלבט אשר הוא חיווהלת מעשה אלהים והנשר אשר ינעכר סמא בסכודת סכוד
ליריב שמחת המהל ייהלויכ סכמו את יריהם ונטש ארס ומסנה רב יאיר בן ששה יא אלהיך הוא ענה לפטר

כעשה יי' עמו ימים כלכל כעשה והתקיימה בקרבו ולא היה למעדים כי אמר פגעה לעשותו כמקדומו כמקדומו
כעשה יי' עמו ימים כלכל כעשה והתקיימה בקרבו ולא היה למעדים כי אמר פגעה לעשותו כמקדומו כמקדומו

ראש אנשי המלחמה
אשר בידנו ולא נפקד
מפני איש ונקרב ארץ
קרב יהוה איש אשר
מיצא כל זהב אינעדה
וימיד טבעת עניל וכומ
לכפר על צפיהו לפני
יהוה ויקח משה ואלעזר
הכהן את הזהב מאתם כל
כלים עשהו והיה כל זהב
התרומה אשר הרימו
ליהוה ששה עשר אלה
שכניצמאות וחמשים שקל
מאת שרי האלפים ומאת
שריה מאות ואנשי הצבא
בזו איש לו ויקח משה
ואלעזר הכהן את הזהב
מאת שרי האלפים ומאת

וכא אתו אל אהל מועד
וזכרון לבני ישראל לפני
יהוה
ומקנה רבה היה לבני ראובן
ולבני גד ועצוס מאד ודא
את ארץ יעזר ואת ארץ
גלעד והנה המקום מקום
מקנה היו וכא בני גד וכני
ראובן ויאמרו אל משה
ואל אלעזר הכהן ואל
נשיאיה עדה לאמר יי'
עטרות ודיבון יעזר ונמח
וחשבון ואלעזר ושכב
ויכו ובעזיה ארץ אשר
הכה יהוה לפני עדה
יישראל ארץ מקנה הוא
ולעבדיך מקנה
ויאמרו אסני צאנו

ויאמרו אסני צאנו ויבנו בני ישראל ימים ימים ויבנו בני ישראל ימים ימים ויבנו בני ישראל ימים ימים
ויאמרו אסני צאנו ויבנו בני ישראל ימים ימים ויבנו בני ישראל ימים ימים ויבנו בני ישראל ימים ימים

ויקרא אל משה ואלה שמות בני ישראל אשר יקראו בשמותיהם ואלה שמות בני ישראל אשר יקראו בשמותיהם

חזבעינך יתן את הארץ
הזאת לעבדך לאחזה
אלהעבדני אתה הדרין
ויאמר משה לבני עד ולבני
ראובן האחוכם יבאו
למלחמה ואתם תשבו
פהיולמה תנאון את לב
בני ישראל מעבר אל
הארץ אשר נתן להם יהוה
פחעשו אנתם בסבלתי
אתם מקרש בדנע לדאות
את הארץ ויעלו ערנחל
אשכול ויראו את הארץ
וינאו את לב בני ישראל
לכלת יבא אל הארץ אשר
נתן להם יהוה ויחר אף
יהוה בזם החווא וישבע
לאמר יאביר אה אנשים

העליס ממיעדים מכף
עשרים שנה ומעלה את
הארמה אשר נשבעתי
לאברהם ליינח קול יעקב
כילאמלאו אחריי בלתי
כלכמן פנה הקני ויהושיע
בזנק כילאו אחרי יהוה
ויחר אף יהוה בישראל
וינעם במדבר ארבעים
שנה ערתם כל הדור
העשה הרע בעיני יהוה
והנהקמתם תחת אבתכם
הרכות אנשים חטאים
לספות יעוד על חרון אף
יהוה אל ישראל כי תשוב
מאחריו ויסקף יעוד להנחיו
במדבר וישחה כל כר העב
הזה ויניחו אליו

שבע כל הם כדמיון כל המה בעו להם עברת כלתי כל בני ישראל הקניו ויסמיוו נלתי כל בני ישראל ויסמיוו
בבואיהם אל הארץ ויעלו ערנחל ויהנה ב יא פסו ככל וסיל יתנהאיש כבני ישראל וינה רמיהם הרת
לשכן ויסמיוו יתשיבון מאחרי כל בני ישראל וישבו ארם בת בני ישראל

ואת כל דבריו אשר יאמר יעשה ואלה המעשים אשר עשה יעשה ואלה המעשים אשר עשה יעשה

למלחמה כאשר ארני
דבריו יעשה משה את
אלעזר הכהן ואת יהושע
בן נון ואת ראשי אבות
חמטות לבני ישראל
ויאמר משה אלם אם
יעברו בני ער ובני ראובן
אתכם אתה ירדון כל חלוצי
למלחמה לפני יהודה
ונכבשה הארץ לפניכם
ונתתם להם את ארץ
הנלעד לאחזה ויאסלא
יעברו חלוצים אתכם
ונאחזו בכתככם בארץ נמנע
ויענו בני ער ובני ראובן
לאמר אלה אשר דבר יהוה
אלעברך מן מעשה ינחנו
מעבר חלוצים לפני יהוה

ארץ כנען ואתנו אחזה
נחלתנו מעבר לירדן ויתן
להם משה לבני ער ולבני
ראובן ולחצי שבט מנשה
בן יוסף את ממלכת סיחן
מלך האמרי ואת ממלכת
עוג מלך הכנען הארץ
ליעריה בנבלת ערי הארץ
סביביו בני ער ובני
ואת עטרת ואת ערערי
ואת עטרת שופי ואת
יערו וינכהו ואת ביר
נמרה ואת בית הרן ערי
מכער ונדרת צאן ובני
ראובן בנו את חשבון ואת
אלעלא ואת קריתים
ואת נכו ואת בעל מעון
מוסבת שם ואת שבמה

ואת כל דבריו אשר יאמר יעשה ואלה המעשים אשר עשה יעשה ואלה המעשים אשר עשה יעשה

לפי ויספנתו כלשון תנאים נכח בכוונתו וסודות יסודיים יסודיים וכן יצא לזה נכח בכוונתו
המספר להקנותו מה בכוונתו כפי כלל המעשה הכלל וכן יצא לזה נכח בכוונתו

ויקראו בשמת את שמות
הערים אשר בניו ילכו בני
מכר בן מנשה גלעד
וילכדה ויורש את האמרי
אשר בה ויתן משה את
הגלעד למכר בן מנשה
וישכבה ויאד בן מנשה
הלד וילכד את חותיהם
ויקרא את החות יאדו
ונכח הלד וילכד את קנת
ואת כנתיה וקרא לה נכח
כיצמו

אלה מסעי בני ישראל אשר
יצאו מארץ מצרים לצאת
בדמיה ואחריו וכתב
משה את מוצאיהם
למסעיהם על פי יהוה
ואלה מסעיהם למוצאיהם

ויסעו מרעמסס בחדש
חדשון בחמשה עשר
נסלחד שהראשון ממחלת
הפסח יצאו בני ישראל
בדדמה ליעני כל מצריכי
ומצריכי מקברים את
אשר הנה יהוה בהם כל
בכור ובאלהיהם יצאה
יהוה שלטיסו ויסעו בני
ישראל מרעמסס ויחנו
בסכת ויסעו מסכת ויחנו
באתם אשר בקצה המדבר
ויביעו מאתם ויטב על פי
החירת אשר על פני בעל
צפון ויחנו לפני מנרד ויסעו
מפני החיר ויעכרו בתוך
הים המדבר והילכו בדרך
שלושה ימים במדבר אתם

לפי ויספנתו כלשון תנאים נכח בכוונתו וסודות יסודיים יסודיים וכן יצא לזה נכח בכוונתו
המספר להקנותו מה בכוונתו כפי כלל המעשה הכלל וכן יצא לזה נכח בכוונתו

לפי ויספנתו כלשון תנאים נכח בכוונתו וסודות יסודיים יסודיים וכן יצא לזה נכח בכוונתו
המספר להקנותו מה בכוונתו כפי כלל המעשה הכלל וכן יצא לזה נכח בכוונתו

נחלה בן בנות בני יוספיהו ונחלה בן בנות בני יוספיהו ונחלה בן בנות בני יוספיהו ונחלה בן בנות בני יוספיהו

חצר אדר ועבר עצמנה
ונסב הנבל מעצמו ונחלה
מצרים והיה צאתו הימה
ונכל יסוהיה לכם היס
תנהל ונסל זה היה לכם
נכל יסוהיה לכם נכל
צפון מזרחה הנדל תתאו
לכם הר הר יסחר הר
תתאו לבא חמת והיו
תוצאת הנבל צרדה ויצא
הנבל ופרנה והיו תוצאתו
חצר ענן זה היה לכם
נכל צפון וזה תאויתם לכם
לנבל קדמח מחצר ענן
שפמח ויורד הנבל משפם
הרב המקדום לענן וירד
הנבל ומה על פניו יס
נדרת קדמח ויורד הנבל

הירדנה והיו תוצאתו יס
המלה זאת תהיה לכם
הארץ לנכלתיה סבכי
ויצו משה את בני ישראל
לאמר זאת הארץ אשר
תתנחלו אתה בנורל
אשר צוה יהוה לתת
לתשעת המטות וחצי
המטה כי לקחו מטה בני
הראובני לבית אבתם ומטה
בני הנדרי לבית אבתם וחצי
מטה מנשה לקחו בני זלתי
שני המטות וחצי המטה
לקחו ונחלתם מעבר לירדן
ידחוקרמה מזרחה
ודבר יהוה אל משה לאמר
אלה שמות האנשים אשר
ינחלו לכם את הארץ

על יספיהו ונחלה בן בנות בני יוספיהו ונחלה בן בנות בני יוספיהו ונחלה בן בנות בני יוספיהו

אל עזר הכהן ויהושע בן
נחון נשיא אחד נשיא
אחד מטה תקחו לחל
את הארץ ואלה שמות
האנשים למטה יהודה
כלב בן יפנה ולמטה בני
שמעון שמואל בן עמיהוד
למטה בנימין אלידר בן
בסלון ולמטה בני דן נשיא
בקי בן ילי לבני יוסה
למטה בני מנשה נשיא
חניאל בן אפריו למטה
בני אפרים נשיא קמואל
בן שפטן ולמטה בני זבולון
נשיא אליעזר בן פרנר
ולמטה בני יששכר נשיא
פלטאל בן עזון ולמטה
בני אשר נשיא אחיהוד

בן שלמיו ולמטה בני נפתלי
נשיא פרחהל בן עמיהוד
אלה אשר עזרו יהודה לחל
את בני ישראל בארץ
בנען
ודבר יהודה אל משה
בערבת מואב על יד הן
ידחול אמר יצוא את בני
ישראל ונתנו ללויים
מנחלת אחותם ערים
לשבת ומגורש לערים
סביבתיהם נתנו ללויים
והיו הערים לחם לשבת
ונערי שיהם יהיו לבחמתם
ולדבשם ולכל חיתם
ומגורש הערים אשר
תתנו ללויים מקוד העד
והוציאה אלף אמה סביב

כילה סמחה יא יסמנהי ויסנה בלס יסנה בלס יסנה בלס
יסנה בלס יסנה בלס יסנה בלס יסנה בלס יסנה בלס
יסנה בלס יסנה בלס יסנה בלס יסנה בלס יסנה בלס

למשפט הו' רגע וסימן לכתוב כי יס' לא ער עפודי השמים אכשלים וחתה המר וישא אכשלים ויסרו המר
כדבם כלביוצרה עליו' חתרו סמאלי' אלהא' מרא' כואתר אני יקר בתי אילכם כיון למשפט כרא' ה'

ומדתם מחוץ לעד את
פאת קדמת אלפים באמה
ואת פאת עב אלפים באמה
ואת פאתים אלפים באמה
ואת פאת צפון אלפים באמה
וחעד בתוך זה יהיה להם
מזרשי הערים ואת הערים
אשר תתנו ללויים את שש
ערי מקלט אשר תתנו
לכם שמה הרצח ועליותם
תתנו ארבעים ושתים עיר
כל הערים אשר תתנו
ללויים ארבעים ושמונה
עיר אתה ואת מזרשיהו
וחערים אשר תתנו מאחות
בני ישראל מאת הנותרים
ומאת חסותם עיטו איש
במיתתו אשר יחלויהו

מיעריו ללויים
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם כני אתם עברים
אתה ירדון ארצה כנען
והקריתם לכם ערים ערי
מקלט תהינה לכם ונס
שמה רצח מכה נפש
בשערה והיו לכם הערים
למקלט מנאל ולא ימות
הרצח עד עמדו לפני העיר
למשפט ויהערים אשר
תתנו שש ערי מקלט
תהינה לכם ואת שלש
הערים תתנו מעבר לירדן
ואת שלש הערים תתנו
בארץ כנען ערי מקלט
תהינה לבני ישראל ולנ

כמע' מל' ה' דב' ס' באמה ארבעים ושתים עיר אתה ואת מזרשיהו וחות מאחות בני ישראל מאת הנותרים ומאת חסותם עיטו איש במיתתו אשר יחלויהו

כל קריה עראחד כפא ועד אחר לא יקנה כפא י לקח משפט ב יסוף ויהיה לבני ישראל ויהיו ארתי רבתי
יכפר ד יספנהו ולא יאמר לא כפר דרתי אם יכפר ויהיו רבתי לכם יכפר עייני כ כיכר ואמת יכפר עייני

סחויז לנכר עד מקלטו
ורצח נאלהם את הרצח
אין לרסי כי בעד מקלטו
ישב עד מות חכיה הנדל
ואחד ימות חכהן הנדל
ישוב הרצח אל ארץ
אחוזתיו ואלה לכם לחקת
משפט לדדתיכם בכל
מוטבתיכם מלמכה נפש
לפי ערסי רצח את הרצח
ועד אחד לא ענה בנפש
למתו ולא תקחו נפש לנפש
רצח אשר הוא רשע למות
כי מות יצמתו ולא תקחו
כפר לנפש אל עד מקלטו
לשוכל שבת בארץ עד
מות חכהן ואלה חניטו
את הארץ אשר אתם כה

כי חרס הוא יחנה את
הארץ ולא יאמר לא יכפר
לדס אשר שפר כה פיאם
בדס שפכו ולא תטמא
את הארץ אשר אתם ישבם
בה אשר אני שכן בה יכוה
כי אני יהוה שכן בתוך בני
ישראל
ויקרב ראשי האכור
למי שפחה בניגל עד בן מכי
בן מנשה ממ שפחה בני
יוסף וידברו לפני משה
ולפני הנשא אשר ראשי אבות
לבני ישראל ויאמרו את
אדני צוה יהוה לתת לנו
הארץ בנהלה כנען לנו
ישראל ואדני צוה ביהוה
לתת את נחלת ילפחד

כל סמיהו ללבוש אתה אלה בני בני סמיהו כל סמיהו וסמי ויכריבא עובדות דהראביתיה סמיהו
סמי כל אדויה וטאם אטיא סמי סמיהו סמי ויכריבא עובדות דהראביתיה ויכריבא סמי
אדני אבות סמי ויכריבא עובדות דהראביתיה ויכריבא סמי ויכריבא עובדות דהראביתיה ויכריבא סמי

ואל תסב נחלה לבני ישראל
 ממטה אל מטה כי איש
 בנחלת מטה אכתיו ידבקו
 בני ישראל וכל בת ירשת
 נחלה ממטות בני ישראל
 לאחר ממשפחת מטה
 אביה תהיה לאישה למען
 יירשו בני ישראל איש
 נחלת אבתיו ולא תסב
 נחלה ממטה למטה אחר
 כי איש בנחלתו ידבקו
 מטות בני ישראל כי אשר
 עוה יהוה את משה מעשו
 בעת עלפתו ונתהוה מהלך
 תרצה וחגל הוהל כחונעת
 בעת עלפתו לבני רדיהן
 לנשים ימם שפוחות בני
 מנשה בן יוסף חק לנשיב

אחעו לבני מזיזחזי לאחד
 מכני שבטי בני ישראל
 לנשים ונעריה נחלקת ממולת
 אבתיו ונוסף על נחלת
 המטה אשר תהיינה להם
 ומעל נחלתו ירעיו ואם
 יחיה היכל לבני ישראל
 ונוסף נחלקת על נחלת
 המטה אשר תהיינה להם
 ומנחלת מטה אבתיו
 ירע נחלתו וירעו משה
 את בני ישראל על פי יהוה
 לאמר כן מטה בני יוסף
 בריסוה הרבר אשר
 עוה יהוה לבנות עלפתו
 לאמר לטוב בעיניכם
 תהיינה לנשים אד למשפחת
 מטה אבותיהן ונה לנשיב

והוא אחר על שם הנשים נחלת ונה לנשיב על אבותיהן ונחלקת ממולת
 אבתיו ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומעל נחלתו ירעיו
 ואם יחיה היכל לבני ישראל ונוסף נחלקת על נחלת המטה אשר
 תהיינה להם ומנחלת מטה אבתיו ירע נחלתו וירעו משה את בני
 ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף בריסוה הרבר אשר
 עוה יהוה לבנות עלפתו לאמר לטוב בעיניכם תהיינה לנשים אד
 למשפחת מטה אבותיהן ונה לנשיב

אמר וישיב אל ישראל ויאמר להם הנה אנכי בא אלכם ואתם תהיו לי עם ואת ישראל ישיב אל ה' אלהיו ויאמר להם הנה אנכי בא אלכם ואתם תהיו לי עם ואת ישראל ישיב אל ה' אלהיו ויאמר להם הנה אנכי בא אלכם ואתם תהיו לי עם

עשר חדש באחד לחדש
דבר משה אל בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה אתו
אלהם יאחריהבתו את
סיחון מלך האמרי אשר
ישב בחשבון ואת עוג
מלך הכנען אשר ישב
בעשתרת בארדן עיניבעבר
הירדן בארץ מוא הואיל
משה באר את התורה
הזאת לאמר יהוה אלהינו
דבר אלינו בחרב לאמר
דכלכם שנתבהר הזה
פנו וסעו לכם ובאו חר
האמרי ואל כל שכניו
בערב חר ובשפלה
ובנובו בחוף הים ארץ
הכנעני והלכנו עד הנהר

ותהינה לתנו על מטה
משמחת אביהו אלה
המצות והמשפטים אשר
צוה יהוה ביד משה אל
בני ישראל בערב מואב
על ירדן ירחו

כפי סידור ספר אלה
ויאמר משה וישמענה
וכפי ארץ ויעניו ויהיה
האיש אשר אמר כן

אלה הדברים אמר דבר
משה אל כל ישראל בענו
הירדן במדבר בערבה
מול סוף בן פארן ובין תמל
ולבנות ער תודי זהביאחד
עשר יום מתחבר דוד
שש ער קר שפרנעו
ויהי בארבעים שנה בעשת

אמר וישיב אל ישראל ויאמר להם הנה אנכי בא אלכם ואתם תהיו לי עם ואת ישראל ישיב אל ה' אלהיו ויאמר להם הנה אנכי בא אלכם ואתם תהיו לי עם ואת ישראל ישיב אל ה' אלהיו ויאמר להם הנה אנכי בא אלכם ואתם תהיו לי עם

כמים ד יספנהו כמים אשר ישבתם עליו בהרבים אכילים כמים אשר נהו בהם החודים י
הרבים כ המ יספנהו ולא יספנהו תנה שבעת הרבים

אשר אמרתם לבו יחה
זבניכם אשר לא ידעו חיים
טובורע המה יבאו שמה
ולחם אתננהוהם יירשוהו
ואתם פנע לכסוס ענות מרונה
דרך יססוף ותענו ותאמח
אלי חטאנו ליהוה אנהט
נעלה ונלחמנו ככל אשר
צונו יהוה אלהינו ותחצרו
איש אתכלי מלחמתו
ותחניג עלת החרהו ואמ
יהוה אלי אמד להם לא
תעלו ולאתלחמוני אינני
בקרוב כסול אתנפול פני
איביכם ואדבר אליכם
ולא שמעתם סותסרו את
פי יהוה ותזדונו עלוה חרה
ויצאה אמריהי שבכהר

ההוא לקראתכם וירדפו
אתכם כאשר תעשינה
הדברים ויכתו אתכם
בשעיר עד חרמה חיותשט
ותבכו לפני יהוה ולא
ישמע יהוה בקלכם ולא
האזין אליכם והשכ
קדשימים רבים כימים
אשר יישבתם ונפוןסע
המדבר הדרך יס סוף
כמטר רב יהוה אליו נסכ
אתהר ישיעיר ימים רבים
ויאמר יהוה
אלי לא מדיר בלכם סכ
אתהרהר הוה פני לכם
צפנה ואתהיזכינו לאמר
אתם עבריס בנכול אחיכם
במעשוהי שבים בשעיר

כמים ד יספנהו כמים אשר ישבתם עליו בהרבים אכילים כמים אשר נהו בהם החודים י
הרבים כ המ יספנהו ולא יספנהו תנה שבעת הרבים

תשמיהם ה' ישיבן ויראו מלכותם מאד ויספורוכם לנמשחתם ברוחכם ברוחכם וזמאבים ה' אל
 בלג זסימן יקראו וסגרים מאים יסאב וסגריאל נשים כאכיות זסארות המאב ה' יככילת אלהיהם

וידא מכסונשמתם
 מאר יאל התנור בס כלא
 אתן לכם מאר עם עד מדרן
 כחל כיד שיה לעשותה
 אתהר שיעדיאבל השבח
 מאתם בכסוף ואלהם סוגם
 מיסתכרו מאתם בכסוף
 ושתתם כי יהוה אלהיך
 מרכיב כל מעשה
 ידעלכתך את המדבר
 תעל הזהוה ארבעים
 שנה יהוה אלהיך עמך
 לאחסרת דברי וניגבר
 מאת אחינו בני עשוה שבני
 בשעוד מדרך הערבה
 מאילת ונמעצן נבר
 ונפון נעבר דרך
 מדבר מואב ולאמר יהוה

אל אלתנר את מואב
 ואל התנור בס מלחמה כי
 לא אתן לך מאר עויד שיה
 כי לבני לסנתתי אתער
 ירשהוהאמים לפנים ישבו
 כח עסנו דורב ורם
 כענקים ירמאים יחשבו
 אף הם כענקים וחסמאבים
 יקראו להם אמים ונבשעוד
 ישבו החרים לפנים ובני
 עשו יירשום ושמירו
 מפניהם וישבו תחתם
 כאשר עשה ישראל
 לארץ ירשתו אשר ענין
 יהוה להם יענה קמו ועברו
 לכם אתנחל זורד וניגבר
 אתנחל זורד יהיסיס אשר
 הלכנו עקר שברנע עד

15
 285567
 248
 285567
 248

285567

285567

ענה כל ראשו יסמנתו ידעתי שמע בקולי קמו ויחבתה דין ואיהם כל עדינה נבטחת דמלכי מצאכתבה ויכראו
 הקין עדין ירהקו מקרוב יחרדו ותנודתי תרע יע יבכס אלהי יאמן אל הקשב עם יבכי ידעתו אקום מקרוב ו
 הודים כל הם נצב כל וסימנתו בן הודים וראשד בלהל סמא

מנחה בלילה חס בלילה יסענו ארבעה ילכו ואינו קדש אפס אלהים חיונה וכל המעשה ביום
השש יום יסענו מדינה מדינה להם לאדם המעשים וישובי חסדים וכל המעשה ביום
בספר עליהם כחיים

אשר עברנו אתה לזר
של שישו שמנה שנה עד
תם כל הדור אנשי המלחמה
מקרב המתנה כאשר
נשבע יהוה לחסיונים יד
יהוה היתה גם להם
מקרב המתנה עד תמכ
ויהי כאשר תמו כל אנשי
המלחמה למות מקרב
העב
וידבר
יהוה אלי לאמר יאתה
עבר חס את נכול מואב
את עי וקרבת מול בני
עמון אל תגרם ואל תגר
בסכיל לא אתמ ארז בני
עמון לך ירשה בני לכוט
נתת חירשה ארץ פאים
תה שכ אלה הוא ופאים

ישבו כהל פנסו והעמנים
יקראו להם זממי סיעם
גדול ורוב ורם כענקים
וישמידם יהוה מפניהם
ויירשכו וישבו תחתם
כאשר עשה לבני עשו
היטבים בשעיר אשר
השמיד את החרי מפניו
וידרשכו וישבו תחתם עד
היום הזה ויהי ענין שהיטב
בחצרים עד יזה בפתח
היציאם מכפתר השמידם
וישבו תחתם קומו סעו
ועברו את נחר ארץ ראה
נתת בידך את סיהו מלך
חשכו חאמריו את ארץ
החלר שוה הער בו מלחמה
חיסה והוא אחל לתת פחד

והנשים ויחבדו צרים עד ביה ויהי חסיונים ויעקבו פניה וישבו כהל את דתם
חבר ד יסענו ודור חס יסענו חסיונים ויעקבו פניה וישבו כהל את דתם
אשר יסענו ודור חס יסענו חסיונים ויעקבו פניה וישבו כהל את דתם

והעיר אשר בנחל ועד
הגלעד לא היתה קריה
אשר שוכח ממנו אתחם
נתן יהוה אלהינו לפנינו
רקאל ארץ בני עמון לא
קרבת כל יד נחל יבקוע
התרוכל אשר צפה יהוה
אלהינו ונפון נעל רדך
חבשון ויצא עונם לך חבשון
לקראתנו הוא אוכל עמו
למלחמה ארד עיו ויאמר
יהוה אלי אל תירא ארנו
כי בידך נתתי אתו ואת
כל עמו ואת ארצו ועשיתו
כאשר עשית לסיחון וצמרי
אשר יושב בחשבון ויתן
יהוה אלהינו בידנו גם
את עונם לך חבשון ואת

כל עמו ונכרו ער בלה
השאר לו שרדיו ונלכד
את כל עריו ובעת ההוא
לא היתה קריה אשר לא
לקחתי מאתם ישישים עיר
כל החל ארנו במלכת
עונכבשון כל אלה עדים
בערת חומה ונכה וילתם
וכריח לבד מערי הפרז
הרבה מארדיו ונחרס אותם
כאשר עשית לסיחון מלך
חשבון החרס כל ער מתם
הנשיכו וטף אכל הסתמה
וישלל הערים כמות לנו
ונקח בעת ההוא ארץ
הארץ מדי שבני מלכי
האמרי אשר בעבר הירדן
מנחל ארנו עיר הירדן

כל אלה ימים בערי ישראל אשר עבר ימים הלח ב הנהגתו ונראה בתי * אנה אנהו עליס * כל אלה ימים בערי
כתיב בערות יושבי עמון וישראלים כתיב כל רמל השא כערת נתן * צרעם בלה נתן כן בכל השמות ועליו פירוש
על הרוב כשם צרעם ארנו אשר יושב בחשבון ויתן אשר יושב בחשבון ויתן אשר יושב בחשבון ויתן אשר יושב בחשבון ויתן

הלל הוא 1 וסימן
עונכשון 7 וסימן

ברכת כפי עמון הלא היא כתיבה על ספר הישר הלא היא הדין אלה נאם
ששים עיר כלי עיר הקישרו כלכלת עונכשון ויהי הנבחר

עיר צנס יקראו לחרמון
שרקו והאמרי יקראו לו
שמדי כל ערי המישר
וכל הגלעד וכל הבשן ועד
סלכה ואדרעי ערי ממלכת
עת בכשן בירק עונ מלך
חבשן נשאר מיתר הרפאים
הנה ערשו ערש ברזל
הלה הוא ברבת בני עמון
הטענאמות ארבה וארבע
אמות רחכה באמת אישי
ואת הארץ הזאת ירשנו
במת החוא מעד עד אשר
על מל ארנו וחיזי הר
חלעד וערו נתת לדאונני
ולצרי יחד הגלעד וכל
חבשן סלחת עת נלתי
לחיני שבת המנשה כל

חל הארנוכל כל הבשן
ההוא יקרא ארץ רפאים
יאחי בן מנשה לקח את
כל חל ארנוכל עד נכול
הנשורי והמעכתי ויקרא
אתם על שמו את הבשן
חוד יאיד עד היום הזה
ולמכיד נתת את הגלעד
ולדאונני ולצרי נתת מן
הגלעד ועד נחל ארנוכל
הנחל וכל ועד יבק הנחל
נכול בני עמון והערבה
והידרון וכל מכנרת ועד
יסה ערבה יסה מלחתחת
אשרת הפכנה מזרחתי
ואינו אתכם כיעת ההוא
לאמר יהוה אלהיכם נתן
לכם את הארץ הזאת

המישר כל כתי מ כלל סימנתי יעבדו הלא היא כתיבה על ספר הישר הלא היא הדין אלה נאם
בשלים זכרתי יצחק כתיבתי יעבדו הלא היא כתיבה על ספר הישר הלא היא הדין אלה נאם
הוא לאביו זכרתי יצחק כתיבתי יעבדו הלא היא כתיבה על ספר הישר הלא היא הדין אלה נאם
יחידו 1 וסימן יעבדו הלא היא כתיבה על ספר הישר הלא היא הדין אלה נאם

והיה לכם לזכרון ואתם תראו את ידיו ואת עוצמת ידיו ואת עוצמת ידיו ואת עוצמת ידיו

לדשה חלוצים תעברו
לפני אחיכם בני ישראל
כל בני חיל יד קנשיכם
וטפכם ומקנכם ידעתי בני
סקנה רב לכם ישנו בערני
אשר נתתי לכם יעד אשר
ינח יהוה לאחיכם ככם
ודשו נסחם את הארץ
אשר ידוה אחיכם נתן
להם בעבר הירדן ושבתם
איש לירשתו אשר נתתי
לכם ואת חישוע צויתי
בעת ההוא לאמר ענין
הראת את כל אשר עשה
יהוה אחיכם לשני המלכ
האלהים עשה יהוה לנו
המלכות אשר אתה
עבד יצא הילאתי ראוס

כיהוה אחיכם הוא
הנלחם לכם
ואתחנן אליהוה
בעת ההוא לאמרי אדני
יהוה אתה החלוצת להראות
את עבדך את ער לך ואת
יד החזקה אשר מיאל
בשמי סובא רץ אשר
יעשה כמעשיך וכנסותי
אעבר הנא וארא את
חזקת טובך אשר
בעבר הירדן חזר הטוב
הזהוה לבי ויפתקני יוח
כילמי צנכסול אשמע
אליו ואמר יהוה אלהי
לך אל תספרם אלהי
עד פהם ואתם סבט
הפכנהו וישמעך יסח

והיה לכם לזכרון ואתם תראו את ידיו ואת עוצמת ידיו ואת עוצמת ידיו ואת עוצמת ידיו

וצפנתה ותימנה ומזרחת
ודאה בעינך כלא תעבד
אתה הירדן הזה ויזן את
יהושע וחקתו ואמיתו
מיהוא יעבד לפני העם
חזה והוא יחיל אותם את
הארץ אשר תראה ונשנ
בבית פעור
ועתה ישראל שמע אל
החקים ואל המישפטים
אשר אנכי מלמד אתכם
לעשות למען תחיו וצאתם
וד שתם את הארץ אשר
יחזה אלהי אבותכם נתן
לכם ללאתם פועל הדבר
אשר אנכי מצוה אתכם
ולאתגר עומסנו ללמד
את מצות יהוה אלהיכם

אשר אנכי מצוה אתכם
עניכם הראות את אשר
עשה יהוה בכעל פעור
מכל האיש אשר הלך
אחרי כעל פעור השמיהו
יהוה אלחך מקרבך
ואתם הרבקים ביהוה
אלהיכם חיים כלכם חיים
ראה למדת אתם חקים
ומישפטים כאשר צונו
יהוה אלהי לעשות כן
בקרב הארץ אשר אתם
באים שמה לדשתהו
ולמדתם ועשיתם כיהו
חכמתכם ובעתכם לעיני
העמים אשר ישמעון את
כל החקים האלה ואמרו
רק עכבכם ונבון תעו תעוד

תשעה עשר
 חסד בלתי יספיקון מן השמים כי הנה תשחתן וישחורו דמוי אל השחתו ויחליק ותשחור יפה בבל
 חסדו יגדלתי לא כאלו ילדו כמה חנה ישחת רעהו

אליכם בחרב מתוך האש
 פתשחתון ועשיתם לכם
 פסל תמונת כל סמל תבנית
 זכר או נקבת תבנית כל
 בחמה אשר בארץ תבנית
 כל צמוד כנה אשר תעשה
 בשמים תבנית כל דמיש
 בארמה תבנית כל דנה
 אשר במים מתחת לארץ
 ופתשא עיניך השמים
 וראית את השמש ואת
 הירח ואת חסוכים כל
 עבא השמים ונרחת
 והשחתית להם ועבדתם
 אשר חלקי הוה אלהיך
 אתם לכל העמים תחת
 כל השמים ואתכם לקח
 יהוה ויצא אתכם מכור

תש
 חסד
 חסד

תש

חדרול ממצרים לחיות
 לו לעס נחלה כיום הוה
 ויהוה התאנה כי ועל
 דבריכם וישבע עלי לתי
 עברי את הירדן ולכלתי
 כא אלה ארץ הטובה
 אשר יהוה אלהיך נתן לך
 נחלה כי אנכי מת בארץ
 הזאת אינני עבר את
 הירדן ואתם עברים
 ודשתם אתה ארץ הטובה
 הזאת יה שמדו לכם פן
 תשכחו את ברית יהוה
 אלהיכם אשר ברית עמכם
 ועשיתם לכם פסל תמונת
 כל אשר צנך יהוה אלהיך
 כי יהוה אלהיך אש אכלה
 הוא אל קנא

יבדוהו ו יספיק וכן השא עבדי אש שכה ואם יפנה לבך יתסה עבדי ויבצא ו יספיק ונתחמסו הבחור יתחנן וכל
 נוהים מסל יעשוכו בששון אנכי פת ו ויסתחון ויהי אלחים בכם יאמר ויהא אל ארץ סדון ומה יתן
 אכלה ה וסדון כי אלהיך כיהיב כל אמיים בכד ברכי בקול מת בית ירעה ביום יוד ואכלה

ראשית א כתיב א כימנה אקבע במדבר בארץ חמשה עשר יום ויחזור וישב
 וישאל וירמות ויעליל ברמות על עדר דרורים גם בעעתם יהיו כתיב רמית ונכית לאייל הכמות וישב וירד וירד
 ראשית כתיב

ירעה אתר עהובכלידעת
 והוא לא שנאלו מתמל
 של שסונס אל אחת מן
 הערים האלו וחיאת בצר
 כמדבר בארץ חמישד
 לדאבני ואתר אמת בנלע
 לנדי ואתולו בכשן למנשי
 ואתה תורה אשר שם
 משה לפני בני ישראל
 אלה העדת והחקים
 והמשפטים אשר דבר
 משה אל בני ישראל
 ביצאתם מצרים יבעבר
 הדרך בניאמול בית פעור
 בארץ סיחון מלך האמרי
 אשר ישב בסחשסון אשר
 תחת משה וכו' וישא
 ביצאתם מצרים ויראו

את ארצו ואת ארץ עוג
 מלך הכשן שני מלכי
 האמרי אשר בעבר הירדן
 מזרח שמימי מער ער
 אשר על שפת נחל ארנן
 ועדהר שיאן הוא הרמון
 וכל הערבה עבר הירדן
 מזרחה ועד ים הערבה
 תחת אשדת הפסגה

ויקרא משה אל כל ישראל
 ויאמר אלהים שמיעו ישראל
 את חקיקים ואת המשפטים
 אשר אנכי דבר באזניכם
 והשמעתם ואתם שמעתם
 לעשותם יהוה אלהי עובד
 עמנו ברית בחר בילא את
 אתנו כרת יהוה את

אשר יד עם כלם ופסנתון יאסנה וראו זכר לישנו לזה
 וישאלם ד ב מל יב עם יסנו ולחזקת אוננו
 וישאלם ד ב מל יב עם יסנו ולחזקת אוננו
 וישאלם ד ב מל יב עם יסנו ולחזקת אוננו
 וישאלם ד ב מל יב עם יסנו ולחזקת אוננו

והתמונה תבנה כמנהגה כל ארצה אבות על כלם הם ויסוף יקונו להם איש מקדשן אבת דואלה שכית
לאישים כלה מזה כמא קמו נערה סר לאישים ויעשה סר ל ויסוף האלמיס ירפ לישיר ויב ד

חברית הואתכי אתנו
אנחנו אלהי היום כלנו
חיים ופנים בפנים דבר
יהוה עמכם בהר מתוך
האש יאנכי עמד בין יהוה
ובינכם בעת ההוא להצד
לכם את דבר יהוה כי
ידעתם מפני האש ולא
עליתם בהר לאמרי
אנכי יהוה אלהיך
אשר הוצאתך מארץ
מצרים מבית עבדים ולא
יהוה לך אלהים אחרים
על פני לאתעשה לך
פסל כל תמונתן אשר
בשמים ממעל ואשר
בארץ מתחת ואשר במים
מתחת לארץ ולא תשתחוה

אבות
עבודת
אלהים

יהוה
אלהים
אחד

לחסול את עבד סמי אנכי
יהוה אלהיך אל קנא פקד
עון אבות על בנים ועל
שלשים ועל דבעים לשנאי
ועשה חסד לא לפי לאת
ולשמר ימצותו
לא תשא את שם
יהוה אלהיך לשוא כלא
ינקח יהוה את אשר ישא
את שמו לשוא
שמור את יום השבת
לקדש כאשר צוה יהוה
אלהיך ישישה ימים תעבד
ועשית כל מלאכת יומם
השביעי עיישבת ליחודה
אלהיך לאתעשה כל
מלאכה אתה ובנך ובך
ועבדך ואמתך ושורך וחמורך

130354

130354

130354

ואלה אבות וכל תמונה על שלשים עבדו יאמרו ד אלהי הדרים כל תמונה ועל שלשים ועבדו יאמרו ד אלהי
דברים תדעו שיהוה שורף וימל ספן דאלו שכות לא דכונה דיהוה דאלהי הדרים דכדא כול לא ברין לא
היהוה יישיש סאלה טמנת ושורף וימל ספן דאלו שכות לא דכונה דיהוה דאלהי הדרים דכדא כול לא ברין לא

אלה שמות ביתך על שנתרעך כל שנים אלה הרבים שאנני יורד עמך שנים ימים בלילותי ואלה שמות עד שקר
אלה הרבים טוא יום כמתרבים דברו והקסמים והשפלות הלוכות והעניו כדלוי

ולאתחמד אשרת
רעד ולאתתאה
ביתרעד שדהו ועברו
ואמתו שורו וחמרו וכל
אשר לדעו את
הרברים האלה רבר יהוה
אל כל קהלכם בהר מתוך
האש הענן והערפל קול
גדול ולא יספו וכתבם
על שני לוחות אבנים ויתנם
אלי יייה בשמעכם את
הקול מתוך החשך וחתר
בערבא שותק רבון אלי
כלדאשי שבטיכם חקנני
ותאמרו והן הראנו יהוה
אלהינו את כבודו ואת
גדלו ואת קלו שמענו
מתוך האשהים הנה

וכל כהמתך וורד אשר
בשערך למשענח עבדך
ואמתך כמור וזכרת כי
עבר הית בארץ מצרים
ויצאך יהוה אלהיך משם
בירחוקה ובוז ענטויה
על כן יטר יהוה אלהיך
לעשות אתום השבת
ככד את אביך
ואת אמך כנאשר יצוך יהוה
אלהיך למען יארכו ימך
ולמען ייטב לך על האדמה
אשר יהוה אלהיך נתן
לך
הרעהו
הטאפו
הענבו
הענה ברעד ער טוא

אלה שמות ביתך על שנתרעך כל שנים אלה הרבים שאנני יורד עמך שנים ימים בלילותי ואלה שמות עד שקר
אלה הרבים טוא יום כמתרבים דברו והקסמים והשפלות הלוכות והעניו כדלוי

והיכנסו שבעה נוסריכם וצניפים מסך ינתנם יהוה אלהיך לפניך והביתם החרסו חרס אתם לא תכרת להם פריה ולא תחנסו ולא תתחנן בם כגב לארתן לבנו וכחו לאדקח לבנו כי יסוד אתבנר מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמירן מהר כי אספה תעשו להם מזבח תהכתה צניפים וצניפים רשעו ואשור הכתה רעו ופסיליהם תשרפון באש כי עטקו חטאתה ליהוה אלהיך בגב בחר יהוה אלהיך להיות לך לעם

בפרעה ובכל ביתו לעיני ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתלת אלף את הארץ אשר נשבע לאבותינו וינענו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהיך לטוב לטו פלחמים לחיתנו כהיפסוהו ויצדקו חתיהו לעבדנו שמר לעשות את כל המצוה חזאת לפני יהוה אלהיך כבאשר צונו כי באר יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתבא שמה לדשתה ונשלנו יסודים מפניך חרתה וחרשנו והאמרי וכתבנו וחרשנו וחרשנו

חריט

והיכנסו שבעה נוסריכם

והיכנסו שבעה נוסריכם

והיכנסו שבעה נוסריכם

והיכנסו שבעה נוסריכם וצניפים מסך ינתנם יהוה אלהיך לפניך והביתם החרסו חרס אתם לא תכרת להם פריה ולא תחנסו ולא תתחנן בם כגב לארתן לבנו וכחו לאדקח לבנו כי יסוד אתבנר מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמירן מהר כי אספה תעשו להם מזבח תהכתה צניפים וצניפים רשעו ואשור הכתה רעו ופסיליהם תשרפון באש כי עטקו חטאתה ליהוה אלהיך בגב בחר יהוה אלהיך להיות לך לעם

ב' חזקתו וזהו כל יוד יוסף והשיבך בתיה בעיר סוד העולם ככל יוד יוסף תוכל כל אלו הם כלב
 כל וסבבן ברנזיהם תוכר וזכר תוכר והטעה עליהם תערץ כליל הם כלב כל יוסף אויב הערציה העליה טהב בעיר יוסף
 כי אינרואה סוד רב

וְהוֹרַעַתְנִי אֵשׁ הוֹצֵאךְ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּנִי עֲשֵׂה יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְכֹל הָעַמִּים אֲשֶׁר
 אֵתְהִירָא מִפְּנֵיהֶם וְגַם
 אֶתְחַזְרֶנָּה יִשְׁלַח יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בָּם עַד אֲנִי
 הַנְּשָׂא אֲרִיסוֹ וְהַנְּסִתֶּרִים
 מִפְּנֵיךָ לֹא תִעַרְזוּ מִפְּנֵיהֶם
 כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ
 אֵל גִּדּוֹל וְנֹרָא וְנִשְׁלַח יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֶתְהַיִּים הָאֵל
 מִפְּנֵיךָ מֵעַט מֵעַט לֹא תִנַּח
 בְּלִחְסִיךָ פִּתְרֵיךָ עֲלֶיךָ
 חֵית הַשָּׂדֶה וְנִתְּנָם יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לִפְנֵיךָ וְהַמְּסַחֲמֵה
 נְלִחְךָ חֲשַׁמְדֶּם וְנִתַּן
 מַלְכֵי הַמְּבִיד וְהַאֲבִדָת
 אֶתְשַׁמְּתֵהְתָּ הַשָּׁמַיִם

וּבְכֹהֵמֶתְךָ יוֹסֵד יְהוָה
 מִמֶּךָ בְּלִי וּבְלִי מִדּוֹ
 מֵעַרְסֵתְךָ עִיסֵי אֲשֶׁר יִדְעוּ
 לֹא יִשְׁמַעְכֶּךָ וְנִתְּנָם כֹּל
 שְׂנָאִיךָ יוֹאֲבֵלֵת אֶתְכֹל
 הָעַמִּים אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נִתְּלַךְ לֹא תַחֲוֹס עֵינֶךָ
 עַל־חֲסוֹלֵתְךָ אֶת
 אֱלֹהֶיךָ כִּי מוֹקֵשׁ הוּא
 לְךָ כִּי תֵאֱמַר
 בְּכֹהֵרְבִים תַּעֲשֶׂה אֱלֹהֶיךָ
 מִמֶּנִּי אִיכָּה אֶכֶל לְחוֹרֵשִׁים
 לֹא תִדְרֹא מִחֲסוֹךְ תִּזְכֹּר
 אֶתְאֲשֶׁר עֲשֵׂה יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְעַרְעָה וּלְכֹל
 מֵעַרְסֵי חֲמַסַת תַּעֲזוֹלֵת
 אֲשֶׁר דָּאֲעִינְךָ וְהִאֲתָת
 וְהַמְּסַחֲמֵה חֲחֹקֶךָ

שיהו יו וסוד סוד וזהו כל יוד יוסף והשיבך בתיה בעיר סוד העולם ככל יוד יוסף תוכל כל אלו הם כלב
 כל וסבבן ברנזיהם תוכר וזכר תוכר והטעה עליהם תערץ כליל הם כלב כל יוסף אויב הערציה העליה טהב בעיר יוסף
 כי אינרואה סוד רב

כרתו רשע בנותו ויסבנו וירענו את אלהינו וזכרת את כל הדרך המסלוליטכני ואינו בסוף
מיסודך לסיורך למכירך לעורך לייסודך לכותב רשע

לאיתינב איש בפנך עד
חשמך אתם פסיל
אלהים תשדפון באש
לא תחמד נספ וזחב
עליהם ולקחת לד פן
תקשבו כי תועבת יהוה
אלהיך הוא ולא תביא
תועבת אל ביתך והיית
חרס כמדו שקינת שקיננו
ותעבת תעבנו כי חרס
הוא
כל המצוה אשר אנכי
מצד היום תשמרו לעשות
למען תחיו ורבותם ונאתם
וירשתם את הארץ אשר
משבע יהוה לאבותיכם
וזכרת את כל הדרך אשר
חליך יהוה אלהיך זה

ארבעים שנה במדבר למען
ענתך לנסתך לדעת את
אשר בלבך התשמר
מצותו אסל אויען ודעך
ויאכלך את המן אשר לא
ידעת ולא ידעו אבתך
למען הודיעך כי לא על
הלחם לבדו יחיה האדם
כי על כל מצאפי יהוה
יחיה האדם ישמלתך לא
בלתה מעליו ודגלך לא
ביצקה זה ארבעים שנה
וידעת עס לבך כי באש
יסר איש את בנו יהוה
אלהיך מיסודך וישמרת
את מצות יהוה אלהיך
ללכת בדרכיו ולדאח
את כי יהוה אלהיך מביאך

וישבענו לישמעאל עס אשר מצא את אלהינו וזכרת את כל הדרך המסלוליטכני ואינו בסוף
ואמיתיה יענה כי נביא חכמי בנשר נתן כל פסעיו ויבטח בשיעורו המסו זהו סל נפש יהוה כי נבדו יהוה יענו רבות
ואבדו לביה עשרה אם זייד איש באת כי אם שנים יוכלו חסוניהם דכותיה

מִים בְּזָקָם קָדְצוּ יִסְמְנוּ נְהַלְאִיכְשֵׁן וְיִפְלוּ אֶרֶץ נְהַלְאִיכְשֵׁן מִיִּכְשָׁאֲמִיקִים וְלֹאֲתוֹסִיפִי נִתְּ
קִפְזִי בְּנִי מִיִּכְשָׁאֲמִיקִים וְיִסְמְנוּ נְהַלְאִיכְשֵׁן מִיִּכְשָׁאֲמִיקִים וְיִפְלוּ אֶרֶץ נְהַלְאִיכְשֵׁן מִיִּכְשָׁאֲמִיקִים

אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נְחֹלִי
מִיִּם עֵינֵי תוֹתָחַמְתֵי צֵאִים
בְּכַקְעָה וּבְחֵרֵי אֶרֶץ חֹטָה
וְשַׁעֲדֵהּ וּנְפִוֹת אֶנְהוֹרֵמוֹן
אֶרֶץ זֵיתִי שִׁמְזוֹד בְּשִׁי אֶרֶץ
אִשׁוֹ לֹא־כִמְסַכְנֵת תֵּאֵמַר
כִּהְלַחֵם לֹא־תַחֲסֹר כֹּל
כִּהְאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבַנִּיחַ
בְּחֹל וּמֵהֲרִיחַ תַּחֲנֹכַ
נַחֲשֵׁתוֹ וְאֹכְלֵתוֹ שְׂבַעַת
וּכְרַסְתָּ אֶת־הוֹה אֱלֹהִיךָ
עַל־הָאֶרֶץ חֹטְכָה אִשׁוֹ
נִתְּלֵהָ שְׂמֵרֵלֵךְ פֶּן
תִּשְׁכַּח אֶת־הוֹה אֱלֹהִיךָ
לְבַל־תִּשְׁמַר מִיִּצְרָעוֹ
וְיִשְׁפֹטוּ וְחֹקְרוֹ אִשׁוֹ
אֲנִי מִיִּצְרָעוֹ וְיִשְׁפֹטוּ
וְיִשְׁכַּחְתוּ וְיִשְׁכַּחְתוּ וְיִשְׁכַּחְתוּ

וְיִשְׁכַּחְתוּ וְיִשְׁכַּחְתוּ וְיִשְׁכַּחְתוּ
דְּבָנִי וּכְסָף וְחֵב יִרְחֹלֵךְ
וְכֹל אֲשֶׁר לֵךְ יִרְפָּחִיחֵם
לְבַכְךָ וְשִׁכַּחְתָּ אֶת־הוֹה
אֱלֹהֵיךָ תִּסְרֹף אֶת־מֵאֶרֶץ
מִיִּצְרָעוֹ מִכִּי
הַמּוֹלִיכְךָ בְּסִדְרֵה־תְּעַל
וְהַעֲדֵה אֶת־שֵׁשׁ וְהַעֲקֹרְב
וְנִמְאֹן אֲשֶׁר אֵין מִיִּם
הַמּוֹצֵא לֵךְ מִיִּם מִיִּצְרָעוֹ
הַחֹלְמֵי שִׁיחַ מֵאֲכַלְדֵךְ כִּי
בְּמִדְבַר אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּן
אֲבָתֶךָ לְמִשְׁעַתְּ דִּלְמִשְׁעַ
נִסְתָּר לְהִיטְבֹךְ בְּאַחֲרֵי־יֶדֶךָ
וְאִמְרֵת כֹּל בְּכֹחַ וְעֵצָה
יְדֵי עֵשָׂה לִי אֶת־חֵלְחֹה
זוֹכֵרֵת אֶת־הוֹה אֱלֹהֵיךָ
כִּי־חֹאֲרֵעַ לְךָ כֹּחַ לְעֵשֶׂת

מִלֵּאד תִּזְכַּרְתָּ לִּי בְּכֹחַ יְדֵי עֵשָׂה לִי אֶת־חֵלְחֹה זוֹכֵרֵת אֶת־הוֹה אֱלֹהֵיךָ כִּי־חֹאֲרֵעַ לְךָ כֹּחַ לְעֵשֶׂת
וְאִמְרֵת כֹּל בְּכֹחַ וְעֵצָה יְדֵי עֵשָׂה לִי אֶת־חֵלְחֹה זוֹכֵרֵת אֶת־הוֹה אֱלֹהֵיךָ כִּי־חֹאֲרֵעַ לְךָ כֹּחַ לְעֵשֶׂת
וְאִמְרֵת כֹּל בְּכֹחַ וְעֵצָה יְדֵי עֵשָׂה לִי אֶת־חֵלְחֹה זוֹכֵרֵת אֶת־הוֹה אֱלֹהֵיךָ כִּי־חֹאֲרֵעַ לְךָ כֹּחַ לְעֵשֶׂת

עֶבֶד

הַרְאָה לִי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּח בְּכָל יְמֵי הַיּוֹם
 וְעַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵיךָ יִשְׁמַע וְיַעֲשֶׂה לְךָ כְּכֹל מִתְּפִלֹתַי
 וְכֹל מִתְּפִלֹת יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁמַע וְיַעֲשֶׂה לְךָ כְּכֹל מִתְּפִלֹת
 יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁמַע וְיַעֲשֶׂה לְךָ כְּכֹל מִתְּפִלֹת יִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׁמַע וְיַעֲשֶׂה לְךָ כְּכֹל מִתְּפִלֹת יִשְׂרָאֵל

אֲרַבְעִים יוֹסֹס אֲרַבְעִים לֵלֶךְ
 לֶחֶם לֹא אֲכַלְתִּי וּמֵי לֹא
 שָׁתִיתִי וְיוֹיָתֵן יְהוָה אֱלֹהֵי
 שֵׁנִי לִחְתָּהּ אֲבִינִים כְּתָבִים
 בְּאַנְבָּעֵי אֱלֹהִים וְעַל יָחִים
 כִּכְלֵה דְבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר
 יְהוָה עִמָּכֶם בְּחַר מִתּוֹךְ
 הָאָשֵׁרִים וְחָתָה לְךָ וְהָיָה
 מִקֵּץ אֲרַבְעִים יוֹסֹס אֲרַבְעִים
 לֵלֶךְ תֵּן יְהוָה אֱלֹהֵי
 שֵׁנִי לִחְתָּהּ אֲבִינִים לִחוֹת
 חֶבְרֵת וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי
 קוֹסְרָד מֵהָרְ מֵזֶה בִּישְׁתֵּי
 עִמָּךְ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ
 מִמִּצְרָיִם כִּי מֵהָרְ מֵזֶה
 הֵדָרְךְ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּךְ
 לֶחֶם מֵסֹסָה וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֱלֹהֵי לֹא אֲמַר רֹאֲתֵי אֵת

וְיִשְׁמַע וְיַעֲשֶׂה לְךָ
 כְּכֹל מִתְּפִלֹת יִשְׂרָאֵל

וְיִשְׁמַע וְיַעֲשֶׂה לְךָ
 כְּכֹל מִתְּפִלֹת יִשְׂרָאֵל

וְיִשְׁמַע וְיַעֲשֶׂה לְךָ
 כְּכֹל מִתְּפִלֹת יִשְׂרָאֵל

חָקִים אֵת דְּבָרֵי אֲשֶׁר נִשְׁבַּח
 יְהוָה לֹא אֲכַתֶּךָ לֹא בִרְהָם
 לִיעֲקוּלִי עַקֵּב וְיֹדַעַת
 כִּי לֹא בִעַדְתֶּךָ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ נִתַּן לְךָ אֶת הָאָרֶץ
 חִטּוּבָה הַזֹּאת לְדֹשְׁתָהּ
 כִּי עַם קָשָׁה עַרְפָּה אַתָּה
 וְכִי אֵל תִּשְׂפַח אֶת אֲשֶׁר
 חִקְצַנְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בַּמִּדְבָּר לְמִן הָיִים אֲשֶׁר
 יֵצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
 עַד יָבֵא עַד לְיַם סוּף
 עִם יְהוָה וּבְחַרְבֵי חֶקֶץ
 אֶת יְהוָה וַיֹּתֶנְךָ יְהוָה בְּכֶסֶם
 לְהִשְׁמִיד אֶת כְּסֵי בְעֶלְתֵי
 חֲרָתְךָ לְקַחְתָּ לִחוֹת הָאֲבִינִים
 לִחוֹת חֶפְרֵת אֲשֶׁר כִּרְתָּ
 יְהוָה עִמָּכֶם וַאֲשַׁבְּבֶךָ

וְיִשְׁמַע וְיַעֲשֶׂה לְךָ

וְיִשְׁמַע וְיַעֲשֶׂה לְךָ

וְיִשְׁמַע וְיַעֲשֶׂה לְךָ

עֶבֶד וְהָיָה לְךָ כְּכֹל מִתְּפִלֹת יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁמַע וְיַעֲשֶׂה לְךָ
 כְּכֹל מִתְּפִלֹת יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁמַע וְיַעֲשֶׂה לְךָ כְּכֹל מִתְּפִלֹת יִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׁמַע וְיַעֲשֶׂה לְךָ כְּכֹל מִתְּפִלֹת יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁמַע וְיַעֲשֶׂה לְךָ

חידם את יהוה ויבשלח
יהוה אתכם מקרש ברנע
לאמד על זורשו את הארץ
אשר נתתי לכם והמרו
את פי יהוה אלהיכם ולא
האמנתם לו ולא שמעתם
בקלוי ומרסו היתם עם
יהוה מיום דעת אתכם
ואתנפל לפני יהוה את
ארבעים היום ואת ארבעים
חלילה אשר התנפלה
כי אמר יהוה להשמיד
אתכם ואתפל אלי יהוה
ואמר אדני יהוה אל
השחת עמך ונחלתך
אשר פדית בנולך אשר
הוצאת ממצרים ביד
חזקה וזכר לעבדיך

לאכרתם לי צחק וליעקב
אלהיך אל קשי העסהוה
ואל דשעו ואל הסאתו
פני אמרו הארץ אשר
הוצאתנו ממצרים
יכלה יהוה להביא אל
הארץ אשר דבר לחב
ומישנאתו אותם הוציאם
להמתם כמדבר והם
עמדו ונחלתך אשר
הוצאת בכתך הוצל וכוונתך
הנטיהו
בעתה הוא אמר יהוה אל
פסל לך יאני לחת אכנס
כראשנים ועלה אל
ההר הוצאתך אל
עין ואת בעל החת
אתה דברים אשר היו

והשקית וכלי מים וכלי חרס וכלי עץ וכלי אבן וכלי כסף וכלי זהב וכלי נחושת וכלי ברזל וכלי פלדה וכלי עופרת וכלי קרמיקה וכלי פלסטיק וכלי גומי וכלי ניילון וכלי כותנה וכלי פשתן וכלי צמר וכלי כותנה וכלי פשתן וכלי צמר וכלי כותנה וכלי פשתן וכלי צמר

נשבע ייחוד לאבתכם
לתלחם ולזרעם ארץ
זבת חלב ודבש
כי הארץ אשר אתה
בא שמה לדשתה לא
כארץ מצרים הוא אשר
ינאתם משם אשר תזרע
אתה זר והשקית ברנך
כמחרק ויהא ארץ אשר
אתם עבדים שמה לדשתה
ארץ חדשים ונבקעת למטר
השמיים שתהמים ארץ
אשר יהוה אלהיך דרש
אתה חמדי עני יחוד
אלוהיך במרשתה שנה
ויזר אחרי תשנה
ותה אם שמע
תשמעו אל מצותי אשר

אנכי מצוה אתכם היום
לאהבה את יהוה אלהיכם
ולעבדו בכל לבבכם ובכל
נפשכם ונתתי מטר ארצכם
בעתו יורה ומל קשו ואספת
דגנך ותדושך וייעהרדך
ונתתי עשב בשדך לבחמך
ואכלה ושבעתה שמרו
לכם פני פתח לבבכם
וסרתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחיתם לדם
וחרה אף יהוה בכל ועני
אתה שמיסולא יהיה
מטר והאדמה לא תהן
את יכול הוא אברהם מתה
מעל הארץ הטובה שר
יהוה נתן לכם וישחתם
את דברי אלהי עלי לבבכם

והשקית וכלי מים וכלי חרס וכלי עץ וכלי אבן וכלי כסף וכלי זהב וכלי נחושת וכלי ברזל וכלי פלדה וכלי עופרת וכלי קרמיקה וכלי פלסטיק וכלי גומי וכלי ניילון וכלי כותנה וכלי פשתן וכלי צמר וכלי כותנה וכלי פשתן וכלי צמר וכלי כותנה וכלי פשתן וכלי צמר

והליכנו ה' ר' כל ו' חס' ויסכננו ארץ חכמה ונעלה לננו אעברה נא חס' כל המקום דכל תורה מהכבוד בארץ ילל
מה ה' חס' ויסכנו ארץ חכמה ונעלה לננו אעברה נא חס' כל המקום דכל תורה מהכבוד בארץ ילל

היִסּוּסְךָ לַהֲאֵם לֹא
תִשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹת יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּסְרַתֶּם מִן הַדָּוָד
אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה אֹתְכֶם
הַיּוֹסֵם לִלְכֹת אַחֲרַי אֱלֹהִים
אַחֲרַי אֲשֶׁר לֹא יִדְעֶנִי
וְהָיָה כִּי יֵכֵאֵךְ
יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֶל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אֲתָחָבָא שָׁמָּה
לְדַשְׁתָּהּ וְנִתְתָּה אֶת
הַכְרֵה עַל הַר נְרוֹזִים
וְאֵת הַקַּלְלֵה עַל הַר עֵינֵל
חֲלֹאמָה בְּעֵבֶר הַדָּרוֹן
אַחֲרֵי הַדָּד מִבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ
בְּאֶרֶץ חֲכָמָה וְנִשְׁבַּח
בְּשֶׁרְבֵחַ מוֹל הַגִּלְגָל אֵינִל
אֲלֹנֵי מִרְהוֹעֵי אֹתְכֶם עֲסִים
אֲתָחָדֶךָ לְבֹא לְדִשְׁתָּ

אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לְכֶם וְיִרְשַׁתֶּם
אֹתָהּ וְיִשְׁבַתְּכֶם בָּהּ וְיִשְׁמַרְתֶּם
לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים
וְאֵת הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר
אָנֹכִי נָתַן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹסֵם
אֱלֹהֵי הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר הִשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְדַשְׁתָּהּ
כָּל הַיּוֹמִים אֲשֶׁר אֲתָם
חַיִּים עַל הָאָדָמָה וְאֵבֶר
חֲאֲבָדְתֶּם אֶת כָּל הַמִּקְמֹת
אֲשֶׁר עֲבַדְתֶּם הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר אֲתָם יִרְשִׁים אֹתְכֶם
אֶת אֱלֹהֵי הַיָּם עַל הַיָּמִים
הַדְּמִים וְעַל הַנְּבִעוֹת וְתִחַת
כָּל עֵצָר עֲנִי וְנִתְּנָתֶם אֶת

והליכנו ה' ר' כל ו' חס' ויסכננו ארץ חכמה ונעלה לננו אעברה נא חס' כל המקום דכל תורה מהכבוד בארץ ילל
מה ה' חס' ויסכנו ארץ חכמה ונעלה לננו אעברה נא חס' כל המקום דכל תורה מהכבוד בארץ ילל

ה' פקד תכל שמה וסיפנה ונאספוסמה כל הערים וערי שש חלבי ישראל לנס שמה והכירו והבארת
שמה עליכם ויסוד שמה ויבאו שמה ויסוד שמה ויבאו שמה כשמה ויבאו שמה ויבאו שמה

מזבחתם ושבחתם את
מצבתם ואשריהם תשרפון
באישופסילי אלהיהם
תעריעון ואפרתם את
שנמסמן המקום ההוא
לאתעשוקן ליהוה
אלהיכם כי אסאל המקום
אשר יבחר יהוה אלהיכם
מכל שבטיכם לשום את
שמו שם לשכנו תדרשו
ובאת שמה וזהבאתם
שמה עליכם וזבחיכם
ואת מישרתכם ואת
תרומת ירכם ונדריכם
וערבתכם ובכרת בקרבנ
ונאנכם ואתם שם
לפני יהוה אלהיכם ושמחתם
בכל משלח ירכם אתם

ובשבכם אשר ברכך יהוה
אלהיך לילאתעשוקן בכל
אשר אנחנו עשים פה
חזם איש כל הישר בעיני
מלאבאתם עד עתה
אלהמנוחה ואל הנחלה
אשר יהוה אלהיך נתן
לך וועברתם את הירדן
וישבתם בארץ אשר
יהוה אלהיכם מנחיל
אתכם והניח לכם מכל
אויביכם מסביבו וישבתם
בטח וזהו המקום אשר
יבחר יהוה אלהיכם בו
לשכן שמו שם שמה
תבאו את כל אשר אנכי
מצוה אתכם עוליהכם
וזבחיכם מעשרתכם

ובאת שמה ויבאו שמה ויבאו שמה ויבאו שמה ויבאו שמה ויבאו שמה ויבאו שמה ויבאו שמה
לשכן שמה ויבאו שמה ויבאו שמה ויבאו שמה ויבאו שמה ויבאו שמה ויבאו שמה ויבאו שמה
שמה עליכם ויבאו שמה ויבאו שמה ויבאו שמה ויבאו שמה ויבאו שמה ויבאו שמה ויבאו שמה
לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ירכם אתם

מסד יד הדין וכו' וספד ימעת וראתה איהו רפי זיאסכיס יספורתם נתינת
כב סב ב יסכנת יחזיר כנתנת ידו ותרשה נרו חס במא של אסילעוב זכר י

וחרמת ירכסו כל מנכר
נדינס אשר תדרו ליהוה
ושמחתם לפני יהוה אלהים
אתם ובניכם ובנותיכם
ועבדיכם ואמהתיכם והלוי
אשר בשעריכם כי אין לו
חלק ונחלה אתכם השמר
לך פותעלה עלתך בכל
מקום אשר תדאה כי אם
במקום אשר יבחר יהוה
באתר שבטך שסתעלה
עלתך ושכרת עשה כל
אשר אנכי מצוה וירקנבל
אותם משך תזכה ואת
בשר פברכת יהוה אלהיך
אשר נתקלד בכל שעריך
הטמאו וחסו ויאלנו
בעבוב אלו קחדם לא

תאכלו על הארץ תשפנו
כמיסילא תוכל לאכל
בשעריך מעשר דגך
ותירשך ויצהרך ובסרת
בקרד וצאנך וכל ערליך
אשר תרד וערבתיך ותנומת
ידך כי אם לפני יהוה
אלהיך תאכלט במקום
אשר יבחר יהוה אלהיך
בו אתה ובנך ובקל ועבדך
ואמתך והלוי אשר בשעריך
ושמחת לפני יהוה אלהיך
בכל משלח ידך יהשמך
לך פותעזכ אתה לזיכל
ימיד על אדמתך
כי ירחיב יהוה
אלהיך את נכלך כאשר
דבר לך ואמר ל אברה

זכרה כי איתנו חס במא של איתנו יספורתם נתינת
נכונת יספורתם נתינת יספורתם נתינת
ז חס פטו יספורתם נתינת יספורתם נתינת

בשר ביהמה נפשך
לאכל בשר בכל אור
נפשך תאכל בשר כי
ירחק ממך המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך לשום
שמו שם חכת ממך
ומצאך אשר נתן יהוה
לך כאשר עיתך ואת
בשעריך בכל אות נפשך
אך כאשר יאכל את
הצבאות האילנות אשר
הטמאו והטהרו יחרו
יאכלו וירקחוק לבלתי
אכל הדם כי הדם הוא
הנפש ואת אכל הנפש
עם חבשרו לא תאכלו
על הארץ תשפכו נמכי
לא תאכלו למען יטב

לדולבנך אחריו כי
תעשה הישר בעיני יהוה
רק קדשך אשר יהוה
ועריך תשאוב את אל
המקום אשר יבחר יהוה
ועשית עליך הבשר
והדם על מזבח יהוה
אלהיך ורסזב חיד יטב
על מזבח יהוה אלהיך
והבשר תאכלו שמר
ושכחת את כל הדברים
האלה אשר אנכי מניח
למי לייטב לך ולבנך
אחריך יציל עולם בית עמך
הטוב והישר בעיני יהוה
אלהיך כי כרת
יהוה אלהיך את הנזק
אשר אתה בא שכיח

תקן ג' ויכתיב ויהי ארמונו רחוק מן המזרח ויבנות בני ישראל ויהי מקום לך מן המזרח ויהי מקום לך מן המזרח ויהי מקום לך מן המזרח

חלם חלום ונתן אליך אות
או מופת יובא האות והמופת
אשר דבר אליך לאמר
נלכה אחרי אלהים אחרים
אשר לא ידעת כונע כרם
לא תשמע אל דברי הנביא
ההוא או אל חלום החלום
ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם
אתכם לדעת הישכם
אהבים את יהוה אלהיכם
בכל לבבכם ובכל נפשכם
אחרי יהוה אלהיכם תלכו
ואתו תיראו ואת מצותיו
תשמרו ובקלו תשמעו
ואתו תעבדו ובו תרכקו
זה נביא ההוא או חלום
החלום ההוא יזמת בידו
סרה על יהוה אלהיכם

לדשת אותם מפניך
וירשת אתם וישבת
בארצם והשמד לד פן
תנקש אחריהם אחרי
השמד מפניך ופן תדרש
לאלהים לאמר איכה
יעבדו הנזים האלה את
אלהיהם ואעשה כן גם
אני לא תעשה כן ליהוה
אלהיך כי כל תועבת יהוה
אשר שנא עשול אלהים
כינם את פניהם ואת בנותיהם
ישרפו באש לאלהים
את כל הדבר אשר אנכי
מצוה אתכם אתו תשמרו
לעשות לא תספ עליו ולא
תערע ממני
במקום מקרבך נביא או

ויהי מקום לך מן המזרח ויהי מקום לך מן המזרח ויהי מקום לך מן המזרח ויהי מקום לך מן המזרח ויהי מקום לך מן המזרח

בשנת ה'תש"ח נעשה לטובת כלל ישראל על ידי ועד המוסדות הלאומיים
לשקום את המדינה וכלל ישראל על ידי ועד המוסדות הלאומיים

וְדַרְשָׁתוֹ וְחִקְרָתוֹ שְׂאֵלָתָהּ
חֵטְבֵי וְהִנֵּה אִמְתָּ נִכְחָה
הַדָּבָר נִעְשָׂתָה וְהַחֲזִיעַכָּה
הַזֹּאת בְּקִרְבְּךָ יִתְפַּח תִּפְחָה
אֶת־יִשְׂבִּיחַ עֵינֶיךָ חֲחֹא לִפְנֵי
חֶרֶב חֲחֹרֵם אֶתְּהָ וְאֶת־
כָּל אֲשֶׁר בָּתוֹךָ וְאֶת־כַּתְּמֹתָהּ
לְפִי חֶרֶב וְאֶת־כָּל שְׁלֵלָהּ
תִּקְבְּזִי אֶל־הַיָּד הַחֲסֵהּ
וְשִׂרְפֵתָ כִּי אֲשֵׁר אֶתְּהָ עֵינֶיךָ
וְאֶת־כָּל שְׁלֵלָהּ כְּלִיל
לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְחֵי חַיֵּינוּ
עוֹלָם לֹא תִפְנֶה עוֹד וְיִלָּא
יִדְבַק בְּיָד מֵאֵמֶה מִן
הַחֲרֵם לְמַעַן יִשְׁכַּח יְהוָה
מִחֲרוֹן אַפּוֹ וְנִקְלַד רַחֲמֵיךָ
וְרַחֲמֵךָ וְחֶרֶבְךָ כִּי אֲשֵׁר
נִשְׁבַּע לֹא אֶבְרַח בְּיַדְּךָ שְׂמֵעַ

בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשִׁמּוֹ
אֶת־כָּל מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי
מִצְוֶה חֵיוֹס לְעֲשׂוֹת חַיֵּיךָ
בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּנִים אַתֶּם לִיהוָה
אֱלֹהֵינוּ כִּסְלֵי אֶת־הַעֲדוּלָה
תִּשְׁמַע קוֹלְךָ בֵּין עַיְנֵינוּ
לְמַתוֹכֵי עַם קְרוֹשׁ אֶתְּהָ
לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ וּבִכְרַחֲמֵינוּ
יְהוָה לְחַיֵּינוּ לֹלַעַם סְגוּלָה
מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל
פְּנֵי הָאָרֶץ לֹא
תֹאכַל כָּל־הַתּוֹעֵבָה וְאֶת־
הַכְּהֵמָה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ
לְשׂוֹד שֶׁהַכְּשָׁבִים וְשֶׁהָ
עוֹשֵׂי אֵיל וְיִצְמֵי חֲמוֹד
וְאֶקְוֶה דִּישְׁוֹתָאוּ וְחִמְרֵי
וְכִלְבֵּי מַעַרְסֵי תִפְרֵסֵהּ

ולא ידעו כלל וכלל ולא ידעו כלל וכלל ולא ידעו כלל וכלל ולא ידעו כלל וכלל
יִשְׁמַע קוֹלְךָ בֵּין עַיְנֵינוּ לְמַתוֹכֵי עַם קְרוֹשׁ אֶתְּהָ לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ וּבִכְרַחֲמֵינוּ
יְהוָה לְחַיֵּינוּ לֹלַעַם סְגוּלָה מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָרֶץ לֹא תֹאכַל כָּל־הַתּוֹעֵבָה

מן הבכור אשר יולד
 במקרה ובצאנך הזכר
 תקדיש ליהוה אלהיך
 לא תעבד בכור שורך
 ולא תעבד צאנך ולפני
 יהוה אלהיך תאכלנו
 שנה בשנה במקום אשר
 יבחר יהוה אתה וביתך
 וכי יהיה בן מוספסח או
 עוד כל מוסר על אבותינו
 ליהוה אלהיך ובשעריך
 האבלנו חטמא וחסוד
 יחזו כצ"ב וכל ידק את
 דמו לא תאכל על הארץ
 השפכנו כמים
 שמור את חרש האבן
 ועשית פסח ליהוה אלהיך
 כי בחרש האבן חוצאן

יהוה אלהיך ממזרים
 לילה יזכחת פסח ליהוה
 אלהיך צאנו ובקר במקום
 אשר יבחר יהוה לישכן
 שמו ישם לא תאכל עליו
 חמין שביעת ימיסת אבל
 עליו מצות לחם עני כי
 בחפזו יצאת מארץ
 מצרים למשנת זכר את
 יוסף אה"ל מארץ מצרים
 כל ימי חייו ולא יאדא
 לד' שא"ד בכל צב"ל יטבעת
 ימיו אילן מן הבשר
 אשר תזבח בערב ביום
 הראשון לבקר ולא תוכל
 לזבח את הפסח באחד
 יאע"ך אשר יהוה אלהיך
 נתלך יבי אסא למקום

שישנו ב' וי"ב וי"ח דקרא יוסף שכל את דיוויל הבכור והיה הבכור אשר הולד י"ח
 כע"ז וכא"ל ב' וי"ב אר' כאשר יאמר אה"ל כ"י בשע"ה קאב"לנו ה"ה אר' דמקור י"ב

יחד א' קפ"ג וסימנחון שלוש פעמים בטא כל ישראל יימנחון ערלוהי המסכז תרופה התרופה היינו ברוהי
פברית א' ז' וסימנחון אשר נתן לך בכל שערך איש נמתת ידו ככרת יד

מיכרך יהוה אלהיך
בכל תבואתך ובכל מעשה
ידך והיית אך שמח שלוש
פעמים בשנה יראה כל
זכורך את פני יהוה אלהיך
במקום אשר יבחר בחנ
המצות ובחנ השבעות
ובתהסכות ולא יראה
את פני יהוה ריקסו איש
כמתנת ידו וכברכת יהוה
אלהיך אשר נתן לך
שפטיו ושטרם
תתן לך בכל שערך אשר
יהוה אלהיך נתן לך לשנמד
ושפטו את העם משפט
צדק ולא חטמה משפט
לא תבד פנסול אתקח
שחר כי השחר יעור עיני

חכמים ויסלף דברי
צדקים יצדק צדק תרדף
למען תחיה וירשת את
הארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך לא
תטעלך אשרה כלעין
אצל מזבח יהוה אלהיך
אשר תעשה לך ולא
תקיסלך מיצנה אשר
שנא יהוה אלהיך
לא תזבח ליהוה
אלהיך שור ושה איש
יהיה כומוס כל דבר ריג
כי תועבת יהוה אלהיך
הוא כי ימצא
בקרוב באחר שעליך
אשר יהוה אלהיך נתן לך
איש או אישה אשר יעני

היה עיקר משפט ברם הר' ושכנותיהם משפט צדק כי עשייתו חרע ו סימנחון כי שפטו
שחר שערך כי ירעני קרמל ותנני רממטם על שפאת הרע ירעם כנסת יין אר' מצאת הר' וישתחו
למסד כל של בטא ירעמך בשבך י אשרה כל הם כלל ייעשי אשרה כי

מסכת בבבא מציעא פ"ג הלכה ט"ז
אמר ר' יוחנן כל המעשה הזה עושה ענין אחד
דבר ישישטט ביומרת ל...
דבר ישישטט ביומרת ל...
דבר ישישטט ביומרת ל...

בראשנה לחמיה ומד כל
העם כבאחרנה ובערת
הרע מקרבך
כי פלא ממך דבר למשפט
במדן כל דם במדן לדן
ובמן נעל ובער בריהם
בשעריך וקסתו עליה
אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך בו וקבאת אל
הבחנים הלוי ואלה שפט
אשר יהיה במים ההם
ודרשתו ועד לך את
דבר המשפט ויעשית על
פי הדבר אשר יצו לך
מזה המקום והוא אשר
יבחר יהוה ושמת לעשות
ככל אשר יצו וקיעל פ
התורה אשר יצו ועל

את הרע בענין יהוה אלהיך
לעבר בריהו ויולך ויעבר
אלהים אחרים ויטהרו
לחם ולשמן ואל לרח
אולי כל צבא השמים אשר
לא צויתו והצדק ושמעת
ודרשת הטבו והעממת
נכון הדבר נעשתה והוענה
הוא תבישך אלי והוצאת
את האיש הזה או את
האשה החזא אשר עשו
את הרע הרע הזה אל
יעריך את האיש או את
האשה וסקלתם באבנים
ומתו יעל פיו שנים ערים
או של שח עדים ומתהמת
לא יזמת על פיו עד אחר
יד העדים החיה " בו

דבר ישישטט ביומרת ל...
דבר ישישטט ביומרת ל...
דבר ישישטט ביומרת ל...

הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר יֹאמְרוּ
לְדַעֲשָׂה לֹא תִסּוּר מִן
חֲדָבֵר אֲשֶׁר יִצְדוּלַד יִמֵּן
וְשִׂמְאֵל יוֹהֵאִישׁ אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה בִזְרוֹן לְבַלְדֵי שִׁמְעַ
אֶל הַבְּחֵן הָעֵמֶר לְשֶׁרֶת
שִׁסְאֵת יַחֲוֹה אֶלְחִיק אֹ
אֶל הַשְּׁפָטוּמַת הָאִישׁ
לְהוֹא וּבְעֶרְתִּי חֲרַע
מִיִּשְׂרָאֵל וּכְלֵה עֵסִי שִׁמְעִ
וּדְאֹלֵא יִזְרוֹן עוֹדִ
כִּיתָכָא אֶלְהָאֲרִין
אֲשֶׁר יִהוּה אֶלְהִיד נַקֵּךְ
יִדְשֶׁתְּהוּ וּשְׁכַתָּה בְּהוּ
וְאִמְרָה אִישִׁימָה עֲלִימֶלֶךְ
כְּבַל הַנְּעִים אֲשֶׁר חִבֵּכְתִי
שׁוֹסֵתִישִׁי עֲלֶיךָ מֶלֶךְ
אֲשֶׁר יִבְחַר יִהוּה אֶלְחִיק

בּוֹמִקְרָב אַחִיק הַשִּׁיב
עֲלֶיךָ מֶלֶךְ לֹא תוּכַל לִתֵּת
עֲלֶיךָ אִישׁ נֹכְרִי אֲשֶׁר לֹא
אַחִיק הוּא אִירְקֵל לֹא יִרְבֵּה
לֹא סוֹסִיטוֹלֵא יִשִּׁיב אֶת
חַעֲסִמְעֵרִימָה לְמִשֵּׁן
הַרְבִּיבֹת סוֹסוֹיַחֲוֹה אֹמֵר
לְכִסְלֵא תִסְפּוֹן לְטוֹב
כִּדְרוֹךְ הוּהָ עוֹד יוֹלְאִוְתָה
לֹא נְטִיטוֹלֵא יִסּוּר לְכִבוֹ
וּכְסִיטוֹהֵב לֹא יִרְבֵּה לֹא
מֵאֲדִי וְהִיבְשִׁנְתָּה יַעֲרֵ
כִּסְאֵמְסִלְכֵת וּכְתִכֵּלִי
אֶת מִשְׁנֵה הַתּוֹרַח הוֹאֵת
עַל סַפֵּר מִלְפְּנֵי הַמִּהְעֵם
הַלּוֹיִסוֹרֵה תֵּה עֲנִי וְקִרָא
בּוֹכֵלִימִי הֵי יִדְעֵעֵימֵ
לִירָאֵה אֶת־יִהוּה אֱלֹהֵי

וְכִי יִשְׁמַע ה' אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמַע ה' אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמַע ה' אֱלֹהֵינוּ
וְיִשְׁמַע ה' אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמַע ה' אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמַע ה' אֱלֹהֵינוּ

אתנבל סאשר נשבע
לאמתך ונתקלך אתכל
הארץ אשר דבר לתה
לאכתך בי תשמר את
כל המצוה הזאת לעשתה
אשר אנכי מצוך היום
לאחבה את יהוה אלהיך
וללכת בדרכיו כל הימים
ויספת לך עוד שלש ערים
על השלשה אלהי ולא
ישפך דם נקי בקרב ארץ
אשר יהוה אלהיך נתקלך
נחלה וחיה עליך דמים
וכי יהיה איש שנא לרעהו
וארב לו וקס עליו וחברו
נפשו מתותם אל אחת
הערים האלו ללו וקנ

עירו ולקחו אתו משם
ונתנו אתו ביר נאל הדם
ומתיל את חוס עיך עליו
ובעדה דם הנקי מישראל
וטוב לך לא
תסין נכול רעד אשר נבלו
ראשנכם במחלתך אשר
תנחל בארץ אשר יהוה
אלהיך נתקלך לרשתה
לא יקום יעד
אחד באי"ש לכל עון ולכל
חטאת בכל חטא אשר
יחטא על פני שני ערים
או על פני שלשה ערים יקום
דבר כי יקום עד חמס נאיש
לענות בוכרהו וימרו שני
האנשים אשר לחס חריב
לפני יהוה לפני הכהנים

ה כל ס פירוש וסיכוד לאתה נסודיך יארו מינין... וישראל יקראו בשם יי

הל לנועמיחאיש אשר
ארש אשה ולא לקחה
ילד וישב לביתו פן ימות
במלחמה ואיש אחר
יקחנה ויספו השטרים
לדבר אלהים ואמרמי
איש חד אודך הלכ
ילד וישב לביתו ולא ימס
את לבב אחיו כלבכו והיה
ככלת השטרים לדבר
אלהים ופקדו ישרי
עבאותבר אשהעם
ביתקרבאל
עיר להלחם עליה וקראת
אליה לשלום והיה אם
שלום תענר ופתחה לך
והיה כל העם הנמצאה
יהיו לך למסועבר ואם

לא תשלים עמך ועשה
עמך מלחמה וצרת עליה
ונתנה יהוה אלהיך בירך
והכית את כל זכור הלפי
חרב ורק הנשים והטף
והבהמה וכל אשר יהיה
בעיר כל שללה תכו לך
ואכלת את שלל איביך
אשר נתן יהוה אלהיך לך
כן תעשה לכל היערים
הרחקת ממך מאד אשר
לא מערי העיסדה אלה
הנה ידק מערי העמים
האלה אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה לא תחיה
כל נשמה יכיה חרבת חרמם
חחיה והאמרי הכנעני
והפריז החוי והיבני נאשר

והייתה ה כפע כתי וסיכנתון חכמת אדכל זכורה לפי חרבי עתה לוקמת את עמיה את כית אחאב אדבר כנסה
עיר כיה ית זכורה ל בנה ל השקת ל כנסרה ל צדה ל איה ל נטמה ל סכרה ל ילה ל
סיכנתון ל כוניה ל

וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה
 וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה
 וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה

אשר יהוה אלהיך נתן
 לדשתחנפך בסדה לא
 טרעמי הכתובי צאוקנן
 וטפטין ומרדואל העים
 אשר סכית החלליו וזה
 היצור הקרבה אל המלל
 ולקחו וקני היצור החוא
 ענלה תבדך אשר לא ענד
 בה אשר לא מטנה בעל
 וחורדו וקני העיר החוא
 את הענלה אל נחל אתן
 אשר לא מעדכו ולא
 יד עויער פושם את הענלה
 בנחליו ונצשו הכתובים בני
 לוי כי ככבוד יהוה אלהיך
 לשרתו ולכרך בשם יחיה
 ועל פיהם יזהו כל רבני בני
 נקוסים וקני העיר החוא

עד יהוה אלהי למען
 אשר לא ילמד אתכם
 לעשות ככל תועבתם
 אשר עשו לא אלהיכם
 וחטאתם ליהוה אלהיכם
 כיתעוד אל
 ערלי סורכים לחלחם
 עליה להפשה לא תשחית
 אתי צנה לחרה עליו ורוך
 כי ממטתאכלו אתו לא
 חסרת כי האדם יצוה שדה
 לבא ממנו במעיד וירק
 יצו אשר תרעק לא יצו
 מאבל הוא אתו תשחית
 וסיתובנית משר על העיר
 אשר הוא עשה עמך
 כל חמה עיר היתה
 כי יצו אתה לטורח

עשה ב לישן וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה
 וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה
 וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה וישיבה

לאשה ב וסוף לאהדור בבראשונה לבי ה סנים חכמים כליות כל המהירין חסדי וסוף כיתובי אחר
כמהבני בני ישוב יתסלה ה יסוף חרף אתהאם ככליהם קצתה עדים יחד וישלחמאות ישי

תעשה לשמלתו וכותעשה
לכל אברת אחיד אשר
אבר ממנו ומיצאתה לא
תכל להתעלים
לא תז אה אתחמור
אחיד או שורו נפליס ברוך
ועלמתמהם הקם
לא
על אשר
בשנר שמלת
הבי תועבת יהוה אחיד
פלעשה אלה
ביקרא קן צפור לפניך
ברוך בכל עין או על
הארץ אפרחים או בניעים
והאסר בעת על האפרחים
או על הביעים לא תקח
האם על הבנים שלח

תשלח אתהאם ואת
חבנים תקח לך למעייט
לך והארפת ימים
כיוספת בתחיש
ועשית מעקה לגדר ולא
תשים סמי סבב יער כי יפל
הנפל ממנו לא תור
פרמד כל אספות קורש
המל אה הודע אשר תודע
והבוא את הכרם
לא תכרש פני חסומו
והודע את לבש שעט
ענד ותשתים יחדו
עד לים תעשה לך
על ארבע כנפות כסותך
אשר תכסה בהו
כי יחא ייש אשר
וכא אלה וישנא הוושם

תלע ב זקם זקבי וסיעתון
תחדש ב חס בליל וסיעתון
גדלים ב וכת כן וסיעתון
חם לא בקור שאסר
לא תחרש סוד וכל
תעשה לך ישכח פיך
פסו וי סו פסו וסוף
שדר לא תודע סו זקדש חכלאה הודע אשר תודע
אם תחרש סוד וכל
תעשה לך ישכח פיך
פסו וי סו פסו וסוף

עשני א פל וסמנתק לאיבא עשני דארמינא נחיש העמס סבילס החיני קדמי לאיבא עשני דערא ילקח עשני
 דבזחסי י עקר ב פת וסיס עלך עליני ב פסל כטע דאמי ארס נחרים לקללך דג את עבוד סקלך יס וסיס
 פסוד צמוחם

לאיבא לוקחל יהוה
 לאיבא עשני
 ומואכי מקחל יהוה נם
 דוד עשירי לאיבא להם
 בקחל יהוה עד עולסיעל
 דבר אשר לאקדמו אתננ
 בלחם ובמיסבדך בזאתנם
 ממעריסו אשר שבר
 עליד אתבלעם בקבעור
 ספתוד ארם נהרים
 לקללך וילא אבה יהוה
 אלהיך לשמע אל בלעם
 וחסך יהוה אלהיך לך
 אתה קלל לה לברכה כי
 אהבך יהוה אלהיך לא
 תדרש שלם סוטבתם
 בליסך לעולם
 לאתתעב ארמי

כי אחיך הוא לאתתעב
 מיצרי כתר היתבאר עני
 בנים אשר יולדו להסוד
 שלישי יבא להסבקהל
 יהוה כיתנא
 מחנה על איבך ונשמדת
 מכל דבר רע כי יהיה בך
 איש אשר לא יהיה טהור
 מקרה לילה וינא אל
 מחויך למחנה לא יבא
 אל תוך המחנה והיה
 לפנות ערב כירחן במים
 וככא חשמי יבא אל
 תוך המחנה ויוד תהיה לך
 מחויך למחנה וינא את שמה
 חויזו ויתך תהיה לך על
 אונך והיה בשבתך חויז
 וחפרתה בה ושבבת וכסית

כלשון תיעב פת בלד קס וסיל איש דכיס וסרמה ורטי הכיסית נמי ליתעב נייזיה עבא תניו יו יס וסרטיה
 כלא חס בלד מל וסמנתק סל דוד עשירי כיתבם שלענ וליסאני אחי כל חויז דדיש וס צמס ב א מל וסס יס יא
 ונדרש חס לאתריסור ערא כל דס נד ב קס וסיס תהיה למחויז לכינה אשו במדבר ידא אטמאוו וידברא כראש

לא ירעה ו יסמנהו ולא יראה בר עיתו כר כעדר בערבה שתי הער לוי כי נבר יהיה יענים סתר לו
 אתנן ה פת וסמנהו אתנן ונתן ויחיד כל בית ושרפויהם כן הנשים פלאות וזנה קבצה ב בפסוק

כי תלך לא

את צאתך כי יהוה אלהיך
 מתהלך בקרב מחנהך
 להצילך ולהתאבק לרגלך
 והיה מחנהך קדוש ולא
 יראה בך ערות דבר ושב
 מאחריך לא
 תסגר עכר אל ארנו
 אשר יניח לך מעם
 ארנו עמך ישב בקרבך
 במקום אשר יבחר באחד
 שעריך בטוב לו לא תונע
 לא תהיה קדשה
 מבנות ישראל ולא יהיה
 קדש מבני ישראל לא
 תביא אתנן זונה ומחיר
 מלכת בית יהוה אלהיך לכל
 נדר בית יעבת יהוה אלהיך
 גם שניהם לא

תשיך לאחריך נשך כסף
 נשך אבל נשך כל דבר
 אשר ישך וינכר תשיך
 ולא אחיך לא תשיך למען
 יברכך יהוה אלהיך בכל
 משלח ידך על הארץ
 אשר אתה בא שמה
 לדשתהו כיתוד
 נדר ליהוה אלהיך לא
 תאחר לשלמו כי דרש
 ידרשני יהוה אלהיך
 מינעך והיה בך חטאיוני
 תחרל לנדר לא יחיה בך
 חטאיוניא שפתך תשמר
 ועשית באשר נדרת ליהוה
 אלהיך נרבה אשר דברת
 בפיקי כיוא
 בכרסר ער ואכלת ענבים

ובחר ב ביתו אלהיך ויחיד שרה עתוים ישר ב בתי לוי נשך כלום יאחרת מרשעים
 ויחיד ו יסמנהו מלאך ויבקרתי צדקתי כיתוד נדרים וכו' ו יא פסו כל ו יסמנהו וכו'
 יהיה בו פספסו וכו' יהיה נאיש חסא וכו' יבא הלוי מאחרי איש שנה לרעהו ויכרבה ממך וכו' תאחד לית

כנפשי שבע ואל כלך
כנפשי שבע ואל כלך
כנפשי שבע ואל כלך
כנפשי שבע ואל כלך

כנפשי שבע ואל כלך
לא תתני מחבא
בקמת רעך וקטפת מלילת
מדר וחרם שלא תגור
על קמת רעך
יקח איש אשה ובעלה
והיה אסלא תמצא חן
בעיניו כי מצא בה ערות
דבר וכתב לה ספר כריתת
ונתן בידה ושלחה מביתו
ויצאה מביתו והלכה וחתה
לאיש אחר וישנאה האיש
האחר וכתב לה ספר
כריתת ונתן בידה ושלחה
מביתו או כי צמות האיש
האחר וזן אשר לקחה לו
לאשה ולא יוכל בעלה
הראשון אשר שלחה

לשוב לקחתה להיות לו
לאשה אחרי אשר הטמאה
כיתועבה הוא לפני יהוה
ולא תחטיא את הארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלה
איש אשה חרש לא יצא
כצנא ולא יעבר עליו לכל
דבר נקי יהיה לביתו שנה
אחר ושפח את אשתו
אשר לקח ולא יוכל לחזק
ורכב כנפשו הוא חבר
כיימצא איטונב
נפש מאחז מכני ישראל
והתעמד בו ומכרו וסרת
הנכ ההוא ובערתה רע
מקרבך
השמד
פנניה צרעת לשמד מאד

תבא יי חס והפנתון את אמת אלה ואלה מקדש נכסיהם אשכח עליו בנכסיו בקמיעו כי יזא
כעך נכסיו ימותו יי ויתפוש קדוהו חרב בחרו רכלו ירשו אל סמון תבא א סיה ואתיהנא בדת אובד
כלו עתה לשמד יוכלו של דמת ים פשו כל וסלנ כיתנא חכסא ברבר ואינו שרמית ילמוכי חסונעס ירע ירע
אכיה

לא אכה ב' וסיפנהון
והחיוקה ב' וסיפנה

לא אכה ויהשתיך לא אכה כמי לאיטמע עמי חלוץ ב' וסיפ כלאחיון צבא חליו העל
והחיוקה במבשני והחיוקה ב' ונשקה ל' אס כפה ב' וסיפ וזענה פרשה ל' ונ

לאחיו שם בישראל לא
אכה כמי וקד אולוזקני
עירו ודברו אליו ועמד
ואמר לא חפצתי לקחתה
ונגשה יכמתו אליו לעיני
הזקנים וחלצה נעלו מעל
רגלו וירקה בפניו וענתה
ואמרה ככה יעשה לאיש
אשר לא יבנה את בית
אחיו ונקרא שמו בישראל
בית חלוץ הנעלי כי
יעצו אנשים יחדו איש
ואחיו וקרבה אשת האחד
להיצל את אישה מיד
מכה וישלחה ידה וחיוקה
במבשני וקצתה את כפה
לאתחוס עיני לא
יהיה לך בכיסך אכזב ואבן

נדולה וקטנה וליא יהיה
לך בביתך איפה ואיפה
נדולה וקטנה אכן שלמה
וערך יהיה לך איפה שלמה
וערך יהיה לך למעשי ארנו
ימך על הארמה אשר
יהוה אלהיך נתן לך כי
תועבת יהוה אלהיך כל
עשה אלהיך כל עשה עול

זכור את אשר עשה לך
עמלק בדרך בעצאתכס
ממצרים אשר קרך
בדרך ויונכבד כי עשילם
אחרך ואתה יצף ויגע
ולא ידא אלהים והיה
בהנחיהוה אלהיך לך
מכל איבך מסכיב בארץ

נדולה ל' כ' בסורה וסיפנהון לעשות קטנה את השוה ודכסר וכתך וכל נכס יכונת נכס חס וסיפ
וינס אכזר ל' ויהיה מורה נדלה וכל עמאל חס בפל והררן ונדולה ל' ונדה ל' וסיפ אכן שלמה יצדק ב' בפס
עשיתי משפט יצדק אם עשק הלוי ונול מטפט ועד י' בהנה ל' וחר כיום העתה ל' וסיפ

וישנה אהרן את שמו ויקראו בשם אהרן ויהיה שמו אהרן ויהיה שמו אהרן ויהיה שמו אהרן

כ"ג

אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחלה לרשתה ממחה
את זכר עמלק מתחת
השמים לאה שבח

ותיה כיתום אלה ארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלה ויד שתה וישבת
בה אלקת מראשית כל
פרי האדמה אשר תביא
מארצך אשר יהוה אלהיך
נתן לך ושמת במנא
וחלכת אל המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך לשני
שמו ששעב את ארצו
אשר יהוה בנים ההם
ואמרת אליו הוצאתי חסם
ליהוה אלהיך כי באת

אלה ארץ אשר נשבע
יהוה לאבותי לתת לנו
ולקחה הכהן חטא מידך
והנחול לפני מזבח יהוה
אלהיך ווענית ואמרת
לפני יהוה אלהיך ארמי
אבר אבי וירד מצרימה
ועד שסבבתי מיצטויה
ישכלני גדול עצום ודע
וירעו אתני המצריים
ויענוני ויתנו עלי עבודה
קשה ונצניק אל יהוה
אלהי אבותינו וישמע
יהוה את קולנו וירא את
ענינו ואת עמלנו ואת
לחצנו ויצאנו שחר
ממצרים ביד חזקה וזרוע
נמויה ובמרא אר לובאת

וישנה אהרן את שמו ויקראו בשם אהרן ויהיה שמו אהרן ויהיה שמו אהרן ויהיה שמו אהרן

ובמפתיו יכאנו אל
חסקוסהוה ויתן לנו את
הארץ הזאת ארץ זבת
חלב ודבש ועתה הנה
הבאתי את ראשית פרי
הארמה אשר נתתה לי
יהוה והנחרתו לפני
יהוה אלהיך והשתחית
לפני יהוה אלהיך וישמחה
כל הטוב אשר נתן לך
יהוה אלהיך ולביתך אתה
וחלוי וחתך אשר בקרבך
כי תבלה לעשר
אתם לעשר תבואתך
בשנה השלישית שנת
חסעשך ונתתה ללוי
לעל ליתוס ולאלמנה
ואם לובש עדיך ושבעו

ויכאנו ב' חס וחד ב' וכיכנתון ויזאנווי ככריסיהם ויוצא דויהי כל

ואמרתי לפני יהוה אלהיך
בערתי חקר שמן הבית
ונסנתתני ללוי ולעל ליתוס
ולאלמנה ככל מצותך
אשר צויתני לא עברתי
מכי צויתך ולא שכחתי
לא אכלתי באני מסמי
ולא בערתי ממנו בטמא
ולא נתתי ממנו למת שמיעתי
בקור יהוה אלהי עשיתי
ככל אשר צויתני שרעפה
ממעון קדשך כיה שמיעתי
זכר את עמך את ישראל
ואת הארמה אשר נתתה
לעבא אשר נשבעת לאבותי
ארץ זבת חלב ודבש
הווסהוה יהוה
אלהיך מצוך לעשור

מזוהר כללית כל כול חס וחד ב' וכיכנתון ויזאנווי ככריסיהם ויוצא דויהי כל
לא נתתי ממנו למת שמיעתי בקור יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני שרעפה
ממעון קדשך כיה שמיעתי זכר את עמך את ישראל ואת הארמה אשר נתתה
לעבא אשר נשבעת לאבותי ארץ זבת חלב ודבש הווסהוה יהוה אלהיך מצוך לעשור

והקמת ב וסימנהון והקמת את הכשב והקמת לך אכנס גדלות וקיסו ב וסימנהון ונסלומסנה לאתקמו
לכס והיה בערכם את הירדן ומואתה אבנים סעה כל פתח ברפון חד נטר ומינה לאתקים י

אתה חקיסה אלה ואת
המשפטיסו שמרת
ועשית אתם ככל לבנך
ובכל נפשך ואת יהוה
האמרת העם להיות לך
לא להיסולל כבודו
ולשמר חקו ומצותיו
ומשפטיסו ולשמע בקלו
וידוע האמירך היום
להשתלול לעם סגלה
כאשר דבר לך ולשמ
כל מצותיו ולתקן עליו
על כל חנויס אשר עשה
להחלה ולשסולת פאת
ולחיתך עסקך שלי הוה
א י י ד אשר דברו

ועומשו וקני ישראל

אתה עסל אמר שמר את
כל המצוה אשר אנכי
מצוה אתכם היום ויהיה
ביום אשר תעברו את
הירדן אלה הארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך והקמת
לך אבנים גדלות ושרת
אתם כשידיו כתבת עליהן
את כל דברי התורה הזאת
בעבודך למען אשר תכא
אלה הארץ אשר
אלהיך נתן לך ארץ זבת
חלב ודבש כאשר דבר
יהוה אלהי אבותיך לך
והעלה בעברכם את הירדן
תקימו אתה אבנים האלה
אשר אנכי מצוה אתכם
היום כהר עיבל ושרת

ולסם ב וסימנהון ולסם ילדנס המו ולסם ולנסמרת כאשר ויהי בקמור הנני עשה את כל מעשר
כלאורי ואת הגרית כסא והקמת לך אבנים גדלות וכל נביא וכתו כתול כלס נגדלות וסימנ ועשו נאעות
בס י ואעמידה שתי תורות בערכם את הירדן לברך את העם עליהר ריוס בעברכם את ברית אלהים י

טלמות ב וכתל בן וסילו אכנסם שלמית תבנה מזבח אכנסם שלמות יהושע של לנד ט ויסם זיהי כאשר כל יעקב
בלעם יעמדו לברך את העם ארוננו וישכ יוד גם באועבדי חסד וחולת האלה

אותם כשירי ובנית שם
מזבח ליהוה אלהיך מזבח
אכנסם לאתנף עליהם
בחל אכנסם שלמור
תבנה את מזבח יהוה
אלהיך והעלית עליו עולת
ליהוה אלהיך וזבחת
שלמים ואכלת שמו שמחה
לפני יהוה אלהיך וכתבת
עלה אכנסם את כל דברי
התורה הזאת באר היטב
וידבר משה
והפחנים הלויים אל כל
ישראל לאמר הסכת
ושמע ישראל היום הזה
נהיית לעם ליהוה אלהיך
ושמעת בקול יהוה
אלהיך ועשית את

מצותו ואת חקיו אשר
אנכי מצוך היום
ויצו משה את
העם ביום ההוא לאמר
אלהי יעמדו לברך את
העם על הר צרוי סבענו נט
אתה ידרן שמעון ולוי
ויהודה ויששכר ויוסף
ובנמין ואלהי יעמדו על
הקל לה כהר עיבל ואובן
נד ואשר וזבולן דון נפתלי
וענני הלויים ואמרו אל
כל אישי ישראל קולדם
ארור האי
אשר יעשה פסל ומסכה
היעבת יהוה מעשה ידי
חדשו שם בכהר ועיבל
העס ואמרו אמין

ועלית א וסילן אכנסם שלמית תבנה את מזבח וזבחת מזבח ליהוה אלהיך וישכ יוד גם באועבדי חסד וחולת האלה
הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך ושמעת בקול יהוה ושמעת בקול יהוה ושמעת בקול יהוה
מעשה ידי כפי עולות דברים בסרככוו בשר וזועי חטא איהת כמת דיונו וס דרה אראנו דם

ענין
דבר
פסוק
טענה
ענין
ענין
ענין

מזה אהבם יוספן לא תסנו על הדבר אשר אנכי ב כו... עמו עשיו אל כעו זהו המהווסא שר כהר יוני
בשהוקני יטרא יהיה בערכם את הודו ולא חסור כי אספר תשכחו

ולעשות יול אתסור מכל
הדברים אשר אנכי מצוה
אתכם היום ימין ושמאל
ללכת אחרי אלהים אחרים
לעבדם
והיה אסל אתשמע בקול
יהוה אלהיך לשמר לעשות
את כל מצותיו וחקרניו
אשר אנכי מצוה היום
ובא עליך כל הקללות
האלה והשינוך ארור
אתה כי ערוארור אתה
כשדה ארור טנאך
וכישארך ארור פרי בטן
ופרי ארמך שגר אלפך
ועשית צאנך ארור
אתה כבאך וארור אתה
כעאתך וישלח יהוה בך

אתה מארה אתה מהומה
ואת המנערה בכל משלה
ידך אשר תעשה עד
השמך ועד אכרך מהו
מפני רע מעל לך אשר
עזבתני ידבק יהוה בך
את הדבר עד כלתו אתך
מעל האדמה אשר אתה
בא שמה לרשתה יכנה
יהוה בישחפת ובקדחת
ובדלקת ובחרחר ובחרב
ובשדפח ובקוץ ובחרב
עד אכרך יהיו שמך
אשר על ראשך נחשת
והארץ אשר תחתך נחל
ית יהוה את מטד ארץ
אבן וזפר מן השמים
יד עליך עד השמך

שליח יוספן כלתך לשוב ושלחתי את ידי עליך ונע ארור אתה צרעה אתה צרעה את המארה כמסכני אמר הן שלח
מען ואתה יוספן יהי יוספן ארור המפכות הית אסו ערב ותאמר ונפרד יני כלתו ג חט יוספן ידבק בך
ותחת שרשף אל מו עילאיש יר מהו חרב כר נכר זה השמך יוספן יתן יא חסור ורדפור והיא ינוה ואכל פרי בהמת
על מלי עשין ג סל יוספן והויעמד לארמה שר ה יוספן ארור המפכות

שאלם ב ישיבתי וישמעו כל עמם כי יספון כחצא קופלי ואליהו בנבטך אפך טול כן אברהם
יהיה אפך טול אשר הרימו איבד כחך ותכעתי דרכי חס ואם שלש עשר איבד כחך ושלש איבד כחך

ובחסר כל ונתת על ברזל
על צוארך עד השמידו
אתך יישיא יהוה יגיד נוי
מדחק מקצה הארץ
כאשר יראה הנשר נוי
אשר לא תשמע על שמוני
עופנים אשר לא ישיא
סגס לזקן ומער לא יחזי
ואבל פרי כהמתך ופרי
אדמתך עד השמדך
אשר לא ישיא לך דגן
תחישו יחד טעם אלפיך
ועשרת צאנך עד
האכילו את ריוה יר לך
ככל שערך עד רדת
חמתך תנבחה ותכניחות
אשר אתה פסח פסחון ככל
ארבע והער לך בכל

שעריך ככל ארבע אשר
נתן יהוה אלהיך לך ואבלת
פרי בטנך בשד בגיך
ובנתך אשר נתן לך יהוה
אלהיך במצור וכמצוק
אשר יציק לך איבך
האיש הרך בך והענג
מאד הרע יגיע באחיו
ובאשת חיקו ובבת רבנו
אשר יתיר ומתגל אחו
מהם מבשר רבנו אשר
יאכל מכלי היש אד לזכר
במצור וכמצוק אשר
יציק לך איבך בכל
שעריך יהרסו כחך והיענה
אשר לא תסתה כהרצלה
הצנע על הארץ מתת צנע
וסחך הרע יגיע באיש

קדוה חסדך חס דתל י וחסות דנבלי ה כל חסות יסעו תרפא רכסוהו חסלו בנה ואיטכ סנכרוה נפר סרברא יכל
יסתו דכו כלל שורא דרכסוק נבל פירח עדי עולט ויבואתכו רחוקו שרתו חסות צד ואת כל רכסוהו יסעו
הסוכה כד יתקד יאטרו יסעו סגסיל ואתה בשער תצא ונה אדע ברחמי וסל יסעו כול כלל יסעו וישת כחוק
דסוק נפשות נבל י אחר י פל וחד ויאמר יסל פות לשר וכוונת סתה סני לתי ארשינו ונכח יסעו יא ער

מלך לילך ויטיב ונשארם כספיהם ואמנעו ויחלו מעט ויזעזעו חרבה ימנה אלהי כה ידעו גדולי ההתקנות
והיגדו ויהי פשוט כל קול שיש יושב ויטיב אעלכס התקן כנסתו

חוקה ובכנה ובכתהי
ובשלחה חיונת מבין
רליה ובכניה אשר תלד
כי תאכלם בחסר כל בסתר
במיעור ובמיעוק אשר יציק
לך איך בשעריך אם
לא תשמר לעשות את
כל דברי התורה הזאת
הכתבים בספר הזה לראיה
אתה שם הנכבד והנורא
הזה את יהוה אלהיך
והפלא יהוה את מכתך
ואת מסתוריך מכות
על תונאמנות וחלים
רעים ונאמנים וחסידים
את כל מרחמי ערס אשר
נתת מפניהם ודבקו
נסמך חליוכל מכה אשר

לא כתוב בספר התורה
הזאת יעלם יהוה עליך
עד השמרך ונשארתם
במתן מעט תחת אשר
הייתם ככוכבי השמים
לדבכילא שמעת בקול
יהוה אלהיך ויהיה באשר
שש יהוה עליכם לחטיב
אתכם ולהרבות אתכם
בני שיש יהוה יליכם
להאביר אתכם ולהשמד
אתכם ונסחתם מעל
הארמה אשר אתה בא
שמה לרשתה ויהי עך
יהוה בכל העמים מקצה
הארץ ועד קצה הארץ
ועבדו שם אלהים אחרים
אשר לא ידעת אתה

ויקח פן ב יוד סגל א חוד סגל יוד דסיה חוד לקרמיה ומתבד בהלוק ויזכה קשה נשפיה חזני כל האתנס דאי מני
עונותיה מכ חרב סגל חמה סרה סערה שדה סערים ביה יכיוונו סבי וישרה כערטו יכיהם וסרה חרופות יכיה
והשפיד ד יסם להאכד אתכם את יהושע בלתי יכיה כה מניו י

יבנים ד יסמינ לא תניין לא יתשב ודיתנו לא חיהוילך ילאים ב חיה חס וחר כל חיהויל חס ועמי
תלאים כל וחר ויהו תלויים כל לילהוויסם ג יסמינ ופחדת לא תכבה אל תרמינה דר

ליל עבכי

ואבנתך עין ואבן ויבנים
ההכל לא תרני עול איהיה
מנוח לכפר גדלך ונתן יהוה
לך שם לברצו וכליון עינים
ודאכזן נפשי וחז חייך
תלאים לך מעד ופחדת
לילה ויומסול אתאמין
בחיך בפקר תאמר מי
יתן ערבובי ערב תאמר מי
יתן בקר מפחד לבקר אשר
תפחד ומראה עיניך
אשר תראה יהוה שיבך יהוה
פער סכאנית בדרך
אשר אמרת לך לא
תסקיע עוד לראתה
והתמכרתם שם לאיבך
לעבדים ולשפחות ואין
קנה אלה

דברי חפרית אשר עשה
יהוה את משה לברית את
בני ישראל בארץ מצא
מלכר חפרית אשר ברית
אתם בחרבו
ויקרא משה אל כל ישראל
ויאמר אלהם אתם ראיתם
את כל אשר עשה יהוה
לעניניכם בארץ מצרים
לפרעה ולכל עבדיו ולכל
ארצי ויהמסות הנגלת
אשר ראוי עיניך האתת
והמפתים הנגלים החס
ולאנתק יהוה לכם לב
לדעת ועינים לראות ואזנים
לשמע עד חיוסו היהוואין
אתכם ארבעים שנה
במדבר לא בל שלמתנים

ליל עבכי

ליל עבכי

ליל עבכי

ליל עבכי

ובעבד י עשת יחיה על הפשטן המפד כיתון בקר חתרת והנשא אשר מזוכס עם באנת ד יסמנה אימראהויה
זכורים סאנויה השכך כערים סאכית ירד יהיס יחד ובאנית ד חרון סתרכי יתשיכר ותשיכר הסיקר הסתך
הכרד חוכר ליל סמן שלמות שלמותנו לברכס כל סל סמן דס וסני אוראתכס יחיו שלמותך שלמותהם ויערא
וכלכס לבר חס ד

למה 5 סיפור העלילה בלתי חסרת סוף...
ישראל ואלהי ישראל ויזכרו 3 סימן להם לאמיתות לא יחידה 5 אלהי אלהים

מעל כסו נעלד לאבלתה
מעל תלך דילחס לא אבלתם
ויקו שבר לא שתתם למען
תרעו כי אני יהוה אלהיכם
ותכאו אל המקום הזה ויצא
סדק מלך השמים ועונם מלך
חבטן לקראתנו למלחמה
ונכסיו נקח את ארצם ונתנה
לנחלה לדאובני ולגרי
ולחיי שבת חמניו ושמונת
את דברי חברית הזאת
ועשיתם אתם למען תשמחו
אתם אשר תעשון

אתם נובים הזום כלכם לפני
יהוה אלהיכם ראשיכם
לכתיבם זקניכם ושוטריכם
כל איש ישראל יתקב

נשיכסו נעלד אשר מקוב
מחנך מהטב עניך ער
שאב מיניך לי נכרד נסיע
יהוה אלהיך ובאלתו אשר
יהוה אלהיך כרה עמך
היזכר למען הקים אתך
היום לזולתך ויהוה יחה
לך לאלהיכם כנאשר דבר
לך וכאשר יטבע לאמר
לאברהם כלי נחק ולמעקב
ולא אתכם לברכם אנכי
כרה את חברית הזאת
ואתה אלהי הוא יכיל את
אשר יטעו פה עמנו עמד
היום לפני יהוה אלהי
ואת אשר אענו פה עמנו
היום כי אתם ידעתם את
אשר עבנו בארץ מצרים

הספר 7
1 פסוק
2 פסוק
3 פסוק
4 פסוק

לעשר את עמך ישראל ואת ארץ ישראל ואת כל אשר בך ואת כל אשר בך ואת כל אשר בך ואת כל אשר בך

על מה עשה ייחוד בכם
לארץ וצאת מה חרי הארץ
הנהו והוא אמרו על אשר
עזבו את ברית יהוה אלהי
אבתם אשר פרת עמם
בהוציא אתם מארץ מצרים
וילכו ויעבדו אלהים אחרים
וישתחולסו אלהים אשר
לא ידעו ולא חלק להם
ויחר אף יהוה בארץ החוא
לחבא עליה את כל הקללה
הכתובה בספר הזהויות שם
עוה מעל אדמתם בארץ
זבחם והבקיעו ערו וישאלם
אל ארץ אחרת כי אם הזהו
הנסתלת ליהוה אלהינו
והנהגה לנו בלעמוד עלם
לעלות את אלהי הנהו

לעשר את עמך ישראל ואת ארץ ישראל ואת כל אשר בך ואת כל אשר בך ואת כל אשר בך ואת כל אשר בך

הוצאתי והיה כמי
יבאו עליך כל הדברים האלה
הברכה והקללה אשר נתתי
לפנך והי שבת אל לבבך
בכל הנוים אשר הדיחך
יהוה אלהיך שמה היו שבת
ערי יהוה אלהיך ושמעת
בקלו ככל אשר אנכי מצוך
היטת אתה ובנך בכל לבבך
ובכל נפשך וישב יהוה
אלהיך את שבוך ורחמך
ושבוק בצב מכל הנוים
אשר הפיצך יהוה אלהיך
שמה ואם יהיה ערך בקצה
השמים ששם יקבע יהוה
אלהיך וששם יקחד ותבא
ידה אל הים אל הארץ
אשר יושב אתה וישתח

לעשר את עמך ישראל ואת ארץ ישראל ואת כל אשר בך ואת כל אשר בך ואת כל אשר בך ואת כל אשר בך

אשר אנכי מעזב חזק
לאמר את יהוה אלהיך
ללכת בדרכיו ולשמר
מצותיו וחקתיו ומשפטיו
וחיות ודבית וברכך יהוה
אלהיך בארץ אשר אתה
באטמה לרשתהו ואם
יפנה לבך ולא תשמע
ונדחת והשתחית לאלהים
אחרים ועברתם הגדה
לכסתי וסכיתם כי אכר האנו
לאה אריתים כי עלה אדנה
אשר אתה עבד את החרון
לבו אשמה לך שמה העדה
בככה זל אתה שמיסואת
הארץ ההיטוה מזה עתה
לפניך הבדכה והקללה
ובהרתם יסלע עתה

אתה הוור עדי לאהכה את
יהוה אלהיך לישמע בקלו
ולדבקה כוכי הוא חייך
ואך ימיד לישבת עי
האדמה אשר נשב עתה
לאבתך לאברהם ליעקב
ודיעקבלת להם
ולד מיטה וירב את חסדי
האלה אל כל ישר אר
ויאמר אלהם בן מאר
ועשרים שני יעלה חסל
אוכר עור לעאת ולבוא
ויהוה אמר אלי לא תעב
את החרון הזה יהוה אלהיך
הוא עבד לפניך הוא ישיב
אתה נהיט הארזה מלפניך
ויריתם יהוה עתה הוא עבד
לפניך באשר דבר יהוה

לכסתי וסכיתם כי אכר האנו
לאה אריתים כי עלה אדנה
אשר אתה עבד את החרון
לבו אשמה לך שמה העדה
בככה זל אתה שמיסואת
הארץ ההיטוה מזה עתה
לפניך הבדכה והקללה
ובהרתם יסלע עתה

וּשְׁמַרְלָעֲשׂוֹת אֶתְכֶם
דְּבַר הַתּוֹרָה הַזֹּאת וּבְעַתָּה
אֲשֶׁר לֹא תִשְׁמַע
וְלִמְדוּלָדָאֵה אֶת יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם כֹּל הַיּוֹמִים אֲשֶׁר
אִתְּכֶם עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת
חִירְדָן שָׁמָּה לְדִשְׁתֶּהּ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הֲקָרַבְתִּימָוֶלַד לְמֹת קְרָא אֶת
יְהוָה שֵׁנוֹתֵינוּ כִּי בָאֵהָר
מוֹעֵד וְאֵינוֹ וְיִלְד מִשָּׁה
וְיִהְיֶה עֵוִיתֵינוּ כִּי בָאֵהָר
מוֹעֵד וְיִירָא יְהוָה בָּאֵהָר
כִּי עָמַד עָנָן וַיַּעֲמֵד עִמּוֹ
חַעֲנָן עַל פֶּתַח הָאֵהָר
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הֲ

שֵׁנְכֶם עִם אֲנִי בְּיוֹקֵס בְּעַתָּה
זֶה הוּא הַזֶּה הַזֶּה אַחֲרַי אֲנִי
הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא אֲבָא שָׁמָּה
בְּקִרְבּוֹ וְעֹבְדוֹ וְיִפְרֹא אֶת
בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתְּכֶם
וְיִהְיֶה אִתְּכֶם בְּיַמֵּיכֶם הוּא
וְעֹבְדוֹ כִּי הִכֹּתִי בְּפָנֵי מֹת
וְיִהְיֶה לְאֵל וְכִי עָמַד רִיעוּת
רְבוֹת וְעֹרֹת וְאֵבֶד בְּעַתָּה
הוּא אֵל אֲשֶׁר כִּי אֵל
בְּקִרְבֵי מִצְרָיִם הַרְעִיר
הָאֵל הוּא אֲנִי הַכֹּהֵן אֲשֶׁר
פָּנֵי בְּיָמֵי הוּא אֵל אֲשֶׁר
אֵל אֲשֶׁר עֲשָׂה כִּי פָנָה אֵל
אֱלֹהֵי אַחֲרֵינוּ וְיִעֲתֶה בְּעַתָּה
לְכֹל אֲתֵה שִׁירָה הַזֹּאת
וְלִמְדוּ אֶת פְּנֵי שׂוֹרָא
וְיִשְׁמַחְנָה בְּיָהֵב לְמִי שֶׁהָיָה

אלהיכם וְיִסְכְּנוּ עִירְכֶם אֲרָמְכָה כִּי אֵינְכֶם יוֹשְׁבֵיהֶם וְחִבְיוֹתֵי
לְקַח לָבֶלֶת וְיִסְכְּנוּ אֶתְכֶם וְיִסְכְּנוּ אֶתְכֶם וְיִסְכְּנוּ אֶתְכֶם

לִישִׁירָה הַזֹּאת לְעַד בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כִּי אֵבִיא אֶת
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
לְאֲבֹתַי וְזָבַח לָבֶשׂ
וְאָכַל וְשָׁבַע וְשָׁוַפְנָה אֶת
אֱלֹהֵי אַחֵרִים וְעִבְדוּם
וְנִאֲצַנְוּ וְהִפְרֹתִי וְהִוָּהוּ
כִּי תִמְצֵאן אֶת דְּעוֹת רַבּוֹת
וְיַעֲרֹת וְיַעֲרֹת הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לְפָנַי לְעַד כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִי
זֶרְעוֹ כִּי יִדְעֵתִי אֶת יַעֲרֹ
אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה הַיּוֹם בְּטַרְס
אֲבִיאנוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי וְיִכְתַּב מִשָּׁה אֶת
הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הַחֹוֹא
וְיִלְמְדָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְיִצְוּ אֶתִּי הוֹשִׁיעַ בְּזַעַן וְיִאמְרוּ
חֲזִקוּ אֲמִיזוֹ כִּי אֶתְחַתֵּב אֶת

אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם וְאֵנִי
אֲחִידָה עִמָּךְ וְיִהְיֶה כְּכֹרֹת
מִשָּׁה לִכְתֹּב אֶת דְּבַר הַתּוֹרָה
הַזֹּאת עַל סֵפֶר עֵר תִּמְסֵי
וְיִצְוּ מִשָּׁה אֶת הַלְוִיִּם נְשֵׂא
אֶרֶן בְּרִית יְהוָה לֵאמֹר
לְקַח אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה
הַזֶּה וְיִשְׁמַתֶּם אֹתוֹ מִצֵּד
אֶרֶן בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְהָיָה שֶׁכֶּךָ לְעֵדוּכֵי אֲנִי
יָדַעְתִּי אֶת מְרִיךְ וְאֶת עֹרֶפֶךָ
הַקָּשָׁה הַזֹּבַע וְעוֹדֵנִי לִי עִמָּכֶם
הַיּוֹם מִמְרִיס הַיִּתֵּל עִבְכֶם
יְהוָה וְאֶתְכֶם אֲחֵרֵי מוֹתֵי
הַקָּהִיל לִי אֶלֵי אֶת כָּל זִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁטַרְכֶם וְאֶתְכֶם
בְּאֵזְבֵיכֶם אֶת דְּבַר יְהוָה אֱלֹהֵי

קִשְׁתָּהּ הַקָּשָׁה הַזֹּאת וְיִשְׁטַרְכֶם וְיִשְׁטַרְכֶם וְיִשְׁטַרְכֶם
וְיִשְׁטַרְכֶם וְיִשְׁטַרְכֶם וְיִשְׁטַרְכֶם וְיִשְׁטַרְכֶם

ביום הזה יעשה נבליהם הם דחלו נבלתם יעשו כדברתם כל בשר יאכל בשר ודם יאכל דם וכל בשר יאכל בשר ודם יאכל דם וכל בשר יאכל בשר ודם יאכל דם

בהנחל עליון נונים
 יצב נבלת עמים
 כי חלק יהוה עמו
 ימצאו בארץ מדבר
 יסבכנהו יבוננהו
 כנשר יעדר קנו
 יפרש כנפלי יקחהו
 יהוה כרד ינחנו
 ירכבהו על במותי ארץ
 וינקהו רבש מסלע
 חמאת בקר וחלב צאן
 בני בשן ועתורים
 ודם ענכתה חמר
 שמנת עבית כשית
 וינבל צור ישעתו
 בתעבת כעסחו
 אלהים לא ירעום
 לא שערום אבתים

בהפרידו בני אדם
 למספר בני ישראל
 יעקב חבל נחלתו
 ובהו ילל ישמן
 יצרנהו כאישון עינו
 על צוליו ירחף
 יצאחו על אברתו
 ואין עמו אל נכר
 ויאכל תנובת שדי
 ושמן מחלמיש צור
 עכחלב כלים ואילים
 עכחלב כליות חמה
 וישמן ישרון ויבעט
 ויטש אלוה עשהו
 יקנאו בבורים
 יזבחו לישר כרא אלה
 חרשים מקרב באו
 צו ילדך תש

ביום הזה יעשה נבליהם הם דחלו נבלתם יעשו כדברתם כל בשר יאכל בשר ודם יאכל דם וכל בשר יאכל בשר ודם יאכל דם וכל בשר יאכל בשר ודם יאכל דם

וְיָרֵא אֶת הַחַיִּים וְיִשְׁתַּחֲוֶה לָאֵלֹהִים וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֹהֵי אֲבוֹתָיו וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֹהֵי הָאָרֶץ וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֹהֵי הַיָּם וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֹהֵי הַבְּרִיָּה וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֹהֵי הַיַּבֵּשׁ וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֹהֵי הַיְּבֵשֶׁת וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֹהֵי הַיָּם וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֹהֵי הַיַּבֵּשׁ וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֹהֵי הַיְּבֵשֶׁת

וּתְשַׁכַּח אֶל מַחְלָלְךָ :
מִכַּעַס בָּנָי וּבְנֵי תֵינוּ :
אֲרֵא הַמָּה אַחֲרֵי תָם :
בָּנִים לְאֲמֹן בָּם :
כַּעֲסוּנֵי כְהֵבֵלֵהֶם :
כְּנֵינְכָל אֲכַעִיסֶם :
וּתִקַּד עַד שְׂאוֹל תַּחְתִּית :
וּתְלַהֲט מוֹסַר יְהוָה :
חֲצִי אֲכַלְהֶם :
וְקָטַב מִרִירִי :
עַם חֲמַת זַחֲלֵי עֶפֶר :
וּמִחֲרָדִים אֵימָה :
יִזְנַק עַם אִישׁ שִׁיבָה :
אֲשֶׁר בִּיתָהּ מֵאֵנִישׁ זֹכְרָם :
פָּקִידוֹת עֲרִימוֹ :
וְלֹא יִחוּהוּ פֶעַל כִּלְזָאת :
וְאִין בְּחַס חֲבוּבָה :
בֵּישׁ לְאַחֲרֵי תָם :

וְיִרְאֵהוּ וְיִנְאֵץ :
וְיֹאמֶר אֶסְתִּירָה לְפָנֵי מָה :
כִּי רָוַר תִּהְיֶה כֶתֶה מָה :
הֵם קִנְאוּנֵי בֵל אֵל :
וְאֵנִי אֲקִנְיָ אֶסְבֵּל אֵעֵב :
כִּי אֲשַׁקְרָהּ בְּאֵפִי :
וְתֹאכַל אֶרֶץ וְיִבְלָה :
אֲסַפֶּה עֲלֵי מוֹדְעוֹת :
מִזִּיר עֲבֹל חֲמִיר שֶׁף :
וְיִשָּׁן בְּתֵמַת אֲשֶׁלְחָבָם :
מִחוּץ תִּשְׁכַּח לְחֶדֶב :
נִסְבַּח וְנִסְבַּח תּוֹלָה :
אֲמַרְהֵי אֲפֵאֵנוֹם :
לֹלֵי כֵעֵם אוֹיֵב אֲנֹר :
פִּן אֲמַרוּ יִדְנֹר מָה :
כִּי תִוִּי אֲבָד עֲצוֹת הַמִּוֹ :
לֹחֲכֵמוֹ יִשְׁכִּילוּ זֹאת :
אֵינָה עֲדָף אַחַר אֵלֹהִים :

וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֹהֵי הַיָּם וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֹהֵי הַיַּבֵּשׁ וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֹהֵי הַיְּבֵשֶׁת וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֹהֵי הַיָּם וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֹהֵי הַיַּבֵּשׁ וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֹהֵי הַיְּבֵשֶׁת

ולמיטנאי אשלם
וחרביתאכל בשר
מראש פריעות אויב
כידם עבדיו יקום
וכפר אדמתו עמו

אטיבנק כל צרי
אטיביר העי מדם
מדס חללו ושביה
הרענינים עמו
ונקביטי כל צרי

ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת כאונ
העסה ואודהו שיעבדו ויכל משה לדבר את כל
הדברים האלה אל כל ישראל ויאמר אלהים שמו
לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום
אשר תעו את בניכם לשמר לעשות את כל דברי
התורה הזאת כי לא דבר רק הוא מכספי הוא חיים
ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עבדים
את הירדן שמה לד שתהו

וידבר שזה אל משה בעצם היום הזה לאמר יעלה אלהר
העבריס הזה הרנכו אשר בארץ מואב אשר על פני יחו
וראה את ארץ פנען אשר אני נמלנטי אלהי הויתסו
אשר אתה יעלה שמה והאסף אלי עמך כאשר דמה אתה

Small text at the bottom of the page, likely a commentary or marginal note.

אחיך בחר החרו ואסה
אל עמיו על אשר מילתו
ביפתוך בני ישראל במי
מריכת קדש מדבר צן
על אשד לאקרשתם
אות בפתוך בני ישראל
כי מנעד תראה את הארץ
ושמה לא תבוא אלה ארץ
אשר אני נתן לבני ישראל

וזאת הברכה אשר ברך
משה איש האלהים את
בני ישראל לפני מותו
ויאמר יהוה מסיני בא
וזרח מישע עד למוזן
מהר פארז ואתה מרכנת
קדש מימנו אשר תלמי
את חבכ עמי בלקדשיו

כידו והסתכלך
ישא מדברתך דיתורה צוה
לנו משה מורשה קהלת
יעקב ויהי בישחזן מלך
בהתאספרא שיעסידו
שבטי ישראל ויחיד אובן
ואלימת ויהי מתו מספר
וזאת ריהודה
ויאמר שמע יהוה קור
יהודה הוא לעמו תבאנו
ידור בלו ועזר מצרין
תהיה
זלנו אמר תמיד ואורין
לא יטח כירך אשר נסונו
במסחה תריבהו על מי
מריכה והאמר ראבי
ולאמול לאר איתנו ואת
אחיך לא הכיר ואת בני

אמרוך יי בליל וחס וחס כפסדראי אשתחיה אליהם כל ברכי צמנת הקם לענין ויבואו עליהם פטר מהנמליני ויביהקן קיסמעי
ששאוניאע לשועי כל יעלי יקיסון וכל פיהוסין יאכרוסו אמונת יי ויבואו עליהם פטר מהנמליני ויביהקן קיסמעי

לאידע כישמרו אמתך
וכריתך ינצרו ויזרו משפטך
ליעקבותך לישראל
ישמרו קטורה באפקך
וכליל על מזבחך יברך
יהוה חילו ופעל ידיו
תריצה מחימתנים קמיו
ומשנאיו מזיקומו
לבנמן אמר ידיו
יהוה ישכן לבטח עליו
חפף עליו וכל היום וסון
פתניו שכו
וליוסף אמר מבדנת
יהוה ארצו ממנו שמים
מטל ומתהום רבית
תחתיו וממנו תבואת
שמי שוממו נר שירחם
ומראש הדר יקדסו ממנו

נבעות עולם יוממו ארץ
ומלא הורצון שבני סנה
תבואתה לראש יוסף
ולקדקדניו אחיו נמו
שורו הדר לו וקרני ראם
קרנו בפהם עמים ינוח
יחרו אפסי ארץ והם
רבכות אפריסו והם אלפי
מנשה ולזבולן
אמר שמח זבולן ביצאתך
ויששכר באהליך יעמיכ
הריקראו שם יזבח זבח
צדק בישפע ימים ינקו
ושפני טמוני חול
ולגר אמר ברוך
מרחיב כנף כלביא שכו
נטרף זרוע אף קדקדו
וירא ראשית לוכי שם

אמרוך יי בליל וחס וחס כפסדראי אשתחיה אליהם כל ברכי צמנת הקם לענין ויבואו עליהם פטר מהנמליני ויביהקן קיסמעי
ששאוניאע לשועי כל יעלי יקיסון וכל פיהוסין יאכרוסו אמונת יי ויבואו עליהם פטר מהנמליני ויביהקן קיסמעי

ספר שמות פרק י"ג וי"ד וי"ה וי"ו וי"ז וי"ח וי"ט וי"י וי"יא וי"יב וי"יג וי"יד וי"טו וי"טז וי"יז וי"יח וי"יט וי"כ וי"כא וי"כב וי"כג וי"כד וי"כה וי"כו וי"כז וי"כח וי"כט וי"ל וי"לא וי"לב וי"לג וי"לד וי"לה וי"לו וי"לז וי"לח וי"לט וי"לך וי"לם וי"לנ וי"לס וי"לפ וי"לץ וי"לם וי"לנ וי"לס וי"לפ וי"לץ

חלקת מחקק ספון ויתא
ראשיעם צדקת יהוה
עשה ומשפטיו עם ישראל
ולדן
אמר דן נור אריה חנק
מזחב שזיוול נפתלי אמר
נפתלי שב ערצון ומלא
ברכת יהוה ים ודרום
ירשה ולאשר
אמר ברוך מבנים אשר
יהירצו אחיו וטבל
בשמן רגליו ברוך
ונחשת מנעלך וכימך
רבאך יאמן כארץ ישראל
רכב שמים בעזרך
ובנאותו שחקים מענה
אלה יקדס ומתחת זרעה
עני כונו ש מפנך אית

ויאמר השמר וישבן
ישראל בטח ברך עין
יעקב אל ארץ דגן
ותירוש אף שמיו יצרפו
טל יאשרך ישראל מי
כמודעם נושע ביהוה
מגן עזרך ואשר חרב
נאורך וכחשו איביך
לך ואתה על במותימו
תדרך ויעל
מיטה כערכת מואב אל
הר נבוראש הפכנה
אשר על פני ירחו ויראהו
יהוה את כל הארץ את
הגלעד עד דן ואת כל
נפתלי ואת ארץ אפרים
ומנשה ואת כל ארץ
יהודה עד הסהא ארזון

ויאמר דן נור אריה חנק מזחב שזיוול נפתלי אמר נפתלי שב ערצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהירצו אחיו וטבל בשמן רגליו ברוך ונחשת מנעלך וכימך רבאך יאמן כארץ ישראל רכב שמים בעזרך ובנאותו שחקים מענה אלה יקדס ומתחת זרעה עני כונו ש מפנך אית

ואתה ננכ ואת הכבר
בקעת ירחו עיר חתמרים
עד צערו ויאמר יהוה
אליו ואת הארץ אשר
נשב עריל לאברהם לישחק
וליעקב לאבר לרועה
אתננה הר ארץ בעמד
וישמח את עבריו ומה
שם משה עבר יהוה
בארץ מ אבי ערפי יהוה
ויקבר אתו בנ בארץ
מזאב מול בית פי ערו ורא
דיע א"י את קברתו יד
היום הזה וצ"ה בנס את
ועשרים שנה התגלה
החיה עינו ולאנס לחר
ויבש ביישר אד את
כיעה בנדרת ע"ה

של שמים ויתמו ימי
בכי אבל משה ויהושיע
בזעזע מלא רוח חכמה
כי סמך משה את ידיו
עליו וישמעו אליו בני
ישראל ויעשו כאשר
צוה יהוה את משה
ולא קסנריא עור
בישראל כמשה אשר
ידעו יהוה פנים אל פנים
לכל האתת והמופתים
אשר שלח יהוה לעשות
בארץ מצרים לפריעה
ולברי עבריו ולכל ארצו
ולכל הוד החזק הולכל
המורא והחזק אשר
עשתה משה לעיני כ
ישראל

המסורה

חמשה חומשי תורה
כתב־יד היללי

THE MASSORAH

THE PENTATEUCH
codex Hillely

למה ענית למה היה כאבי ועוד שלשה

ויצו שחר באמת כבוד כל ללמה דרופ

חסי בו מעל און כל שבו
 כי תבט קטנה עם גדולה
 תמנה טאחת משוננה
 ולטה טיכה וכל שון לא
 יריכה וחסיון
 הזה על שני פנים לעולם לא
 משתעם אחת כראש התוכה
 והשנית כאות הטע מן
 התוכה אם קודם לו שבו
 יפזר משתחזה ככל תבה
 קטנה משת איתת כאשר
 תכמד לתבט גדולה יהיה
 רכס ורודת כחה אחת בלועם
 ותהיה נבטכה בסעם
 מארפה אבל אם יחז שולש
 תכות כלי לבינה כמו
 במזכות ורשבו עקדכי
 ואנני וכרובה להם ישאר
 כופ הנסוקים טע לעולה
 לטה במארכה היא
 נבטכה כמות נכס ולילה
 הוסי וידתך אתה
 תשבה אתה אל
סמן
 כל תכה קטיה בנ ספריכ
 כניה אם כניה יהיה שפר
 לפזו יטרחה כניה בנן
 לך איכה זכה תודה לכל

תכלה ראית קין קצר אעכ
 יעשה אולת גדלה כה נשא
 עש גבוא רשע כאנס בון
 בע נכל גס בני
 יאם
 כל אעיה תעא שפר כניה
 הראשון תעא לפשה טרחה
 תעיה כנן לכוור אומי לית
 לה שמים רצון מליכס וכן
 נתיבה אחת אם היה כניה
 געיה לעולם און כה שופר
 כעיה הוסי כנן בכל הקריה
 ישבה שפר ועיה הכנינתך
 יאבר נן המיראתך וכיוצ
 העוכים ארחות יושר
 כל
 תיכה עריכה זכר אריכה
 יכענא תמיכה פתחה משוכה
 כי האות הסמור ולסעם
 תמוך כפתחה לא ימוך
 כמו בערל אהרא
 ולשכנ מאר אמרת יל
 תבחין גדלה אכר רכס
 תלע לאכ הוסי מן ד
 פסוקים על אלהו ליקים
 וכדרך ועפסוקים זמרה
 נפשי זברה ליב סכטאט
 פתח לי אתי שנאת ריע
 הליון בכל הקריה

כל קריה
 המדברים המבכשים
 הכחילים המתעבים
 הכערים הכזאתי המפסחים
 הכעורים הכלאים המת
 הכלאה הוריע כאשר תהיה
 געיה תחת חי כל אשר
 אחריה יהיה פתח חוץ סאלו
 הנמנים כהם משתעם הם
 המרברים אלפרעה יקילות
 וחכוח הקאררים והשבות
 את הכשררים זמנה לים
 הקענפים בית הקבשלים
 הקישרים הקשוקות
 הקשוקה המחולל
 המקברים המכשרות
 הכחילים המעשרים
 מהלך געיה
 ים תיכה שהיה שבו
 ופרח כנן כל המעשים
 ורשע פעמי ייעשו אלת
 הכתות ואם אין שוא
 ומתיה כרכ תכות אחרות
 נכות וישלחו וירכרו
 ויטכעו למחנה המהט
 הכעני מן ותבנע
 לפניהם את יושבי הארץ
 הכענכס כן דרדהל אם
 הקוף תפלה געיה אם לא

זעם וואף סמוס וואף זעם וואף

ווא סמס זעם וואף זעם וואף

שנינו על מס שינוי וסדר עיקימו כנאם

בלקרי כמקראי עו ל פתח חסות

תלעב
 טארר תפסק
 הפסק יהיה להמשה רבים
 מאשר תפסקו חיים חישתם
 האחד להפיל את סוכות
 שהיא כבוהבסה להחיות
 לכפר הלשון בענין
 לחסוף כפולתו ולמעלה
 וכל ויתרם ליליס מעין
 שפת
 שנתפסקת חלפת ונסתת
 כנן יליליס וסחה תאח
 סכני פכני אמון אמון
 המנו לבנה
 השלישית
 לראה שלא יסמכו שרע
 תכות אל עתה העובות
 ותם לא יתנו להתחבר
 ובבלה אשת לדרי כנן
 אלה רשע עסיס אלהים
 רכסו יל אשט
 רסיעת
 לתקן הליה שלא תחיד
 זיעם חבילה ולהפריד
 מעשה רכס למלת הזרת
 מחסר כנן עשה מלה
 יסמך על האולט
 חפישית
 לחסרד כוהט גפס שהיו

משרדים איש מאוח ולא
 טפרים כנן את פאר
 קדשה אלפים כאלה לער
 הכהן ויתר עקלון לעין
 יאלה
הליקול כותהון
 בקריה סלע וכל קרי מלד
 והשקית כיהארץ אשר
 לשרת ותמיש אשר יע
 ישכרת ארץ כיתסמא
 רחקה ואין כנר
 הרס ויאכר הרס לר
 ערה כיקרה כעע
 סונה הוא יכוננה
 זרה והחידה לאשת
 לכה חטאת כבהאפ
 ותאמר והחזקה בו
 ושבה יעודה עשיתה
 עורר מים בעבו
 חומה לו סכיכ סביב
 קרץ עץ יתן עעבדת
 אהב פטע אהב כעה
 תחת געה במכין
 שכן וארכה שמוע
 התחזקה יכר הרב
 הרענה יאתכבוה אמר
 רנה ויאכר יל עקת
 ארבעה חס קטט ארץ

הרע
 וספר לו
 יעקב
 וזרה
 בוקע
 כנע
 חבו
 יספ
 אחו
 ריעה
 הוכס
 הרשע
 שאכע
 מוכס
וחילופ מלדע
 וכל מרי כיע
 הנה
 מתה
 יוא
 יושב
 השמר
 ירוכז
 שתי
 יתביאה
 שיער
 בקר
 לחם
 ארע
 זרן

לחם ארע יתביאה שיער בקר לחם ארע זרן

על מס שינוי וסדר עיקימו כנאם

595 sh3

מלשון חרבות והעריס חדרסת בתוך

עריס מחרבות חדרסת בתוך חרבות

הוא חרבות חדרסת בתוך חרבות

נכה	יש ישר נכר	ינעו	וייט מהם	פטר	לא יערכו
אלפא ביתא	אלפא ביתא	יתורו	אל לזאת אסול	פטר	תרת פטר כל
כך	חד ד וחד ר	יסעדו	על ערש דוי	פרעה	ויחנט ויאמר
ולית מת ככל הקריה	ישד	ישעדו	בטרם יכיר	פרעה	אל חעבר בי
אריס	רשמואל	ישד	כידם נאמר	ופרה	ואם נבחרה
אריס	דתהים	ישוד	כנמצאו מעמי	ופרה	ודכ תר עינה
בחדו	יפך רמת	ישוד	חלק לכם עתה	פרה	אלהים את ישראל
בחדו	לבכ קרח	כמספר	קול ישוד בחן	פרה	ויאמר לו לא הים
חרוא	דויקרא י	כמספר	חדל רמון	פרה	י נטש עברו
והראה	דכס תורה	לרב	ויקח אליהו	פרה	פן ישבס אים
חרו	נשי עייתע	רב	ואל חיהו אחרו	ויפרו	העם את יועת
חרו	כעדה	לכאר	כי מרס החורו	ער	רשבי ישראל
העברו	אם יטביעו	לכאר	ויקרוחו דר הפ	ער	ואיש אים כנע
ויעברו	יגעשו עים	לצוה	שתה עונתיעו	ער	וער מכער
ודכנס	ובנזן זראל	לער	ודמקה טבעה	ערדה	דכל הימים
וחרנס	דרכ הימים	לתורה	וישכעו	ערדה	רשפטים
ורית	דרכ הימים	לתורה	פזכור לתורה	שחר	הבי אמרנו
ורית	ישראלית	כדוד	ולתערה	ושחרו	אם הדנסידת
וראה	הנה כנשר	כדוד	הסירת מסכל	תצור	מכער אסרה
וראה	ויפלי אלשע	מעזר	מיטובים טעצור	תצור	כיתעור אל ער
זדה	חשמיע אר	מינער	חרש ברור	אלפא ביתא	אלפא ביתא
ירה	רוהו ודה לאל	מינער	עיר פרוצה אן	מן אא	א כת לי ואכתב
יעזר	וחרוז זקנ	כעזר	חכר רשע	ולתרות	
יעזר	זכר אלת	מעזרים	ואל כעיר יושל	כאיב	יחראק אלהא
ידיה	אסרחן ארע	כעזרים	ינס אנשכעת	כאיב	כי נכר כאווה
ידיה	יסרחוק ירח	עדינה	אלכב כר יא	כאכל	ותפתח הארץ
יענדו	כעבר מקשה	יענדו	תכלנה עינ	כאכל	לכן כאכל קט
			כתת נכפרי	כאלה	אליאמנו ררע

הוא חרבות חדרסת בתוך חרבות

מתי בתוך ערש ספרות ואמל ימחע

לא כחמדת כען אקרא הנהא עלהתהא אלהי

כחך	וחסירת רמז	כורע	הכין כדע נר	וככשה	ערהיום חורן
כמלע	רשע ערבך	בריעת	וסרה הערה	כערקו	יש ערבך אבר
כמלע	לא יבא לראות	כריעת	שחורה אענוואה	כערקו	ארה יי כערקו
כעל	קול רעםך	ככלות	ועמית כאחריתך	כעלכו	ויבדא אלהים
כעל	אלהי שיתמו	כמלות	אלת של כעלית	כעלכו	ויח ארם אחרי
כנרול	ונקס כמחיע	ככרים	ואלס ועתידים	כערין	ספור לם לא
כנרול	ושברת את	ככרים	אורדים ככרים	כערין	וחדר על אפיו
כרכם	קאדם מרת	כטוכים	היכר שבים	כקיסר	כי הייתו כטער
כרכם	ואמץ אותם	כטוכים	וכערק הרבים	כקיסור	ויקוק על פני
קכש	וטעמי כעמית	כבהר	אין חפץ לפרך	כקסם	בהחית לך שוא
כרכש	והי בני	כבהר	כקף שקר	כקסם	והיה לבם
כחלות	פסע יכסם	ככעח	ההלכת לפני	כרחמך	היבס לא עשית
כחלות	עלות אחר	ככעח	וכפר עליו הכהן	כרחמך	ותתנם בר ער
וכבראה	שפח כבוד	ככת	או ככבר	כרע	אלתמינו ברע
וכבראה	המראה	ככת	אל נאתהי ככה	כרע	כאה ליהתחלתה
וכפתחי	הנכרים בך	ככע	השפר כעע	כרחמך	ואתה ברחמך
וכפתחי	הלטבת	ככע	נראה לבכיה	כרחמך	וכנעה להם
כחפץ	וטכית פתך	ככע	יהורה ארתה	כראי	וכית כרכבות
כחפץ	לטננים כעטן	ככע	ולא שכעו	כראי	תרכיע עביו
כחטאנו	ארנו ככל עק	ככע	אכרים ובעע	כרסם	והתנבי חגי
כחשיכה	לא כחטאנו	ככע	ויכע כעע	כרסם	ועד אחרן על
כחשיכה	לא יקע ולא	ככע	השכו כוכבו	כצאתי	שיער על קרת
כחלביש	גם חשך לא	ככע	עטשותו ותה	כצאתי	את הער
כחלביש	שלה דו	ככע	זקף את הכב	כשלחו	עלכן נבהא
כחלב	על קספת פני	ככע	הוא סא על לח	כשלחו	כלה גר שיגרש
כחלב	עמי כיעם	ככע	כימי אכתינו	כשכש	הנע כשיכ את
כירע	הלא סדל כחתינו	ככע	לא כחטאנו	כשכש	זרעו לעולם
	מתערבין להון	ככע	ובכל כעשרה	כשחר	ככה עשה לכם

למך וסאל וטלסא וסאלס וטלסא

סא טלסא וטלסא וסאלס וטלסא

101

בניסוא אחיכונכודי אנשי שמות וכו'

היה וינעלה הסר ויהי
לכב ויבאת הרב על הנה
על היצר בך כמה בכר
בין אליו ירד נכלס יעלג
הסנדל פיו על היצר
לכד טהרה וכל אתנו וכו'
פסל קל יעניט
וכיכיה
פסל ינפתה עריכה כנן
ידאח ויכער משוכתה
כהן יכר כארח הארץ
אסתדמת וכל לשון הרון
ברכה יאכל פרעה עי
שיתן פסל מכחורת
הפסח יכחורת השוברת
גלגל יעניט כל המקרא
עליה ירוץ כרד חרין בר
בין מיניס יקמת טהרה
אכנת הכיר יכר את המכ
ויקעת יכשק להכסף
כית ארם ילון מלך
שאריתן פל בנין רבית
תעשרנה בין מורת בין כטות
וכרובה להן יאלין קב
הרף שפרת את אפרות
בעקרת בשור וכענת נה
מרת אתקעה יערת כער
מכחורת השבת ירהי פס
מכחורת יכרד יכרד

השה וכינעלה הסר ויהי
לכב ויבאת הרב על הנה
על היצר בך כמה בכר
בין אליו ירד נכלס יעלג
הסנדל פיו על היצר
לכד טהרה וכל אתנו וכו'
פסל קל יעניט
וכיכיה
פסל ינפתה עריכה כנן
ידאח ויכער משוכתה
כהן יכר כארח הארץ
אסתדמת וכל לשון הרון
ברכה יאכל פרעה עי
שיתן פסל מכחורת
הפסח יכחורת השוברת
גלגל יעניט כל המקרא
עליה ירוץ כרד חרין בר
בין מיניס יקמת טהרה
אכנת הכיר יכר את המכ
ויקעת יכשק להכסף
כית ארם ילון מלך
שאריתן פל בנין רבית
תעשרנה בין מורת בין כטות
וכרובה להן יאלין קב
הרף שפרת את אפרות
בעקרת בשור וכענת נה
מרת אתקעה יערת כער
מכחורת השבת ירהי פס
מכחורת יכרד יכרד

כל קריה
ירושלים קב באתנו וכו' פס
כבא יכר ארץ ארץ
ירושלים כל קריה
כנפים קב באתנו וכו' פסל
כבא יכר ארץ ארץ
כנפים כל קריה סדר
קב כבא יקרה ערבי עת
כל קריה השמים קב
כאתנו וכו' פסל כבא הרון
את מי השמים
אלן שמותנה
וכל אתנו וכו' פסל קב
רבי הברון בכר הבר
ותמיא מידהוב בלית שון
תהיכוכנר כרענן לשמ
טרמה ובקסם ומכפר
משנתה ככר ועל
יובל ישרה וכו' האומן
מוטיל ארמכער וכו'
כקת וכו' וכו'
ככר וכו' וכו'
כארנו ברקע וכו' ע
קיעני סרפר וכו' וכו'
חב קי בורע נה הער
היערבים לנד עס ה
יס סוף וכו' לאיפיעט
השריחאל ייפד מיסל

כל קריה
אי בי י ביע קופ כר
חאנתית פת בר מן אלן
קמל בוקק וכו' פסל
אלן ח וקס קל אטיב
קמל עי טפאשת אכרס
קרי הנבל אתם משר
על כעטזה החולכת
לפני עבתו כבסה חיי
וירפאו וחי מה האגון
ארפח בעזק כענני
פ בערני כ כסמא בעמ
בן חושי יקר על חרין
כחין פל אלהיע כעטח
נפול למיד כדוד בו ישי
כאנני חכמת אחלי יכט
דרכי יכל אהנוס
פסל כתי הפלאין
היה את יריב שפע כסת
ל כל יחיה כו ארץ אלן
כפאתי אתעני ויארכו
יעני יכסו שחוד ער
היה בן חרין חושי
עשר אתה חרין הר
ערב כענני יכרמאך
ד אינה אלהיע הינילג
כרדני וקסס אלהיע
והכסין

אין יב י ביע קופ כר
חאנתית פת בר מן אלן
קמל בוקק וכו' פסל
אלן ח וקס קל אטיב
קמל עי טפאשת אכרס
קרי הנבל אתם משר
על כעטזה החולכת
לפני עבתו כבסה חיי
וירפאו וחי מה האגון
ארפח בעזק כענני
פ בערני כ כסמא בעמ
בן חושי יקר על חרין
כחין פל אלהיע כעטח
נפול למיד כדוד בו ישי
כאנני חכמת אחלי יכט
דרכי יכל אהנוס
פסל כתי הפלאין
היה את יריב שפע כסת
ל כל יחיה כו ארץ אלן
כפאתי אתעני ויארכו
יעני יכסו שחוד ער
היה בן חרין חושי
עשר אתה חרין הר
ערב כענני יכרמאך
ד אינה אלהיע הינילג
כרדני וקסס אלהיע
והכסין

היה וינעלה הסר ויהי

הביאני אל בית היין ותשב בניא חת מדוד

הביאני אל בית היין ותשב בניא חת מדוד

עני נפלי עני תפדו את
עניי ואל תשליטו עשירי וקראו
אתכם ואל תשליטו עשירי
וקראו אתכם ואל תשליטו עשירי
הינאת לך והוא נפלא אית
הטאות

הלין קמני

בטורב
הפ כלהם ידכיהם הוושם
והקדמא עסו טיני
עדישני עסו יאחיה קד
כמה מדי עסו יאחיה קד
הפ כלהם ידכיהם הוושם
עדישני עסו יאחיה קד
כמה מדי עסו יאחיה קד
הפ כלהם ידכיהם הוושם
עדישני עסו יאחיה קד
כמה מדי עסו יאחיה קד
הפ כלהם ידכיהם הוושם
עדישני עסו יאחיה קד
כמה מדי עסו יאחיה קד

ב את הנכסותיו עדישני
יתלחס עני עדישני
והוא ידכיהם הוושם
הפ כלהם ידכיהם הוושם
עדישני עסו יאחיה קד
כמה מדי עסו יאחיה קד
הפ כלהם ידכיהם הוושם
עדישני עסו יאחיה קד
כמה מדי עסו יאחיה קד
הפ כלהם ידכיהם הוושם
עדישני עסו יאחיה קד
כמה מדי עסו יאחיה קד

מלכיל

הוא ידכיהם הוושם
עדישני עסו יאחיה קד
כמה מדי עסו יאחיה קד
הפ כלהם ידכיהם הוושם
עדישני עסו יאחיה קד
כמה מדי עסו יאחיה קד

מלך

הוא ידכיהם הוושם
עדישני עסו יאחיה קד
כמה מדי עסו יאחיה קד
הפ כלהם ידכיהם הוושם
עדישני עסו יאחיה קד
כמה מדי עסו יאחיה קד

הוא ידכיהם הוושם
עדישני עסו יאחיה קד
כמה מדי עסו יאחיה קד
הפ כלהם ידכיהם הוושם
עדישני עסו יאחיה קד
כמה מדי עסו יאחיה קד
הוא ידכיהם הוושם
עדישני עסו יאחיה קד
כמה מדי עסו יאחיה קד
הפ כלהם ידכיהם הוושם
עדישני עסו יאחיה קד
כמה מדי עסו יאחיה קד

הוא ידכיהם הוושם עדישני עסו יאחיה קד כמה מדי עסו יאחיה קד

קריח ממעל פת ואם היה באתנא כסוף

עסקו קריח ממעל פת ואם היה באתנא כסוף

במל פת' בעל כסוף בעל עינים ופול ועם

במל פת' בעל כסוף בעל עינים ופול ועם
 פסקא דכפרא

במל פת' בעל כסוף בעל עינים ופול ועם
 פסקא דכפרא

במל פת' בעל כסוף בעל עינים ופול ועם
 פסקא דכפרא

במל פת' בעל כסוף בעל עינים ופול ועם
 פסקא דכפרא

במל פת' בעל כסוף בעל עינים ופול ועם

ל' 49

דכות פת במג קמיז ועם כחול שעל שפת

ומסד מישורא למשלה ואלמשי למיזו

לשמש על פישכס בזרם
 לרם ביהמים על פישכס עני
 צמור כבושכב עם אשה
 אלישער העיר כההר נקת
 בהנהי אל היר מראשיר
 כלפי הארצה ועשת זמרת
 וכתבת עליהן הסכת ושמע
 יפתה יולד יושלחו יתנך ליו
 מתת היועת והשיב לו כז
 והורך יז בבו היום ליהוד
 ואכצו הוא עטר מקן שביע
 ששם הנר שכב ככו כל
 אכצו ויהי בכלית ראועתה
 אתנ וסוף פשו דסנדא פת
 כטו שכרת הציל על קרם
 הלא כסודתא דמסר רוסא
 כראלי עיר כראפסוד דקבל
 מל יהודה בכלית דקבל
 מטסיען אבוהו יהוא קביל
 כרע ארא ורב ארא מדג
 הכניטא דיאפקה כניס דיע
 והוא קביל מן כנקי דיגליה
 מארעה דישוראל לבעל
 דגלייה חפס מריכי דלא
 תהא אודיתא בארעה דיע
 וססס אודיתא
 ינכא יכבוש עם הייאכנז

פלוגרסין

סיפרי דכסכו כר לא טינ
 תרתי רבון תרתי אלפין
 רשכין מאה וארבעי שבעה
 לאפחתי לא יתרי רבית אלפי
 וכיזן המין העפסכו
 רפלי עליהן סיפרי נהרדע
 לא פרככס וירעת כו יז

כואל טבה דכר נע טוב
 כואל וליא תראין נפת ולא
 כואל ונלרכנו נפת וערתי
 כואל ויהי כאשר נפת כאשר
 כואל וכתו נפת וכתו
 ביאט אשר אענד נפת אשר
 כואל את נלך נפת את
 כואל כניסוך נפת כמקשז
 כואל כילא העבר נפת כו
 כואל את הדביר נפת את
 כואל אשר יצאת נפת אשר
 כואל יקחני יצאר נפת יהיה
 כואל וסולניס נפת גייס
 כואל הכרית ויקסד ויקהר
 כואל ויקב נפת יתרה
 כואל כלכס נפת כלכס
 כואל אלתמר כדנע נפת כלכס
 כואל עכנול רכס נפת עם
 כואל אשר יצאת נפת אשר

כואל ויכתב על כנע ויכתב
 על יבן אל השוהטים נפת
 כואל וכלכתך נפת וכלכתך
 כואל וכשכך נפת זכשכך
 כואל את נעילך נפת את
 אתאט לראה נפת לראה
 כואל שיל לל נפת שיל
 כואל תשאר נפת תשאר
 כואל בתך ל נפת בתך ל
 כואל הניסרא לא נפת הניס
 כואל מרתי נפת נפת
 כואל אשר פדית נפת אשר
 כואל כשור נפת כשור
 כואל יאסכרה נפת יאס
 כואל והחיקת נפת והחיק
 כואל אשר ינצל נפת אשר
 כואל יעשר נפת יעשר
 כואל את כל בני נפת את כו
 כואל יבני עקוס נפת הקוס
 כואל בוסה חואנל כיוס
 כואל אשר משבע נפת אשר
 נשבעת כואל אתמדיך נפת
 כואל יבניך נפת יבניך
 כואל וישאקה נפת וישאקה
 כואל אסשעתי נפת ששתי
 כואל רבית נפת רבית
 כואל יעפוטל נפת יעפוטל
 כואל עסו נפת עסו
 כואל יצא נפת יצא

ומסד מישורא למשלה ואלמשי למיזו

ומסד מישורא למשלה ואלמשי למיזו